

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

மதுரையாகிரியர் பாரத்துவாசி
ச்சிஞார்க்கினியாருரையோடுப்

பலதேசப்பிரதிருபங்களைக்கொண்டு
பரிசோதித்து

யாழ்ப்பாணம்

வை. தாமோதரம்பிள்ளையர்

சென்னப்பட்டணம்.

லிக்டோரியா ஜூபிலி யந்திரசாலைகளில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மத்தனாறு புரட்டி

	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
இ	கக	பெயர்	பெயர்
அ	கச	முலைமுக	உலைமுக
க	கச	நீருட்டுருக	நீருட்டுக
௦	உச	பெல்லா	பெல்லா
அ	உடு	ஒத்தாக்கி	ஒத்தாக்கி

முதல் அக. வரைக்குஞ் சூத்திரங்களின்முன் இரு
இலக்கங்களை ஒட்டுவான்று ஏற்றிக்கொள்ள.

ச	உரு	எனக்குமகனாகிய.
யு	ரு	கற்கு
ரு	ரு	பிறந்த
க	கஉ	மூன்றிலை
உ	உசு	ஏன
சு	உ	ஒடுவ
சு	சு	வேறுபடுதல்
அ	உரு	வயறு
,	உஎ	மானித்ப்பட்டார்
எ	உசு	நல்லலார்
யு	கரு	“இன்னுந்தோழி
,	கசு	ளிவட்டகாண்
,	ரு	நின்றனனாக
சு	உசு	தண்ணென்றது
சு	உசு	தெள்ளற்றழீஇய
க	சு	மன்றமார்த்த
ரு	சு	மாமுல
ரு	ரு, அ	வரையரை
சு.ரு.	சு	திடப
சு.சு	ரு.ரு.	கூறிப்

கூசு	உரு	சொந்
எசு	கழீ	தாரரது
எடு	கஉ	செய
எசு	கரு	வேரிநிலேதி
எயு	கீரு	திட்பம்
”	கசு	செய்துது
புதி	கரு	செய்யுமாறு

எமக்குமகனாகி
கறக்கு
பிரிந்த
முன்னிலை

என
ஒருவ
வேறுபடேஞ்
வயிற்று
மாளித்பட்ட
நல்லார்
இன்னுக் “
விவட்காண்
வின்றனாக
தன்னென்ற
தெள்ளறறழி
மன்றமரத்த

மாமூல
வரையறை
திட்ப
குறிப்
சொந்
தாரரது
செய்
வேரிநிலேதி
திட்ப
செய்துது
செய்யுமாறு

வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
10	உஉ	ஈராகாலேனெனின்
௯	உஉ	பெயராய
௧௧	௧௩	தாழை
12	௧௩	வெருவா
13	௧௩	கிளவியு
14	௧௩	கொத்தனென்
15	௧௩	நல்கினை
16	௧௩	சேரலாதான்
17	௧௩	பெயர்
18	௧௩	கூற்றூற்றல்
19	௧௩	பண்மை
20	௧௩	குறிப்பினான்
21	௧௩	பண்மை
22	௧௩	வெள்ளி
23	௧௩	வியங்கொள்
24	௧௩	அவ்வியல்
25	௧௩	இழைத்தற்கில்
26	௧௩	சாத்தனதாயிற்
27	௧௩	தன்வரல்
28	௧௩	காலலோன்புரை
29	௧௩	சான்றோரின்
30	௧௩	உன்
31	௧௩	விரவுபெயர்
32	௧௩	சோமாஅன்
33	௧௩	குறித்தனவெ
34	௧௩	ஒரன்ன
35	௧௩	நாடு
36	௧௩	ஒரன்
37	௧௩	ஒருமையிழைபு
38	௧௩	காப்பினும்
39	௧௩	பொய
40	௧௩	எவனென்பது
41	௧௩	புறமுடைத்தி
42	௧௩	நீங்கிற்று
43	௧௩	பெயராய
44	௧௩	தாழி
45	௧௩	வெருவா
46	௧௩	கிளவியு
47	௧௩	கொத்தனென்
48	௧௩	நல்கினை
49	௧௩	சேரலாதன்
50	௧௩	பெயர்
51	௧௩	கூற்று ஆற்றல்
52	௧௩	பண்மை
53	௧௩	குறிப்பினான்
54	௧௩	பண்மை
55	௧௩	வெள்ளி
56	௧௩	வியங்கொள்
57	௧௩	அவ்வியல்
58	௧௩	இழைத்தற்கில்
59	௧௩	சாத்தனதாயிற்
60	௧௩	தன்வரல்
61	௧௩	காலலோன்
62	௧௩	சான்றோரின்
63	௧௩	உன்
64	௧௩	விரவுப்பெயர்
65	௧௩	சோமாஅன்
66	௧௩	குறித்தனவெ
67	௧௩	ஒரன்ன
68	௧௩	ஆடு
69	௧௩	ஒரன்
70	௧௩	ஒருமையிழை
71	௧௩	காப்பினும்
72	௧௩	பொய
73	௧௩	எவனென்பது
74	௧௩	புறமுடைத்தி
75	௧௩	நீங்கிற்று

1-க	1-க	வெய்யொருங்	வெய்யொருங்
2-உ	2-அ	மருந்தினென்	மருந்தினென்
3-இ	3-க	நிலம்பூத்த	நிலம்பூத்த
4-ஈ	4-ச	ஆம்பனாரு	ஆம்பனாரு
5-ஊ	5-சு	பொழிபுத்து	பொழிபுத்து
6-ஐ	6-அ	மன் திட்பமின்று	மன் திட்பமின்று
7-ஓ	7-இ	கேன்மியா	கேன்மியா
8-ஔ	8-க	ஆங்க	ஆங்க
9-ஊ	9-க	போதலிங்கென	போதலிங்கென
10-உ	10-உ	கூறினெறது	கூறினெறது
11-ஈ	11-க	ஏறிதிரை	ஏறிதிரை
12-ஊ	12-உ	மரம்போனீ	மரம்போனீ
13-ஓ	13-உ	திரிகாய	திரிகாய்
14-ஔ	14-அ	மைந்தனை	மைந்தனை
15-ஊ	15-க	ஆயந்த	ஆயந்த
16-ஓ	16-உ	பெரும	பெரும
17-ஔ	17-உ	வெறிப்பு	வெறுப்பு
18-ஊ	18-உ	வெறிப்பு	வெறுப்பு
19-ஓ	19-உ	விழுமியோர்	விழுமியோர்
20-ஔ	20-உ	உணர்த்து	உணர்த்து
21-ஊ	21-உ	நனவுப்புரு	நனவுப்புரு
22-ஓ	22-உ	நேருர	நேருர
23-ஔ	23-க	மெய்பெற	மெய்பெற
24-ஊ	24-உ	புகழ்த்திரு	புகழ்த்திரு
25-ஓ	25-உ	அடிமறை	அடிமறி
26-ஔ	26-உ	தொழி	தொழி
27-ஊ	27-க	பொலமர்த்த	பொலமலர்த்த
28-ஓ	28-க	ஆசிரி	ஆசிரியர்
29-ஔ	29-அ	மெழியும்	மொழியும்
30-ஊ	30-அ	கூதலிர்	கூதலிர்
31-ஓ	31-அ	கோண்	கோணம்
32-ஔ	32-க	யவா-நல்	யவா-நல்
33-ஊ	33-உ	சேரினெரு	சேனெரு
34-ஓ	34-உ	மருங்கினமே	மருங்கினமே

தென்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

உயர்நிலை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யார்நிலை யென்மனா ரவரல பிறவே
யாயிரு தினையி னிசைக்குமன் சொல்லே.

என்பது குத்திரம். மேற் பாயிரத்துள் “எழுத்துஞ்சொ
நுநாடி” என நிறுத்தமுறையானே “எழுத்து உணர்
உணர்த்துவின்றாராதலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெய
சொல்ல உணர்த்திய முறைமையென விரியும்.

சொல்லென்றது எழுத்தினுள் ஆக்கப்பட்டு இருநிலை
ன்மையும் ஒருவன் உணர்த்தற்குக் கருவியாய் ஓசையை, |
படுதலென்றது ஒருசொற் கூறுமிடத்து ஓரொழுத்துப் |
பத்துக் கூறுவதல்லது ஒருசொல்லாக முடியும் எழுத்
தோர்கூறலாகாமையின் ஆவ்வெழுத்துக்கள் கூறிய அன
ந்தேனாக் கேட்டோர் கருத்தின்கண் ஒருதொடராய்
யகின்று பொருளை அறிவுறுத்தலை. ஆயின் ஓரொழுத்தொரு
ஆக்குதலின்ருலெனின், ஓரொழுத்தொருமொழியைக்கூ
அதுவுஞ் செலிப்புலனாகக் கருத்தின்கண் கிழந்து பின்
னை ஆக்குதலின் அதுவும் ஆக்குத்தன்மையுடையதாயிற்று
புருநிலைப்பொருளுமாவன ஐம்பூர்ப்பொருளின் பகுதியி
ப்பொருளுக் கருத்துப்பொருளும் அவற்றின் பகுதியாகிய

புனிப் பொருட்டன்மையாவது மக்கட்டன்மையும் இ
த்தன்மையும் நிலைநிலைத்தன்மையுமாம். இத்தன்மை
ட்டுக் கேடு பிறத்தாலுந் தனக்குக் கேடின்றித் தான்
ப் பவவகைப்பட்ட பொருடோறும் கிற்றெழுத்து உ

ருவியாவது அப்பொருட்டன்மையை ஒருவன் உணர்
வாசை கருவியாய்கிற்றல், இதனை ஐம்பொறிகள் ஒரு
னை உணர்த்தற்குக் கருவியாய் பின்னற்போலக் கருவியாய்
று உணர்க.

புனி ஓசையைச் சொல்லென்றிரேற், கடலெல்லி கந்த
னாலி முதலியனவுஞ் சொல்லாகாவோவெனின், சொ

யன்பு யான் உணர்ந்த எழுத்தென்றே பின்பு கூறியுக்க
 சிற்றலிற் கேட்கின்றி நிலைபெறுடையதாயிற்று. இவை
 ணத்தலாற்றையுமாயும் எழுத்தினுள் ஆக்கப்படாமைய
 யறியவாயின; ஆதலிற் சொல்வெண்ப்படா. அன்றியும்
 ி இசையென்பனபோலன்றிக் கெளி சொல் மொழியெ
 தினுள் ஆகிய ஒசையை உணர்ந்தும். முற்கு வீண முந
 தினுள் ஆக்கப்படாமையிற் சொல்லாகா.

இனி ஒருசாரார் எழுத்தினுள் ஆகிய ஒசையையும் கெடு
 ளையாகியிருக்கு சொல்வென்பது எழுத்தினுள் ஆக்கப்ப
 யறிவுறுக்கும் ஒசையென்றும் தன்னை உணரநின்றவழி
 ப்படுந் தான் இடைகின்று பொருளுணர்த்தியவழிச்.
 'படுமென்றும் கூறினார் இக்கருத்தேபற்றி. இனிச்
 சொல் பொருள்குறித்துவருமென்றாராவெனின், ஒரு
 டட்டன்மையை உணர்த்தற்குச் சொல் கருவியாய் நின்றவ
 ரு ஒருணர்வின்மையிற் தான் ஒருபொருளைக் கருதிநிற்
 மறுக்க.

அச்சொல்லி எட்டுவகையானும் எட்டிறந்த பலவகை
 த்தப. இரண்டுநிலையும் ஐந்துபாலும் எழுபதுவகையு
 மையும் ஆறெட்டும் மூன்றிடமும் மூன்றுகாலமும் வறு
 புருமாயி இரண்டெழுமென எட்டுவகையான். உணர்
 எட்டிறந்த பலவகையாவன கொல் நான்காவன.

அச்சொற்றான் தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென
 ப்படும். தனிமொழி பொருள்வினக்குமாறு "நிலத்திலர்வன்
 மடத்துக்-கலுத்தமயக்கமுலகமாதிவி-னிருநிலையம்பாலி
 றாஅமைத் - திரிவில்சொல்லொடுதழாஅவ்வென்றும்." எ
 பற்குத்திரத்தான் உணர்க. தொடர்மொழி இருமொழி
 பன்மொழித்தொடருமென இருவகைப்படும். அவை
 ாற் பயனிலாவகையானுந் தொகைநிலாவகையானும் எண்
 யானுந் தொடரும். இனி வடதூலார் கூறியவாதே அவா
 ம் அன்றாமநிலையானும் தருதியானுந் தொடருமென்றது
 ண உண்டான் மன் கனி என்பன் தனிமொழி. சாத்த
 இதுபயனிலத்தொடர். 'பரிணக்கோடு, இத்தொகை
 டர். நிலநீர், இஃதெண்ணுநிலத்தொடர். இவை இருபெ
 டர். அறம்வேண்டியரசனுலகம்புரக்கும் என்பது பன்மெ
 டர்.

வழுக்கணத்து சொற்களை அமைத்துக்கோடவின் இவ்
 கெளவியக்கமென்னும் பெயர்பெற்றது. இனிச் சொ

நன்கண்மேலாமாறு உணர்த்தினமையிற் கிளவியாக்கமொ
 ர்பெற்றதென்றுமாம், ஒருவன்மேலாமாறிது ஒருத்திமே
 பலர்மேலாமாறிது ஒன்றன்மேலாமாறிது பலவற்றின்மே
 வருவாமாறிது வருவமையுமாறிது எனப் பொருள்கண்
 உணர்த்தினமையின்.

இனி இத்தலைக்குத்திரஞ் சொல்லும் பொருளும் வரைய,
 த்துகின்றது.

(இதன்பொருள்.) மக்கட்டெட்டே மக்களாயி நன்கும
 பொருளை, உயர்நிலை என்மனார்=உயர்நிலையென்று உ
 ல்லாகிரியர்; அவர் அவ பிறவே=அம்மக்களல்லாத பிறபொ
 ரினை என்மனார்=அஃநிலையென்று கூறுவர். தொல்லாகி
 5 திலையின் இளைக்கும் மன் சொல்லே=அவ்விருதி
 நன்களையும் உணர்த்துஞ் சொற்கள் என்றவாறு.
 ஏகாரம் மூன்றும் ஈற்றகை. இஃதென அறிந்த உ
 ரத்தாற் தொக்கது.

2 ஒலித்தல்கடாமையின் உணர்த்துமென்னுந் தொழி
 றுமென்னுந் தொழிலாற் கூறினார். சிறுவும் ஒர் மரபு
 பொருளைபுணர்த்துவாக: ஒரு சாத்தனையெனினும் அ
 ருவியாகவல்லது உணர்த்தலாகாமையின் அக்கருவிமெற்
 றிச் சொல் உணர்த்துமென்று கருவிக்கருத்தாவாகக் கூற்
 கிரியர் எவ்விடத்துஞ் சொல்லக் கருவிக்கருத்தாவாகக்
 மேலே காண்க. அஃது “ஏல்லாச்சொல்லும்பொருள்கு,
 ” என்றும்பொல்வன.

3 குத்திரத்தாற் பொருளிரண்டு சொல்லிரண்டுடென
 ிரார்.

உயர்நிலையென்பது உயர்ந்த ஒழுக்கமென இறந்தகாலவி
 க அஃது ஆகுபெயராய் அப்பொருளை உணர்த்தினின்றது.
 ண்புத்தொகையென்பாரும்உனர். அது பொருள்தாது. என்
 காலத் தோன்றிநின்றவின். மக்கட்டெட்டென்பது மக்கள
 ன இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. சுட்டி நன்கும
 ஆகுபெயராய் மக்கட்பொருளை உணர்த்தினின்றது. 6

இதனைப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொ
கயென்றாராலோவெனின், இருபெயரொட்டாருபெயர்
மாழித்தொகைக்கும் வேறுபாடு உணராமற் கூறினவை
பாருந்தது. என்னை வேறுபாடுடனில், ஈண்டு ஆகுபெயர்
நன்முகிக்கும்பொருளும் மக்களையே உணர்த்திவிரும்பும்.
தொகை அவ்வாறன்றி வெள்ளாடையென்றால் வெண்
தடையுமன்றி உடுத்தாளையே உணர்த்திவிரும்பும். இது தப்
பமை. “ஆம்மொழிகிலையாதன்மொழிகிலையதும்” என்
னாடையென்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் விலகாது
என்னும் அன்மொழிமேல் விழ்ந்தது” என்று உதாரணங்
கேளுவனாயருமென்று உணர்க.

திருநினை அவ்வொழுக்கமல்லவாயின ஒழுக்கமெனப் பன்
மை. அது பொருளை உணர்த்திவிரும்புது ஆகுபெயராய்.

என்மொழி என்பது ஒர் ஆழிந்துகிழ்க்காலமுற்றுவினைத்திரிபு.
வினையொன்பது அச்சுறு வந்த இறந்தகாலமுற்றுவினை,
1.

எனவும் இவ்வனவுமாயின இருவதும் அடங்குதற்கு. “ய
வருங்கற்பின்” எனவும். “வெஞ்சொல்லிப்பல்கூத்தல்” எ
வருஞ் சான்றோர் செய்யுளில் இன்தாரியை உருபுபற்றாது
நிலித்த உணர்வாசிரியரும் “ஆயிருநிலையினையும்” என இ
ருபு விரித்துப் பொருள்கூறினார்.

இனிச் செலுவரையர் 'மக்கட்சட்டு' என்பதற்கு "மக்கள
பாதன்கள்கிடழும் அது மக்கட்சட்டு" என்றும் 'ஆயிரத்
தசக்ருமனசொல்லே' என்பதற்குச் "சொன்னிகழ்ச்சிக்குப்
இடமாடின்" ஆயிரத்தினையின்கண்ணென ஏழாவது வரி
யும் பொருள்குறிஞராவெனின், "முன்னர் மக்களென்று
யும் பொருளை உயர்திணையென்ப என்று அவர் கண்ண
து ஒருபொருளிடத்தினிற் மக்கட்டன்மையாலே ஒரு
பொருள் மக்களென்று கருதப்பட்டதென்று பொருட்கு
தின்களர் மக்களாய் கட்டு யாதன்கள் நிகழுமென்றது ரோ
வர்க்கு மக்களாய் கருத்து யாதொருபொருளிடத்துத் தே
ன்று பொருட்குதல் வெள்ளாடையென்றும் பண்புத்தே
ய அக்கருத்து மக்களாகாமையிற் பண்புத்தொகையன்
மக்கட்டட்டென்றதற்கு அப்பொருள்மக்கட்டட்டென்று
ய பொருளானும் மக்களையே தோற்றுவித்து நின்றவின்
தித்தொகையன்றும்; அன்றியும் ஆசிரியர் என்னு ஒருபொ
ருதன்னை ஒருவற்கு உணர்த்துமாறும் ஒருவன் அதனை
ய ஆராய்கின்றாரல்லர்; உயர்க்கு ஒழுக்கமென்று முதலான
வற்றிய ருறி உலகத்தார்க்கு விளங்கப் பொருள்குறக்க
பயன் எய்துவிப்பத் தானும் மக்களாய் நன்குமதிக்கும்மெ
ன்று அச்சொற்குப் பொருள்குறிஞரென்று உணர்க.
ய உயர்ச்சி தோன்றத் தானும் நன்குமதிப்பென்று பொ
ருள், தானும் உயர்திணையென்றே ஆளுதல்பற்றி இனி "இ
யாரும்" என்பதனாற் திணையிடமாகச் சொற்கள் கிடை
த இசைத்தல்வேண்டுமதனான் அது பொருட்குதது. அன்ற
யர்க்கு அங்நனம் பொருள்குறத்தல் கருத்தாயின் "ஆகவே
ய" முதலிய ருத்திரங்களைல்லாஞ் சொன்னிகழ்ச்சிக்குப்
இடமாக ஆகவேவின்ன்கள் நிகழுஞ்ஞொல் மகவேவின்ன்கள் நிக
வென்றே ருத்திரஞ்செய்வர், அங்நனஞ் செய்யாது ஒரு

நாக்கொண்ட முடியசு ருத்திரஞ்செய்வார்
பொருள்குறத்தல் கருத்தன்மை அறிக.
யன்னென்பது வினைபற்றிய அசைநிலையுடைச்சொல்வ
து.

ஆகவே வறிசொள் மகவே வறிசொற்
பல்லோ ரறிபுஞ் சொல்லொடு சிவணி
யம்முப் பார்த்தொ லுயர்திணை யவ்வே.

இஃது உயர்நிலைப்பாலைப் பகுக்கின்றது.

(இ - ள்.) ஆலே அநிசொல் மகலே அநிசொல் = ஒருவன் பு
 ா அநியுஞ் சொல்லும் பெண்டாட்டியை அநியுஞ் சொல்
 லார் அநியுஞ் சொல்லொடு சிவனா = பல்லோரை அநி
 யல்லொடு சிவனுக்கையினாலே: அம் மூப்பாற் சொல் = அம்மூ
 பெய்சொல்லும்: உயர்நிலைய = உயர்நிலையினையுடையவாம், 6

அநிபன்மையும் பெண்பன்மையும் அவ்விருவரும் நெ
 மையுமன்றிப் பன்மைப்பொருள் வேறின்மையின் ஆலேவு
 மும் பல்லோரையுஞ்சொல்லொடு சிவனுக்கையினாலே மூன்
 றற்றன்றார். எனவே, அத்துழி இரண்டேயாமென்பது கரு

தெய்தெனெச்சங் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.
 னாய் என்ற ஆறும்வேற்றுமையாய்கிற்குஞ்சொல் என்னிப்
 பது வினைக்குறிப்பாய் நின்றது.

இனிச் சிவனுடெனத் திரிப்பீருமார்.

இவ்வாறன்றிச் சிவனா உயர்நிலையவாமென்பார்க்கு மு
 ழிற்கும் பயனிலையாய்கின்ற உயர்நிலையவாமென்னும் வி
 ழு ஆலேவறிகொல் மகலேவறிகொல் என்னும் இரண்டன்
 றிய சிவனாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்குவினைமுதல்வி
 ற்று, உயர்நிலையவாகல் ஆலேவறிகொற்கும் மகலேவறிகொ
 ள்ததலின், ஆலே மகலே என்பன பண்டையார்வழக்கு.
 சொல் அநிதற்குக் கருவியாயே சொல்.

ஈ. ஒன்றறி சொல்லே புலவறி சொல்லென்

(இ - ள்.) ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லெ
 ன் ஒன்றறி அநியுஞ்சொல்லும் பலவற்றை அநியுஞ்
 செய்து சொல்லப்பட்ட: ஆயிரு பார்தொல் அஃநிலைய =
 னெற்றுச்சொல்லும் அஃநிலையினையுடையவாம். எ-று.

பெண்மை சுட்டிய வுயர்நிலை மருங்கி
 னுண்மை திரித்த பெயர்கிலைக் கிளவியு
 தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்கிலைக் கிளவியு
 ம்வென வறியுமக் தத்தமக் கிலவே
 புயர்நிலை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

இஃது ஐயம் அறுக்கின்றது; மேற் தொகையுள் ஒழித்த
 கையும் வகையுள் ஒழித்த பேதனையும் இவ்வாறுமென்ற

இ - ன்.) உயர்நிலை மருத்திற் பெண்மை கட்டிய = ஓர்
 னையிடத்துப் பெண்பாற்றுகிய அமைதித்தன்மையைத்
 தீ காரணமான; ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி.
 ஈற்று உரிய ஆளுத்தன்மை திரிந்த பெயர்ப்பொருளும்:
 ட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும் = தெய்வத்தன்மையைக் கு
 ட்பொருளும்: இவ்வென அறியும் அத்தம் தமக்கு இவ்
 யெனத் தம்பெயர்ப் பொருளின வேறறிய நிற்கும் ஈ
 னையுடைய சொற்களைத் தமக்குடையவல்ல: உயர்நிலை
 ஈல் பிரித்து இசைக்கும் = உயர்நிலையிடத்திற் குரிய பா
 ட்டி இசைக்கும். எ-று.

விவியன்று என்றற்குப் பெண்மைகட்டிய என்றார். 6
 8 என்றற்கு ஆண்மைதிரிந்த என்றார். இரண்டிடத்துப்
 கிளவியுஞ் சொல்லினான் பொருளறிப் படுதலின் ஆளு
 ட்பொருளுணர்த்தினின்று.

ட்டிய என்பது நிலம்பூத்த மரமென்பதுபோலும் பெய
 டுது பெயர்நிலைக்கிளவியென்பதனோடு முடியும். ஆண்மைதி
 ரு இடைநிலை. இதன்பொருள் ஆண்பாற்றுகிய ஆளுத்த
 ட்பிற் தான் செய்த நிலையார் தன்னிடத்து இல்லை
 பொருளென்பதன் பொருள் பொருள் பொருள்

பாற்பிரித்திசைத்தலாவது தாம் உயர்நிலைப்பொருளாய்
 ஈற்றினால் இசைத்தலாம்.

படியையப் பாதுகாந்தெய்வத்தைத் திரிணயுள்ளும் அடக்கி

உ-ம். பேடிவந்தான் பேடியர்வந்தார் தேவன்வந்தான் தே
 . தேவர்வந்தார் எனவரும்.

பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்பனவும் அடங்குத
 யென்னுது ஆண்மைதிரிந்த என்றார். “பெண்ணவாயான்
 யணியாளோ” என்பதனாற் பெண்ணவாய்நின்றல் கொள்

அடுத்ததமக்கென என்றதனான் நிரயப்பாலர் அலி மகன்மா
 ன்றையும் இம்மூவற்றின் ஏற்பதனான் முடிக்க.

உ-ம். நரகன்வந்தான் நரகெந்தான் நரகர்வந்தார் அலிவர்
 பர்வந்தார் மகன்மாவந்தான் எனவரும்.

1. ஸ்கா ஹெற்றே மகடே வறிசொல்.

இஃது ஆரே அறிசொல் உணர்ந்துகின்றது.

(இ - ள்.) ஸ்காஹெற்று=ஸ்காஹிய ஒற்றினை ஸ்கா
பசொல்: ஆரே அறிசொல்=ஒருவன் ஆய்மகனை அற
வ்வாம், எ-று.

ஏகாரத் தேற்றேகாரம்.

உ-ம். உண்டனன் உண்டான் உண்ணுநின்றனன் உண்ட
பன் உண்பான் கரியன் கரியான் எனவரும்.

உண்டனன் உண்டான் என்புழி னகரம் ஒழிந்த மூவெழு
நீரணைப்பாற்றும் வருதலின் னகரத்தின் நிறப்பு கோக்கி உ
ற்றே னென்றி. அன் ஆன் என்தும் இரண்டினையுத்தொ
காணென்றி. மேலனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

2. ஸ்கா ஹெற்றே மகடே வறிசொல்.

இஃது மகடே அறிசொல் உணர்ந்துகின்றது.

(இ - ள்.) ஸ்காஹெற்று=ஸ்காஹிய ஒற்றினை

உண்டனன் உண்டான் உண்ணுநின்றனன் உண்ட
பன் உண்பான் கரியன் கரியான் எனவரும்.

3. ஸ்கா ஹெற்றும் பகர வித்தியு
மாணரக் கினனி யுளப்பட மூன்று
கேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே.

இஃது பலரறிசொல் உணர்ந்துகின்றது.

(இ - ள்.) ஸ்கான் ஒற்றம்=ஸ்காஹிய ஒற்றினை
ய சொல்லும்: பகர இறுதியும்=பகரமாவிய இறுதியையு
ல்லும்: மாணரக் கினனி உளப்பட மூன்றும்=மாரொ
டச்சொல்லில் ஈழகவுடைய சொல் உட்பட மூன்றும்:
ஈன்றும் பலரறி சொல்லே=கிரம்பத் தோன்றும் பலரை
ச்சொல்லாம், எ-று.

அகரத்தோடு புணர்ந்த பகரமல்லது உயர்திணைப் பன்மைத்தொன்றற்கு ஈண்டுப் பகரமென்றும் மேல் “அ-ஆவ” பகர அகர உயிர்மெய் ஈறுயிற்றல் உடம்பொடுபுணர்வொயிற்று.

உ-ம். உண்டனர் உண்டார் உண்ணுநின்றனர் உண்ணுநீர் உண்பார் கரியர் கரியார் உறுப வருப “ஆர்த்தார்தொகார” எனவரும்.

மாரீறு ஆர்தொன அடங்குமெனின் மகரவொற்றுக் காலமுதந்தாய் முதனிலக்கேற்றவாற்றான் உண்பார் வருவாபொல வேறுபட்டு வரல்வேண்டும்; அங்ஙனம் வேறுபடாவின்கொண்டுமுதலானும் மாரீறு ஆர்தின் அடங்கு, ஏனைப்பன்மைபுதகன் திரிபுடைமையின் இவற்றை அன்றுமென்றார். பகரவிறுதியென்றது மொழிந்தபொருளறவங்ஙனின் மொழியாததனைமுட்டின் துமுடித்தென்றாம்.

௩. ஒன்றறி கிளவி தறட ஆர்த்த

ஈண்டுப் பகரம் கிளவி பார்த்தார்.

இ - ள்.) ஒன்றறி கிளவி = ஒருவன் ஒன்றனை அறியுஞ் ஈர்த்த குன்றியதுகேத்து இறுதியாகும் = தறட என்னும் ஈர்த்துவந்த குன்றியதுகேத்தினை ஈறுபுடைய

உ-று.

உ-ம். வந்தது வராரகின்றது வருவது கரியது உயிற்று தாறு உறு குளம்பின்று குன்றுகட்டு குறுத்தாட்டு எனவரும்.

அ-ஆ வளன வருஉ மிறுதி பப்பான் மூன்றே பலவறி சொல்லே.

இஃது அஃறிணைக்கட் பலவறிசொல் உணர்த்துகின்றது

இ - ள்.) பலவறிசொல் = ஒருவன் பலவற்றை அறியுஞ் ஈ: அ-ஆ வ வள வருஉம் இறுதி அப்பால் மூன்று = அருஉம் இறுதியையுடைய அக்கற்று மூன்றுசொல்லாம்.

உ-ம். உண்டன் உண்ட உண்ணுநின்றன் உண்ணுநின்ற உண்ப கரியன கரிய கோட்ட எனவரும்.

உண்ப என்பது பலவறிசொல்லன்றோவெனின், தகை

யாமின்றன தகைப்பன என அன்பெற்றுத் தகைத்த தகைப்பன என அன்பெறாதும் நின்றற்போலவும் “காபசெலவு” என்றற்போலவும் உண்ப என்பதும் அன்னொரு அகர சற்றுப் பலவறிசொல், பகர சற்றுப் பலவறிசொல்லென்று உண்ணாதின்றான் எனவும் உண்குவதின்குவ எனவும்.

இவை அன்பெறாத எதிர்க்காலத்தவரும் வகரவொற்று உகர அகர ஈராகாவெண்ணின் குகரம்பெறுதலின் வகர ஈடு, உகர ஈடு சொல்ல சினக் குகரம் பெறுதலுழி அகர ஈறுதலும் வகர ஈறுதலும் உடையவாம்.

10. இருநிலை மருங்கினை ம்பர லறிய
வீற்றினின் றிசைக்கும் பதினே ரொழுத்தந்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே.

(இ - ள்.) இருநிலை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய=உயர்நிலை என்னும் திரிநிலைக்கண்ணும் உளவாகிய ஒது புலர் ஒன்று பல என்னும் ஐந்தி பாலினையும் அறிய: 1 இசைக்கும் பதினேர் எழுத்தம்=அவ்வச்சொல்லின் இரண்டு ஒலிக்கும் பதினேரிடைச்சொற்களும்: தோற்றந், யொடு வருமே=பால் உணர்த்துதற்குப் புலப்படுத்தக்கூறு ஈறுய்ப் புலப்படும். எ-று.

தினேரிடைச்சொல்லையும் எழுத்தென்றார் எழுத்தினால் (புறநாடு). “இது கருத்தாதல் “மாணாக்கினவி” என்றதனார் ஈற்றின் கின்று இசைக்குமென்றதனாகும் முதலிடி 1 ம் ஞாபகம், அவ்வளவற்றிற்கு அனுவாதம். அவை னகரமும் ரகாரமும் பகாரமும் மாறும் துவவும் றுவவும் மேலும் ஆவும் வவவும். இது விரித்தது தொகுத்தது. வினையிக்கு ஈறுப்பறி ஒதுப் பெயரியலுட் பெயர்கடம்மை எடுமயானும் இப்பதினேரையும் பெயர்க்கட் திரிபுடையவாயும் பெயர்க்கு இவ்வினையின் கோடலாகாமை உணர்க.

11. வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியு
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே.

இது வழுவந்த என்று காத்ததும் வழுவியமைக என்று
அகிய இரண்டனும் வழுவந்த என்று காக்கின்றது.

(இ - ள்.) வினையிற் தோன்றும் பாலறி வினையும் = வி
லாள் விளங்கும் பாலறியப்படும் பொருளும் = பெயரிற் பெ
பாலறி வினையும் = பெயர்ச்சொல்லான் விளங்கும் பால
பொருளும் = மயங்கக்கூடா = ஒன்றோடு ஒன்றை மயங்கச்
பொருத்தா: தம்மரபின = தத்தம் இலக்கணத்தாலே செ
டய. எ-று.

பெயர்ச்சொல்லார் அதனான் உணரும் பொருளை, பால் ம
லே நினைமயங்காமைபுங் கூறிற்றும்.

உண்மையின் உண்டாவின் உண்டாவின் உண்

யுமையுண்டன; இவை பெயரானது உணர்வற்ற தத்தம
வந்தன. வினாச்சொல்லால் விளங்குமெனவே அதனி
யும் இடனும் மயங்காமைபுமே பெற்றும், அவை உண்டேன்
டனானின்தேன் இன்று, உன்ரு காலை, யான்வந்தேன்,
யான்வந்தேன், நீயிவந்தீர், எனவரும்.

இனி உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பதனும் தம்மரபின
யிற்றித்தேனே தொடரக்கி மரபுமயங்காமைபுங் பெ
யானமேய்ப்பாணப் பாகன் என்றதும் யாவிமேய்ப்
யன் என்றதும்.

இச்சூத்திரத்தார் நினைவும் பாலும் இடமுங் காலமும்
காலம் காத்தார்.

இனி மயங்கக்கூடா என்பதனானே மயங்குதலும் உண்
பெற்றும், அம்மயக்கம் எழுபுகையவென்பது உணர்விற்ப
து நினைமயக்கமும் பால்மயக்கமும் காலமயக்கமும் இட
செப்புமயக்கமும் வினாமயக்கமும் மரபுமயக்கமென
மயங்குமெனவே வழுவாதல் பெற்றும், உண்டானத
னை உண்டானது உண்டானவை உண்டானது உண்ட
தவன் உண்டனவன் உண்டதவன் உண்டனவன்
உண்டனவன் இவை நினைவழி; உண்டானவன் உண்
ண்டானவன் உண்டானவன் உண்டானவன் உண்டானவன்
உண்டானவது இவை பால்வழி; இவை வினையின்று பெய
ரியின், அவன்வந்தது அவன்வந்தன அவன்வந்தது அ
அவர்வந்தது அவர்வந்தன அதுவந்தான் அவைவந்தான்

கள் அவைவந்தான் அதுவந்தார் அவைவந்தார் இவைவந்தின
 வந்தான் அவன்வந்தார் அவன்வந்தான் அவன்வந்தார்
 ன் அவர்வந்தான் அதுவந்தன் அவைவந்தது இவைப் பா
 வ பெயர்வந்து வினைமேல் வழிவினை. செத்தானைச்சு
 கால்வழு. யானுண்டான் யானுண்டாய் என்னுற்போல்வ
 இவை பெயர்வினைகளைப்பற்றி வரும் விதம்பொருள்கொள்க.
 ப்பாவினை இடையென்கூறும் பாடுமேய்ப்பாவினைப் பாடு
 மரபுவழு. செப்பும் வினாவும் 'வழுவாமையும்' வழுவ
 லகூறுப. 'வினையியலுட் கடைக்கட் காலவரம்பையாவினம்'

.. ஆண்மை திரிந்த பெயர்கிலைக் கிளவி
 யான்மை யறிசொற் காகிட னின்தே.
 புதவும் அது.

இ - ள்.) ஆண்மை திரிந்த பெயர்கிலைக் கிளவி = உய
 1) பால்பிரிந்திசைக்குமென மேற்கூறிய ஆண்மை
 ன்கொல். ஆண்மை அறிசொற்கு ஆகிடன் இன்று = ஆ
 லோடு பொருத்தம் இடனுடைத்தன்று. எ-று.
 புது வழுவற்க என்வென்றதாகலின் ஈண்டுப் பே
 னார்.

.. செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்.
 புதவும் அது.

இ - ள்.) செப்பும் வினாவும் = வினாய்பொருளை அறிவு.
 1) அறியவழவு வெளிப்படுத்தினையும். வழாஅல் ஓம்பல்
 போற்றுக. எ-று.

செவ்வனிதையும் இறைபயப்பதுமெனச் செப்புஇருவ
 றன் இறைபயப்பனதாம் வினாவுெதிர்வினாதலும் எ
 தலும் உற்றதரைத்தலும் உறுவதுஉறதலும் உடம்படு
 றுருத்திதுத்தலுக்கு சொல்லாதிதுத்தலுமென என்வ
 ன்மைத்தென்று வினாயவழி உணர்ந்தநீன்மைத்தெ
 னிதையாம். உண்டியோவென்று வினாயவழி வாயிது
 தலும் உற்றதரைத்தலாய், உண்ணெனென்பது பயத்
 பயப்பதாம். உடம்பூர்க்குவழியாதோவெனிலீ இடம்பூண்
 ஈகன்று என்றல் செப்புவழுவாம்.

அறியாள்வினாவும் ஐயவினாவும் அறிபொருள்வினாவும்
மூலவகைத்தன. உயிரொத்தன்மைத்தென்றல் அறியாப்
'மற்றும் அறியப்படாத பொருள் வினாவப்படுமையிற்'
பான் உணர்ந்த சிறப்பு வகையான் அறியாமையின் விந்
து உணர்க. குற்றியோ மகனோ தோன்றுகின்ற ஒரு
னா. அறியப்பட்டபொருளை வேறறிதலும் அறிவுறுந்
ய பயனாகக்கி வினாதல் அறிபொருள்வினா. இங்ஙனமி

ஒருவரால் காட்டி நெருதோருறிதோவென்றதும் கற
ம சினையோபாவோவென்றதும் பிறவும் வினாவமுமாகும்.

செப்பு ஆசிரியன் கண்ணாடாகலாலும் வினாவின்றியுஞ்
தலாலுஞ் செப்பு முந்தறிஞர்.

செய்வனிறையும் அறியாள்வினாவும் ஐயவினாவும் வ
லின் வழி அலோம்பலென்பதனாற் கொள்க. ஏனைய வழு
க் காண்க.

1. வினாவுஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினே.

இத வழுவமைக்கின்றது.

(இ - ள்.) வினா எதிர்வரின் = வினாப்பொருளை ஒருவா
வுறுத்த வினாவிற்கு மறுமொழியாய் வரின்; வினாவுஞ் செ
புத்தாலுஞ் செப்பாம். எ-று.

சீர்த்தா உண்டியோ என்று வினாவவழி உண்ணோனோ
ம் வினா வினாவாப்பட்டால் வந்ததெனும் உண்டிபொரு
ருள்பட வருதலிற் செப்பாவிற்று, இது வினாவெதிர்வினா

2. செப்பே வழிநிலும் வரைநிலை பின்பே
யப்பொருள் புணர்ந்த இனவி யான.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) செப்பே வழிநிலும் வரைநிலைவிற்கு =
நையாகாது செப்பு வழுவிவரினும் கறையப்பட்டது; அப்பெ
ருந்த இனவியான = ஒருவாற்றான். அங்வினாவப்பொருட்டு இ
ட இனவியாதற்கண். எ-று.

சுரத்தா உண்டியோ என்று வினாவது வயிறுத்திற்
முதலாத்தலும் வயிறுத்துகின்றதென மறுத்தலும் நீயுன்
தலும் வயிறுத்துமென் உறுவது உறதும் படுத்தேனெ
ழுதாயிற்றென்றும் உடம்புதென ஒருவாற்றன் வினாபபெ
றுத்தன. குமரியாடிப்போந்தேன் ஒருபுகுசொறுதம்மின்

சுப்பே என்கின்ற ஏகாரம் பிரிசிலையேகாரம், வினா
பவாங்கிக்கொண்டமைத்தலின். உம்மை. நெப்பும்மை.

சுப்பு லுழுவிலும் அமைக. வினா தழீஇயின இடத்தி
யு.

செப்பிலும் வினாவிலுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறத்துணைப் பொருளே.

இத செப்பிற்கும் வினாவிற்கும் மரபு உறுகின்றது.

இ - ன்.) செப்பிலும் வினாவிலும் = செப்பின்கண்ணும்
வினாவும்: சினைமுதற் கிளவிக்கு = சினைக்கிளவிக்கும் முத
ல்: உறத்துணைப்பொருளே = ஒப்புமை கருதாது மாறு
பொருளும் ஒப்புமை உறப்படும் பொருளும்: அப்பொ
ருள்வப்பொருளுக்கு அங்வப்பொருளேயாம். உறு.

இவன்கண்ணின் இவன்கண் பெரிய, தம்மரசனின் எம்ம
செய்யும், இவன்கண்ணின் இவன்கண் பெரியவோ, &
தம்மரசன் முறைசெய்யுமோ, இவன்கண்ணெனக்கும்
தம்மரசனையொக்கும் தம்மரசன், இவன்கண்ணெனக்
கண், எம்மரசனையொக்குமோ தம்மரசன் எனவரும்.

நன்னினைமுடித்தலென்பதனான் என்னுங்காதுத் துறியு
புன்னுமென இனமொத்தன என்னாக. முதத்துக்கு
ங் காரணங்கொழியும் பொன்னுமென்று என்னந்தக.

தகுதியும் வழக்குத் தழீஇயின வெரமுதும்
பகுதிக் கிளவி வரைகிலை யிலவே.

இது மரபுவழுவமைபுமாறு உறுகின்றது.

(இ - ன்.) தகுதியும் வழக்குத் தழீஇயின தீருமும் = லு
உரியசொல்லாத பட்டாங்கே சொல்லுதல் நீர்மையன்
களைந்து அதற்குத்தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் உறுநிலையு
யமின்றி வழங்க்பாடேபற்றி வருவதனையும் பற்றிநட
க் கிளவி = இலக்கணத்திற் பக்கச்சொல்: வரைகிலையில

—ச. எ-து.

நதும் போல்வன தருதி. பண்புகுறியாது சாதிப்பெயர்
பாடு வெண்களமர் கருங்களமர் என வருவனவுங் குட-
பிறகலத்துள்ளும் இருத்தீரைச் சிறிதென்னுது சிலவெ-
அடுப்பின் சீழ்ப்புண்டைய மீயடுப்பென்றதும் போ-
ளாம்.

அ. இனச்சுட்டி ல்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொ-
வழக்கா றல்ல செய்யு ளாதே.

இது செய்யுட்டு மரபுவழுவமைதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இனச்சுட்டி ல்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொ-
த்தைச்சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேஷிக்கப்படுதலிவ்வாத-
து வழங்கப்படும் பெயரை ஒருபொருட்டுக் கொடுத்தல்.
அல்ல செய்யுளாறு = வழக்குசெறியல்ல செய்யுளெறி.

“செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவென்றதும் வெண்டிங்களுள்
நீழ்தும்” என இவை கருஞாயிற்று கருத்திங்குமாவிய
மையின் விசேஷிக்கப்படாவாயினுஞ் செய்யுட்டு அன-
லின் அமைத்தார். எனவே வழக்கின்கட் பண்புகொள்-
ரங்குறித்த வருதல் மரபென்பதுவஞ் செய்யுட்கண் வழிஇ
மரபென்பதுஉங் கூறியவாறுவிற்து.

பண்பு அடாத “வடவேங்கடக் தென்குமரி” முட்ட-
டிகளு ளைத் திசையும் உறுப்புக் தொழிலும் முதலிய
த்த இனஞ்சுட்டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்தலாற்
தென அமைத்த.

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்தெனக் கிளத்தல்.

-இ-து இயற்கைப்பொருட்கண் மரபுவழுவமைதி கூறுகின்.

(இ - ள்.) இயற்கைப் பொருளை = பொருட்டுப்பின் தோள்
ஸிகழுக் தன்மைத்தாய பொருளை அதன் இயல்புகளுக்
தெனக் கிளத்தல் = ஆக்கமும் காணமும் கொடாது இற்
வந்துக. எ-து.

நிலம்வலிது நீர்தன்னிது மெய்யுடையது என்பது
வறுபாடு குறித்த கிற்றலின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்க
ன்றும்.

1. செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இது செயற்கைப்பொருள்மேல் மாபுலமுலாமை கூறுகி
(இ-ள்.) செயற்கைப் பொருளை=காரணத்தாற் த
பொருளைத் திரிபு கூறுங்கால்: ஆக்கமொடு கூறல்=
த்துச் சொல்லுக. -எ-று.

5. ஆக்கக் காரணே காரண முத்தற்றே
இது மேலதற்கோர் புறனைட.

(இ-ள்.) ஆக்கக்காரணே=செயற்கைப்பொருளை ஆக்க
கால் அவ்வாக்கச்சொற்றான்: காரணமுத்தற்று = கா
ரண முன்னாக உடைத்து. -எ-று.

உ-ம். கடுக்கவந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான்
யாயின, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர் கால்யாத்தனை
பூழ்நல்லவாயின எனவரும். மயிர்நல்ல பைந்கழ்நல்ல
மின்றிவந்தது பொருட்டுப்பின் தோன்றாது உடன்தே
வின் இயற்கைப்பொருளாம். அவ்வாறன்றி முன் நீய
நல்லவாயினவழி..அத்தீமைகாணாதான் மயிர் நல்லவெ
கென்று, அச்செயற்கை உணராமற் கூறலின்.

உ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் நென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ-ள்.) ஆக்கக் கிளவி=காரணமுத்தற்று என்ற ஆக்கக்
மையின்றியும் போக்கின்நென்ப=காரணமின்றிவரினுங்
புன்று கூறுப: வழக்கினுள்ளே=வழக்கிடுத்து. -எ-று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின, பயிர் நல்லவாயின, எனவரு
ளானவே செய்யுட்டுக் காரணம்பெற்றே வரும்பிற்று.

யாற்பண்டைத்தன் -சாயல்வாயினதோள்.” என இது 4
ஆக்கமும் பெற்றது. “குருதி படித்துண்ட காக முரு
த புறத்த சிரல்வாய” என இதற்கு ஆக்கம் விகா
க்கதென்று உணர்க. “அரிய கானஞ் சென்றார்க்கெலிய
மன் றோளே” இதற்குக் கற்புக்காலத்தாற் தோள் எ

என அக்காலங் காரணமாயிற்று.

உம்மை எதிர்மறையாகலாற் காரணங்கொடுத்துச் செ
வலியுடைத்து.

கூ. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்.

இது மேல் இயற்கை செயற்கையெனப் பகுத்த பெ
நிணையுணர்ந்து பான்மயக் தோன்றியவழி அங் ஐயப்பெ
சொல் நிகழ்த்துமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) பான்மயக்குற்ற ஐயக்கிளவி = நினைதூணிந்து
தானறி ஐயப்பொருளை; தானறிபொருள்வயிற் பன்மை
நிரந்த உயர்நிணப்பொருளிடத்துப் பன்மையாற் கூறுக.

ஐயப்பொருளாகவது செற்பியல்பாற் தோன்றாது பொது
தோன்றிய பொருள். ஆன்மகன்கொல்லோ பெண்
ல்லோ தோன்றுகின்றவர் எனவரும். நினைவயினென்னாது
பொருள்வயினெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனால்
ல்லோ பலர்கொல்லோ இக்கறவையுய்த்த கள்வர்,
ல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்தீழல் வண்டல்
எனத் நினையோடு ஆன்மைபென்மை தூணிந்த பன்மை
யப்பான்மயமும் கொள்க. அப்பொருட்கு இருபாதுமாய்
மைவீற் தான் ஒன்றாயியொருளைப் பன்மையாகக்
மரவென வழுவுமைத்தார்.

டசு. உருவென மொழியினு ம்நினைப் பிரிப்பினு
மிகுவிற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை.

இதையும் ஐயப்பொருண்மேற் சொல் நிகழ்த்துமாறு
கூறுக.

வனமொழியினும் = நனவையாததுகளை உருவவனமொ
ழியும்; அந்நினைப் பிரிப்பினும் = ஒருமையும்பன்மையுமாகப்
பிரிந்தநினையிலற்பெயரானிய லொதுக்கொற்கள் எனும்; உரி
மைப் பூரப்படுத்தும் பொதுவாயதன்மை உரித்து. எ-

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ இத்தோன்றுகின்ற
நகொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்யுக்க பெற்றம் எனவ

உருவினுமென்றது உருவென மொழியினுமென்றதனான் பொருள்வாகிய வடிவு பிழம்பு பின்டமென்னுந் தொடக்க, கொள்க. உருவுமுதலியன உயர்நிலைப் பன்மையொருமை திற்கு வலாமைபு மனைத் திணையப்திற்கு ஏற்புடைந் நறத் கூட்டுக்காலையென்றார். உருபு எனப் பகரவுகரமரகப் பில் அது வேற்றுமைபுருபிற்கும் உவமவுருபிற்கும் பெயராக உணர்த்தாதென்று உணர்க. “அதுவெனுருபுடெ” எனவும் “பொருளினுமெய்தமொறி” எனவும் “உருபுதொடர்க்குத் தும்” “உருபுதொகவருதலும்” எனவும் “மெய்யுருபுதொகா” “யாதனுருபின்” எனவும் பிறண்டும் வேற்றுமைக்கு “தே குத்திரஞ்செய்தவாறு காண்க. உவமவுருபென்றல் த்திற் கூறிய உரைகளான் உணர்க. அன்றியுஞ் காண் புட்களிலும் “உருவுவெரொளிலினை” எனவும் “ஞாயிற் றவண்ணங்கொண்ட” எனவும் “உருவக்குதிறை” எனவும் “கொண்டதோர்கூற்றங்கொல்” எனவும் பிறண்டும் கூற உணர்க. உருவென்பது உடலுயிர்க்கூட்டப் பொதுமைய னென்னும் பொதுமைக்கு ஏலாத உடலையே உணர்த்த பெற்றமென்பது இயற்பெயராவினும் ஒருகாட்சொல்லுத லால்மேல் நில்வாத இருபால்மேல் நிற்தலானும் வருவா ற்று. (

தி. தன்மை சுட்டலு முரித்தென மொழிப
அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இது முன்னர்க்கூறிய பாஸ்யத்தையும் திணையத்தன் றிதகூறும்வழி அவற்றிற்கு அண்மைத்தன்மைகூறும் மரபு.

.....

பாருள்களின் உணமைத்தன்மையக கருதலும் உர மக்கிளவி. வேறிடத்தான என மொழிப = ஆண்டு ஒருபெ பாருளல்லவாக் தன்மை உணர்த்துஞ் சொல் ஐயத் யத் துணிந்து தழீஇக்கொண்ட பொருளின்கண்ணகெ ற் ஆசிரியர். ஏ-று.

இவன் பெண்டாட்டியல்லன் ஆண்மகன், இவன் ஆண் பெண்டாட்டி, இவன் குற்றியல்லன் மகன், இவன் குற்றி, இப்பெற்றம் பல்வந்து ஒன்று, இப்பெற்றம் பல எனவரும். இவனென்னும் எழுவாய் அல்லவென முடித்தது. மகனென்பது இவனென்னுஞ் சுட்டுப் பெயர்ப்பயனிலையாய் வின்றது. இவற்றிற்கு ஐத்தாமுருபு மான்று, பெண்டாட்டியின் அல்லவென.

இனிச் சேனாவரையர் முன்னிற்குத்திரத்தில் உருவென்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இத்தோன்றருவனப் பாலையத்திற்கு உருவென்னும் ஐயப்புலப்பொதுச் தென்று உதாரணக்காட்டி, இச்சுத்திரத்தில் அன்மைக் கப்பலும்பொருண்மேலாமென்று கூறினாராவெனின்; அவக்காட்டியவற்றில் ஆண்மகனென்று துணிந்தவழிப் பெண்மகன் ஆண்மகனென்றும் பெண்டாட்டியென்று துணிந்த மகனல்லன் பெண்டாட்டியென்றும் மறுக்கப்படும் பெயர் அன்மைகூறி அவற்றிற்கு. இவ்வுருவு பெண்டாட்டிய மகனென்றும் இவ்வுருவு ஆண்மகனல்லன் பெண்டாட்டியும் உருவென்னுஞ்சொற் கூட்டியே பொருள்முடிக்கலின் உருவென்னும் அந்நிலைப்பெயர் அல்லன் அல்லன் உயர்நிலைவினைக்குறிப்போடு முடியாமை உண்டக.

இவன் பெண்டாட்டியல்லன் ஆண்மகன், இவன் ஆண் பெண்டாட்டி என அவர் சொல்முடித்தற்குக் கூட்டிய பெயர் கூட்டினும் முடியாமையும் உண்டக. இனிச் குற்றிவென்று ஐயற்றான் மகனென்று துணிந்தது மக்கைய ஆண்டுப்பெற்றன்றோ? அது பெறவே குற்றித்தரடி இல்லையாயிற்று. ஆண்டு இல்லாத குற்றித்தன்மையன ஐதலான் அந்நிலைதான்மிகல் அன்மையெற்றவலே.

௩. அடைகினை முதலென முறைமுன்று மயங்கி நடைபெற்ற நியதும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இது வண்ணச்சினைச்சொற்கண் மாபிகுறுகின்றது.

இ - ஷீ.) அடை கினை முதலென மூன்றும் = பண்புச் சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லுமென்ற மூன்றும்: அமை நடைபெற்று இயதும் = கூறப்பட்ட முறை மயங்கிப் பொருத்திடக்கூடும்; வண்ணச் சினைச்சொல் = வரிய பண்புதனோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல்லையுடைய. என்று.

நீட்டும் வண்ணச்சினைச்சொல்லென்றது அச்சொற்குப் பு.

உ-ம். செங்காணரை பெருத்தலைச்சாத்தன் என வழக்
கதெனவே செய்யுளுட் “கவிசெந் தாழைக் குவிபுறத் தி
செஞ் சேவலும் பொருவதும் வெருவா - லாய்வன் ஊக்
புங் கூடி” என மயங்கியும் வருமாயிற்று. சிணையொடு ரு
மையுடைமையான் முதலொடும் இயைந்தன. “பெருக்
கப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை” என்பதும் அவ்வாறே மய
செய்யுளாதலின். பெருவழுதுணவ்வாயென்பது பெ
ழேலே கூறுதலிற் சொல்லுவான்கருத்து வேறாயிற்று.
யழக்கினுள் மயங்காதென்றதனாற் சிறுபைத்துவியெனச்
சூனம் இரண்டு அடுத்தல் செய்யுளாதென்க. இளம்
ள் என்பது சிணையின்மையின் வேண்டியவாறு வந்தது.

“ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.

இது பால்வழுவுந் திணைவழுவும் அமைக்கின்றது.

இ - ள்.) ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் = ஒரு
ருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும்; ஒன்

னுளவாகிய உயர்த்துச்சொல்லுஞ் சொல்லாம்; இவ
ற் சொல்லாறல்ல = இலக்கணமுறைமையாற் சொல்லும்
஁று.

யழக்கினாகிய எனவே வருவமைதிபெற்றும்.

உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல். ஒருவனுயுந் தாம்வந்தாடு
தையுந் தாம்வந்தாரென்ப, ஒன்றனுயுந் தாம்வந்தாடு

உ-ம். யாம்வந்தேம் நீர்வந்தீர் இவர்வந்தார் எனவரும்.

தாம்வந்தார்தொண்டுகாரென்பது உயர்சொற் குறிப்புநி
ய் விளக்கிற்று.

‘இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாறல்ல’ என்ற மிகையு

தை எந்தவந்தான் எனவும் ஓர் ஆவை எம் அன்றை
 புல் "கொடுக்கோற் கோவலச் பின்னின் றுய்த்தா-வின்
 தாய்" எனவும் ஒப்புமைகருதாது காத்தல்பற்றி உயர்த்து
 'கன்னிகறுஞாழல் கன்னியெயிலெனவும் ஓர் எருத்தை
 ஈவும் ஒருபினியை நக்கையெனவும் அந்நினைவை உய
 பாட்டார் கூறலும் பண்புகொள்பெயர்க்கொடை. வழக்
 பெருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என இவ்ருணம்
 த்துக்கூறலும் கொள்க. என் பாவை வந்ததென்பது ஆகு
 ற ஒப்புள்வழிக் கூறியது.

அ. செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையி
 நிலைபெறத் தோன்று மூக்காற் சொல்லுத்
 தன்மை முன்னிலை பாடர்க்கை யென்னு
 மம்மு விடத்து முரிய வென்ப.

இஃது இடம்பற்றிக்முழுச் சொற்களுக்குப் பொதுவிதி
 யது.

(இ - ன்.) செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடை
 பெறத் தோன்றும் அக்காற் சொல்லும் செலவுமுதலிய
 னயானும் இடம் நிலைபெறப் புலப்படாதின்ற அக்காற்கு

பங்குமுதலியன தன்மைக்கண்ணும் ஆங்குமுதலியன ப
 ண்ணும் அடக்கப்பட்டன.

வினாச்சொல், பாதுணர்த்துமீ ஈற்றின் முன்றிடத்தி
 ல் வினையினுட் கூறிக், செலவுமுதலியன முதனிலை
 உணர்த்திநின்றவின் ஈண்டுக்கூறினார் அவற்றுள் அட
 ன்.

உ. அவற்றுட், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிள
 தன்மை முன்னிலை யாய் விடத்த.

இஃது அவற்றுட் செலவற்றிற்குச் சிறப்பிலக்கணங் கூறுகின்
 (இ - ன்.) அவற்றுட் தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கி
 முந்திய காரணசொல்லினுட் தருசொல்லும் வருசொ
 ளாகாதுசொல்லும்; தன்மை முன்னிலை ஆவீரிடத்ததன்
 நிலையாயெ அவ்வினையிடத்திற்கும் உரிய, எ-று.

நனக்குத்தத்தான் மினக்குத்தத்தான் என்னுழைவத்தான்
வந்தான் நன்குவத்தான் என நற்றானந்தித் தரவும்
வினை தன்கன்னும் முன்னின்றன்கன்னுஞ் சென்
நிற்குத்திரத்துப் பொதுவியான் மூன்றிடத்தும் கரைவி
தவும் கொள்ளவைத்தமைபார் “பெருவிறமாரக்குவெ
“புன்றருபுகங்காய்தின்ற” “துண்டில்லெய்கென்வாந்
“அரிமலர்க்குத்தன்கன்னம்மா கடைசி - நிருமுகமுத்திங்க
தத் - தெருமந்து - வையத்தும்வானத்துஞ்செல்லாதனந்
த்துவின்றதா” என மயற்குவனவும் அமைக.

தரவு வரவு உணர்த்துஞ் சொல்வென்பது பொருள். (

1). ஏனை பிரண்டு மேனை யிடத்த.

இதவும் அத.

(இ - ன்.) ஏனை இரண்டும் = செலவுச்சொல்லும் கொ
ளும்; ஏனை இடத்த = படர்க்கைக்கு உரிய, ஏ-று.

வெண்டி கொள்ளல். உங்குச்சென்றான். அவர்க்குக்கெ

5. யாவதவ யன்னு மாயரு களையு . . .

மதியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும்.

இஃது அறியாப்பொருள்மேற் சொல் நிகழ்த்தும் மர
து.

(இ - ன்.) யாது வவன் என்னும் ஆயிரு களவியும்
என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டுசொல்லும்; அறிய
யின் செறியத் தோன்றும் = அறியாப்பொருளிடத்த
வும் வினாவாய் யாப்புறத் தோன்றும். ஏ-று

இச்சொற்குப்பொருள்யாது, இச்சொற்குப்பொருளெவன்
நவகையான் உணரப்பட்டுச் செப்புவகையான் உணர்த்தத்
தளரம். இக்காலத்து வெணென்பது என்னென்றும்
எனும் மருவிறு.

யாவன் யாவன் யாவர் யார் யா யாவை யாண்டு யாந்
ருள் என்பன நினைபால் முதலியன உணர்த்தவின் அ
ருள்வயிற் செறியத்தோன்றலாயின. ஆயின் யாது எவ
ற்றிற்கும் அவை உளவாசெனின், வினாவின்முன் அ
ருமைபும் பன்மைபுத்துணிக்து அவற்றின் பருதியிறத்தர்

சுருள்வன். பொதுவகையான் வினாவின்ருனென்று
தமாறு வழக்குகோக்கெணர்க.

உ. அவற்றுள் யாதென வருஉம் வினாவின் கிள
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்த்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இஃது அவற்றுள் ஒன்று அறிந்தவழியும் வருமென்று
கின்றது. ஊனவே மரபுகடற்றும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள் யாத என வருஉம் வினாவின் கி
டறப்பட்ட இரண்டனான் யாதென்னும் வினாச்சொல் பு
ரான வினாதலையன்றி: அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந்
தெரிந்த கிளவியாதலும் உரித்து=அறிந்தபொருட்கண்
தற்கு ஆராய்த சொல்லாதலும் உரித்து. ஏ-று.

முன்னர் குத்திரத்தான் யாதென்பதனை இக்குத்திரத்
ருத்தப் பின்னையாதத்தான் செறியத்தோன்றாதனவற்றினு
கொள்க. நமருள் யாவன் பேரிலினான் என எல்லாவற்
க.

இனிக்கு “கடிசொல்லில்லை” என்பதனால், நமருள் எவன்
அவற்றுள் எவ்வெருது கெட்டது என்பனவுங் கொள்

உம்மை எதிர்மறையாகலான் ஐயத்தாய் கிற்றல் வலியுடை

உ. இஃதென வறிந்த கிணைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.

இது வரையறையுடையது தொகைபெறும்வழிப் படு
கறுகின்றது.

(இ - ள்.) இஃதென அறிந்த கிணைமுதற் கிளவிக்கு=
நால் இத்தனைவென்று அறியப்பட்ட கிணைக்கெனவிக்கும்
பேரும்; வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்=முற
புலொடு படுக தொகுதிக்கண் உம்மைகொடுத்துச் சொல்லுக

தம்பி கண்ணிரண்டும் நொத்தன, தமிழகாட்டு மூவே
 71 "எனச் சினைமுதற்சினலிகள் தானே வினைப்பட்டன
 மவேண்டின. "பண்ணிரு கையும் பாற்பட வியற்றி" இத்
 ப்படுத்தினது. "முரசுமுழங்கு தானே மூவருங் கூடி" இது த
 ப்பட்டது. பண்ணிரண்டெல்லும் தொகுதியுங், கையும் இ
 பதன்மேல் வருதலிற் கையென்பதனோடு இயைந்த இ
 னும் வினை தொகைப்பெயரோடும் இயைந்ததாம். ஐ
 உடன்றது என்பதற்கு நாகம் வினைப்படுத்தொருதியன்று, (
 சால்லன்னமயின். இனிச் கண்ணிரண்டும் ருருடி ஒருத்
 துரி எனப் பெயர்கொண்டவழிப் பெயரும் முடிக்குஞ்
 சும். கையையாறும் உடைத்து இவ்வடிசில், கதியை
 த்து" இக்குறிநீர் எனச் செவ்வாத பண்புமுதலியான பற்
 ள் கொள்க. "இருதோடோழிப்பற்ற" என்பது பிரதால் வ்
 ப்பட்டது. இதற்கு உம்மை விகாரத்தாற் தொக்கது, (

17) என்பது ஒன்றேனும் இணைத்தன அநாதபன உ
 ளும். அது விகாரத்தாற் தொக்கது. 0

18) மன்னாப் பொருளீ மன்ன வியற்றே. 0

19) இது நிலையப்பொருட்கண் மரபுகழ்த்துமாறு கூறுகின்ற.

இ - ள்.) மன்னாப் பொருளும் = உலகத்து நிலையில்லாத
 அன்ன இயற்று = அதுபோல உம்மைகொடுத்துக் கூ
 ளும். எ-று.

20) பொருளும் என்ற எச்சவும்மையான் உலகத்திலல்லாத
 இடமும் காலமும் பொருளும் முதலியனவற்றோடு படு
 தகண் உம்மைகொடுத்துக் கூறுதல்வேண்டுமென்று
 த்துக்கொள்க. யாக்கையும் நிலையாதென்னோ இளமை
 மும், நிலையாதென்னும் பொருளும் உளர்த்தி எச்சவு
 நிற்ரும் உம்மைபெறுதல் ஒப்புமையான் முற்றும்கையி
 ழும்மையை மாட்டெறித்தாள்.

இனிப் பவளக்கோட்டுநிலையான சாதவாகனன்கொலிது
 21, ருருடிகாண்டல் பகலுயில்லை, "உறப்பாலரிக்கதுற
 22" என இல்லாப்பொருள்களும் எச்சவும்மை பெற்ற
 23. இடமுதலியவற்றோடு வாராதவழி உம்மைபெறு. "மா
 மலியிலைப்பானே" எனவும் "மன்னாவுலகத்துமன்னுதல்
 24" எனவும் "மன்னாப்பொருட்பிரிமுன்னிய" எனவும்

ம நிலையாமைகளை உணர்த்துதலன்றி இன்மையை யாத
 ித்தானை காண்க.

இ. எப்பொரு ளாயினு மல்ல தில்லெனி
 னப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இது வினியதன்புறத்துச் சொற்பக்காமற் சொற்றொகுத்தி
 னனுஞ் செப்பாமாய் கூறுகின்றது.

(இ - ள்) எப்பொருளாயினும் = யாதானு மொருபொருள்
 : அல்லது தில்லெனின் = தன்னுறையு உன்னதல்லதனை
 : அல்லதுமேயெனின் : அப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூ
 றுந் துவன்றும் பட்டாடையுளவோ என்று வினாவினார்க்
 ிற்கும் கோசிகமல்லதில்லையென்றும், பயறுளவோ வனிடிக
 கு உழுத்தல்லதில்லக் கொள்ளல்லதில்லையென்றும் தன்
 தல்லதனை இல்லையென்பான் பிறிதுபொருளைக் கூறினா

பயறுளவோ என்றவழி அல்லதென்பதொழியவும் உறுத
 ளான என்றும் படிம் இழுக்கெண்ணையெனின், எப்பொரு
 ளன்றது ஐம்பாற்பொருளையாகலானும் அல்லதென்பது அஃ
 தனைப்பாற்றி உரித்தேனும் மற்றைகாங்குபாற்கண்ணும்
 றாய்க். திணைவழுவாயும் மயங்குதலகனும் அதுகண்டு அ
 த்தற்கு 'எப்பொருளாயினுமல்லதில்' என்றார். அவன
 ில்லது அவரல்லது அதவல்லது அவையல்லது எனவ
 ற கட்டி மில்லோர்த் தேறின் - யானல்ல தில்லையில் வு
 ற எனச் சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவருமாறும் உள
 ில்லது பிறனில்லையென மேல்வருஞ்சொல்லோடு படுத்த
 ியாதல் அறிக.

பயற்றான் முடிக்குங் குறை உழுத்தான் முடித்தலன்றிப்
 கருங்கல்லான் முடித்தலாகலையிற் பயறுளவோ என்
 றம்புணிக்கருங்கல்லதில்லையென்றல் பொருத்தானை உள

ஃ அப்பொருள் கூறிற் கட்டிக் கூறல்.

இது மேலதற்கோர் புறனடையாயதோர் இறுத்தல்வகை
 ன்றது.

இ - ள்) அப்பொருள் கூறின் = அல்லதில்லென்பான் பி
 ன் கூறுது அப்பொருட்கண்ணேயே கூறுமாயின் : கட்டிக் கூற
 ிர்க் கிடத்தொருளைச் கட்டிக் சொல்லுக. எ-து:

புலையல்லதில்லை இப்பயறல்லதில்லை எனவரும். வினாவிலுள்ள எண்ணையுந் திணையும்கூட உணர்ந்து கோடற்குத் தயிர் இவ்வாறே கூறுக என்றார். கூட்டாவது பயறல்லதில்லை யறு என உழுத்துமுதலிய இல்லையென்பப் பிரிதபொருடே. செப்புலமுதலாம்.

உயர்வுகூடுதல் உயர்வுகூடுதல்

மபுரருள்ளாய புணராசு சுடூபபய ராயதுய
பெருஞ்வேறு படாது தொன்றா கும்மே.
இது திணைவழு அமைபுமாயும் ஒருபெருட்பெயர் சுட்
அப்பொருளுணர்ந்துவதோர் மரபுமலுமமைதிலும் உணர்

3.

இ - ன்.) சுட்டுப் பொருளோடு புணராவாவினும் ஆகும் =
தான் உணர்ந்துதற்கு உரிய அஃறிணைப்பொருளை உள்
உயர்திணைப்பொருளை உணர்த்திநிற்குமாயினும் ஆம்: 6
கோடு புணராவாவினும் சுட்டுப்பொருள் வேறுபடாது
= நியமொருட்பெயர் சுட்டுப்பொருளை உணர்த்தாவா
சுட்டுவதோர் பொருளிடந்து வேறுபடவில்லாமல் அட்
ய உணர்த்திநிற்கும். ஏ-று.

இதொத்தன் என்றவழி இஃதென்றது முற்றம்மையோ
ந்நியசுட்டு இவ்வொருத்தனை உயர்தி
ரவாறு காண்க. “இஃதோர்செய்வதெ”
“காவிடைமுதலி” என்னும் அகப்பாட்டு “கண்ணகோலி”
கண் டியானும் - பேணினை எல்லவோ முழித்தகண் - த
கடவுளன்றோ - னின்பகண் ருயாதல் புரையதா லென
முறி காணினின்றொள்ளும் பொருட்பெயர் தன்னொரு
கொண்டு முழுத்தபின்னர் அப்பொருட்பெயர்மேல் ஒருக
வன் டியவழி அவனைச் சுட்டிக்கூறுதல்வேண்டும், அந்
து “வானத்தணங்குட்கடவுளன்றோ” என எல்லா
துவாயதோர் பெயரார் கூறினாாயினும் கூறுகின்றார்.
நயக் கருதியே கூறுதலின் அக்கடவுளன்றோன்ற
சுட்டுப்பெயர்த்தன்மையாய் நின்றவாறு காண்க. “அ
நது” என்னும் அகப்பாட்டினுள் “ஒண்ணுத லுயிர்த்த
புரு விழந்த தோற்றம் கண்டு கழித்தனம்” என முழுத்தபி
ன்மேற் பின்னரும் ஒருகாரியம் கூறக் கருதிய தலைவன்
ரடியென்பப் பொதுப்பெயரார் கூறினானெனும் அப்பெயர்
ன்னும் பொருள் தந்துகின்றவாறு காண்க. “கொய்தவெரித்
க் கூற்றப் பொருஞ்சேந்தன் - வைகது மேறும் வயக்க
தொழுவல் - காலேத வண்ணனைத் கண்ணரைக் காணவெஞ்-

தோளான்-வெற்புடறுத்துவினாவினன்னெறிக்கொண்டவா
 னுற்போலப் பிறசெய்யுட்களுள்ளும், பொருட்பெயர்
 ன்ப்டிபொருளவிய வகுதல் பெரும்பான்மையென்று உணர்.

“ஹவ்யைக்கிழுவன் வயங்குதார்தான் கலக் - ஹையலாட
 னை கல்காயேற் - கூடலார்கோவொடி நீயும்புதியோர் - னா
 வை யொருங்கு.” என்புழிக் கூடலார்கோ என்றார்
 பொருட்பெயர் பொதுவாய்கிலாது அப்பொருளையே
 கூட்டாய்கிற்பனவும் ஒன்றென முடித்தலாற்கொள்க.

இச்சூத்திரத்திற்குப் புலருக் கூறும் பொருளெல்லாம்
 சூத்திரத்தாற் பெற்றவாறு காண்க.

உம்மை சிறப்பும்மை. அது வேறுபொருள்படுதன்மையால்,
 பொருள் வேறுபடாது ஒன்றாகுமென்றவாறு.

அ. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளக்
 வினைக்கொருங் கியலுங் காலக் தோன்றிற்
 சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
 ரியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இஃது ஒருபொருளையுணர்த்தும் இருபெயர்க்கும்க் காக்கின்

(இ - ன்.) இயற்பெயர்க்கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி
 பெயராகியசொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயராகியசொல்லும்; விநி
 து இயலும் காலக் தோன்றில்=ஒன்றையொன்று கொள்
 றும் பிறிதுவினையோடற்கு ஒருக்குகிழும் காலக் தோ
 ர்; சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்=உலகத்தார்
 ராகியசொல்லு முற்படக் கிளவார்; இயற்பெயர் வழிய
 லவர்=இயற்பெயர்க்குப் பின்னாகக் கூறுவர் என்று சொ
 லவர். ௭-று.

புருக்கியலும் என்றதனான் ஒருபொருளை உணர்த்துதல்கொ
 ள்ன்றதனான் இயற்பெயர்வழி சிற்றற்கு உரிய அகர இ
 கொள்க.

அய்வன் வகதான் சாத்தற்குச் சாறுகொடுக்க வண்ண அ
 றும் வேறாய் அணவருகிதுணையுஞ் சாத்தன்சோது
 னாளுவான்சொல்லும், அங்ஙனங் கூற்றக.

இனி இயற்பெயர்வழிய் என்றியிகையான் இயற்பெய

வினைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்குஞ் சுட்டுப்பெயர்
கொள்க. நம்பிவந்தான் அவற்குச்சேறுகொடுக்க, நல்
அவட்டுப்பூக்கொடுக்க, எருதுவந்தது அதற்குப்பூல்லிக,
ந்தது அதற்குமுதுகொடுக்க எனவரும்.

நன்னினைமுடித்தவென்பதனால் திரவுப்பெயருள் இய,
ந்தனவும் கொள்க. முடவன்வந்தான் அவற்குச்சே,
முடத்திவந்தான் அவட்டுக் கூறைகொடுக்க எனவரும்.

வினைக்கொருங்கியலுமென்று வினைகூறுதலாற் பெ
றுது முன்கூறிலும் அமைகவென்பதாம். சாத்தனவன்
ன் எனவரும்.

௩. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ஞரித்தே.

இஃது வய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) முற்படக் கிளத்தல் = இயற்பெயருஞ் சுட்டு
வினைக்கு ஒருங்கியலும்வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்கூ
றுஞ் உரித்துச் செய்யுளிடத்து உரித்து. எ-று.

அவனானரு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன் - வீற
சேத்தன்பேர்வாழ்த்தி-முகனமர்ந்தன்னையலர்கடப்பந்தா.
வினகொல்-பின்னையதன்கண் வினைவு. சேத்தன் இயற்

சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ்
சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்.

இதுவும் அச்சுட்டாசாய்ச்சியே கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதலாகிய காரணக் கிளவியும் = சுட்டுப்
பெயர் காரணப்பொருண்மையை உணர்ந்துஞ் சொல்லுப்
பெற காரணமின்றியருஞ் சுட்டுப்பெயரும்; சுட்டுப்பெயர்

சுட்டுப்பெயரியற்கையெனவே, வழக்கிற்குப் பிள்ளுஞ்
முன்னும் கிற்குமென்பது பெற்றும்.

சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன் அதனாற் தக்கை
சாத்தி சாத்தரைக்குமாறுவல்லன் அதனாற் கொண்டவன்
இதனுட் சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி உருபன்று,
சுட்டுப்பெயரோடு ஒப்பதோர் இடைச்சொல்; என்னை?

1. ஒன்றுபட்டு இசைத்தலின்.

சாத்தன்வந்தான் அஃது அரசுக்குத் துன்பாயிற்று, சிறு
பின் அதனைக் கிழத்தி உணர்ந்திலன் என இவை க
வந்தன.

. சிறப்பி னாகிய பெயர்கிலைக் கிளவிக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

2) தவும் ஒருபொருளையுணர்த்தும் இருபெயர்வழிக் காக்கெ

இ - ள்.) சிறப்பி னாகிய பெயர்கிலைக் கிளவிக்கும் = விஜ
யவம்வழிச் சிறப்பி னாகிய பெயராய்நிறையுடைய சொ
யார் தவம் கல்வி குடி உறுப்புமுதலியவற்றான் ஆகிய
இயற்பெயர்க்கெனவி முற்படக் கிளவார் = இயற்கைப்பெய
லை உலகத்தார் முற்படக் கிளவார் பிற்படக்கிளப்பர். எ

சிறப்பு மன்னர்முதலியோதாற் பெறும் வரிசை. ஏனைய
முனிவன் அகத்தியன், தெய்வப்பூலவன் நிருவண்ண
ன் சேரலாதான், சோழன் வன்கிள்ளி, பாண்டியன் ம
ன் கொற்றன் எனவரும்.

தச்சக்கொற்றன் தொழிலி னாகியபெயர்.

இருவிரவாகியனென்றும்போல இயற்பெயர் முற்படாது
இக்காலத்தார் மயங்கக்கூறுவனபிறவுன் “கருசொல்லி
தனாற் கொள்க.

உ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
பெயர்க்கென கிளப்பி ஒன்றிடீ னிலவே.

(இ - ள்.) ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிள
பாருளையுணர்த்துதலாக் குறித்துவந்த பலபெயர்ச்சொ
தில் வேறு கிளப்பின் = ஒருதொழிலையே முடிபுகாக்
தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்தி முடி
படன் இல = ஒருபொருளினவாய் ஒன்றுதலில. எ-று.

கிளவி கருவிக்கருத்தாவாய் கின்றது. ஆகிரியன் பேரார்
ந்ரியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன்வந்தான் என்னாது ஆக
ன், பேரார்மொன் உண்டான், செயிற்றியன் சென்றான்
வேறு முடிக்குஞ்சொற் கொடுப்பின் ஒருவனாகாது
பொருளாம்.

“எந்தவருகவென்பெருமான் வருக” என்றும் போல்வன
பு. பலகால் ஒருதொழிலை வந்தனவாம்.

க. தன்மைச் சொல்லே யஃநினைக்கிளவியென்
‘ நெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

இஃது என்னின்கட் திணைவழு அமைக்கின்றது.

(இ - ன்.) தன்மைச்சொல்லே அஃநினைக்கிளவியென்
மைச்சொல்லும் அஃநினைச்சொல்லுமென்று கூறிய இரண்
ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார் = எண்ணுமிட
ந்து விராய்வந்து தன்மைப்பன்மைச்சொல்லான் அஃந்
ல் முடிதலை நீக்கார் ஆசிரியர். எ-று.

மேற் “பன்மைபுணரக்குத் தன்மைக்கிளவி” என்பது
மைத்தன்மைபெற்றும்.

“பாணுமென் னெஃகமுஞ்சாறு மவனுடைய யாணை
கெட்கும் போர்.” இஃது இருதிணையும் விராயெண்ணி அஃ
திணையோடு முடித்தது.

ஈச. ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாத்சொல்
லொருமைக் கல்ல தேண்ணுமுறை நில்லாது.

இஃது எண்ணுவகையாற் கூறும் ஒருவகைச் சொன்னி
ரகின்றது. பாணுணர்த்துஞ் சொல்லவாய் ஒருவன் ஒருத்தவய
: ஒருமைக்கு அல்லது எண்ணுமுறை நில்லாது = ஒரு
தது இருமைமுதலிய எண்ணுமுறைமைக்கண் நில்லாது.

நான்கே, பொதுப்பிரியாப் பாத்சொல்லாகிய ஒருவரெ
: இருவர் மூவரென எண்ணுமுறைமைக்கண் நிற்பதா
ன் மூவன் எனவும் இருத்தி முத்தி எனவும் னகர
ஈறும் இயையின்மையானும் ஈகர ஈறு இயையுடை
யிற்றனந் கூறினார்.

நன்மெனமுடித்தலென்பதனான் ஒருவேன் ஒருவை எ
மை முன்னிலை ஈறும் எண்ணுமுறை நில்லாமை கொள்க

ந. வியங்கோ ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வதை
இஃது என்னின்கட் திணைவழு அமைக்கின்றது.

(இ - ன்.) வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் = வியங்கோ
-ரும் எண்ணுப்பெயர்: திணைவிரவு வரையார் = திணை
லை நீக்கார் ஆசிரியர். எ-று.

ஆயும் ஆயனுஞ் செல்க என்றது என்னும்மையாதலிற்
 ில் இரண்டிற்கும் எய்ததவின் வழவின்மேனும் அஃ
 ிரெழிலு முற்றமுடியாமை கருதி வழவமைத்தார்.

“ஆயும் ஆனியற்பார்ப்பனமாக்களும்” என என்னி
 சேர்மின்” என முன்னிலையினகோடல் செய்யுள்முடி
 அதிகாரப்பறனடையாற் கொள்க. ஆயும் ஆயனுஞ்
 ி, செல்துங்கானம் என வியங்கோளல்லா விரவுவின
 ி தன்னினமுடித்தலாற் கொள்க.

௩. வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிள

இது மரபுவழக் காக்கின்றது.

(இ - ன்.) வேறுவினைப் பொதுச்சொல் = வேறுபட்ட
 டைய பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லை: ௨௨
 னர் = அவற்றுள் யாதானுமொரு வினையாற் கூறார்.

அடிசெல்வன்பது உண்பன தின்பன நகருவன பருகுவ
 ி அணியென்பது துட்டுவன கலிப்பன செறிப்பன பூண்
 ிரும் இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவ
 ி படைமென்பது எய்வன ஏறிவன வெட்டுவன குத்த
 ிரும் பொதுவாதலின், அடிசில் உண்டார். கைதொட்
 ி, அணி அணித்தார் மெய்ப்படுத்தார் எனவும், இயம் இ
 படுத்தார் எனவும், படை வழங்கினார் தொட்டார் எ
 ிவினையாற் கூறுப. இவற்றை ஒருவினையாற்கூறின் வழ

முக்கின்மிகைத்தமுடித்தானிரும்பிற.” எனவும், “நனி
 ிருளீர்மிகைத்து” எனவும் “இடம்பழல்வீழ்களிறுமின
 றுஞ்சிறத்த” எனவும் “கடவுளொருமீன் சாவினியொ
 ம்மற்றையொரு மக்ரியையின்றன” எனவும் இவை தின்
 ிழங்கியெனவும் பெரும்பான்மை வருதலின் மிகை
 றார் என்பன உதாரணங்காட்டல் பொருத்தாமை உ
 “உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - புண்டனபோலக்
 ி” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தான் உண்டற்கொழி
 ிற்கும் பெரும்பான்மை வருதல்பெற்றும்.

“அதுகனையறுசெனையிறைதருதலி - னுறுவயிறாரவேய்
 ிறன்” என்பது இழித்தற்கண் வருதலின் வழவன்று. (

இதவும் அத.

(இ - ன்.) என்னுங்காலும் = அங்கேறுவினைப்பொருள்

நச்சொல்லாத உருது பிரித்து என்னுமிடத்தும்: அது =
ப=அதன் இலக்கணம் ஒருவினையார் எனவாது பொது
வினத்தலேயாம். எ-று.

சோறுங்கீறியும் ஈன்றென்று உண்டார், யாமுக்குமுதல்
இயம்பினார் எனவரும். தின்றார் ஊதினாரென்றால்
“ஊன்றுவைகறிசோறுண்டுவருந்ததொழிலல்லது” என்
ப்பதும் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டற்றொழில்
காண்க.

(இ - ள்.) இரட்டைக்கிளவி = இரட்டித்ததின்னு டெ
துஞ் சொற்கள்: இரட்டிப்பிரித்து இசையா = இரட்டித்த
பிரித்து மில்லா. எ-று.

ஈருசுருத்தது மொமொடுத்தது என இசைபற்றியுங்
தந்தார் மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும்
து கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும் இரட்டித்துப்பி
ற. இவை குறுத்ததுகுறுத்ததென ஒருசொல்முடிவது.
வாராமையின் அடுக்கன்று. இவை மக்களிரட்டையும்
பட்டயும்போல் வேற்றுமையின்றி இலையிரட்டையும் பூ
ம்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடையவாம். குறு
சொல் அடுத்துக் குறித்ததென்பது மிகுதியுணர்த்தி,
வன்பது யாண்டும் மிகுதியுணர்த்தல்வேண்டும் அஃது
யின் இரண்டும் ஒருசொல்லேயாவிற்று.

உ. ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு ளொழி
தெரிபுவேறு கிளத்த தலைமையும் பன்மையு
முயர்நினை மருங்கினு மஃநினை மருங்கினும்.

இஃது ஒருபெயர்ப்பொதுச்சொல்லை மரபுவழக் காக்கின்,
(இ - ள்.) உயர்நினை மருங்கினும் அஃநினை மருங்கி
நினைக்கன்னும் அஃநினைக்கன்னும்: ஒருபெயர்ப் பெ
= ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய செ
யாருள் ஒழியத் தெரிபுவேறு கிளத்தல் = பிற உன்பொரு
தெரித்துக்கொண்டு பொதுமையின் வேறாகச் சொல்லுக:
ம் பன்மையும் = தலைமையானும் பன்மையானும். எ-று.

பிறதும்வாழ்வார் உளரேனும் பார்ப்பனச்செரியென்றல்
 கட்ட தலைமைபற்றியவழக்கு; எயினர்நாடென்பது அத்தீ
 ன்மைபற்றியவழக்கு. பிறபுள்ளும்மரனும் உளவேனும்
 உடமென்றல் அஃறிணைக்கட்ட தலைமைபற்றியவழக்கு.
 என்பது அத்திறைக்கட்ட பன்மைபற்றியவழக்கு. பார்ப்பா
 னன் கருகு பலவாயினும் அவைதாமே பன்மைபற்றியவழ
 னுன்றெனமுடிந்தலான் அரசர்பெருந்தெரு ஆதின்கெடுத்த

1). பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லா
 மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இஃது இருநிலை இருபாற்கும் பொதுவாயிடுபெய
 முக்காக்கின்றது.

(இ - ன்.) பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை எல்
 லிணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினானும்
 ம் பொதுமையிற் பிரிந்த ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும்
 வருவன எல்லாம்: மயங்கல் கூடா = வழுவாக்கா: வழக்கு
 ன் = வழக்கின்கண் அடிப்பட்டனவாதலான். என்று.

பெருத்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிந்தே நால்வர்
 இது பெயரிற்பிரிந்த ஆனொழியிருசொல். வகைரசர்
 க்கணையுடையர், இது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழியிரு
 யாழ்க்கைப்பட்டார், இது தொழிலிற் பிரிந்த ஆனொ
 ல்; இவர் கட்டியேறினார், இது தொழிலிற் பிரிந்த பெண்
 லொல். இவை உயர்நிலைக்கட்ட பெயரானும் தொழி
 லான. நம்பி நூறு ஏருமையுடையன், இது பெயரிற்
 றுழியிருசொல். கம்மரசன் ஆவிரம் யானையுடையன்,
 ரித்பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொல். யானை ஒடிந்தே
 திலித்பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொல். யானைகடத்தது
 திலித்பிரிந்த ஆனொழியிருசொல். இவை அஃறிணைக்கட்
 க் தொழிலானும் பிரிந்தன, இவை இருபாற்கும் பொது
 ஒருபாற்கட்ட தாமே பிரிந்தன. இவர் பெரிதஞ் சொல்
 ன், இவர் பெரிதும் கால்கொண்டோடுவர் எனத் தொ
 லி விளக்கி வருவனவுங் கொள்க.

க. பலவழி னான மெண்ணுத்திறை விரவுப்பெய
 ரஃறிணை முடிபினை செய்யு னுள்ளே.

இது நினைவழு அழைப்புமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) பலவயினதும் என்னுந் நினைவிரவுப்பெயர் =
நீதும் நினைவிராய் என்னப்பட்ட நொய் பெயர் =

“வடுக ருதுவான் வான்கரு நாடர்-கடுகாடு பேயெருமை
யாறுத் - குறுகா ருதிவுடை யார்.” “கடுஞ்செந்தகொ
தழ்பரியகவிமாவு - செடுக்கொழு.கிசியிந்தேரு கொஞ்சடை
நெனி-நான்ருடன்மாண்டதாயினும்” எனவரும்.

பலவயினதும் என்றமையாத் சிலவயினுந் நினைவிரவாத
பான் என்னி அஃநினைவான் முடிவனவுந் நினை
ரி உயர்நினைவான் முடிவனவுந் கொங்க. “பாணன்
முயன்கடம்பெனன் - நக்கான் கல்லதருமுயிர்லை.” வ
முடி பதைக்குறியெனக் குடியைச்சுட்டிசில்லாது பாணன்
ரனப் பால்சாட்டிசிற்தலான் உயர்நினைப்போருள் சிற்ற
முடிபு கொண்டனவேயாம். “பார்ப்பார் தவரே சு
பட்டார்-மூத்தா ரிளையார் பசுப்பென்று ரென்றிள்கட்
லங்கு னரே பிறப்பிடைப்போற்றி யெனப்படு வார்.” “ப
நார் பசுப்பதினிப்பெண்டிர் - மூத்தோர்மூலி யெனுமி
ட்டு” இவை நினைவிராய் என்னி உயர்நினைவான்
உயர்நினைவும் பொருளென்னும் பொதுமையான் அஃந்
அடங்குதலானும் உயர்நினைக்கண் அஃநினை அய்வாறு
யானும் ஆசிரியர் அஃநினைமுடிபின என்றார்.

நினைவிராயென்னி அஃநினைவானும் உயர்நினைவானும்
நிலைமைபற்றியும் பன்மைபற்றியும் இழிவுபற்றியுமென உ
யர்கேதும் பாணனும்வந்தென் னலனுண்டான்” என்றார்
நிலைமைப்பொருட்டு லினைகொடுப்பேவ நிலைமையில்பொ
முடித்தோர் முறைமைபற்றி வந்தனலாம்.

உ. வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொலெ
றுயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இதனாற் பலசொல்லான் ஒருபொருளுணர்ந்தி, இல
வான் வரும் பலபொருளுணர்ந்துகின்றார், அவற்றின்
முறையுந் தொகையுந் கூறுகின்றார்.

(இ) உ. வினை வேறுபடுஉம் பலபொரு ளொருசொல் =

என்றெனக் கப்பலும் பலபொருளொருசொல். எ-று.

அவற்றுள், வினாவேறு பதேம் பலபெரு வெ
வேறுபடு வினாவினு மினத்தினுஞ் சார்பினுள்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

2. இது அவற்றுள் வினை வேறுபடுவதாமாறு உறுதிப்படுத்து - ன்.) அவற்றுள் வினை வேறுபடும் பலபொருள் = அவ்விரண்டினுள்ளும் வினையான் வேறுபடும் பலபொருள்; வேறுபடு வினையினும் இனத்தினுஞ் சார்பினும் ப்டே நெறத்த வினையானும் இனத்தானுஞ் சார்புள்ள தெரிநிலை தேறத்த தென்னும் = பொருள்தெரிநிலைமைமீங்கித் தெளியத்தோன்றும். எ-று.

பா என்பது ஒருசாஷ்வலங்கிற்கும் மாத்நிற்கும் வண்டி
 ஈருட்டும் பொது. குருகு என்பது தீர்ப்பவைக்கும் மூ
 டி வளைக்கும் பிற்பொருட்டும் பொது. மா பூத்தது, இது
 மருதம் ஒவ்வென, இஃது இனம்; கவசம் புகருகின்றது மாடு
 ற சாஷ், ஒருசாதிக்கண் அணைந்த சாதி இனம்; ஒருவா,
 புகடையது சாஷ்,

புத்தரெனமுடித்தலென்பதனால் இம்மாவயிரம் வெளிநாட்டிலும் பெயருங்கொள்க.

“தமிழ்ப்பூக்குற்றங்காணலல்லி” என்றும்போலச் சிலபெ
றுச் சிலபெபாருண்மேனிற்தல் உரையிற்கொள்க.

இனமுஞ் சாட்டும் பின்வரும் வினையொடு கூடியவ்வது
முடியாமையின் அலுவலும் வினைவேறுபட்டனவேயாம்.

ப. ஒத்துவிட வேண்டிய மருங்கி னென்றித் தோன்றும்.

(இ - சீ.) ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தொன்றும்
வினைவேறுபடேம் பல்பொருளொருசொல் வீணியான்
புலாந் பொதுவினை கொண்டு பொதையுப்ப லின் m

நாவித்ததென்பது வீழ்த்தலினை எல்லாவற்றையும் உம் இவ்விடத்து இக்காலத்து இவன் சொல்லுகின்றது னாயின ஒன்றினை உணர்த்தினின்றுவாறு காண்க. எவ்வேறாயினும் பலபொருளொருசொல் ஒருகால் வினை. பலபொருளொருசொற்போல நிற்குமென்றவாறு.

இ. வினையேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல் னினைபுங் காலில் கிளத்தாங் கியலும்.

இது நிறுத்தமுறையானே வினையேறுபடாப் பலபொரு ளல்லாமாறு கூறுவின்றது.

(இ - ன்.) வினையேறுபடாஅப் பலபொருள் ஒருசொல் = வேறுபடாத பலபொருளொருசொல்: கிளப்புங்காலக் கியலும் = ஆராயுங்காலத்து இன்னதிதுவெனக் கிளவ்வாராய்ச்சியுடையவிடத்து நடக்கும். ஏ-று.

கன்றிருட்டுருக என்றவழிக் கேட்டான் இன்னகன்றெ னவாராதவழி ஆன்கன்று பூங்கன்று என்று கிளத்தேசொ லாறு.

நினைபுங்கால என்றதனார் கருமச்சிதைவு உள்வழிக் கி ளுப்பதுகொள்க. “கன்றாற்றுப்படுத்த புன்றலைச்சிறார்” : கருமச்சிதைவில்வழிக் கிளத்தல்வேண்டாவாயினவாறுக!

அன்றி, ஒன்றுவினைமருங்கினென்றித்தோன்றும் - வினை அப்பலபொருளொருசொல்லென ஒருகுத்திரமூக்கி, “(வினைகொண்டவழி வேறுபடாததோன்றும் வினை வேறு பாருளொருசொல்)” என்று பொருள்கூறி, வினையே டுபொருளொருசொல்லாகிய மாகென்பதுதானே வீழ்த்ததெ னவினைகொண்டவழி வினையேறுபடாதாய் நின்றதற்கு உ த்தெனக் கிளத்துகூறுக என்றார் சேனாவையார். அந் தருள்கூறின் வினையேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் னொரு சொல்லின்ன ஆயிருவகையெவ்வதனோடு மாறுபடு ன்க.

... .. வினையி.

இ - ன்.) குறித்தோன் கூற்றம் = ஒருபொருள் வேறு தான் கூற்றாற்றல் முதலியவற்றான் விளங்காதா டு மொழி கிளவி = அப்பொருளைத் தெரிவித்துச்சொல் லாகக் கூறுக. ஏ-று.

அரிதாரச்சாத்தங்கலத்ததுபோல - வருகெழுத்தோன்றிய
 நழு - மன்பன்மலைப்பெய்தநீர்” எனத் தெரித்து மெ
 துபோல வருமே இவங்கருவி அன்பன் மலைப்பெய்த நீர்
 துமொழியாக்கால் வழுபாம்.

‘ஊட்டியுன்னவெண்ணவிரிச்செயலை’ என்றது ஊட்
 ஊட்டியதுபோலக் கூறலின் ஓலோரார் உவம இலக்கண
 ‘பல்லார்தோடோய்க்துவருதலாற்பூம்பொய்கை-நல்லயது
 னால் - புல்லெருக்க - மாசின்மணிப்பூணெம்மைத்தன்மலை
 - காத்தறங்காறுமெமக்கு.” இதுவுக் தெரித்து மொழி
 லெங்குவனபுலா அன்மகன்மார்பிற்-புல்லெருக்கங்கண்ணி
 தெரித்துமொழியாதாயிற்றுவினுக் தலைவன் தவறும் புத
 அன்புக் காணமாகக் கூறலும் உழுவன்றென்றதும் ஒன்

ள. குடிமை யான்மை விளமை மூப்பே

யடிமை வன்மை விருத்தே குழுவே

பெண்ணை யாசே மகவே குழவி

தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி

கூதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொலென்

ருவது மூன்று முளப்பட்டத் தொகை

யன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி

முன்னத்தி னுணருங் கிளவி பெய்வர

முயர்நினை மருங்கி னிலையின வாயினு

மூலினை மருங்கிற் கிளத்தாங் கியலும்.

இது திணைவழிக் காட்டுவத.

(இ-ள்.) குடிமை ஆண்மை இளமை மூப்பே அடிமை வ
 ன்கே. கூடுமே பெண்ணை யாசே மகவே குழவி என்பது.

கை=குடிமை முதலாக விறற்சொல் மருகச் சொல்லப்
 பினெட்டும் உளப்பட அவையுடையவன் பிறவும் அவர்
 தித் தொக்கு முன்னத்தின் உண்குங் கிளவியெல்
 லுலாங்குறிப்பொடுபுத்து உயர்நினைப்பொருளை உணரப்
 பினெல்லாம்; உயர்நினை மருங்கின் நிலையினவாயினும்=
 யிருபாற்கண்ணும் பெரும்பான்மை நிலைபெற்றவா
 னை மருங்கிற் கிளத்தாங்கு இயலும் = அஃநினைப்பெ
 த்திதின் தவழிபோல அஃநினைமுடிபே கொள்ளும். ஏ.

ரான்னை உயர்திணைப்பொருளுணர்த்தியவாறெனின்; இ
முதலியனவெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கு
ய்நின்று அப்பண்பினைபுணர்த்தி அஃநிணையாய்கில்லாத
தொன்ற தன்பன்மைபுந் தன்னைபுடையபொருளையும் த
றுவித்துப் பிரியாதநிறவின் உயர்திணைப்பொருளையே உ
ம், இங்ஙனம் நிற்குமென்றுணர்தல் சொல்லுவான்றருநிப்
பிணைப்பொருளிற் தீர்த்து இன்னவாறு நிற்குமென்று
ரன் உணர்த்தவின்மென்றற்கு முன்னத்தின் உணருமெ
றுள் விரவுப்பெயராய் அஃநிணைப்பன்மை உணர்த்துவா
ம் அவையுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பான் ஒருகால்
பண்பே உணர்த்தமென்றுகருதி உயர்திணைமருங்கினி
றுங் என்றார். உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும்
படுத்துதல்.

இனித் குடிமை ஆண்மை முதலியவற்றை ஆகுபெயரெ
னார். குடிமையென்னுந் குணப்பெயர் ஆகுபெயராய்
உணர்த்திற்றெந், குடிமைகல்லனென உயர்திணையால்
அன்றிக் குடிமையெனத் தனக்கு உரிய பண்பைபுணர்த்தி
பின்னர் அஃநிணைமருங்கிற்மென்தாக்கெய்துமென வே
ன அஃநிணையான்முடியும்; ஆதவின் ஆகுபெயரென்றதும்
த்திநிற்குமென்றதும் பொருந்தாமை உணர்ச்சி, இக்கு
டியவற்றிற்கு ஈன்று தீது என்றும் வந்தது போயிற்று
அஃநிணைவினை கொடுத்த ஒட்டு.

இனி இவை உயர்திணைப்புண்பாய் அப்பொருளையும்

முகமுடிமைக்கட்டவின்” என உயர்திணையிருபாலையும் உ

ஆண்மையாவது ஆளுத்தன்மை, அஃது “ஆயிடைபிரு
மெசெய்தபூசல்” என இருபாலையும் உணர்த்திற்று. இன்
ண்மைக்கொத்தபடிதுடைத்து” எனவும் “வேளாண்
நறிருந்தோம்பிவெஞ்சுமத்த - வாளாண்மையானும்வலியரா
ண்மை” எனவும் வரும். இது “வேளாணெதிரும்விலுந்
றும் - வாளாணெதிரும்பிரிவினாறும்” எனவும் “உட்குடைப
யல்பினுள்” எனவும் விகாரமாயும் திற்கும். இவ்வாண்மை
கண்மையென்றி ஆண்பாலாவிய தன்மையும் உணர்த்து

பெண்மையாகத் தட்டிப்பிடித்தே அதை மிதந்தன்மை
 நம்மையடுத்ததமகென்றெனவி" என்பதனான் உணர்க.
 என்பது பெண்பாலுணர்ந்தப் பெண்மையென்பதும் பெ
 ணர்ந்தமேற் கடையதுஉறவாமாதலின் ஆசிரியர்க்கு தித
 நுளாயிற்று. "ஆண்மையடுத்தமகள்" என்பதற்கும் இஃடு
 அது "பெண்மைகட்டியவுயர்நினைமருங்கின்" என்பதனா
 னியலான்பெண்மையலாதவன்" என்பதனானும் உணர்க.
 ஈமை அமைதித்தன்மையெய்நிப் பெண்பாலாயி தன்
 உணர்ந்தமென்பது கருதி ஆசிரியர் "பெண்மைகட்டியது
 பெயரும்" என விரவுப்பெயர்க்களை உடம்பொடுபுணர்ந்து
 உயர்நினையான்பாற்கு உரித்தன்றிப் பெண்பாற்றேனரி
 யும் உயர்நினையெயாதல் கோர்க்கி 'உயர்நினைமருங்கினிஸி
 னும்' என்றார்.

அரசு "அரசுபடக்கடந்தட்டு" என உயர்நினையாண்
 ர்த்திற்று. "பெண்ணரசியெந்தினன்" என ஈறு வேறாய
 ன்பாலும் உணர்த்தும். இஃது "அரசவாழ்ந்தனைத்தி"
 நினைக்கும் வரும்.

பெண்மையாகத் தட்டிப்பிடித்தே அதை மிதந்தன்மை

பெண்மையாகத் தட்டிப்பிடித்தே அதை மிதந்தன்மை
 நம்மையடுத்ததமகென்றெனவி" என்பதனான் உணர்க.
 என்பது பெண்பாலுணர்ந்தப் பெண்மையென்பதும் பெ
 ணர்ந்தமேற் கடையதுஉறவாமாதலின் ஆசிரியர்க்கு தித
 நுளாயிற்று. "ஆண்மையடுத்தமகள்" என்பதற்கும் இஃடு
 அது "பெண்மைகட்டியவுயர்நினைமருங்கின்" என்பதனா
 னியலான்பெண்மையலாதவன்" என்பதனானும் உணர்க.
 ஈமை அமைதித்தன்மையெய்நிப் பெண்பாலாயி தன்
 உணர்ந்தமென்பது கருதி ஆசிரியர் "பெண்மைகட்டியது
 பெயரும்" என விரவுப்பெயர்க்களை உடம்பொடுபுணர்ந்து
 உயர்நினையான்பாற்கு உரித்தன்றிப் பெண்பாற்றேனரி
 யும் உயர்நினையெயாதல் கோர்க்கி 'உயர்நினைமருங்கினிஸி
 னும்' என்றார்.

நதல் யாரினைவந்தது பாவைவந்தது என ஒப்பிழைநிக
 ற்கும். அது "பொர்யாரினைவந்திகவிக்கு" எனவரும்.

ன்னினைமுடித்தலாத் "தேமலரலங்கற்றிருவேபுருதக"
 ன்கொள்க.

நதல் யாரினைவந்தது பாவைவந்தது என ஒப்பிழைநிக
 ற்கும். அது "பொர்யாரினைவந்திகவிக்கு" எனவரும்.

சுறந்தொல் செறுதலைப் புலப்படுத்தும் பொறியினை பெ
 அது பொய்ச்சித்தையென்றாற்போல்வன.

ன்னினைமுடித்தலாத் "தேமலரலங்கற்றிருவேபுருதக"
 ன்கொள்க.

சுறந்தொல் செறுதலைப் புலப்படுத்தும் பொறியினை பெ
 அது பொய்ச்சித்தையென்றாற்போல்வன.

திண்ணபிறவுமென்றதனால் வேந்து பென் குரிசில் அஃ

என ஒருபாற்கு உரிய காட்டதும் ஒன்று. இருபாற்கு
வந்துழிக்கீண்க.

இவையெல்லாம் பண்பென்றுவிளக்கிய பண்புவாய்பாட்
ர். இவை உயர்நிலைப் பண்புப்பெயராய் அப்பொருட்
குணர்த்தினவேனும் அஃநிலைச்சொற்கொண்டு முடியு
மைத்தார்.

4. கால் மூலக் மூவிரே யுடம்பே

பால்வரை தெய்வம் வினையே பூத
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ
மாயி னாத்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வரூஉல் இளவி யெல்லாம்

(இ - ன்.) காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே பால்வரை
யே பூதம் ஞாயிறு திங்கள் சொல் என வரூஉம் ஆவிரை
ர் பிறவும்காலம் முதலாகச் சொல் ஈறாகச் சொல்லு
தும் அத்தன்மையன பிறவுமாயின: ஆவயின் வரூஉங்
காம் அஃவயர்நிலைக்கண் வரூஞ் சொல்லெல்லாம்:

மேன பால் பிரித்து இசையா உயர்நிலைச்சொல்லா
நிலைக்கட் பால்பிரித்து இசையா அஃநிலைப்பாலாய் தீ
ரது.

இச்சூத்திரத்தைக் கூறியவற்றுள் உலகமும் உயிரும் உ
னவெல்லாம் தெய்வத்தையே உணர்த்திந்நூதலிற் தெய்வ
த் “தெய்வஞ்கட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவியும்” என்பதனா
யென்பது பெற்றும். இவையெல்லாம் தெய்வமென்னும்
ப்பொருளை உணர்த்திந்நீற்றுத் தெய்வமென்னுஞ்சொல்
வாசகமாதலின் அதற்கேற்ப அஃநிலைமுடிபே கெ
றுர்.

இச்சொற்கள் கூறுகின்றபொழுதே தத்தம் உயர்நிலை
யினே தோற்றுவித்து கிற்றவின் ஆகுபெயரன்மையுணர்

இவற்றுக்காலமாயிற்றென்றது காலக்கடவுளை. உலகம்
 மறு உலகத்தாரை. உயிர் போயிற்று உடம்பு தானாகிற்று
 ணைமுடிபு கொள்ளா என விவக்குதலின் ஈண்டு உயர்ந்
 ரியவாயின. என்னை? அறஞ்செய்து தறக்கம்புக்கான், உ
 மகன்கிடந்தான் என உயிரும் உடம்பும் வரின் வே
 உணரப்பட்டு உயர்நினைக்கேற்ற முடிபுமோடலின் ம
 ட. இவை இங்ஙனம் உணர்ந்தலின் ஆகுபெயரன்று.
 சய்தது, இதனைப் பாவவரைதெய்வமென்றார், இன்பத்
 காரணமாகிய இருவினையும் வருத்தலின். வினை விந
 இருவினைத்தெய்வம். பூதம் பூடைத்தது, ஞாயிறு பட்
 ரு எழுத்தது; சொல் நன்று, இது நாமகளாகிய தெய்வம்,
 றிலும். என்றதனாற் பெரிமூது நன்று, யாக்கை தீது,
 கனவி கடுமென்று, மதி நிறைந்ததீ, வெள்ளி எழுந்தது, விர
 ளனவரும்.

இவை உணரத்தியவழி உயர்நினையாயும் இடத்தை உ
 றி அறிவினையாயும் வருதலின் ஒருசொல் இருபொரு
 சென்றதெனப்படரது இருசொல்லெனவேபடும். அந்
 தொகுதியை உணர்ந்துங்கால் உரிப்பெயராயே உணர்ந்
 பயரன்று. இங்ஙனம் வருகனவற்றைப் பலகாவி எடு
 இலேசாகக் கருதி “ஒருசொற்பலபொருட்டுரிமைதே
 ளன எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒருசொல்லென்றார். உ
 மறு வடமொழித்திரிபு.

௨. நின்றாங்கு இசைத்த விவணியல் பிண்டே.
 இது “குடிமையான்மைத்” தொடக்கத்திற்கு ஒர் புற
 (இ - ன்.) நின்றாங்கு இசைத்தல் = ஈறு திரியாது நின்
 உயர்நினையாய் இசைத்தல்: இவன் இயல்பின்று =
 ிய சொற்களிடத்த இயல்பிலை. எ-று.

எனவே குடிமை ஆண்மை முதலிய சொற்களிடத்து இ
 ாமென்றவாறு.

குடிமைகல்லன் ஆண்மைகல்லன் மூப்புத்தியன் என ஒ
 ௦. இசைத்தது முரிய வேறிடத் தான.

இது “காலமுலக” த்திற்கோர் புறனடை.

(இ - ன்.) இசைத்தலும் உரிய = காலம் உலகம் முதலிய உயர்திணையாய் இசைத்தலும் உரிய; வேறிடத்தான = ன்ரு ஏற்பன ஈறுதிரித்து வாய்பாடு வேறுபட்ட இடத்து.

காலன்கொண்டான் உலகர்ப்பித்தார் என ஈறுதிரிவகுத்தோக.

5. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இஃது அருத்தாபத்தி உறுதின்றது.

(இ - ன்.) எடுத்த மொழி = இனமாயிப் பொருட்கள் ஒன் னவாகித் உயிர்.

உம்மை எதிர்ப்புறையாகவுள்ள உணர்ந்தாமையும் உரித்தாவ

அறஞ்செய்தான் துறக்கம்புகும் என்றவழி இனப்பெ றுஞ்செய்தான் கிரயம்புகுமென்பது உணர்த்திற்று. இழிவ னான்கூற இன்பம் வய்தும் என்றவழிக் கழிபேரிரையால் தானென்பதும் இனப்பொருளை உணர்த்திற்று. சீழ்ச் சீ அனைத்ததென மேற்சேரிக் கொழி அலைப்புண்டதும் அ

ஐவாழ்க அந்தணர்வாழ்க என்பன இனஞ்செப்பாதன. இ இனஞ் செப்புமாறு தன்னோடு மறுதலைப்பட்டு உள்வழியாயிற்று. மறுதலைப்பாடு பல உள்வழிச் செப் கு மறுதலை எருமை ஒட்டகமெனப் பலவுள; அந்தலை ல அரசர் வணிகர் வேளாளர் எனப் பிறரும் உளர். அந் நதலை உள்வழிச் செப்பாது.

6. கண்ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய கிணைகிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங்கடையே.

இதுவுக் கிணைவழிக் காக்கின்றது.

(இ - ன்.) கண்ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும் = கண் ணம் முலையும் அவைபொல்வன பிறவும்; பன்மை சுட்டிய கிளவி = பன்மையைக்குறித்து நின்ற கிணைகிலையைய உ சொற்கள்: தம்வினைக்கு இயலும் எழுத்தலங்கடையே = உரிய பன்மைவினைக்கேற்ற அகர ஈற்றூற் கூறக்கரு

தல்வினைக்கேற்ற ஒருமைவீற்றானும் பன்மைவீற்றானும்
 (வழி: பன்மை கூறுங் கடப்பாடி.ஸ=தமக்கு உரிய பன்
 கூறப்படும் வாய்ப்புறவு உடையவல்ல. ஏ.து. ௨

ஃன் நல்வன், முலைநல்வன் எனவும், ஃன் நல்லீ, தோள் நல்
 நல்வன் எனவும், ஃன் கொந்தான், தோள் கொந்தான்,
 ஃன் எனவும் வரும். பிறவும் எந்ததனும் புருவங்
 பனவுங் கொள்க:

தக்கு நல்வன், கொப்பூழ் நல்லீன் என ஒருமைச்சினைப்

தலாற கொள்க. ஃன் யநாதது, முலைமுாதது எ
 ஃன் சாதியொருமையுணர்த்ததும் இதிலுந் கொள்க.
 ஃன், குளம்பு கூரிது குறிரை எனப் பன்மைச்சினைப்
 ஃன் முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிவனவுங் கொள்க.
 கிளவியாக்கம் முற்றும்.

இரண்டாவது

வேற்றுமையியல்.

௨. வேற்றுமை தாமே யேடுளை மொழிப.

என்பது குத்திரம். இவ்வொத்தச் செயப்படுபொருள்
 வாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்த உணர்த்தவின்
 ஃவாத்தென்று காரணப்பெயர் பெற்றது. முன்னர்
 ஃற்கும் பொது இலக்கணம் உணர்த்திய அநிகாரத்தாலே

து இலக்கணம் உறுதின்ற ஒத்தினைபுத் சேரக்கூறினார்
 து இலக்கணம் என்னையெனின், வேற்றுமைதாரும் செ
 னர்வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லு
 துவிவக்கணமாதல் உடைமையாலும் “எழுவாய்வேற்றுமை
 ன்றுகியேயே” எனவும் “அன்றியினைத்தும்பெயர்ப்பயனினி
 யும் “ஈறுபெயர்க்காருயியற்கையவென்ப” எனவும் “பெய
 ர்காவத்தோன்ற” எனவுக் தொழிற்பெயர்காவத்தோன்ற
 மேற்கூறுஞ் சிறப்புடைப்பெயர்க்குப் பொது இலக்கணம்
 உறுதல் உடைமையாலும் இவ்வோத்துப் பொது இலக்க
 யதாயிற்று. ஆயின் வேற்றுமையாகியதும் விளிமரபும்
 த்தென்னையெனின், இவ்வேற்றுமையின்மயக்கம் யாப்
 பின் வேறேத்தாக்கி விளி இவைபொற் சிறப்பின்மையின்
 ற் ஒத்தாகியவத்தார். இவ்வனம் வைத்துப் பின்னர்த்
 விளியிடையுரிக்கை முறையே உறி இவற்றுள் எஞ்சி
 க்கணத்தை செவ்வியலிற் கூறினார் என்புணர்க. பொரு
 டல் முறைய ஆறுபொருளாய்க்குறித்த அவற்றார் தான்
 நிற்பனாலும் முடிக்குஞ் சொல்லைத் தான் விசேஷத்தாகி
 ி எழுவாயும் வேற்றுமையாய்விட்டா

(இ - ன்.) வேற்றுமைதாமே ஏழென மொழிப=வேற்று
 ஏழென்று சொல்லுவர் தொல்லாசிரியர். எ-று.

நாமேயென்பது சந்த இன்பஞ் செய்துகின்றது.

ச. விளிகொள்வதன்கண் விளியோடெட்டே.

இஃது ஒழிந்த வேற்றுமையுங் கூறித் தொகை உறுதின்ற

(இ - ன்.) விளிகொள்வதன்கண் விளியோடு = விளியே
 ற்கண்ணதானி விளியோடு முற்கூறியவற்றைத் தலைபெ
 ட=வேற்றுமை எட்டாம். எ-று.

‘விளிகொள்வதன்கண்விளி’ என்றதனார் பிறிதோர் இ
 னை ஏனாது தானே திரிக்கும் இயல்பாயும் நிற்கும் பெய
 ரென்பது பெற்றும்.

இ. அவைதாம்,

பெயர் ஐ ஒடு கு

இன்அது கண்ணிவி யென்னு மீற்ற.

இஃது அவற்றின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துகின்றது

(இ - ன்.) அவைதாம் = எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையா

என்னும் சுற்றம் விளியேற்றலையை இறுதியதாகவுடைய
ஒடுகு இன் அது கண் = பெயரும் ஐயும் ஒடுவுந் ருங்வும்
அதுவுந் கண்ணுமாம். -உறு.

‘சிறப்புடைப்பொருளைத்தானினிதுளத்தல்’ என்பத
ம் அதுவும் ஒடுகுரோனும், மூன்றாவதற்குச் சிறப்பான்மை
ம் ஆளுவதற்கு அகர எழும் அதுவுந் கொள்க.

ஈ. அதுவற்றுள்,
எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே.

இது முறைவாரண எழுவாய்வேற்றுமை உறுதிப்படுத்து.

(இ - ன்.) அவற்றுள் = மேற்கூறிய வேற்றுமை எட்டி
ய்வேற்றுமை = முதல்வேற்றுமைவாதது: பெயர் தோள்

அஃது உருபும் விளியும் வலாத் திற்கும் நிலையதாயிற்று

மக்கள் ஆ என வரும். ௮

இதனை முற்கூறியது என்னையெனின், சாத்தன் கூட்ட
ரால் வினைத்து கொற்றற்குக் கொடுத்தான் என வினை
வரணையவற்றை நிகழ்த்துதல் வேண்டுவதெனின். அவ் வினை
ப எழுவாயை முற்கூறினார், “அன்றியும் மேல் இரண்ட
ருவது என்று ஆளுமிடத்து இதனை முதல்வேற்றுமைபெ
வண்டுவதெனின். அப்பொருள் தருதற்கு முன்னிற் கு
பெயரென்றுகூறிய” அதற்கே எழுவாய் வேற்றுமைபெ
றுந் பெயர்கொடுத்தார். இதற்கு இப்பெயர்கூறிய அத
ம் விளியும் ஏற்பணவற்றைப் பெயரென்று வழங்குதல்
அஃது “சிறப்பெயர்க்காரும்” என்றதனானும் உணர்க.

எ. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல்
வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற்கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய. நிலையே.

இஃது அவ்வெழுவாய் ஆறுபய்நிலையும் ஏற்குமென்பின்

(இ - ன்.) பொருண்மைசுட்டல் = ஒருபொருளினது பின்
ன சுட்டாது அப்பொருட்டன்மையது உண்மைத்தன்
புநிற்க வருதல்; வியங்கொள வருதல் = தான் ஏவலாக்க
தல்; வினைநிலை உரைத்தல் = தனது தொழிவினைச் சொல்

வினாவிற் கு. ஏற்றல் = தான் வினாவிற் குப் பொருள் தவ
புகொள வருதல் = தனது பண்பினைத் தான் கொள்ளவ
புகொள வருதல் = தான் பெயரைக்கொண்டுமுடிய வ
து அன்றி அனைத்தும் = என்று சொல்லப்பட்ட அவ்வனை
பெயர்ப்பியனியையே = அவ்வெழுதாய்க்கேற்றுமையது பர
மை, எ-று.

தன்னிழுத்தத்தற்குப் பின்வருஞ்சொல்லின் பொருண்மை
ந் அவாவிற்கும் நிலைபெறுபாட்டைப் பயனிலையெண்ணு

தன்னிழுத்தத்தென்பதான் ஆவியில் ஆவல்ல
க்குறிப்புக் கொள்க.

பெருகுநென்னுது பெருண்மையென்றார் அப்பொரு
மையுணர்ந்துதற்கு. பொருட்டன்மையாவது அப்பொ
சாதித்தன்மை. ஆவென்னும் பொருள் கெட்டதேனும்,
து சாதித்தன்மை எக்காலத்துக் கெடாது நிற்குமென்பது உ
ரு ஆவண்டு என்றார். கட்டிலனைய ஆகெடவும் அச்சாந்
கெடாதென்பது தோன்றப் 'பொருண்மை கட்டல்' என்பது
செய்தார்.

வினாநிலையுலாத்தல் தன்னொழில், வியங்கோவருதல்
ட் தொழில் கிகழ்வதாக ஒருவன் எவப்படுதல். இரண்ட
லு லெறுபாடு.

வினாநிலையுலாத்தலும் பண்டுகொளவருதலும் பெயர்கொ
முடிக்குஞ்சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்லா
ய. விபங்கோளும் வினாவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்வது ந
க்குறிப்பு முடிக்குஞ்சொல்லாயல்வது வராது.

ஆபல என்பது பிறிதோர் சொல் னோக்காது ஆ என்பத
ந்த மாறும்.

முன்னிற் குத்திர்த்தத் தோன்றலில் என்றானே .
என்பதானெனப் பண்பொட்டாகாது விட்டிசைத்திரின்
எழுவாவின் பயனிலையோடு தாளும் பயனிலையோடும்,
'என்சாத்தன்' என வினாப்பின்னும் நின்றனாள், சாத்தன்

நுனெனப் பயனிலக்கு அடையாங்கிறதனாலு, சாத்தன்
 நனெனச் செனவின முதற்கேற்றிக்கறதும், இம்மணி
 தனப் பண்பின் தொழிலைப் பண்பு புடைத்த பொருட்டு
 உறதும், இக்குதிரைகடை கன்றெனத் தொழிலின் தொழி
 லில் அடைத்த பொருட்டு ஏற்றிக்கறதும், தீவ்வாறு
 மன இடத்து கிழ்ப்பொருளின் தொழில் இடத்திற்கே
 றும், இறைவன் அருளால் எம்முயிர்க்கும் - இறைவன்
 யாம் உயிர்வாழ்தம் என எழுகாய்க்குப் பயனிலையாய்

இ - ள்.) பெயர்க்கெலி = பெயர்ப்பெயராகிய சொல்லும்; க
 = அப்பெயரது நிறையிலே நிற்கையுடைய சொல்லும்; க
 ளு = காலத்தோன்றாவாய்க்கும்; தொழில் நிறை ஒட்டும் ஒ
 டையே = ஒருபொருளது புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலத்தோ
 ளு பொருத்தம் ஒருகூற்றுத் தொழிற்பெயரல்லா இடத்து. 6

பெயர் தொழிலினை என்பன - ஆகுபெயர். பெயர், பொ
 ருளிலை, காலம்; ஒட்டும், பொருத்தம்.

இதனாற் திணையும் பாலும் காலமும் இடனாக் தோன்
 ற்சொல் படுத்தலோசைப்பட்டுகின்றாற் தொழிற்பெய
 ரு பயனிலைகொண்டும் உருபேற்றுங் காலத்தைத்தோற்ற
 , பெயர்ப்பெயரும் பெயரதுநிலையிலே நிற்கையுடைய க
 காலத்தை யாண்டுத் தோற்றுவிவாமைபுங் கூறினார்.

இருகுறியாய்க் சாத்தன் கொற்றன் என வரும் பெயர்
 புடைபெயர்ச்சிமாதிரி உணர்த்திநிற்கும் உண்டல் தி
 வரும் வினைப்பெயரும் பூசல் வேட்டை என்னுற்போலப்
 ப்ச்சி விளக்காதுநிற்கும் வினைப்பெயரும் உண்டான் தி
 ன்போலக் காலத்தோன்றி வினைமுதன்மேல் சி
 ன்ற ப
 ரதையாலுக் தொழிற்பெயரும் ஓசைவேறுபாட்டானன்றி
 உண்ணுமது என்னுற்போலத் தானே பெயராய்க்
 ன்றி வினைமுதன்மேல் நிற்குத் தொழிற்பெயரும் “கொ
 மிரத்தேய்த்தார்” அவனெறிந்துக்குதிரை என்னுந்
 டுப்பொருட்டிடக் காலக்காட்டிநின்ற தொழிற்பெயரும்
 ன்னவன் உண்பவைகாழி என்னுற்போலக் செயப்படுபொ
 பெயராய்க் காலத்தோன்றி நிற்குத் தொழிற்பெயரும் பி
 வரும் பெயர்வேற்றுமைபும் உணர்க.

12- இரண்டாகுவதே, ஐயெனப் பெயரிய வேற்று
 யெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப் [6

பவ்விரு முதலிற் றேன்று மதலே.

இது முறையே இரண்டாவது இப்பொருட்கள் வரு
தது.

1. அப்பெயர்ப்பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம்:
முதி வரினும் = அஃது யாண்டு வரினும்; வரினையே வரினக்கு
சிறு முதலிற் தேரன்றும் = வரினச்சொல்லினும் வரினக்கு,
வரினும்பிறந்த செயப்படுபொருளாகிய அக்விர்ண்டு கா
ண்கூர் தோன்றும். ஏ-று.

பெயரிய என்பது “அக்விர்ப்பெயரிய” என்றும்பொருள் 10

வரின வரினக்குறிப்பு என்பன ஈண்டு ஆருபெயர், அ
கணர் பிறந்த அச்சொற்களை உணர்த்தவின்.

முதலென்றது காரணத்தை. “ஆயெட்டென்பதொழி
யே” என்றமையால் அக்காரணங்கள் எட்டு உளவேனு
கோடென்பதனும் செயப்படுபொருளே ஈண்டுக்கோடு
காரியத்தை நிகழ்த்துவிப்பது காரணம். 11

ஒருவரினமுதல் செய்யுக் தொழிவினை உதுவது செ
நன்.

உ-ம். குடத்தைவரினத்தான் குழையையுடையன் எனவ
நாவழிவரினும் என்றதனான் புகழழிந்துத்தல் புகழையு
வரினப்பெயரிற் புடைபெயர்ச்சிபற்றியும் முடியும்.

இயற்றப்படுவதும் வேறுபடுக்கப்படுவதும் எய்தப்படுவதெ
ப்படுபொருள் மூன்றாம். அவை முறையே இவ்வனை உள்
உள்ளதனைத் திரித்தனக் தொழிற்பயனுறக் துணையாய்
ம். இவ்வுருபை முடித்தற்கு மேலிற் காப்பு முதலிய
ற்றிவரும் பொருள்களை இம்மூன்று கூற்றனும் பருக்கி
வரினமாத்திரையும் வரினப்பெயருமாகப் பகுப்பர்.

குடத்தைவரினத்தானென்றது மேல்வரும் இழையெ
றப்படுபொருள். அஃது எயிலை இழைத்தான் எனவரும்.
எயிலை இழைத்தலைச் செய்தான் என்னும் பொருட்டு. 12
13 இனும் வரினமாத்திரையை உணர்த்தும் முதலிலைப்பெயர்
கார் இழைத்தலென வரினப்பெயரையுக் தோற்றுவித்து, இ
யென்னும் உருபையும் ஏறிவித்துச், செய்தானென வரின

ளாக எத்தோதினார். இப்பொருட்கட் தோன்றிய வெணுங் காரியத்துடனல்லது விலையென்னும் இரண்டாமை உணர்க. என்ன? செய்தற்கு இழைத்தல் சென் நினைத்தாய்க் காரணமாய் நின்றலானும் ஒழிந்தகாரண்கள் நிகழ்ந்து காரியமாதன்மை இழைத்தான்றாய் என்பது. இவ்வாறே மேலிற்றுத்திர்த்த ஒழிந்தபொருளின்க.

இனி விலைக்குறிப்பிற்குங் குழையையுடையனென்புழி னக் கருதலு் விலை; அக்கருத்தை நிகழ்த்துகின்றான். அக்குழை அவன் கருத்து நிகழ்த்தப்படும் பொருளின்தன்மை செயப்படுபொருள். இவ்வாறே ஒழிந்தபாற் காண்க.

உ. காப்பி னோப்பி னூர்தியி னிழைவி
 னோப்பிற் புசுழிற் பழியி னென்ற
 பெறவி னிழைற் காதலின் வெருளியிற்
 செறவி னுவத்தலிற் கற்பி னென்ற
 வறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற் பிரித்தல்
 னிறுத்தலி ளளவி னெண்ணி னென்ற
 வாக்கலிற் சார்தலிற் செலலிற் கன்றலி
 னோக்கலி னஞ்சலிற் கிதைப்பி னென்ற
 வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
 வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனை முடிக்கும் பொருள்வெறுபாடு கூறுகின்ற

(இ - ன்.) காப்பின் * * * கிதைப்பினென்றகாப்பு டி
 கிதைப்பு ரீதுகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தெட்டுப்பொரு
 ள்பிறவும் அம் முதற் பொருள என்ன கிளவியும் அனைவ
 ரிற் பொருளுமாவிய அச்செயப்படுபொருள்மேல் வரும் வ
 ள்ளும்; அதன் பால என்மனார் அங் இரண்டாய்வேற்றுமை
 என என்று கூறுவர் புலவர். எஃது.

இவற்றிற்கு வேறுபாடு ஒருமாதிரியை உறுவகப்படுத்த ;
 ஆக தொழிற்பயன் உற்றமாதிரியையாய் ஒருவன் செ
 ப் பொதலும்; ஈரணையறுக்குறி, மாந்தைக்குறைக்கும்;
 வேறுபாடு சிறிதழுவாமல் வேறுபடுத்த ஆளுநிதிமிகக்
 ளும் பேருமையைச் சுகுருத்தலும்; கொலைத்தொருக்கும்;
 பிரிக்கும்; இவற்றிற்கு வேறுபாடு விரித்ததொருத்தலும்;
 துவிரித்தலும்; அறத்தையுட்கும், நாட்டைச்சிதைக்கும்;
 வேறுபாடு மிகுத்தலும் செடுத்தலும்; இவ்வெட்டும்
 ப்படுவன, ஊரைக்காக்கும், தந்தையையொக்கும், தே
 ருரிசிலிப்புகளும், நாட்டைப்பழிக்கும், புதல்வனைப்
 றியைக்காதலிக்கும், பகைவரைகொருளும், செற்றரைச்
 றையுட்கும், தூலைக்கற்கும், பொன்னைநிறுக்கும், அரி
 கும், அடைக்காயையெண்ணும், ஊரைச்சாரும், நெற்
 ளும், குதிரைக்கன்றும், கணையையோக்கும், கள்ளரைய
 பத்தொள்பதும் எய்தப்படுவன. இவைதாங் தொழிது,
 தொழிற்பயனுறுவனவுமாய் வரும் வேறுபாடும் உணர்க.
 ந் செறலும் கொலைப்பொருளாயவழி வேறுபடுக்கப்ப
 ல் வெகுளியது காரியம். உவத்தல் காதலது காரியம்.

புனிச்செய்வான்கருத்து இவ்வழி நிகழுஞ் செயப்படுபொ
 றாணுஞ் செயப்படுபொருளுக் தானேயாய் நிற்பனவுன் செ
 றைக்குறைத்தான், சாத்தன் தன்னைக்குத்தினன் என

இன்னும் இச்செயப்படுபொருள் தன்கட் தொழில் நிக
 ளும் வரும். அறுத்தல் முதலியன தன்கண் நிகழ்வன
 முதலியன தன்கண் நிகழாதன.

அன்னபிரவுமன்றது பகைவரைப்பணித்தான், சோந்
 ற, குழையையுடையன், பொருளைவிவன் என்னுற்போல்வ

இக்குத்திரர் தொகுத்தமொழியின்வருத்தனக்கோடல்.

ச. மூன்றா குவதே, ஒடுவெனப் பெயரிய தீவற்ற
 வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே. [

(இ - ள்.) ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி மூல
 =மேல் ஒடுவெனப் பெயர்கொடுத்து ஒதப்பட்ட வேற்று
 மூன்றாவதாம்: அது வினைமுதல் கருவி அனைமுதற்று=
 முதலும் கருவியுமாகிய அல் இரண்டுகாரணத்தையும் (உ
 டைத்தது. எ-று.

மேல் “அதனினியதல்” முதலியன ஆனாருபிற்கேற்ப புணர்த்தல் ருத்திரஞ்செய்தலின் அவற்றிற்கு முற்கொண்பதற்கும் ஆலென்பதற்கும் வினைமுதல் கருவி கெடாவிடத் திரிந்தும் கிற்கும்.

வினைமுதல் கருத்தா என்பன ஒன்று. கருத்தா கின்று பாழிந்த கருவிமுதலிய காரணங்கள் ஏழினையுங் காரிய சிகழ்த்ததலின் அதனை வினைமுதலென்றார்.

இது இயற்றும்வினைமுதலும் ஏவும்வினைமுதலும் எனப் படும. கொடியொடுதுவக்குண்டான் என்பது இயற்றும். அது கொடியுள்ளொடுதுவக்குதலிற்செய்யப்பட்டான் சாத்தும் பொருட்டி. கொடியினது சிகழ்ச்சி என்னுக் கருவி. வேளைத் தொழிறுறுவிக்குல்காற் தான் அவனை நீக்கா உய்யை விளக்கிற்று ஒடுவெனாருடி அரகனாவியற்றப்பட்டே என்பது ஏவும்வினைமுதல்.

இனிக்குக் கருவி காரணம் ஏது கிமித்தம் என்பன தம்முள் மடையவேனும் ஒத்தபொருட்டி. அக்காரணம் முதற்காரணக் காரணமுமென இருவகைப்படும். முதற்காரணமாவது தாடு ஒற்றுமையுடையது. துணைக்காரணமாவது அம்முத்திற்குத் துணையாகிய வினைமுதலிய எட்டும். அக்கருவிய முதற்சொழிப்பயனைச் செயப்படுபொருட்கண் உய்ப்பது. இயற்றுதற்குக் கருவியாகிய காரகக்கருவியும் ஞாபகக்கருவியும் இருவகைப்படும். ஊடுயொடுருவின்றதுகம்பட்டும் எகருவி. அஃது ஊடுகொண்டு சாத்தன் குவிதுதலைச் செய்து கம்பட்டிமென்னும் பொருட்டி. சாத்தன் தொழிற்பது கிவாழ்ப்பட்டிதும் சிகழ்த்திற்று. இது துணைக்காரணம். ரியன்றருடம் முதற்காரணம். இதுவும் காரகக்கருவி. துணைக்காரணம், புனையினுலெரிநின்றதுகம்பட்டும். இவை

இனி ஆல் ஆகத்தியமுற்றியமுறைக்கப்பட்டது, வேலாடு எனவும், ஒடு “உவகத்தோடொட்டலொழுதல்” “காவோ தொட்டானும்” “காவீற் திருத்தி புலம்மக னோடு என்னு திருத்தி திருமாமகன்” எனவும் வரும்.

இதானியயக்குமிதனென்னும்” இஃது ஆன் வந்தது.

ந. அத்தனி நியற வதற்றகு கிளவி

யதன்வினைப் படுத லதனி னுத
 லதனிற் கோட லதனொடு மயங்கு
 லதனொ டியைந்த லொருவினைக் கிளவி
 யதனொ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
 யதனொ டியைந்த லொப்ப லொப்புரை
 யின்னா னேது விந்கென வருஉ
 மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனைமுடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுதல்

(இ - ள்.) அதனின் இயதல்=தன்றனன் ஒன்று பன்
 னன்னும் பொருண்மை: அதற் தரு கிளவி=தன்றனன்
 டென்னும் பொருண்மை: அதன் வினைப்படுதல்=தந்த
 டொழிந்துதலென்னும் பொருண்மை: அதனின் ஆதல்=
 ி ஒன்று ஆதலென்னும் பொருண்மை: அதனிற் கோட
 னன் ஒன்றைக் கோடலென்னும் பொருண்மை: அத
 டல்=தன்றனொடு ஒன்று மயங்குதலென்னும் பொருண்மை
) இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி=தன்றனொடு ஒன்று இ
 னையாகலென்னும் பொருண்மை: ஆதனொடு இயைந்த
 ட் கிளவி=தன்றனொடு ஒன்று இயைந்த வேறுவினையாக்
 பொருண்மை: அதனொடு இயைந்த ஒப்பு அல் ஒப்பு
 னொடு ஒன்று இயைந்த ஒப்பல்லாத ஒப்பினாயுரைத்த
 பொருண்மை: இன் ஆன் ஏது=இன்னும் ஆனுமாயி
 தன்மை: என வருஉம்=என்று சொல்லப்பட்டெனும் ப்
 வருஉம் அன்ன பிறவும்=வினைமகவல் கருவியமாயிய

உ-ம். மன்னா னியன்றகுடம் வாயாற்றக்கதுவாய்ச்சி
 ித்தகான்றோர் இவைகருவி, நாயாற்கோடப்பட்டான் சாத்த
 மிக்கருமம் இவைவினைமுதல், வானிகத்தானுயிலுன்
 டகாண்டவரின இவைகருவி, ஆனருபான் வந்தன
 வரின ஆனிரியனொடுவந்தமானுக்கன் மலையொடுபொருத
 (மலைக்கு வினைவின்மையின் இது வேறுவினையாய்
 ன்னொடிகும்பணையின்னொடும்பிறரே" (பொன்னொடு
 டகமித்தலையொப்பார் நின்னொடு பிறரை உவமிக்குமிடத்தெ
) இவைவினைமுதல், ஒடுவுருபான் வந்தன முயற்சியிற்
 நுவிலியவாது நுதனன் முயற்சியினென்பது காரகவேது,
 னுவினியவாதென்பது ஞாபகவேது. ஐத்தவதற்கு
 ம் ஈண்டு ஒதினது ஏதுவை வரையறுத்தற்கு.

அன்னபிறவுமென்றதனான் கண்ணாற்கொத்தை இது
முதற்கேறியது, உறும்மனையாலுயர்மருப்பின் பெண்டை
எக்கட்டு இவை ஆன் ஒலியாவற்று, மனத்தொடுவாய்மை
ஓடு ஆனாவற்று, மதியொடொக்குமுகம் இஃது ஒப்பு, ரு
தபாரஞ்சுமத்தது இது கட்டிலனாக ஒரு வினை ஒடு. |
யென்கொள்க. இவற்றின் வேறுபாடு உய்த்துணர்க.

க. நான்கா ருவதே,
கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
பெய்ப்பொ ருளாவினும் கொள்ளு மதுவே.

இது முறையானே நான்காவது இப்பொருட்கண் வரு
து.

(இ - ள்.) கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி நான்
= மேற் கு எனப் பெயர்கொடுத்த ஒதப்பட்ட வேற்று
ல் நான்காவதாம்: அது எப்பொருளாவினும் கொள்ளும்=
பொருளென்பொருளாவினும் அதனைத் தான் ஏற்றுநிற்கும். எ

உ-ம். அத்தனர்க்காவைக்கொடுத்தான் எனவரும்.

மாமுக்கெருதற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடைட்டி.

பெச்சலவது ஆணையத் தானறும் பொருளாய் அனல்
பொருளாவினுமென்றார்.

ர. அத்தற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படுத
னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதவி
னட்டிற் பகையிற் காதவிற் கிறப்பினென்ன
தற்பொருட் கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

இஃது அதனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு உறுதின்

இ - ன்.) அதற்கு வினையுடைமை=ஒன்றற்கு ஒன்று உ
 1: அதற்கு உடம்படுதல்=ஒன்றற்கு ஒருபொருளை மேற்
 2: உடம்படுதல்: அதற்குப் படு பொருள்=ஒன்றற்கு உ
 3: யவாகப் பொதுவாகியபொருளைக் கூறிடப்படுதல்: அது
 4: =உருபு ஏற்கும் பொருள் தானேயாய்த் திரிவதோர்
 5: அதற்கு யாப்புடைமை=ஒன்றற்கு ஒன்று பொருத்
 6: தாதல்: அதற்பொருட்டாதல்=ஒருபொருளினே மேற்
 7: 8: என்னமாக ஒருதொழில் நிகழ்தல்: நட்பு=ஒன்றற்கு ஒ
 9: தல்: பகை=ஒன்றற்கு ஒன்று பகையாதல்: காதல்=ஒன்
 10: காதலுடைத்தாதல்: சிறப்பு=ஒன்றற்கு ஒன்று சிறத்
 11: தினவியும்=என்றுசொல்லப்பட்ட பொருள்களும்: அப்
 12: =அன்னபொருள்களும்: அதன்பால என்மறாச்=அக்கான்
 13: கூற்றனவென்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். கரும்பிற்குலேலி: “நிலத்தக்கணியென்பகெல்லங்
 1: என்பதும் அது. வினா, உபகாரம். சாத்தற்கு மகள் உட
 2: 3: சான்றோர்கொடுக்கு உடம்பட்டார் என்பதும் அது.
 4: 5: கூறு கொற்றன். கருத்திரத்திற்குப்பொன், பொன்
 6: 7: 8: மாய்த் திரியுமாதலின் அதுவாருளைவிடுகின்றார். இ
 9: 10: ன். கைக்கு யாப்புடையது கடகம்: “உண்டுவெய்யோர்க்
 11: 12: 13: 14: 15: 16: 17: 18: 19: 20: 21: 22: 23: 24: 25: 26: 27: 28: 29: 30: 31: 32: 33: 34: 35: 36: 37: 38: 39: 40: 41: 42: 43: 44: 45: 46: 47: 48: 49: 50: 51: 52: 53: 54: 55: 56: 57: 58: 59: 60: 61: 62: 63: 64: 65: 66: 67: 68: 69: 70: 71: 72: 73: 74: 75: 76: 77: 78: 79: 80: 81: 82: 83: 84: 85: 86: 87: 88: 89: 90: 91: 92: 93: 94: 95: 96: 97: 98: 99: 100: 101: 102: 103: 104: 105: 106: 107: 108: 109: 110: 111: 112: 113: 114: 115: 116: 117: 118: 119: 120: 121: 122: 123: 124: 125: 126: 127: 128: 129: 130: 131: 132: 133: 134: 135: 136: 137: 138: 139: 140: 141: 142: 143: 144: 145: 146: 147: 148: 149: 150: 151: 152: 153: 154: 155: 156: 157: 158: 159: 160: 161: 162: 163: 164: 165: 166: 167: 168: 169: 170: 171: 172: 173: 174: 175: 176: 177: 178: 179: 180: 181: 182: 183: 184: 185: 186: 187: 188: 189: 190: 191: 192: 193: 194: 195: 196: 197: 198: 199: 200: 201: 202: 203: 204: 205: 206: 207: 208: 209: 210: 211: 212: 213: 214: 215: 216: 217: 218: 219: 220: 221: 222: 223: 224: 225: 226: 227: 228: 229: 230: 231: 232: 233: 234: 235: 236: 237: 238: 239: 240: 241: 242: 243: 244: 245: 246: 247: 248: 249: 250: 251: 252: 253: 254: 255: 256: 257: 258: 259: 260: 261: 262: 263: 264: 265: 266: 267: 268: 269: 270: 271: 272: 273: 274: 275: 276: 277: 278: 279: 280: 281: 282: 283: 284: 285: 286: 287: 288: 289: 290: 291: 292: 293: 294: 295: 296: 297: 298: 299: 300: 301: 302: 303: 304: 305: 306: 307: 308: 309: 310: 311: 312: 313: 314: 315: 316: 317: 318: 319: 320: 321: 322: 323: 324: 325: 326: 327: 328: 329: 330: 331: 332: 333: 334: 335: 336: 337: 338: 339: 340: 341: 342: 343: 344: 345: 346: 347: 348: 349: 350: 351: 352: 353: 354: 355: 356: 357: 358: 359: 360: 361: 362: 363: 364: 365: 366: 367: 368: 369: 370: 371: 372: 373: 374: 375: 376: 377: 378: 379: 380: 381: 382: 383: 384: 385: 386: 387: 388: 389: 390: 391: 392: 393: 394: 395: 396: 397: 398: 399: 400: 401: 402: 403: 404: 405: 406: 407: 408: 409: 410: 411: 412: 413: 414: 415: 416: 417: 418: 419: 420: 421: 422: 423: 424: 425: 426: 427: 428: 429: 430: 431: 432: 433: 434: 435: 436: 437: 438: 439: 440: 441: 442: 443: 444: 445: 446: 447: 448: 449: 450: 451: 452: 453: 454: 455: 456: 457: 458: 459: 460: 461: 462: 463: 464: 465: 466: 467: 468: 469: 470: 471: 472: 473: 474: 475: 476: 477: 478: 479: 480: 481: 482: 483: 484: 485: 486: 487: 488: 489: 490: 491: 492: 493: 494: 495: 496: 497: 498: 499: 500: 501: 502: 503: 504: 505: 506: 507: 508: 509: 510: 511: 512: 513: 514: 515: 516: 517: 518: 519: 520: 521: 522: 523: 524: 525: 526: 527: 528: 529: 530: 531: 532: 533: 534: 535: 536: 537: 538: 539: 540: 541: 542: 543: 544: 545: 546: 547: 548: 549: 550: 551: 552: 553: 554: 555: 556: 557: 558: 559: 560: 561: 562: 563: 564: 565: 566: 567: 568: 569: 570: 571: 572: 573: 574: 575: 576: 577: 578: 579: 580: 581: 582: 583: 584: 585: 586: 587: 588: 589: 590: 591: 592: 593: 594: 595: 596: 597: 598: 599: 600: 601: 602: 603: 604: 605: 606: 607: 608: 609: 610: 611: 612: 613: 614: 615: 616: 617: 618: 619: 620: 621: 622: 623: 624: 625: 626: 627: 628: 629: 630: 631: 632: 633: 634: 635: 636: 637: 638: 639: 640: 641: 642: 643: 644: 645: 646: 647: 648: 649: 650: 651: 652: 653: 654: 655: 656: 657: 658: 659: 660: 661: 662: 663: 664: 665: 666: 667: 668: 669: 670: 671: 672: 673: 674: 675: 676: 677: 678: 679: 680: 681: 682: 683: 684: 685: 686: 687: 688: 689: 690: 691: 692: 693: 694: 695: 696: 697: 698: 699: 700: 701: 702: 703: 704: 705: 706: 707: 708: 709: 710: 711: 712: 713: 714: 715: 716: 717: 718: 719: 720: 721: 722: 723: 724: 725: 726: 727: 728: 729: 730: 731: 732: 733: 734: 735: 736: 737: 738: 739: 740: 741: 742: 743: 744: 745: 746: 747: 748: 749: 750: 751: 752: 753: 754: 755: 756: 757: 758: 759: 760: 761: 762: 763: 764: 765: 766: 767: 768: 769: 770: 771: 772: 773: 774: 775: 776: 777: 778: 779: 780: 781: 782: 783: 784: 785: 786: 787: 788: 789: 790: 791: 792: 793: 794: 795: 796: 797: 798: 799: 800: 801: 802: 803: 804: 805: 806: 807: 808: 809: 810: 811: 812: 813: 814: 815: 816: 817: 818: 819: 820: 821: 822: 823: 824: 825: 826: 827: 828: 829: 830: 831: 832: 833: 834: 835: 836: 837: 838: 839: 840: 841: 842: 843: 844: 845: 846: 847: 848: 849: 850: 851: 852: 853: 854: 855: 856: 857: 858: 859: 860: 861: 862: 863: 864: 865: 866: 867: 868: 869: 870: 871: 872: 873: 874: 875: 876: 877: 878: 879: 880: 881: 882: 883: 884: 885: 886: 887: 888: 889: 890: 891: 892: 893: 894: 895: 896: 897: 898: 899: 900: 901: 902: 903: 904: 905: 906: 907: 908: 909: 910: 911: 912: 913: 914: 915: 916: 917: 918: 919: 920: 921: 922: 923: 924: 925: 926: 927: 928: 929: 930: 931: 932: 933: 934: 935: 936: 937: 938: 939: 940: 941: 942: 943: 944: 945: 946: 947: 948: 949: 950: 951: 952: 953: 954: 955: 956: 957: 958: 959: 960: 961: 962: 963: 964: 965: 966: 967: 968: 969: 970: 971: 972: 973: 974: 975: 976: 977: 978: 979: 980: 981: 982: 983: 984: 985: 986: 987: 988: 989: 990: 991: 992: 993: 994: 995: 996: 997: 998: 999: 1000: 1001: 1002: 1003: 1004: 1005: 1006: 1007: 1008: 1009: 1010: 1011: 1012: 1013: 1014: 1015: 1016: 1017: 1018: 1019: 1020: 1021: 1022: 1023: 1024: 1025: 1026: 1027: 1028: 1029: 1030: 1031: 1032: 1033: 1034: 1035: 1036: 1037: 1038: 1039: 1040: 1041: 1042: 1043: 1044: 1045: 1046: 1047: 1048: 1049: 1050: 1051: 1052: 1053: 1054: 1055: 1056: 1057: 1058: 1059: 1060: 1061: 1062: 1063: 1064: 1065: 1066: 1067: 1068: 1069: 1070: 1071: 1072: 1073: 1074: 1075: 1076: 1077: 1078: 1079: 1080: 1081: 1082: 1083: 1084: 1085: 1086: 1087: 1088: 1089: 1090: 1091: 1092: 1093: 1094: 1095: 1096: 1097: 1098: 1099: 1100: 1101: 1102: 1103: 1104: 1105: 1106: 1107: 1108: 1109: 1110: 1111: 1112: 1113: 1114: 1115: 1116: 1117: 1118: 1119: 1120: 1121: 1122: 1123: 1124: 1125: 1126: 1127: 1128: 1129: 1130: 1131: 1132: 1133: 1134: 1135: 1136: 1137: 1138: 1139: 1140: 1141: 1142: 1143: 1144: 1145: 1146: 1147: 1148: 1149: 1150: 1151: 1152: 1153: 1154: 1155: 1156: 1157: 1158: 1159: 1160: 1161: 1162: 1163: 1164: 1165: 1166: 1167: 1168: 1169: 1170: 1171: 1172: 1173: 1174: 1175: 1176: 1177: 1178: 1179: 1180: 1181: 1182: 1183: 1184: 1185: 1186: 1187: 1188: 1189: 1190: 1191: 1192: 1193: 1194: 1195: 1196: 1197: 1198: 1199: 1200: 1201: 1202: 1203: 1204: 1205: 1206: 1207: 1208: 1209: 1210: 1211: 1212: 1213: 1214: 1215: 1216: 1217: 1218: 1219: 1220: 1221: 1222: 1223: 1224: 1225: 1226: 1227: 1228: 1229: 1230: 1231: 1232: 1233: 1234: 1235: 1236: 1237: 1238: 1239: 1240: 1241: 1242: 1243: 1244: 1245: 1246: 1247: 1248: 1249: 1250: 1251: 1252: 1253: 1254: 1255: 1256: 1257: 1258: 1259: 1260: 1261: 1262: 1263: 1264: 1265: 1266: 1267: 1268: 1269: 1270: 1271: 1272: 1273: 1274: 1275: 1276: 1277: 1278: 1279: 1280: 1281: 1282: 1283: 1284: 1285: 1286: 1287: 1288: 1289: 1290: 1291: 1292: 1293: 1294: 1295: 1296: 1297: 1298: 1299: 1300: 1301: 1302: 1303: 1304: 1305: 1306: 1307: 1308: 1309: 1310: 1311: 1312: 1313: 1314: 1315: 1316: 1317: 1318: 1319: 1320: 1321: 1322: 1323: 1324: 1325: 1326: 1327: 1328: 1329: 1330: 1331: 1332: 1333: 1334: 1335: 1336: 1337: 1338: 1339: 1340: 1341: 1342: 1343: 1344: 1345: 1346: 1347: 1348: 1349: 1350: 1351: 1352: 1353: 1354: 1355: 1356: 1357: 1358: 1359: 1360: 1361: 1362: 1363: 1364: 1365: 1366: 1367: 1368: 1369: 1370: 1371: 1372: 1373: 1374: 1375: 1376: 1377: 1378: 1379: 1380: 1381: 1382: 1383: 1384: 1385: 1386: 1387: 1388: 1389: 1390: 1391: 1392: 1393: 1394: 1395: 1396: 1397: 1398: 1399: 1400: 1401: 1402: 1403: 1404: 1405: 1406: 1407: 1408: 1409: 1410: 1411: 1412: 1413: 1414: 1415: 1416: 1417: 1418: 1419: 1420: 1421: 1422: 1423: 1424: 1425: 1426: 1427: 1428: 1429: 1430: 1431: 1432: 1433: 1434: 1435: 1436: 1437: 1438: 1439: 1440: 1441: 1442: 1443: 1444: 1445: 1446: 1447: 1448: 1449: 1450: 1451: 1452: 1453: 1454: 1455: 1456: 1457: 1458: 1459: 1460: 1461: 1462: 1463: 1464: 1465: 1466: 1467: 1468: 1469: 1470: 1471: 1472: 1473: 1474: 1475: 1476: 1477: 1478: 1479: 1480: 1481: 1482: 1483: 1484: 1485: 1486: 1487: 1488: 1489: 1490: 1491: 1492: 1493: 1494: 1495: 1496: 1497: 1498: 1499: 1500: 1501: 1502: 1503: 1504: 1505: 1506: 1507: 1508: 1509: 1510: 1511: 1512: 1513: 1514: 1515: 1516: 1517: 1518: 1519: 1520: 1521: 1522: 1523: 1524: 1525: 1526: 1527: 1528: 1529: 1530: 1531: 1532: 1533: 1534: 1535: 1536: 1537: 1538: 1539: 1540: 1541: 1542: 1543: 1544: 1545: 1546: 1547: 1548: 1549: 1550: 1551: 1552: 1553: 1554: 1555: 1556: 1557: 1558: 1559: 1560: 1561: 1562: 1563: 1564: 1565: 1566: 1567: 1568: 1569: 1570: 1571: 1572: 1573: 1574: 1575: 1576: 1577: 1578: 1579: 1580: 1581: 1582: 1583: 1584: 1585: 1586: 1587: 1588: 1589: 1590: 1591: 1592: 1593: 1594: 1595: 1596: 1597: 1598: 1599: 1600: 1601: 1602: 1603: 1604: 1605: 1606: 1607: 1608: 1609: 1610: 1611: 1612: 1613: 1614: 1615: 1616: 1617: 1618: 1619: 1620: 1621: 1622: 1623: 1624: 1625: 1626: 1627: 1628: 1629: 1630: 1631: 1632: 1633: 1634: 1635: 1636: 1637: 1638: 1639: 1640: 1641: 1642: 1643: 1644: 1645: 1646: 1647: 1648: 1649: 1650: 1651: 1652: 1653: 1654: 1655: 1656: 1657: 1658: 1659: 1660: 1661: 1662: 1663: 1664: 1665: 1666: 1667: 1668: 1669: 1670: 1671: 1672: 1673: 1674: 1675: 1676: 1677: 1678: 1679: 1680: 1681: 1682: 1683: 1684: 1685: 1686: 1687: 1688: 1689: 1690: 1691: 1692: 1693: 1694: 1695: 1696: 1697: 1698: 1699: 1700: 1701: 1702: 1703: 1704: 1705: 1706: 1707: 1708: 1709: 1710: 1711: 1712: 1713: 1714: 1715: 1716: 1717: 1718: 1719: 1720: 1721: 1722: 1723: 1724: 1725: 1726: 1727: 1728: 1729: 1730: 1731: 1732: 1733: 1734: 1735: 1736: 1737: 1738: 1739: 1740: 1741: 1742: 1743: 1744: 1745: 1746: 1747: 1748: 1749: 1750: 1751: 1752: 1753: 1754: 1755: 1756: 1757: 1758: 1759: 1760: 1761: 1762: 1763: 1764: 1765: 1766: 1767: 1768: 1769: 1770: 1771: 1772: 1773: 1774: 1775: 1776: 1777: 1778: 1779: 1780: 1781: 1782: 1783: 1784: 1785: 1786: 1787: 1788: 1789: 1790: 1791: 1792: 1793: 1794: 1795: 1796: 1797: 1798: 1799: 1800: 1801: 1802: 1803: 1804: 1805: 1806: 1807: 1808: 1809: 1810: 1811: 1812: 1813: 1814: 1815: 1816: 1817: 1818: 1819: 1820: 1821: 1822: 1823: 1824: 1825: 1826: 1827: 1828: 1829: 1830: 1831: 1832: 1833: 1834: 1835: 1836: 1837: 1838: 1839: 1840: 1841: 1842: 1843: 1844: 1845: 1846: 1847: 1848: 1849: 1850: 1851: 1852: 1853: 1854: 1855: 1856: 1857: 1858: 1859: 1860: 1861: 1862: 1863: 1864: 1865: 1866: 1867: 1868: 1869: 1870: 1871: 1872: 1873: 1874: 1875: 1876: 1877: 1878: 1879: 1880: 1881: 1882: 1883: 1884: 1885: 1886: 1887: 1888: 1889: 1890: 1891: 1892: 1893: 1894: 1895: 1896: 1897: 1898: 1899: 1900: 1901: 1902: 1903: 1904: 1905: 1906: 1907: 1908: 1909: 1910: 1911: 1912: 1913: 1914: 1915: 1916: 1917: 1918: 1919: 1920: 1921: 1922: 1923: 1924: 1925: 1926: 1927: 1928: 1929: 1930: 1931: 1932: 1933: 1934: 1935: 1936: 1937: 1938: 1939: 1940: 1941: 1942: 1943: 1944: 1945: 1946: 1947: 1948: 1949: 1950: 1951: 1952: 1953: 1954: 1955: 1956: 1957: 1958: 1959: 1960: 1961: 1962: 1963: 1964: 1965: 1966: 1967: 1968: 1969: 1970: 1971: 1972: 1973: 1974: 1975: 1976: 1977: 1978: 1979: 1980: 1981: 1982: 1983: 1984: 1985: 1986: 1987: 1988: 1989: 1990: 1991: 1992: 1993: 1994: 1995: 1996: 1997: 1998: 1999: 2000: 2001: 2002: 2003: 2004: 2005: 2006: 2007: 2008: 2009: 2010: 2011: 2012: 2013: 2014: 2015: 2016: 2017: 2018: 2019: 2020: 2021: 2022: 2023: 2024: 2025: 2026: 2027: 2028: 2029: 2030: 2031: 2032: 2033: 2034: 2035: 2036: 2037: 2038: 2039: 2040: 2041: 2042: 2043: 2044: 2045: 2046: 2047: 2048: 2049: 2050: 2051: 2052: 2053: 2054: 2055: 2056: 2057: 2058: 2059: 2060: 2061: 2062: 2063: 2064: 2065: 2066: 2067: 2068: 2069: 2070: 2071: 2072: 2073: 2074: 2075: 2076: 2077: 2078: 2079: 2080: 2081: 2082: 2083: 2084: 2085: 2086: 2087: 2088: 2089: 2090: 2091: 2092: 2093: 2094: 2095: 2096: 2097: 2098: 2099: 2100: 2101: 2102: 2103: 2104: 2105: 2106: 2107: 2108: 2109: 2110: 2111: 2112: 2113: 2114: 2115: 2116: 2117: 2118: 2119: 2120: 2121: 2122: 2123: 2124: 2125: 2126: 2127: 2128: 2129: 2130: 2131: 2132: 2133: 2134: 2135: 2136: 2137: 2138: 2139: 2140: 2141: 2142: 2143: 2144: 2145: 2146: 2147:

=மேல் இன்னெனப் பெயர்கொடுத்து ஒதிய வேற்று
ஐந்தாவதாம்; அது இதனின் இற்று இது என்னும்=
பாருளின் இத்தன்மையாயிருக்கும் இப்பொருளென்னும்
மையை உணர்த்தும், எ-று.

ஐந்தாவது பொருளும் எல்லையும் நீக்கமும் ஏதுவுமென ந
படும். பொரு உறழ்பொருளும் உவமப்பொருளுமென
படும். உறழ்தல் ஒன்றனான் ஒன்றை மிகுத்தல். ஏதும்
துவும் காரகவேதுவுமென இருவகைப்படும். ஞாபகவேத
ற்று, காரகவேது அச்சம் ஆக்கமென்பனவற்றாற் பெறப்
பொருண்மை தீர்த்தல் பற்றுவிடுதலென்பனவற்றாற் பெறப்
பிரண்டும் இதனின் இற்று இதுவென்பதனாற் பெறப்
பிரண்டினையும் அஃது இருமுறையான் உணர்த்துமாத
வப்பொருள் கருவியின்மேற்கு இவ்வூர், இதனினூங்கு
ம், இவையும் இற்றென்னும் பொருட்டி.

கூ. வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
தன்மை வெம்மை யச்சு மென்றா
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை தடுமை யென்றா
மகமை சிளமை கொக்க கவிச்சம்.

வன்மை யுடைமை காற்றல் தீர்த்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால் இவன்மனார்.

இஃது அந்நினை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகி

(இ - ன்.) வண்ணம் * * * விடுதலென்று = வண்ணம் (பற்றுவிடுதல் கருகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களும்; *
யும் அதன்பால் என்மனார் = அமைபோல்வன பிறப்பொருள்
ராமவேற்றுமைத் திறத்தனவென்று கூறுவர் புலவர், எ-று.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலியன. வடிவு வட்ட
முதலியன. அளவு கொடுமை குறுமை முதலியன. சுவை
புளிப்பு முதலியன. காற்றம் நறுகாற்றம் தீநாற்றமுதலியன.

உ-ம். காக்கையிற்கிதுகளும்பழம்; இதனினென்பது கா
று என்பது கரிது, இதுவென்பது களம்பழம். இதனின்
இதனினெழுதிது இதனிந்நீவிதிது இதனிற்றன்னிதிது
வெய்யதிது இதனின்னிதிது இதனிந்நீதிது இதனிந்நீதிது

சிற்பெரிதிது இதனின்வலிதிது இதனின்மெலிதிது இ
 3. இது இதனின்முதிதிது இதனினினைதிது இதனிற்சிற்
 சினிழிந்ததிது இதனிற்புதிதிது இதனிற்பழைதிது இவன்
 ன் இவனினுடையனின் இதனிஞறுமிது இதனிற்பவ
 சிற்சிவலிவை. இவற்றிற்கு இருவகைப்பொருவும் விரிச்சு.
 கள்ளினஞ்சும், ஆக்கம், வானிகத்தினுயினுன்; “கோ
 த் கொழுஞ்சினெடுத்தே” என்பதும் அது. நீர்தல், வாரி
 “தலைபினிழிந்தமயிரினயர்” எனவரும். பற்றுவிடுதல்,
 பற்றுவிட்டான் எனவரும். அன்னபிறவுமென்றதனான் அ
 யனின் அநனிற்செய்ததிது இவற்றிற்சிவந்தெட்டான் ம
 மைத்தற்றான் என்பன போல்வன கொள்க.

40. ஆறாருவதே,

அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 தன்னினும் பிறிதினு மிதன் திதுவெனு
 மன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

மும் ஒப்பவிரித்து இரண்டும் மயங்கியவாறு காண்க. இன்ன
 டத்தாய்ப் புலிவிற்போற்றிவாவெனச் சிறுபான்மை வரு:

4. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்
 கேழு மாகு முறைநிலத் தான.

இஃது ஆறாவதும் ஏழாவதும் மயங்குமாறு கூறுகின்றத
 இ - ன்.) ஆறன்மருங்கின் வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு ஆறாம்
 க்கன் ஒதிய வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு உறைநிலத்து ஆற ஏ
 உறைநிலப்பெயர் பின்மொழியாயவழி ஏழாவதும் வரும்.

உ-ம். காட்டியானை, காட்டின்கண்யானை எனவரும்.
 வாழ்வதனை அதனதெனப்படும், அது பற்றுக்கோடாக
 அஃது இன்னிவிடத் தான் வாழ்தலில்லாமையின், யானை
 பது உறைநிலப்பெயர். முன்மொழியாய்வருதலின் யானை
 ன் ஏழனுருபு விரியாதாயிற்று. இது பொருண்மயக்கம்.

க. குத்தொக வரூஉங் கொடையெதிர் கிளவி
 யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இது நான்காவதன்பொருள் ஆறாவதற்குச் செல்லு
 5. த.

(இ - ள்.) கு தொக வகுஉங் கொடையெதிர் கெலி = நாச தொக வகுங் கொடையை விரும்பி மேற்கோடலை உணர் கைச்சொல்லினது: அப்பொருள் = அக்கொடையெதிர் தா ப்பொருள்மை: ஆதற்கு உரிந்துமாகும் = ஆறும்வேற்றுநன துறாம், எ-று.

உ-ம், நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்ந்த பலி, நாகரது க விரியும், நாகர்க்கு நேர்ந்த பலியெனவே பிறர்க்கு ருடைமையாயிற்றதலின் ஆறாவதும் உரித்தாகப்பெற்றது. குநேர்ந்தசேர்நெய்யுழி அது பிறர்க்குமாதலின் ஆண்டு ஆ ர்து, தெய்வமல்லாதாரிதஞ் சிறத்தார்க்கும் நேர்ந்ததெல் ஆ வதும் ஒருமென்றுணர்க.

100. அச்சக் கெளயித் கைத்து பிரண்டு

இ - ள்.) அச்சக் கெளயிக்கு = அச்சப்பொருள்மேல் ளிற்கு: ஐந்தும் இரண்டும் எச்சம் இல் = ஐந்தாவதும் 5 நம் ஒத்த உரிமைய: பொருளையினுள் = வேற்றுமைபெ றின்பொருள் நின்றவழி, எ-று.

உ-ம், பழியஞ்சும் என்பது பழியினஞ்சும் பழியையஞ்சும் கள்ளரினஞ்சும் என்பதற்கு அவரினமிகவஞ்சமென்னும் மமையயுந் தருமேனும் அப்பொருள்கொள்ளந்த, கள்ள மென்பதே கொள்க. இஃது உருபும் பொருளும் மயங்கித்

க, அன்ன பிறவுந் தொன்னெரி பிழையா
துருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறி
விருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இது வேற்றுமைமயக்கத்திற்குப் புறனடை.

இ - ள். அன்ன பிறவும் = மேல் வேற்றுமைமயக்கம் வேற்றுமையெயன்றி அனல்போல்வன பிறவும்: தொன்னெ ருது = தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கிற் பிழையாத: பொருளினும் மெய்தடுமாறி = உருபானும் பொருளானும் ிகனத்த ஒன்று சென்று: இருவயின் நிலையும் வேத்த னாக் = பிறிதொன்றன்பொருளுந் தன்பொருளுமாயெ னிலபெறும் வேற்றுமையெல்லாம்: திரிபிடன் இலவே தெ ரிகே = திரிபுடையவல்ல தெரித்துணர்வோர்க்கு, எ-று.

தூப்பொருட்கள் வரும் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் பிறவின்மையின் அவற்றையொழித்த ஓனையவற்றிற்கே பிறநல் கொள்க, என்னை? வழிபோயினார் எல்லாரும் உ பட்டாரென்றவழிக் கடவுளையொழித்த ஓனையோர்

நைகோர்ப்படுதல் எய்தினுற்போல.

தின்னபிறவாவன, கோயிலிங்கினுள் கோயில்க்கினுள்;
வருண்டான் சாத்தனெடுவெருண்டான்; முறையாற்குத்
முறையிற்ருத்தற்குத்த எனவரும். இது முறைக்குத்
துணைநத் தொக்குத்தந்தன் கண் இரண்டும் விரித்தன.
காடொட்டாது கடலைக்காடொட்டாது; தந்தையொடு

(இ) - ன்.) அது எனப் பெயரிய வேற்றுமைக்கினால்
மேல் அதனைப் பெயர்கொடுத்த ஒதப்பட்ட வேற்று
ஆறாவதாம். அது = அவிவேற்றுமைக்கொல்: தன்னிது
பொருளினது உடைமைப்பொருளாகி நிற்குத் தன்னிது
உடைய பொருளானும்; பிரிதிலும் = ஒருபொருளினது
பொருளாய்கிற்குத் தன்னின் வேறாகிய பொருளானும்;
இது எனும் = இப்பொருளினுடையது இப்பொருளென்பது
அன்ன கினலிக் கிழமைத்து = அன்ன பொருளாற்
கிழமைவைப் பொருளாகவுடைத்து. எ-று.

நாண்டுத் தன்னென்றது உருபேற்கும் பொருளை. அன்ன
இதன. இவையென்னும் பன்மைபுருபும் ஆதென்னும் ஒரு
பும் அடங்குதற்கு.

உ-ம். சாத்தனவாடை தனதுவென்வேல் “யானைவனவன்
மினை” எனவரும்.

ஒன்றுபலருழீஇயதம் வேறுபலருழீஇயதம் ஒன்றியந்தி
உறுப்பின்கிழமையும் மெய்திரித்தாயதுமெனத் தந்திழமை
எப்பெயர், “ஐம்பாலுரிமையும் தன்றத்திழமை.” என்பது அக
லின். பொருளின்கிழமையும் நிலத்தின்கிழமையும் கால
மையுமெனப் பிரித்தின்கிழமை மூவகைப்பெயர்.

30. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழ
செயற்கையின் முதுமையின் வினைநி னென்ற
கருவிநிற் துணையிற் கலத்திற் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் குழுவி னென்ற
தெரித்தமொழிக் செய்திநி னினைநி வாய்ச்சியிற்
திரித்து வேறுபட்டும் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றேன்றங்ங் கினலி
யாறன் பால வென்மனார் புலவர்.

இஃது அத்தனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு கூறுகின்
(இ - ன்.) இயற்கை * * * வாழ்ச்சியின் இயற்கை மு
த்தி எருக்கச் சொல்லப்பட்டனவும்; இரிந்து வேறுபடும்

- தொன்றுகு பசாவலவல்லாம்; ஆறா பசாவலவல்லாம்
நீரும்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று கூறுவர் புலவர். உ
டம். என்ன ஆகுப்பை இஃது ஒன்றுபடவருநீதிய தம்மியு
பதுநீழாம் இது வேறுபடவருநீதிய தம்மியுமை; சாத்தனந்
லிவத்தகலம் இவை இயற்கைக்கிழமை; சாத்தனதுநிலை
னதில்லாமை இவை நிலக்கிழமை; இக்கால்கும் ஒன்
ட. ஒருபொருளின் ஏகேதம் அறிவித்தற்கு ஒருவழியு
றார். அவை யாணையதாகோடு, புலியதிகர் இவை உறுப்
ம. செயற்றையாவது தன்நன்மை திரித்த வேறோத்தன்
; அவை சாத்தனதுசெயற்கை, சாத்தனதுகற்றலிவு;
மீழமை, அரசனதுமுதமை அரசனதுமுதிரிவு, இஃது அறி
ச்செயன்பது அறிவித்தற்கு இனமைகூறாவினார். வினை
; சாத்தனதுவினை சாத்தனதுசெயலு; இவை மெய்திரித்
நமை. உடைமைக்கிழமை, சாத்தனதுநடைமை சாத்த
ட்டம்; முறைமைக்கிழமை, மரியததாய் மரியததக்கை;
முமை, இசையதுகருவி. வினைக்கலத்ததுதிரிசி; துணைக்கிழ
ரதுதுணை அவனநினங்கு; கலமாவது ஒன், நிலத்ததொ
சாத்தனதுவினைத்திட்டு; இஃது இருபொருட்டு உரிமைவு
ன் உடைமையின் வேறாயிற்று. முதற்கிழமை, ஒற்றியது
யதபொருள்; தெரிந்தமொழிச்செய்தி, தெரிந்தமொழி
யப்பிடுதலிற் தெரிந்தமொழிச்செய்தியாயிற்று. அநிலாதபா
பாசியதபாட்டு எனவும் நின்றலின் இருபொருட்டு உரிய
ரதுபாட்டியல் இதவும் அது; இவைபொருட்பிரிதின்கிழ
மைக்கிழமை, முருகனதுருநிலநிலம் இது கிவப்பிரிதின்கிழ
னையதாட்சி இது கலப்பிரிதின்கிழமை; வாழ்ச்சி, தாட்
ன இது பொருட்பிரிதின்கிழமை; யாணையதாகோடு கிவப்பி
மை; வாழ்ச்சி வாழ்தலை உணர்ந்ததுக்காற் தற்கிழமைவு
னபிரவுமென்றத, எட்சாத்த கோட்டுதது இவை மு
தனை; சாத்தனதொப்பு தொகையதுவிசி பொருள்தகேடு
பொருள் இவை சிறிதுதிரித்தன.

யக. ஏழாருவதே,
கண்ணெனப் பெயரியு வேற்றுமைக் கிளவி

இது முறையானே ஏழாவது இப்பொருட்கள் வரு

து.

(இ - ன்.) கண் எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி & = மேற் கண்ணென்று பெயர்கொடுத்து ஒதப்பட்டுப் பெ சொல் ஏழாவதாம்: 'அது வினை செய் இடத்தில் நில தின் அனைவரைக் குறிப்பிற் 'தோன்றும்' = அது வினைபெ னாமிய இடத்தின்கண்ணும் வினைநிகழாதவரையறையு ிலமாமிய இடத்தின்கண்ணும் வினைநிகழாத வரைய திற்குங் காலமாமிய இடத்தின்கண்ணும் வீன மூவகைக் ன்ணும் தோன்றும். எ-று.

எனவே, ஏழாவது இடப்பொருட்டாவிறது.

உ-ம். தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் மாடத்தின்கண்ணிரு க்கண்வந்தான் எனவரும். இவை இடமும் இடத்தனிகழ் வேறுபடத்தன. குன்றத்துக்கட்குவிடு இஃது அவ்வித ரயவாதது.

குறிப்பிற் தோன்றுமென்றது அவற்றை இடமெனக் க ய அவ்வேழனுருபு தோன்றுவது அல்லுழித் தோன் றாது.

உ. கண்கால் புறமக முன்னுழை கீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ
வன்ன பிறவு மதன்பரல வென்மனார்.

இஃது இவ்வேழவதற்கு முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபா ன்பொருபாடே உடைமையின் உருபின்பொருபாடே உறுதின்

(இ - ன்.) கண் = கண்ணென்னும்பொருளும்: கால் = கால் முதலாகப் புடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட உருபு வகை என = தேவகை என்னும் திசைக்கற்றுப் பொருள் & * * * இடம் என = முன் முதலாக இடம் ஈறாக ஒதப் பதாம்: அன்ன பெயர் = கண்ணென்று பெயர் பெற்றது.

புத்திரத்தாற் கூறிய உருபுகள் ஒரிடத்தின் ஏகத்தத
புத்து உணர்த்தும்வழி ஆராவதனை உணர்த்தியும் ஒ
வரையறுத்து உணர்த்தாது கண்ணென்பதுபோல இட்
ணையுசெல்ல தீவறவழி ஏழாவதனையே உணர்த்தியும்
நெய்யினையெழுதி வேறுக எடுத்தோதினார். ஏழாவதற்
கப் பொருட்பாருபாடன்றி வேறுபொருட்பாருபாடு இ
முன்னையனபோலப் பொருளினைப் பகுத்தோதாராயின
ஆசிரியர் “கூறியமுறையினுருபு” “இறுதியுமிடைபு”
தந்திரங்களாற் பெயரிறுதற்கும் முடிக்குஞ்சொற்கும்
பு உருபென்று கூறினமையாற் பொருளினை தில்லாக
தும்.

நிறத்த கண்ணென்னும் உருபை முற்கூறியன்கட் கண்
எச் சிறப்பில்லா உருபுகளோடு எடுத்தோதினார், கண்
மென்புழி அக்கண் ஞாபகத்தனையே உணர்த்தி ஒ
வரையறுத்து உணர்த்தாதுநிற்பதோர் இடைச்சொல்லெ
புத்துதற்கு.

தேவகையென்னும்பொருள் வரையறைப்படாது சொல்
புற்றுப் பிறவின் இடத்துள் அடக்காராயினார்.

இவ்விரண்டு பொருட்கும் கேற்றார் குத்திரஞ்செய்யாத
புருட்டனே ஒதினார் குத்திரஞ் சுருங்குதற்கு.

உ-ம், ஊர்க்காலிருத்தான் ஊர்ப்புறத்திருத்தான் மாட
த்தான் ஊருளிருத்தான் சான்றோருழைச்சென்றான் மாட
ருத்தான் மாடத்துமேலிருத்தான் ஏர்ப்பின்சென்றான் க
ராமும்களிறு ஊரயலிருத்தான் ஊர்ப்புடையிருத்தான் வட
கடம் தேர்முன்சென்றான் சான்றோரிடையிருத்தான் ம
ட்ச்சென்றான் தத்தைதலைச்சென்றான் கைவலத்துள்ள
தம் கையிடத்துப்பொருள் எனவரும்.

அன்னபிறவால்வருவன குத்தில்விளக்கு ஊரிலேயிரு
வோடெத்து மிழவிமாட்டு எனவும், பொருட்கண்ணு
ற்றம் ஆகாயத்துக்கட்பருத்து எனவும்வரும்.

இன்னும் மணியின்கண்ணொளி கையின்கண்விரல் நி

புனைக் கண் கால் முதலியன உருபைவிளக்குதற்கு அ
பாருளாயின்று கண்ணெனுருபு விரித்துக்கொண்டுநி
கண்ணென்னும் உருபின்பொருளாவது கண்ணென்

சொல்லாதுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மையென்று
 ரத்தாத் பின்வருகின்ற இடப்பொருண்மையை மூன்று
 வாயாமாதலில் கூறியதுகூறியும், அல்லது உம் கண்ணை
 மென்புழிக் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லரன் உணர்,
 பொருண்மைக்கும், இடத்துக்கண்ணெனக் கண்ணொரு
 மின் கூறல்வேண்டும், அல்லது உம் “கண்ணின் நுகறுத
 லுயின்” என்பதற்கு எண்கணின் நெனத் தோன்றுகெ
 ன்று கண்ணொருபேற்று நின்றதாம், அல்லது உம் “
 வேங்கடம்” என்புழிக் கண்ணொருபு விரித்தலின் ஒழிந்
 து வாதாம், அல்லது உம் ஆலின்பெய்க்கிடத்தவா மரத்தி
 லுருவற்கு என்பது முதலியவற்றிற்குக் கண்ணொருபு கொ
 ம்வழிவகாமை உணர்க, முன் இரண்டாவது முதலிய உரு
 த்தற்கு எதித்தோதிய காப்புமுதலிய பொருள்களைப்பொவ
 ர்த்துநிலவாது ஈண்டிக் கூறிய பொருள்கள் கண்ணெ
 ன்பயே உணர்த்தியின்றன என்றலிற் சேனாவரையரும் இ
 ணை உருபென்றே கூறினாராயிற்று, அங்ஙனங்கூறி அ
 நையகொடுத்த உதாரணங்காட்டவே உருபின்பின்னரும்
 ஈரியை வருதல்தாமும் கேர்த்தாராயிற்று.

புக. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்கும் காலம்

யிற்றுநின் நியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து .

பல்லா றாகப் பொருள்புணர்ச் சிசைக்கு

மெல்லரச் சொல்லு முரிய வென்ப.

இது வேற்றுமை. தொக்குழி விரிக்குமாறும் அதற்கு
 அன்மொழி தொக்குழி விரிக்குமாறுங் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) வேற்றுமைப் பொருளை ஈற்று நின்று இயலுந்
 வயிற் பொருளை, விரிக்கும் காலம் வேற்றுமைத்தொகை
 ற பொருளை அன்மொழித்தொகைவயின் நின்ற பொருளை
 காலத்து பொருள்புணர்ந்து = அல்வேற்றுமைப்பொரு
 ள்மொழிப்பொருளோடும் புணர்ந்தல் பல்லாறாக, பிரிந்து

மேலும் “ஈற்றுநின் நியலுன்மொழித்தொகைய” யெ
 கருக்குழற்பேதை பொற்றொழியரிவை மட்டும் எ
 றுமைத்தொகைகள் கருக்குழியுடைய பேதை பொற்
 னைத்த அரிவை மண்ணுனியன்ற குடம் என விரிந்த
 க, தாக்குழல் பொற்றொழி மட்காரணம் என்னும் அ
 தாகைகள் தாக்குழியுடையான் பொற்றொழியையுணரி
 னுருவிகாரணத்தினியன்றது என விரிந்தவாறு காண்க.

வேற்றுமையியல் முற்றும்.

வேற்றுமைமயங்கியல்.

ச. கரும மல்லாச் சார்பென் னெனிக்
குரிமையு முடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை.

என்பதருத்திரம். இது தன்பொருளிற் தீராத பிறிதொன்
தட்கட் செல்லும் பொருண்மயக்கமூக் தன்பொருளிற் தி
தும் உருபுமயக்கமுமென்னும் இருவகைமயக்கமும் உண்
வேற்றுமைமயக்கியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இச்சுத்
தடாவதன்பொருளும் அதிகாரத்தானின்ற ஏழாவதன்
மயங்கும் மயக்கங் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) கருமம் அல்லாச் சார்பு என் னெனிக்ரு = க.
செய்வத அரசரைச்சார்த்தானெனவரும் சார்பென்னும்
மைக்கு: கன் என் வேற்றுமை உரிமையும் உடைத்து = வ
றுமை உரித்தாய்வருதலுமுடைத்து. ஏ-று.

துரினினைச்சார்த்தானென்றப்போல மெய்யுறவின் தி அரச
தான் எனவரும். இதனுள் அரசரது சார்த்துமிடமாயி உ
பொருளதனினிக்ாதே பிறிதின்பொருளையு செயப்ப
ட்ட சென்றது ஏழாவது. துரினிக்ட்சார்த்தானென்பதா
று; ஆசிரியர்மறுத்தலின்.

ரு. சினைநிலைக் கெனிக் கையுங் கண்ணும்

(இ - ன்.) சினைநிலைக் கெனிக்ரு = சினைப்பொருண்மே
சொல்லிற்ரு: ஐயுங் கண்ணும் வினைநிலை ஓக்கும் என்
= இரண்டாவதும் ஏழாவதும் வினைகூறுநிலைமைக்கண்
து கூறுவர் புலவர். ஏ-று.

உ-ம். கோட்டைக்குறைத்தான். கோட்டின்கட்டுறைத்
தும்.

அறுத்தல் குறைத்தல் முதலிய இரண்டாவதன்பொரு
வது வந்ததேனும் வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி வினைநிலை
ரை.

சு. கன்றலுஞ் செலவு மெரள்துமார் வினையே.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) கன்மமும் செலவும் = கன்மற்பொருண்மேல்
மும் செலவுப்பொருண்மேல் வருஞ் சொல்லும்; ஒன்
யே = இரண்டாவதற்கும் ஏழாவதற்கும் ஒருதொழில்.
உ-ம். குதிரைக்கன்றினான் குதிரைக்கன்றினான் நெற்
ரான் நெறிக்கட்சென்றான் எனவரும்.

பொருள்பற்றி ஒதினமையாற் குதிரையிவறினான் குதி
நன் நெறியையடைந்தான் நெறிக்கணடைந்தான் எனவும்.

இஃது இரண்டாவதன்பொருளை எடுத்தோதலின் வே
வழக்கின்கட் பயின்றுவருதலின் ஏழாவதனையும் ஒப்ப
சிறைமுதல்மயக்கங்கூறுதிறத்தற்கு இடையே இச்சு
ந்தான் இரண்டாவதும் ஏழாவதும் அதிகாரத்தாற் பெற
வக ரோக்கி.

௩௩. முதற்சிறைக் கிளவிக் கூறுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் விரிவே சிறைக்கை வருமே.

இஃது உருபுமயக்கமாப் வருவனவற்றைக் கூறுமாறு
பதி.

மவேற்றுமை முதற்கண்ணே வருமாயின்: சிறைக்கு ஐவ
ச்சொல்லின்கண் இரண்டாம்வேற்றுமை வரும். எ-து.

உ-ம். யாரினையத்கோட்டைக்குறைத்தான் எனவரும்.
தோடாத்தான் இரண்டுருபு வருதலின் மயக்கமாயிற்று.

௩௪. முதன்முனைவறிற் கண்ணென் வேற்றுமை
சிறைமுன் வருத நென்னி தென்ப.

இது பொருண்மயக்கம் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ன்.) முதன்முன் ஐவரின் = அம்முதற்சிறைக்கிளவி
சொன்முன் இரண்டாம்வேற்றுமைவரின்: சிறைமுன் கண்
றுமை வருதல் தென்னிது எனப் = சிறைச்சொன்முன்
ன்வேற்றுமை வருதல் தென்னிதென்றுகூறுவர் ஆசிரியர்.

உ-ம். யாரினையக் கோட்டின்கட் குறைத்தான்; இது
மயக்கம். தென்னிதென்றதஞன் யாரினையக் கோட்

தந்தானை ஐகாரம் வருதலும் முன்னர்க்குநியவெல்லாப்
தொழிலும் பொருட்டொடர்ச்சியும்பற்றி வருதலும் செ
பது நிறத்தைக் கெடுத்தான், மணியை நிறத்தைக் கெத்
டறியதும் இவையும் ஒரு தொடரின் இரண்டு உருபு
உருபுமயக்கம். மணியை நிறத்தின்கட் கெடுத்தான், த
செலவின் கண் அழுங்குவித்தல், இது பொருண்மயக்கம்.
து செல்வை அழுங்குவித்தல் தலைமனைச் செல்வை அ
ல் சாத்தனை தலை ஒதுவித்தின் யாற்றை நீரை விசக்
உருபு மயக்கம்.

க. முதலுஞ் சிணையும் பொருள் வேறு படர
துவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

இது முதல்சிணையை ஆராய்கின்றது.

(இ - ன்.) முதலுஞ் சிணையும் பொருள் வேறுபடர
சிணையும் முதலாயது முதலேயாய்ச் சிணையாயது சி
பொருள்கள் தம்முள் வேறுபட நிலை: துவலுங்காலைச்
டம். கோட்டது தனியைக் குறைத்தான், கோட்டை
றைத்தான், கோட்டை தனியைக் குறைத்தான் எ
ன். சிணையை முதலாகக் குறித்தவழி அதுதான் முதலா
காண்க. படையென்பதனை முதலாகப் பார்க்கும்வழிப்
யாண என் முதல் சிணையாய்க்கும்.

ப. பின்டப் பெயரு மாழிய திரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மாபே.

இது பிறனுடம்பட்டது தானுடம்படுதல்

(இ - ன்.) பின்டப்பெயரும் ஆயியல் திரியா = பஸ்
குதியை உணர்த்தும் பெயரும் முதற்சிணப்பெயரியல்பிற்
இயல் மருங்கின் மரீஇய மாபே = அவ்வாறு அவற்றை
சிணையுமாக வழங்குதல் மேற்கொட்டி வழங்குவாராகின்
மருவிய முற்ற. எ-து.

உ-ம். குப்பையது தலையைச் சிதறினான், குப்பையைத்
சிதறினான், குப்பையைத் தலையைச் சிதறினான் எனவரு

இது முதல்சிணையதிகாரத்தின் இலக்கணமல்லா மருஉ
இது வேறுபக்குழிஇய படைமுதலியவற்றிற்கும் ஒக்

க. ஒருவினை யொடுச்சொல் லுயர்பின் வழித்தே
இது மூன்றாவதன்கட் சொல்லுதல் வகைமை கூறுகி
(இ - ன்.) ஒருவினையொடுச்சொல் = “அதனொடியைந்த
கிளவி” என மூன்றாவதற்கு தனிய ஒருவினையொடுச்
சின் வழித்த = உயர்ந்த பொருளையுணர்த்தும் பெய
ர்றும். ஏ-று.

உ-ம். அரக்கொடியர் வந்தார் எனவரும்.

இஃது உயர்பொருளும் இழிபொருளும்பற்றி மயங்கிவரு
க்டெறி இழிபொருள் விலக்கினார்.

சாத்தனொடுகொற்றன்வந்தான் என உயர்பில்வழி எண்
து. நாயெடு கம்பி வந்தான் என்றற்போல்வன இழிபொருட
ஒருவினையொடுச்சொல் வந்ததாலெனின், அது யாதானு
றன் உயர்புண்டாயினல்லது அங்ஙாறு கூறார்; கூறுபவ
ஒருவினையொடுச்சொலெனப்படாது. கைப்பொருளொ
என்றற்போல்வன பிறிதோர் பொருள் தந்த ஒர்; அது
கடாக வந்தானென்றவின்.

உ. மூன்றனு மைத்தனுக் தோன்றக் கூறிய

வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
கோக்கோ ரினைய வென்மனார் புலவர்.

இது மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏது ஒத்தமிழ
ன்றது.

(இ - ன்.) மூன்றனும் ஐந்தனுக் தோன்றக் கூறியு =
வற்றுமைக்கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விள
ஸப்பட்ட: ஆக்கமொடு புணர்ந்த ஏதுக்கிளவி = ஆக்கத்
ஏதுச்சொல்; கோக்கோரினைய என்மனார் புலவர் = அங்
ண்மையை கோக்கும் கோக்கு ஒருதன்மைய என்று கூ
ர். எ-று.

உ-ம். வானிகத்தானுவினான் வானிகத்தானாயபொருள்
றுயினான் வானிகத்தினாயபொருள் எனவரும். . .
நானவே ஞாபகவேதுவின் கண் வரும் இன்னும் ஆனும்
விலவென்பது பெற்றும். இஃது உருபும் பொருளும்

உ. இரண்டன் மருங்கி னேக்க னேக்கமங்
விரண்டன் மருங்கி னேதவு மாரும்.

இது கோக்கனேக்கத்திற்கு ஏதுவுஞ் செயப்படுபொரு
உரிமைய என்னிறது.

(இ - ள்.) இரண்டன் மருங்கின் கோக்கனேக்கம் = இரண்
த உரித்தாக ஒதிய கண்ணினேக்கும் சேர்க்கையின்றி மன,

உ-ம், “வானோகங்களா முழுயவையுடைய வானுடைய
ம உலகம் என விரியும்வழி வானுடைய பயனைக் கருதி உயிர்வ
வும், வானினுடைய பயனைக் கருதி உயிர்வாழ்மெனவுஞ் செ
யுருளும் ஏதுவும் ஒப்பப் பிறத்திறந் இக்குத்திரத்தித்
து. இஃது உருபும் பொருளும் மயங்கிற்று.

ச. அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திறைத் தொகைவ
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இஃது ஆளுவதற்கு ஒதிய முறைப்பொருட்கண் காண்க
புமாதம் ஆறனுருபுகட அதனுடைமைப்பொருள் விரியுமா
ரினிறது.

(இ - ள்.) உயர்திறைத் தொகைவயின் குகரம் வரும் = உ
ப்பொருள் இரண்டு சேர்த்தவிடத்த உருபுவிருப்பழி என்
விரியும்; அது என் வேற்றுமை அது என் உருபு கெட வரு
வன்றி அய்யுயர்திறைத்தொகைவயின் ஆறும்வேற்றுமை
ப்பழி அவ்வதவெனுருபு தாண்டெடுப்பொக அதனுடை
யருள் விரியும். ஏ-து.

உ-ம், கம்பிகன் என்னுத்தொகை கம்பிக்கு மகள் என
து. இஃது உருபுமயக்கம். இனி “நிம்மகன் பாதுமண்ணுள்
செலாண்டி” “யாமெம்மனைப்பாராட்ட” “என்னவியற்கு
முய” என்பனவற்றுள் அதுவெனுருபு கெட அதனுடை
யருள் விரித்தவாறு காண்க. இவை உருபு நிலக்களத்துப்
புமயங்கின. இவற்றிற்கு காண்கனுருபுவிப்பின் நிலக்கு
பவன் எனக்குமகனுயவனை எனக்குமகனாகியருமகன் எ
க்கொடுத்துக் கூறல்வேண்டும்; ஆண்டு அம்முறைமை செ
யுமகலின் அதுபொருளன்மையுணர்க.

கரு. தழுவாது தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்
கடியிலே யில்லை பொருள்வயி னான.

இஃது இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு கூறுக
(இ - ள்.) தமொறு தொழிற்பெயர்க்கு = தனக்கே உள்

டாவதும் மூன்றாவதும் கடியப்படா: பொருளையொரு -
நமை தொக்கு அவற்றின்பொருள் நிற்குமிடத்து. எ-று.

உ-ம். புலிகொல்யாணை என்புழிப் புலி செயப்படுபொரு
இரண்டாவதும், அது வினாமுதலாயவழி மூன்றாவதும்
அது புலியைக் கொன்ற யாணை, புலியாற் கொல்லப்
பட என வரும்.

வினைத்தொகைக்கண்ணுஞ் செயப்படுபொருள் பிறக்குமே
செய்குன்று உறைபதி என்றத்தொகையாவற்றுட் பிறந்த
க. இஃது உருபுமயக்கம்.

௪. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) ஈற்றுப் பெயர்முன்னர் = தமொறுத்தொழி
ந்த இருவகைப் பெயருள் இறுதிப்பெயர்முன்னர் வந்த:
பனுவலின் = பொருள்வேறுபாடு உணர்த்துஞ் சொல்லான்:
தெரிப உணருமோரே = அப்பொருள்வேற்றுமை தெ
ரிவோர். எ-று.

உ-ம். புலிகொல்யாணையோடாநின்றது புலிகொல்யாணை
யொரு புலிகொல்யாணைக்கொடுவந்தன எனவரும். மூன் புலி
ன்றயாணை பின் பிறிதொன்றினிற்றழியும் புலிகொல்யா
டுவந்தனவென்ப. இது குறிப்பானுணரப்படுமென்றற்கு உ
ரையென்றார். இன்னும் இத்தானே புலிகொல்யாணை
ன்புழிச் சொல்லுவான் குறிப்பான் உணர்த்துங்கொள்க.

௫. ஒம்படைக் கிளவிக் கையு மரணுந்
தாம்பிரி விலவே தொகவரு காரி.

இஃது இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு கூறுக
(இ - ள்.) ஒம்படைக் கிளவிக் குரகாத்தலாகிய பொ
க்கு: ஐயும் ஆணர் தாம் பிரிவில = இரண்டாவதும் மூன்றா
த உரிமைய: தொக வருகாலை = வேற்றுமை தொக்கவழி.

உ. உருபுதொடர்க் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவ்
 பொருளென்னுடைய பொருள்சென் மருங்கே.
 இது பல உருபு தொடர்க்கு அடுக்கியவழிப் பவெதோர்
 உறுதினதது.

(இ - ன்.) உருபு தொடர்க்கு அடுக்கிய வேற்றுமைக்கிள
 வும் பலவுருபுத் தம்முட்டொடர்க்கு அடுக்கிவந்த வேற்.
 ளு இறுதியாகவுடைய சொற்கள்: ஒருசொல் ஈடைய =
 சொல் ஒன்றான் முற்றுப்பெற்று கடக்கும்: பொருள்
 ிகை = அங்மொன்றான் பொருள்செல்லும்பக்கத்து. எ-று

உ-ம். “என்னொடுநின்னொடுஞ்ஞாது”; “தமிழ்ப்பெண்பு
 றிரண்டொடுந்”; “முன்கைச்சடர்விரிவிரியாய்த்துணையும்
 ிணையாட”, என்புழி முன்கையார் துணையாலும் பாவைய
 யாடவன அடுக்கிமுடிந்தது; “அத்தனாந்தாற்குமறத்தி
 ய்”; யாணையதுகோட்டைதுணிக்கட்டுறைத்தான்; எனவரு

இக்குத்திரத்தின்கருத்து முன்னப் பலவுருபுதொடர்க்கு
 ஒருசொல்லான்முடிதனும், ஒருருபுதொடர்க்கியும் ஒரு
 முடிதலும் உறுதலாயிற்று. கோட்டைதுணிக்கட்டுற
 ன்புழி முன்மொழிக்கட் பொருள் நின்றலானுந் திணை
 கையுமென்புழிப் பின்மொழிக்கட் பொருள் நின்றலானும்
 அடையென்று உறுதல் பொருந்தாதென்றுணர்க.

10௩. இறுதியு மிடையு மெல்லா வுருபு
 நெறிபடு பொருள்வயி ளிலவுதல் வரையார்.

இஃது உருபுநிற்கும் இடங்குறுதினதது.

(இ - ன்.) இறுதியும் இடையும் = வேற்றுமைத்தொடர்
 னும் அதன் இடைபிணத்தம்; எல்லா உருபும் = ஆறு உ
 ரிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார் = தத்தமக்கு
 ருட்கள் நின்றலு நீக்கார் கொள்வர் ஆகிரியர். எ-று.

இவற்றுள் இறுதிக்கண் நிற்பனவற்றின் ஆறுருபு இ

ஆறனுருபு ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணங் கடந்தானிற்
சாத்தனொடு கொடுத்தான்சாத்தற்கு வலியன்சாத்
தான்குன்றத்துக்கண் எனவரும்.

இடைநிற் பன் நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனொடுவந்தான்
கொடுத்தான் சாத்தனின்வலியன் சாத்தனதாடை ஓ
சிருத்தான் எனவரும். சாத்தனதாடை என்புழி ஆனொ
ய் சிற்றும். ஆடைசாத்தனது என்புழி ஆடையெ
னம்பெயர் எழுவாயாய்ச் சாத்தனதாயிற்றென்னும் படி
முடிதலின் வினைக்குறிப்பாயிற்று.

ச. . பிறிதுபிறிதேற்றலு முருபுதொக வருதலு
கெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப.

இஃது ஆறனுருபிற்கு உரியதோர் இலக்கணமும் எல்ல
பொது இலக்கணமும் கூறுகின்றது.

இ - ள்.) பிறிதுபிறிதேற்றலும் = ஆறனுருபு தன்னையொ
ண ஏற்றலும்; பெயர்க்குப் பிறிதாய்நின்றவிதும் பிறிதென்
தொக வருதலும் = இடைவிதும் இறுதிவிதும் ஆற
குறித்தலும்; கெறிபட வழங்கிய வழிமருங்கு என்ப = கெ
ய வழக்கைச் சார்ந்துவருமென்று சொல்லுவர் புலவர்.

-ம். சாத்தனதனை சாத்தனதொடு சாத்தனதற்கு சா
த சாத்தனதன்கண் எனவரும்.

-ருபு தொருமிடத்து உருபுப் பொருளும் உடன்றொரு
தானே தொருதலுமுடைய. கடந்தானிலம் இருந்தான்
எனவரும்.

நிலங்கடந்தான் தாய்மூவர் கருப்புவேலி வரைவீழருவி
க குன்றக்கடை எனவரும் இவை உருபுதொக்கன; படை
யது உருபும்பொருளும்தொக்கது.

சாத்தனதனைதெனத் தன்னையும் ஓற்றதல் உரையிற்றொக

இ. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்

(இ - ள்.) ஐயுங் கண்ணும் அல்லாப பொருளவையன ம
ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணெனவேற்றுமைப்
புல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு; இறுதியான தொ
ர்மொழியிறுதிக்கட். தொக்குசில்லா. எ-று.

உ-ம். அறங்கற்குமென்றது கற்குமறமென இறுதிக்கட்
காண்க. “தணவால்வாடைபூம்பிரிந்திடுஞர்க்கழலே”
இறுதிக்கட் தொக்கதாலெனின் அது வினைச்சொற் கா
ட்டாய் நின்றது.

108. யாதனூபிற் கூறிற் றுமினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இஃது உருபுகள் தம்பொருளவன்றி மயங்குமாறு கூறுதல்

(இ - ள்.) யாதனூபிற் கூறிற்றுமினும் = ஒருதொடர் ய
த வேற்றுமையது உருபுகொடுத்துச் சொல்லப்பட்டதா
ருபேற்றதொல்லும் உருபுகோக்கிய சொல்லும் பொருள்
புழி; பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும் = செ
லும் பக்கத்து வேற்றுமையைச்சாரும். எ-று.

உ-ம். “வினையரிணைந்ழிவற்குமணந்தேற-முனையோரன்
மேறுத்துவல்லாய்” என்புழி மணவானின்றவென ஏழாவது
யிற்று. “கொக்கினுக்கொழிந்தழிம்பழங்கொக்கின” எனட்
கினின்றமென ஐத்தாவதன்பொருளாயிற்று.

முற்கூறிய எவ்வாற் தம்முள் இயைபுடைய பொருள்
மயங்குமாறுகூறி இஃது ஒரையபுயில்லாத உருபும
ற்றென்று உணர்க.

109. எதிர்மறுத்து மொழியினுங் தத்த மாயிற்
பொருளரின திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.
இது வேற்றுமைகள் தம்பொருள் மாறுபட்டுழியும்
என்கின்றது.

(இ - ள்.) எதிர்மறுத்து மொழியினும் = விதிமுத்தரம்
மறுத்துக்கூறினும்; தத்தம் மாயிற் பொருளரின திரியா =

உ-ம். மரத்தைக்குறையான புவலாசனையான
கழாமையின் மரமும் வேறுஞ் செயப்படுபொருளும்
காவேனும் எதிர்மறையும் விதிவினையோடொக்குமென

24. கு ஐ ஆனென வருஉ மிறநி
அ ஒடுஞ் சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இஃது அவ்வுருபுகளுட் சில செய்யுளுட் திரியுமென்கி:
(இ - ள்.) கு ஐ ஆன் என வருஉம் இறநி = கு ஐ ஆன்
முன்று உருபுக் தொடரிதென்கண் கின்றவழி: அ ஒடு
செய்யுளுள்ளே = அகரத்தோடுபொருத்தி கிற்றதுமுடை
எ-று.

25-ம். “கநாநிலையின்றேயாசிரியர்க்க” கோவலோனத்த
” “களிதஞ்சுமக்காவலோன்புரைநீர்கேள்விப்புலவரான

உள்ளம்போலவுற்றுழியுதவும் புள்ளியற்கலிமாவுடைமை
து வினைக்குறிப்புக் காரணம்பெற்றது.

26. அ ள் எனப் பிறத்த லஃநினை மருங்கிற்
குங்வு மையு மில்லென மொழிப.

இஃது எய்தியது விலக்கென்று.

(இ - ள்.) குங்வும் ஐயும் அஃநினை மருங்கின் அ ள் எனப்
இல்லென மொழிப = குங்வும் ஐயும் அஃநினைப்பெய
த்தோடு சிவனி ஈறுநிர்தல் இல்லையென்றவொல்துவ
எ-று.

௨௭-ம். ள் எனவே புள்ளினுன என அஃநினைக்கற் றினைபிறக்
ப.

28. இதன திறுவிற் றென்னும் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பெருநூலரி னுனு

புரவ்வரை கிளவியும் பண்பி னுக்கமும்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்த்துமொழிந் கிளவியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
வென்னெறி மரபின தேன்ற லாதே;

இது நான்காவது ஏனையுருபுகளின் பொருள்களோடு மட்டுமே
 சிந்தை.

(இ-ள்.) இதனது இது இற்று என்னும் இனவியும் = இப்பொருள்
 இப்பொருள் அதுதான் இத்தன்மைத்த என்னும்
 பொருள்மையும்; அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயிதானது
 ஒன்றுகொள்ளுமென்னும் இரண்டாவதன்பொருள்
 அதனைச் செயற்படற்கு ஒத்த இனவியும் = ஒன்றின் ஒ
 ழிப்பிற்கு ஏற்குமென்னும் மூன்றாவதன் பொருண்மை
 நக்கொண்டிருந்த பெயர்ச்சொக்த இனவியும் = முறைப்பொ
 ருண்மையும்; பால் வரை இனவியும் பண்பின் ஆக்க
 ிதை வரைத்துவரும் பொருண்மையும் பண்பின்கண் ஆம்
 மாவது இத்தாவதன்பொருண்மையும்; காலத்தின் அறிவும்
 மக் இனவியும் = காலத்தின்கண் அறிவப்படும் ஏழாம்கேற்ற
 ருண்மையும்; பற்று விடு இனவியுந் தீர்த்து மொழிக் இனவி
 யுவிடும் பொருண்மையும் தீர்த்து மொழிப்பொருண்மையும்
 தாவதன் பொருண்மையும்; அன்னபிறவும் கான்கனுருபிற்
 றது தொன்னெறி மரபின் = அமைப்பால்வண்பிறவும்
 நுபிட்டுத் தவறுதலைப் பழைய நெறிமுறைமையாகவுடைய.

உ-ம். பரிணக்குக்கோடுகிறது இஃது ஆளுவது; இஃ
 ன்னாலியவாழி இஃது இரண்டாவது; அவற்றுச்செய்யத்
 தியம் இது மூன்றாவது; ஆவிற்குக்கன்று இஃது ஆளுவது
 ிக்குக்கெழுக்கு இஃது இத்தாவது, சாத்தற்குமெய்யன் இதுவும்
 கைக்குவரும் இஃது ஏழாவது; மனைவாழ்க்கைக்குப்பற்றுவிட்
 ிது இத்தாவது, கயிக்குத்தீர்த்தான் இதுவும் அது.

தொகைது சிந்தைவிடத்த கான்கனுருபுகளன்று மயங்கு
 டறினார்.

க. ஏனை யுருபு மன்ன மரபின்

மரபின் மிலவே சொன்முறை யான.

இது கான்கனுருபு ஒழிந்தனவுந் தம்முள் மயங்குமென்னி

(இ-ள்.) ஏனையுருபும் அன்ன மரபின் மானமில் =
 ல்லாத பிறவுருபுந் தொகையல்லாத தொடர்மொழிக்கண்
 ாருளின் சிதையாமல் ஒன்றுமயங்குதற்குத் குற்றமில்; (யான =
 வழுக்கு முறையான். ஏ-று.

டம். தூவதுகுற்றங்கூறினான் தூலிக்குற்றங்கூறினான்; நெய்வல்செய்யும் அலளதுகுற்றெய்வல்செய்யும் எனவரும். என்ன.

உ. வினையே செய்வது செயப்படுபொருளே,

நிலனே காலங் கருவி யென்றா

வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு

மன்ன மரபி னிரண்டொடுத் தொகைஇ

யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இது வேற்றுமைப்பொருள்கள் தோன்றும் இடங்கட்கென

இ-ள்.) வினையே=வினைப்பெயரையும் வினைச்சொல்; துவிற்கும் உன் தின் செல் கொள் வனை என்பனமுதலையும்; செய்வது=அவ்வினையைச் செய்யும் வினைமுதலும்; பொருளே=அவ்வினைமுதல் அதனைச்செய்ய அத்தொழிலாக; எனும்; நிலனே=அத்தொழிலைச் செய்கின்ற இடமும்; கால தொழிலைச் செய்யும் காலமும்; கருவி=அவ்வினைமுதல் செய்கும் செய்குங்காலத்து அதற்குத் துணையாக் கருவிகளும். இன்னதற்கு=ஒருபொருள் நின்ற அவ்வினைமுதல் செய்தனை ஏற்றுக்கொட்டற்கு உபகாரமாக: இதுபயனாக=அத் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டதனால் அவ்வினைமுதற்கு இடமாக: என்னும் அன்ன மரபின் இரண்டொடுத் தொகை கொல்லப்படும் அத்தன்மைத்தாயிய முறைமையின்புரையொடுத் தொகை; தொழில் 'முடிவிலை' ஆயெட்டு என்

ஆக என்றனை இன்னதற்காகவென்றுத் கூட்டுக.

உ-ம். வனைத்தானென்றவழி வனையென்னும்வினையும் வந்தாலும் வனையப்பட்ட குட்டும் வனைதற்கு இடமாகிய தொழிலினிழைக்காலமும் அதற்குக் கருவியாகிய நெய்வும் அதனைக்கொள்வானும் அவன்கொண்டதனையென்று ஆகிய எட்டுக்காரணத்தானாக் தொழில் நிகழ்த்தவாறு கந்தவினைகட்டும் அவ்வாறு விளிகே.

வினையைமுன்னவைத்தார் சொற்களையுத்தொற்றுவித்து (காரியத்திற்கு எனை ஏழினுஞ் செத்தகாரணமாய் நின்றாயுத் தொழிலும் வேறென்பது இக்குத்திரத்தான் உணர்வையென்றெடுத்தத் தொழின்முதலிலையேயென முடித்தார்

வனைத்தானென்பதற்குக் குடத்தைவனைதலைச்செய்தாரெருடத்துழிச் செய்தானென்ற தகரம் காலங்காட்டித் தொற்றுவித்தவாறும் வனையென்னும்வினை காலங்காட்டாமல்

றும் வண்ணதொண்டிவிரித்தழியும் புடைபெயர்ச்சிமாதிராமன், கரட்டாமல் நின்றவாறும் உணர்க், காரிவத்திற்கு யாண்டுத் தும் எழுத்துக்களோடு கூடிய செய்யென்பதே வாசகொ ள்க்க. இக்காரியவாசகம் இவ்வாறன்றி ஒருசொல் முடி துய் நிற்பனவும் உள. அவை "கறைமிடறவியலுமணிந்த புழிக் கறைமிடற்றை அமுகுபெறுதலையுஞ் செய்ததெனவுப் னுண்ணுமூன்னேன்" என்புழி இனி யான் சோற்றை தலையுஞ்செய்யேனெனவும் "வாழ்தலும்வாமேன்" என்புழி ய் உயிராவாமுதலையுஞ்செய்யேனெனவும் வந்தவற்றுள் றது உண்ணேன் வாமேன் என்பன முழுதும் காரியவாசக றவாறு காண்க.

இனிவினாத்தானென்பதன்கட் செய்வது எழுவாயாயும் ற் செயப்படுபொருளும் இரண்டுவதாயும் வினைமுதலும் மூன்றாவது. ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டவழி இன்னதற் றான் காண்காவதாய். சிலமுக்காலமும் ஏழாவதாயுஞ் சேர் ன்னும் வினந்தவன் கொடுத்த குடம் அவன்கையினின்று ட் ஐந்தாவதாயும் அதனை ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டவழி னனுடைமையத்தல் ஆளுதலாயுஞ். சேருமாதும் உணர்க்.

ஐது கணங்கூறுனா. எப்பொருளையாவது
என்னுஞ் சூத்திரங்களானும் இக்கருத்து உணர்க்.

ஈ. சுவைதாம்,
வழங்கியன் மருங்கிற் சூன்றுவ சூன்றும்.

இது மேலதற்கோர்புறனடை.

இ - ள்.) அவைதாம்=மேற் கூறப்பட்ட தொழிற்மு; ம்: வழங்கியல் மருங்கிற் சூன்றுவ சூன்றும்=எல்லாத்ெ ட்டும் வறுமென்னும் யாப்புறவில்லை, வழக்கின்கட் சி சூன்றத்தருவன சூன்றிவரும். எ-று.

நன்றத்தருவன செயப்படுபொருளும் இன்னதற்கு இக் ஈவுமாம்.

அ-ம். கொடியாடிற்று வனிவழக்கிற்று ணாவரும்.

இ. முதலிற் கூறுஞ் கிணையறி கிளவியுஞ் கிணையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
பிறத்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு மியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும் னீனைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ யனைமர பிளவே யாகுபெயர்ச் கிளவீ.

இது குறிப்பாத் பொருளுணர்த்தும் பெயர் இத்தனை
ந்.

இ - ன்.) முதலிற் கூறுஞ் சினைவறி னெவியும் = முதற்
ரட்டார் கூறப்படுஞ் சினைப்பொருளை அறிவிக்குஞ்
சினைவறிற் கூறும் முதலறி னெவியும் = சினைச்சொல் வாய்
கூறப்படும் முதற்பொருளை அறிவிக்குஞ் சொல்லும்; :
கூறலும் = நிலத்துப்பிறந்த பொருண்மேல் கூர்நிலத் துப்
பம்; பண்டுகொள் பெயரும் = பண்டிப்பெயர் அப்பண்ட
உணர்ந்திரிந்துஞ் சொல்லும்; இயன்றது மொழிதலும் =
ரப்பெயரான் அக்காரணத்தான் இயன்ற காரியத்தினைச்
ம்; இருபெயரொட்டும் = அன்மொழிப்பொருண்மேல் நி
பயரொட்டும்; வினைமுதல் உடைக்குஞ் சினைப்பொரு

துஞ் சொல்லோடே முத்கறிய ஆறந் தொக்கு; அந்
வ ஆகுபெயர்க் னெவி = அப்பெற்றிப்பட்ட இலக்கண
யவாரும் ஆகுபெயரான சொல், எ-று.

உ-ம். கெத்தின்றான் தெங்குதின்றான் இலைட்டுவரிழும்
ம் குழிப்பாடினேரிது எனவரும். இவ்வாடை கேள்வி
அது.

நீலமென மனியையுணர்த்திற்று; பொன்னெனக் குட
ர்த்திற்று; மக்கட்கட்டென இரண்டுமில்லாததோர் பெ
ர்த்தாது மக்கையுணர்த்திற்று, என்னுமநீக்கும்பொருளுப்
பாதவின்.

பார்பொடியென்பது அன்மொழி, ஆகுபெயரன்மை உ

இச்சுத்திரத்தானே இயற்கைப்பெயரேயன்றிக் குறிப்ப
ணர்த்தும் பெயரும் பெரும்பான்மை என்றார்.

உக. அவைதாள்,

தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவனது
மொப்பில் வழியாத் பிழிதுபொருள் சுட்டலு
மப்பண் பினவே துவதுங் காலை.

இஃது அவ்வாருபெயரிலக்கணம் இருவகைய என்னை,
(இ - ன்.) அவைதாங் தத்தம் பொருள்வயிற் தம்மொடு
மேற்புறப்பட்ட ஆகுபெயர்க்குத் தத்தம்பொருள்வயி
ன்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளொடு புணர்
வ் வழிவாய் பிரிதபொருள் கட்டலும் பொருத்தமில்லா
கின்று பிரிதபொருளை உணர்த்தலும்; அப்பன்பினகே
காலை என்னுஞ்சொல்லப்படுகின்ற அவ்விரண்டிலக்கணத்
தய சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

உ-ம். கந்தையுள் குழிப்பாடிக்கேரிது எனவரும்.

கள. வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது ஆகுபெயரும் வேற்றுமையெற்குமென்கின்றது.

(இ - ன்.) வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இவையுடைமையைப் பாதுகாத்த அறியல்வேண்டும்
எ-று.

உ-ம். மக்கட்கட்டிடபுயர்நிறையென்மனார், தொல்காப்பி
யிட்டித, தன்னோதற்குக்கிடத்தது, பரவையினுமழை
னதுகையி, குழிப்பாடியுட்டோன்றியது எனக் காண்க.

எ-அ. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி
யுளவென மொழிப வுணர்த்திநி னோரே.

இஃது ஆகுபெயர்வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி உண
ரிப்பது அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெயராகக்
இடமுடைய என்று சொல்லுவர்; உணர்த்திநினைரே
எ-று.

உ-ம். பதக்கு துணி தொடி தலாம் என அளக்கவும் நிறு
பொருட்கட்டிடத்த வரையறைக்குணப்பெயர் அப்பெ
யெயராயிற்று. சொல்ல அளத்துபார்த்தம் பொன்னை நிறு
த்தம் பின்னர் அவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடி என்று அ
யுமர்த்திய பெயர் கூறப்படுதலின் அவற்றை ஆகுபெயரெ
யுள்ளும் என்னுப்பெயரால் அங்வேண்ணப்படுமென
வதற்குமுள்ளும் அப்பொருள் ஒன்றையேறிற்றலின் என்ன
ஆகுபெயரோடு கூறராவினார்.

கக. கிளத்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளத்தவர் நியலர் னுணர்த்தனர் கொளலே.

இஃது ஆகுபெயர்க்குப் புறனடை.

(இ - ன்.) னெந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும் = சொனவேயுன்றி வேறுபிறசொற்கண்ணே ஆகுபெயர்த்தன்றினும்; னெந்தவற்றியலான் உணர்த்தார் கொளலே = ட்டவற்றியல்பான் உணர்த்துகொள்க. எ-று.

உ-ம். யாழ் குழல் என்னுந் கருவிப்பெயர் யாழ்கேட்
ங்கேட்டான் என்று அவற்றான் ஆய நகைமேதும், யானை

எறு இஃதோர் குத்து என அத்தொழிலானாய் வடு
வல்லாதல் காணாமாதல் பெற்றானொருவன் சொறு
க் காரணப்பொருட்பெயர் காரியத்தின்மேலும், ஆ
ந்தன. “ஆற்றியந்தனர்” என்புழி ஆறென்னும் ஆறா
ப்பெயர் அப்பெயரின்மேலாய் அங்கத்தின் உணர்த்
தவெண்ணுப்பெயரின் அறிகுறியாகிய அவருகிலேந்து
யரவாய்திற்தலும் அகரமுதவிய எழுத்துக்களை உணர்
வருவியாகிய வரிவடிவுகளும் அப்பெயர் பெற்றாகி,
உ. கடிருத்திரஞ்செய்ய இருந்த பொன்னைக் கடிருத்தி
ன்னோதற்குக் கிடந்த மரத்தைத் தன்னோன்றிந்
தபெயரைக் காரணத்திற்கு இட்டு வழங்குவனவும் எ
பொருள் என்பனவற்றிற்கு நிலக்கணங்கூறிய அதிகா
ரச் சொற் பொருளென்பன உணர்த்தித்திற்தலும் கொ

றவெண்ணுது வேறென்றதனான் அவை தொல்காப்பிய
ில்லி வாளி என ஈறுநிரிதலும் கொள்க.

புள்வாருபெயர்கள் எழுவாழ்வேற்றுமைமயக்கமென்று உ
ன்பது தனக்கு உரியமுதற்பொருளை உணர்த்தாது இவை
உணர்த்தலின்.

வேற்றுமைமயங்கியல் முற்றும்.

காண்காவது

விளி ம.ர பு.

விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தேரன்று மியற்கைய வென்ப.

ரன்பத நூத்திரம். இது கிறித்த மூரையானே விளியு
ந் இவ்வொத்த விளிமரபென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. தி
யான் விளியது பொது இலக்கணம் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) விளியெனப் படுபு = விளியென்று சொல்லப்பட
ஆம் பெயரொடு = நம்மையேற்கும் பெயரோடு: தெ

ஈறுதிரிதலும் ஈற்றயனிடலும் பிரிதுவந்தடைதலும் இய
ன்னும் வேறுபாட்டாற் படுபு என்றார். கொள்ளும் பெ
யராளாப்பெயரும் உள்வாயின. இயல்பாய் விளியேற்
பெற விரங்குமென்றற்குத் தெளியத்தோன்றுமென்றார்.

உத. அவ்வே,

யிவ்வென வறிதற்குமெய்ப்பெறக் கிளப்ப.

இஃது அப்பெயர்களைக் கூறுவல் என்கின்றது.

(இ-ள்.) அவ்வே இவ் வன அறிதற்கு = விளிகொள்ளு
கொள்ளாப்பெயரும் இவைவென மாண்கின் உணர்ந
மெய்ப்பெறக் கிளப்ப = பொருள்பெற எடுத்தோதுவர் ஆ
றன் யானும் அம்முடிபே கூறுவல். எ-று.

உஉ. அவைதாம்,

இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி

யப்பா னான்கே யுயர்திணை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் கூட்டிய விளிகொள் பெயரே.

இஃது உயர்திணைப்பெயருள் விளியேற்பன இவை
யு.

(இ-ள்.) அவைதாம் = கிளக்கப்படுவனவாயினு டெயர்தா
அவற்றுள்: உயர்திணை மருங்கின் மெய்ப்பொருள்
கொள் பெயர் = உயர்திணையிடத்து மெய்ப்பொருளைக்க
கொள்ளும் உயிர்த்துப்பெயர்: இ உ ஐ ஓ என்னும் இறு
கான்கே = இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதியையுடைய அக்
குபெயரும். எ-று.

மெய்ப்பொருளென்றதனான் அஃநிணைப்பெயர் அன்
உயர்திணைக்கண்வந்துழி உயர்திணைப்பெயராழ் விளியே
ழன்று அஃநிணைப்பெயர்களும் உயர்திணைப்பெயர்களோ
றனுய் கொள்க.

உஉ. "கடர்த்தொட்கொளாய்" எனவும், "தும்பீ-சிறுமீள்
கொளாய்" எனவும், "கொன்றாய் குருக்கே"

உ. அவர்தான்;

இ யாகும் ஐயா யாகும்.

இஃது இகர ஈதும் ஐகர ஈதும் விளியேற்குமாறு
த.

(இ - ள்.) அவர்தான் = முற்கூறிய நான்கு ஈற்றுப்பெய
ஆகும் = இகர ஈற்றுப்பெயர் ஈகாரமாயும்; ஐ ஆய் ஆகும் =
ப்பெயர் ஆயாயும் ஈதுநிரித்து விளியேற்கும். ஏ-று.

உ-ம். நம்பி - நம்பீ, நக்கை - நக்காய் எனவரும்.

உச. ஒவும் உவ்வு மேயொடு சிவனும்.

இஃது ஒழித்தன விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவனும் = ஒகர ஈற்று
உகர ஈற்றுப்பெயரும் ஏகாரத்தோடு பொருந்திப் பிற
தலாய் விளியேற்கும். ஏ-று.

உ-ம். கோ - கோவே, வேந்து - வேந்தே எனவரும்.

உரு. உகரத் தானே குற்றிய லுகரம்.

இஃது ஐயம் அறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) உகரத்தானே குற்றியலுகரம் = மேற்கூறப்பட்ட
ஐ குற்றியலுகரம். ஏ-று.

உ-ம். திரு - திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றியலுக
ரேற்கும்.

உச. வீணை உயிரே யுயர்நினை மருங்கிற்
றும்வீணை கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இது வேண்டா கூறி வேண்டியது முடிக்கின்றது.

(இ - ள்.) வீணை உயிரே = மேற்கூறப்பட்ட நான்கு
யா உயிர்து: உயர்நினை மருங்கிற் காங் விளியேற்கும்.

இதனாற்பவன் கணி கணியே கரி கரியே என முற்கூறி
பிறவாறாயும் விளியேற்குமென்றல், தாமென்றதனல் ம
மகவெயெனப் பூரிது வந்துஞ் “சான்றொரின்றதகரத்தக

ஆகரீரமாயும் ஆடுஉவென்றது ஆடுஉகருபெயன் இயல்
'உடுவெயெனப் பிரித வந்தும் விளியேற்றவாறு கொள்க.

கஉ௭. அளபெடை மிகுஉ மிகர விறுபெய்
ரியற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிரிதவிதி வருக்கின்றது.

(இ - ன்.) அளபெடை மிகுஉம் இகர இறுபெயர் = அளபு
னியல்புமாத்நிரையின் மிகுநூன் ஐந்தும் மாத்திரை
கும் இகர ஈற்றுப்பெயர்: இயற்கைய ஆகுஞ் செய
பு = இஃசயாகாது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கை
யவென்று உறுவர் ஆசிரியர். ஏ-று.

தொழிவிதிவிதி எனவரும். தொழிவிதிவிதிவிதி என ஐந்தும்
இட்டெழுதப. இகர ஈற்றுப்பெயரெனவே கெட்டெ
ரபெடுத்ததன்று குற்றெழுத்தே நின்று மாத்திரைபெற்றதெ
ள்க. இது தொழில்செய்கின்றவனே என்னும் பொருட்கூ
றார் சொல்.

கஉ௮. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிதுநி
யர்வொடு வருதற் றுரியவு முளவே.

இஃது எய்தியதன்மேற் செப்புவிதி.

(இ - ன்.) முறைப்பெயர் மருங்கின் ஐயென் இறுதி = ரு
யரிடத்த ஐகார ஈறு: ஆவொடு வருதற்கு உரியவுமும் உள
து ஆகாரத்தோடு வருதற்கு உரியனவும் உள. ஏ-று.

உ-ம். அன்னை அன்னா அந்தை அந்தர் எனவரும். எ
த்தித்திற்றவின் அன்னாய் அந்தாயென்று வருதலே செபு

இவை விரவுப்பெயரெனும் ஈண்டு உயர்திணைப்பெ
ய்க்கா. மேல் விரவுப்பெயரை இலத்தோடு மாட்டெற்

கஉ. அண்மைச் சொல்லே வியற்கை யாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிரிதவிதி வருத்தது.

(இ - ன்.) அண்மைச்சொல்லே இயற்கை ஆகுமீ = ஈ
அண்மைக்கண் விளியேற்குஞ் சொற்கள் இயற்கையாய்
யும். ஏ-று.

உ-ம். நம்பிலாழிவேந்துவாழி நன்கைவாழி கோவாழி என.

௨௦. னரலள வென்னு மக்கான் சென்ப

புள்ளி யிறுதி லினிகொள் பெயரே.

இது புள்ளியீற்றுள் வினியேற்பன கூறுகின்றது.

இ - ள்.) புள்ளியிறுதி லினிகொள்பெயர் = புள்ளியீற்ற விதித்தலைக்கொள்ளும் உயர்நிணைப்பெயர்: னரலள அக்காரஞ் என்ப = னரலள என்று கூறப்படும் அக்க பெயருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

௨௧. ஏனைப் புள்ளி யிறுவினி கொள்ளா.

இது வேண்டா கூறி வேண்டியது முடிக்கின்றது.

இ - ள்.) ஏனைப் புள்ளியிறுதி லினிகொள்ளா = அக்காரத்த புள்ளியீற்றுப்பெயர் விதித்தலைக் கொள்ளா, எ-று.

இங்ஙனம் வேண்டாக்கூறியவதனாற் பயன் மேற்குறித்துக் பிறவாற்றான் வினிகொள்வன உள என்பதும், இஃது புள்ளியீற்றுகளிலும் வினியேற்பன உள என்பதும் உள. முறைமைசட்டமாகக் கண்டென்பன “பழுவவுண்டுகளே” “அகவன்முகளே” “அகவன்முகளே” என ஏறுவதனும் (அகவன்முகள் முறைமைசட்டியதன்று, அ.) “கூத்தன்கூற்றித் துடமாழிக் கோலனாய்ப் பூக்கி புல்லியஞாள் துண்டாக்கொல் - யாக்கொளித்தாய் - பெ. தேர்தேவக்தே தேவக்தீக் கூடலார் - மன்னவனே மாண அன்னீறு ஏகாரம்பெற்று வருதலும் “கம்பல்கிற் கீறிதுகேட்க” என அன்னீறு இயல்பாய் வருதலும்.

“மாந்தர்கூறி” என இயல்பாயும் இறைவரையென ஏற்றும் வருதலும் லகார ஈறு காணக்கூறும் குரிசில்கூறும் லபராயுக் திருமாலே தாழ்குழலே என ஏகாரம்பெற்றும் லகார ஈறு கடவுள்வாழியென இயல்பாயும் அடிகள் லகார ஈறுயல் ஏகாரம் ஏகாரமாயும் வருதலும் இவைபிறிற் பிறகு கூறிக் கொள்க.

இனி எடுத்தோதாதனவற்றுள் ஆகார ஈறு “தறத்தன் மத்தனிகொள்ளலெல்லாநீ” என ஏடா என்றும் “எல்லாநீ, தோனென்றுருறிந்தாய்போற்காட்டினை” என ஏடாவெயற்கும் பொதுவாய் வினியேற்றதலும் உள் ஈறு தம்முன்-தம் ஏகாரம் பெற்றும் கம்முன்-கம்முன என ஆகாரம் பெற்ற பெண்டிர்-பெண்டிரோ என ஓகாரம்பெற்றும் என்னை ஈ ஈ பெற்றும் “கேளிரவாழியோகேளிரானும்” என இ-

யகர ஈறு "வினங்குமணிக் கொம்புணமி" என இயல்பு
ப என ஏகாரம் பெற்றுத் வருதலுங் கொள்க.

இனி "இழுவோன்பிறன்ருணமிவைவெனக்கூறிக் - இழி
ப்பினையுணர்த்தற்குமுரியன்." என்றும் "இழுவோட்டுவமமீரி
த." "இழுவோற்காவின்டம்வரைவின்றே." என்றும் பிறா
ம்பொடுபுணர்த்திக் கூறிய ஒணென்னும் ஈறு தொழிலிற்
பணியுதிபோல் அகரமாய் விளியேற்றலுங் கொள்க. அது
கால்கைப்பிணுதிழுவோயே" மாஅயோய் என்றாற்போலச்
கருள்களும் வருவனவுங் கொள்க. ஓகாரம் அடுத்த ளகா
யேற்றமேனும் உணர்க. "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்க
ன்புரும்பினியுடைக்கும்பெணி" என்றாற்போலும் அண்மை
இதனாற் கொள்க.

உஉ. அபுர்துள், அன்னெ னிதுதி யாவசு கும்மே.

இது முறையானே னகர ஈறு விளியேற்குமாறு கூறுதல்
(இ - ன்.) அபுர்துள் அன் என் இதுதி ஆ ஆகும்மே =
ஈறு ஈற்றுப்பெயர் அன் என்னும் னகர ஈற்றுப்பெயர்
யேற்கும். ஏ-று.

உஉ. அண்ணமைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ன்.) அண்ணமைச்சொல்லிற்கு அகரம் ஆகும் = அண்
மைகள் அன்னிற் அகரமாகும். ஏ-று.

உ-ம். துறையன் துறைய, ஊரன் ஊர், சோழன் சோழ
ம்.

ககர. ஆனெ னிதுதி வியற்கை யாகும்.

இஃது ஆனென்பது விளியேற்குமாறு கூறுதல்த.

(இ - ன்.) ஆன் என் இதுதி இயற்கையாகும் = ஆனென்
ஈறு ஈற்றுப்பெயர் இயல்பாய் விளியேற்கும். ஏ-று.

உ-ம். சேரமான் மலையாளனெனக் கூறுதற்களனும் அங்ங
னம் காள்க.

ககரு. தொழிலைக் கூறு மானென் னிறுதி
யாயா கும்மே விளியி னுன.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதவிதி வருத்தது.

(இ - ள்.) தொழிலைக் கூறும் ஆனென் னிறுதி விளியினு
தாழிலினுள் ஒருபொருள் அறியச் சொல்லும் ஆணிற்றுப்பெ
ளியேற்கும் இடத்து: ஆயாகும்=ஆயாம், ஏ-று.

உ-ம். வந்தான் வந்தாய், சென்றான் சென்றாய் எனவரும்.

தொழிலென்றதனாற் கழலாய் இடையாயெனக் குறிப்பி
தான்க.

ககசு. பண்டுகொள் பெயரு மதனோ ளற்றே.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) பண்டுகொள் பெயரும் அதனோற்றே=ஆனீ
ண்டைக்கொண்டி கின்ற பெயரும் அவ்விற்றுத் தொழிற்பெயரே

உள. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ள்.) அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல=
படைப்பெயர் இகர சற்றளபெடைப்பெயர்போல மூன்
மின் நீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும், ஏ-று.

உ-ம். உழாஅஆன் இழாஅஆன் எனவரும். இஃது அளபெ
ஆன் ஈற்றின் அடங்காதாயிற்று.

உஅ. முறைப்பெயர்க் கிளவி யெய்யாடு வருமே.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) முறைப்பெயர்க் கிளவி ஏயெய்யாடு வருமே =
முறைப்பெயர் ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும், ஏ-று.

உ-ம். மகன் மகனே, மருமகன் மருமகனே எனவரும்.
முறைப்பெயர்க்குக் கூறிய உரையை ஈண்டுக் கூறிக்கொ

ககசு. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இது என்கா சற்று விளியேலாதன கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரு
ன் பெயரும் வினாவின் பெயரும் அன்றியானத்தும் விளி
வென்தான் என்னும் ஆனீற்று விரவுப்பெயரும் அவன்
ன்னனும் அன்னீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயரும் யானெ
ற்றுப்பெயரும் யாவனென்னும் வினாப்பொருளாயு
னீற்றுப்பெயருமாயி அங்ஙனத்தும் என்கா ஈறைய
கொள்ளா. எ-று.

கஉ௦. ஆகு மருவு மீரோடு சிவனும். - ௨௦

இது முறையானே என்கா ஈறு விளிபேற்றுமாய் கூறுகி

(இ - ன்.) ஆரும். அருவும் ஈரோடு சிவனும் = என்கா சத்
ன் ஆர் ஆர் என நின்ற இரண்டற்றுப்பெயரும் ஈராய்

க. மெதாழிற்பெய ராய் என்காரம் வருதலும்
வழுக்கின் நென்மனார் வயங்கி யோரே.

இஃது வந்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. ௧

(இ - ன்.) தொழிற்பெயராவின் = மேற்கூறிய இரண்டு
றப்பெயர்க்கு ஈராய்வருமாயின்: என்காரம் வருதலும் வழுக்கி
னார் வயங்கியோரே = முற்கூறிய ஈரோடு என்காரம் வருத
லின்றென்று கூறுவர் விளங்கிய அறிவினையுடையார். ௧

உ-ம். வந்தார் வந்திரே சென்றார் சென்றே எனவரும்.
வந்தழிக் காண்க.

மூக்கின்றென்றதனார் தொழிற்பெயராய்லா ஆரீறுகளும் ஈ
ம்பெறுதல் கொள்க. எம்பியார் எம்பிரே, கணியார் கணி
யும்.

இன்னும் இதனானே அர் ஈறு வந்தவரே சென்றவரே எ
து என்காரம்பெற்று வருதலுஞ் சிறப்பான்மை கொள்க. (

சஉ. பண்புகொள் பெயரு மதனோ சந்தே.

இஃது வந்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வருத்தது.

(இ - ன்.) பண்டுகொள் பெயரும் அதனோற்றமே அவ்வ
 றப் பண்டுகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்
 றி விவனியுஞ் செபாங்குமை ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றும் ;
 ஏகாரம்பெற்றும் விளியெற்றும். எ-று.

உ-ம். கரியர் கரிவீர், இனையர் இனவீர் எனவும் கரிவீரே
 ற எனவும் கரியவரே இனையவரே எனவும் வரும்.

இனித் தன்னினமுடித்தலென்பதனும் வேகசாமியென்
 பெயரொட்டுப்பண்புத்தெனவே வேகசாமியாரென ஆரீறாய்ச்
 சீரே னை ரெடு ஏகாரம்பெறுதல் கொண்க. .

சேக. அளபெண்டப் பெயரே யளபெடை மியல. .

இஃது எய்தாதது எய்தவித்தது.

(இ - ன்.) அளபெண்டப் பெயரே அளபெடை மியல =

உ-ம். அளபு அள, “தருமப பாபவன் மகாஅள” எனவ
 றபெடைகள் செய்யுளுட் குறைத்துவந்தன சந்த இ
 ல விகாரத்தாற் குறைத்துவந்தனவென்று கொண்க. (

ச. டுட்டுமுதற் பெயரே முற்றினத் தன்ன.

ஐது விளியேலாதன கூறுகின்றது. .

இ - ன்.) சுட்டுமுதற்பெயரே முற்றினத்தன்ன = அவர்
 ன்னும் ஈகார ஈற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயர் னகார ஈற்றுச்
 டபயர்போல விளிகொள்ளா. எ-று. (

இ. தும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென்
 றம்முறை மிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

ஐதவும் அது.

இ - ன்.) தும்மின் திரிபெயர் = தும்மென்னுஞ் சொல்லி
 ய சீரிரென்னும் சொல்லும்; வினாவின்பெயர் = வினா
 டுணரகின்ற யாவரென்னுஞ் சொல்லும்; என்று அம்
 டும் அவற்றியல்பு இயலும் = என்று சொல்லப்பட்ட அம்
 டையுடைய இரண்டுகொல்லும் முற்கூறிய சுட்டுப்பெயர்
 பவர. எ-று.

“ஐனைப்புள்ளி” என்பதனுள் இஃ ஈறு கோடலின் ஈண்
 டனை எடுத்தோதி விலக்கினார். (

சு. எஞ்சிய விரண்டி னீறுதிப் பெயரே
நின்ற விறைய னீட்டம் வேண்டும்.

இது லகார ளகார ஈறு வினியேற்றமுடைய உறுதின்றது.

(இ - ள்.) எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே = உ
ன்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டுபுள்ளியை இறுதி
பெயர்: சுற்றயல் நின்ற நீட்டம் வேண்டும் = சுற்றமுத்
ன்ற எழுத்து நீண்டு வினியேற்றம்வேண்டும். எ-று.

உ-ம். குரிகில் குரிகில் எத்தல் எத்தீரல் தோன்றல் தோள்
எ. அபயமண்டி தாய் னாயந்நைக யாகும்.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிரிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ள்.) அயல் லெழுத்தாயின் இயற்கையாகும் = அயலிர
யாகும் சுற்றயலெழுத்து கெட்டெழுத்தாயின் இயல்பாய்
தம். எ-று.

உ-ம். ஆண்பால் பெண்பால் ஏமாள் கோமான் கடியால்
கமர்காளென்பதும் அது. நமரங்காள் ஆறிமிறென்ப
பால்லாய்த் திரித்தின்று வினியேற்றமும் கொள்க.

அ. வினையினும் பண்பினும்

நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி

யாயர சூழ்மே வினியவி னுன.

இது அய்விரண்டினுள் ளகர சுற்றிற்கு எய்தியது வி
தி வருத்தது.

(இ - ள்.) வினையினும் பண்பினும் நினையத் தோன்று
இறுதி = வினைச்சொல்லின்கண்ணும் பண்புச்சொல்லி

ஆராயத்தோன்றும் ஆளீற்றுப்பெயர்: வினியவினா
ம = வினிக்ருமிடத்து இயல்பாகாத ஆராய் வினியேற்கும்

உ-ம். உண்டான் உண்டாய் கரியான் கரியாய் எனவரும்
வினியவினா என்பதனைப்பாண்டுக் கூட்டுக.

சு. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிரிதுவிதி வருத்தது.

(இ - ஸ்.) முறைப்பெயர்க்கென வி முறைப்பெயர் இயல =
1 முறைப்பெயர் எனகா ஈற்று முறைப்பெயர்போல
அ விளியேற்கும். எ-று.

உ-ம். மகள் மகளே, மருமகன் மருமகளே, எனவரும்.

இது எனகா ஈற்றுள் விளியேலாதன கூறுகின்றது.

(இ - ஸ்.) கட்டுமுதற்பெயரும் வினாவின்பெயரும் மு
1 என்மனார் புலவர் = அவன் இவன் உவனென்னும் என
கட்டுமுதற்பெயரும் யாவனென்னும் வினாப்பெயரும் முந்
முதற்பெயரும் வினாப்பெயரும் போல விளிகொள்ளா. எ

3க. அன்பெடைப் பெயரே அன்பெடை வியல.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ஸ்.) அன்பெடைப் பெயரே அன்பெடை இயல =
1 ஈற்று அன்பெடைப்பெயர் முற்கூறிய எனகா ஈற்று 2
பெயர்போல அளவுகிண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும். எ-
‘மாஅஅனின் னிறம்போன் மழையிருட் பட்டதே-கே
க்கோடு கொண்டு’ என்பதனுள் மாஅஅல் கோடுதன் என
காண்க.

3உ. விளத்த விறுதி யஃநினை விரவுப்பெயர்
வினம்பிய தெரிய விளிக்கும் காலை.

இது விரவுப்பெயர் விளியேற்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ஸ்.) விளத்த விறுதி யஃநினை விரவுப்பெயர் =
1 நினைக்கண் விளியேற்குமென்ற எட்டு ஈற்றினையுமுடைய
யோடு யஃநினைவிரவும் விரவுப்பெயர்: வினம்பிய 6
ருங் காலை = அவ்வினாவின் எடுத்து ஒதிய முறைமை
1 விளிக்கும் இடத்து. எ-று.

உ-ம். சாத்தி பூண்டே தத்தாய் எனவும், சாத்தாய் கூ
ள் எனவும் வரும். சாத்தி பூண்டு தத்தை சாத்த என
விளியுங் கொண்க.

இனி விளக்குவதால் என்றதனான் பீணவாராய் அளி
 வள எடுத்தோதாத ஆகார உகார ஈற்று விரவுப்பெயர்
 விளியெய்வலன் சாக்கள்வாராய் கெள்வாராய் தூங்கல்

யர் திணையோடு அஃதிணைவிரவுமாறு “அஃதிணைவர
 மாருளவே.” என்புழிக்கறிஞம்.

உ. புள்ளியு முயிரு மீறுதி யாகியு
 வஃதிணை மருங்கி வெல்லாப் பெயரும்
 விளிகிலை பெறுஉங் காலத் தோன்றித்
 நெளிகிலை யுடைய வேகாரம் வரவே.

இஃது அஃதிணைப்பெயர் விளியெற்குமாறு கூறுகின்ற.

இ - ன்.) புள்ளியும் உயிரும் இறுதியாகியு = புள்ளியீறு
 கிய: அஃதிணை மருங்கின் எல்லாப்பெயரும் = அஃதி
 வரும் எல்லாப்பெயர்களும்: விளிகிலை பெறுஉங் காலத்
 விளிகொள்ளுங் காலத் தோன்றித்: ஏகாரம் வரல் தெ
 ய = ஏகாரம்பெறுதலைத் தெற்றெனவுடைய. ஈறு.

உ-ம். மரம் மரமே, அணில் அணிலே, புவி புவியே, களி கி
 ரும்.

தெளிகிலையுடைய என்றதனான் “வருத்திணைவாழியென்
 “கருங்கால்வெண்குருகொன்றுகண்மதி” “நிக்களுட்டு
 த்ருதுமுயால்” என்றாற்போலப் பிறவாற்றான் விளியே
 காண்க.

இனி உயர்திணைப்பெயருள் ஏகாரம் பெறுமல் விளி
 னவற்றையும் வழக்குச்சொல்லாத் தெரியப் பொருள்கூற
 தால் இவ்வேகாரமே விரித்துக் கூறல்வெண்தெனும் இ
 ரக. தொண்டையோர்மருக செருமேம்படுக மள்ளியன்
 வ லைப்பூட்சேளய் என்றாற்போல்வன ஏகாரத்தாற் பெ
 று உணர்க. விளிகிலைபெறுஉங் காலத்தோன்றின
 னிலையாக்கனஞ் சொல்வழிப்படுத்தும் வேண்டியே
 குமென்றற்கு.

இச. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
 மளிபிறத் தனவே விளிக்ருங் காலச்
 சேய்மையி னின்க்கரும் வழக்கத் தான.

(இ - ன்.) உள எனப்பட்ட எலகாடபயரும் = துரு
தும் விளியேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாட்டு
தும் காலை அளபு இறத்தன = விளிக்முமிடத்துத் தம்மா
இறத்து இசைத்தனவாம்; சேய்மைவின் இசைக்கும் உ
= சேய்மைக்கண் ஒலிக்கும் வழக்கின்கண். ஏ-று.

உ-ம். நம்பீஇ சாத்தாஅ வுனவரும். சேரமாதான் மலைய
ன அளபிறத்திசைக்கும்வழி இயல்பன்றி ஈற்றயல்
ம்.

இ. அம்ம வேன்னு மசைச்சொன்னீட்ட
மம்முறைப் பெயரொடு சிவனா தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மேற்றே.

இஃது அம்ம. என்னும் இடைச்சொல் விளியேற்குமாறு
து.

(இ - ன்.) அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம் =
து கூறப்படும் முறைப்பொருட்னைவினைது நீட்டமாகி
ன்னுஞ்சொல்; அம்முறைப் பெயரொடு சிவனாது ஆயி
றிய விளியேற்கும் முறைமையினைபுடைய பெயர்க
ந்தாது இடைச்சொல்லாய் நிற்பினும்; விளியொடு பெ
யுமோரே = விளியேற்கும் பெயர்களோடு இதனையும் வி
காகக் கொள்வர் தெளிக்த அறிவினைபுடையோர். ஏ-று

உ-ம். அம்மா கொற்றா எனவரும்.

கொற்றாவென்பது எதிர்முகமாக்குமாயினும் கேளாடு
அதனோடு கூடி எதிர்முகமாகி நின்றவாறு காண்க.

“அம்மகேட்பிக்கும்” எனவும் “அம்மவென்னுமுறைப்பெ
யும்” எனவும் “உரைப்பொருட்னைவினீட்டமும்வரையார்
ஜெரியர் இதனைப் பொருள் தந்து நிற்குமென்றே ரூ
ரவின் ஈண்டு அசைச்சொல் நீட்டமுன்றதற்கு “யா
நிசை புரையசைக்கெனவிக்கு” என்றப்பேரல எதிர்முகமா
வின் நீட்டமென்று பெருகுநுரைத்துக்கொள்க.

மனன பதவும் அபயாநலை வாழ்மன

யின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இஃது உயர்திணைப்பெயருள் விளியேனாதன கூறுகின்;

நல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித்தனவே என்றது இ-
தேவிக் கருதியேயிருக்கும் என்றதப்போலக் கருவிக்க-
கின்றது. “ஆயிருநிலையினிசைக்கும்ச் சொல்லே” எ-
ண்ணப்பொருளையுஞ் சொற்களுணர்ந்துமென்பதன்றித்
தெல்லாம் ஒருதலையாகப் பொருளுணர்ந்துமென்னுக்
ஆண்டின்மையின் இச்சுத்திரம் கூறினார். தாஞ் சார்ந்த
பொருளையுணர்ந்தியும் அச்சொற்களை அசைத்தும் நி-
திலையும் பொருள்குறித்தனவேயாம். சொற்கள் ஒசை
தே பொருளுணர்ந்தவேண்டேவின் இசைநிறையும்
நின்றேயாம். முயற்கோடு பொய்ப்பொருள் குறித்ததாம்,
வருதலின்.

நி.அ. பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரி,
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

இதவும் அச்சொற்கள் பொருளுணர்ந்துமாறு கூறுதின்

(இ - ள்.) பொருண்மை தெரிதலும் = சொல்லின்மே-
ருட்டன்மை அறியப்படுதலும்; சொன்மை தெரிதலும்;
ன்மை அறியப்படாது அச்சொற்றன்மை அறியப்-
பது இரண்மே: சொல்லின் ஆகும் மன்மனார் புலவர் =
மென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் பண்டுமொன் உறுகால் இவை
ன்மைதெரிந்தன. செய்தெனெச்சம் தஞ்சக்கெலி ரே
9 செய்தென்னெலி கடிமென்னெலி இவை சொற்றன்மை
அச்சொற்றன்னையே அறியப்படுதலின்.

பலப்பொருளாகைய பொருள்களை உணராதவற்ற பொ-
ரிதலும் உடனின்றனலாம். பிறவும் இவ்வாறு உடன்வர
துகொள்க.

க. தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பிற் றேனன்றது
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

இதவும் அது.

இ - ள்.) பொருண்மையிலையே = மேற்கூறப்பட்ட பொ-
ருமை தெரிதல்; தெரிபு வேறுநிலையலும் = சொன்மையாத்
விளங்கி வேறுநின்றலும்; குறிப்பிற் தோன்றலும் = சொன்-
மத்தாற் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பாற்
மைய: இருபாற்று என்ப = இரண்டுமற்றையுடைத்தெ

ஃ ஆசிரியர். எ-து.

உ-ம், அவன் இவன் உவன் வந்தான் சென்றான் இவை ஒருவர்வந்தாரென்றாற்போல்வனவும் ஆகுபெயராய் வருகிறப்பிற் தோன்றலாம். சேனாவரையர் காட்டிய “இளைநகல் கொல்க கணையார் - கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்தி” - தாரணஞ் செய்யுளாதலிற் செய்யுளியலிற் “சொல்லென்பாடு முடிவுகொளியற்கை - புல்லிய கிளவி யெச்சமாத் துத்திரத்தன் ஆசிரியர் குறிப்பெச்சமெனக் கூறியுள்ளது.

௦. சொல்லெனப் படுபு பெயரே வினையென்றாயிரண் டென்ப வறித்திதி னேரே.

இஃது அக்ஷரவகைச்சொல்லினுட் நெத்தவற்றிற்குப் (ஃ) நெய்யுட் திரைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள்.) சொல்லெனப் படுபு = சொல்லென்று நிறப்பிடிப்பபடுகண்; பெயரே வினையென்று ஆயிரண்டு என்பது உரையே ஃ பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென அவ்விருவகையுள் அறிந்தேனா. எ-து?

பொருளும் பொருளினது படைபெயர்ச்சொல்லாகிய சொல்லென, இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு மவற்றுமழி மருங்கிற் றேன்று மென்ப.

இஃது இறந்தது காத்தது.

(இ - ள்.) இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியுமழி மருங்கிற் தோன்றும் என்பது = இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லாகிய சொல்லும் பெயர்வினைகளது நுதலற்கு இடமாயிடு இடத்தே தோன்றுமென்று ஃயர். எ-து.

உ-ம், தாக்கோன்றுதற்கு இடமாகவ அவன் அவன் உண்டான் துணைத்தல் துணைக்கும் என்றாற்போல்வன. தாக்கு இடமல்லாதன மரம் மான் என்றாற்போல்வனவாகிய உண் தின் என்றாற்போல்வனவாகிய முதனிலப்பெயர் ஃயர்வென்று உணர்க.

ஃஉ. அடிவந்துட், பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் புயர்தினைக் குரிமையு மஃதினைக் குரிமையு

மாவிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மு வருவின தோன்ற லாதே.

இது நிறுத்தமுறையானே பெயர்ச்சொற்குப் பெயரும்
தொகையும் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) அவற்றுள் = மேற் கூறப்பட்ட னான்குசொ
பெயரெனப்படுவவை தெரிவிக்காலை = பெயர்ச்சொல்பெ
ய்லப்படுவனவற்றை ஆராயுங்காலை; தோன்றல் ஆறே =
ஈழமும் தென்கிணை: உயர்நிணைக்கு உரிமையும் = உயர்நி
மையுடைமையும்; அஃநிணைக்கு உரிமையும் = அஃநிணைக்
புடைமையும்; ஆயிரு நிணைக்கும் ஓர் அன்ன உரிமை
யிருநிணைக்கும் ஒத்த உரிமையுடைமையும்; அஃ மூ உரு
முன்று வேறுபாட்டையுடையவாம், ஏற்று.

ஓரன்ன உரிமைய என்றதற்கு ஒடுசொல்லுதற்கன்னே :
புழுணர்த்தாவென்று உணர்க.

— 10 — ஓடுசொல் ஓடுசொல் ஓடுசொல் ஓடுசொல்

புதுவும் பெயர்க்கண்ணதோர் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) பெயர்வழிமுறை ஒருபாற் பெயரிடத்து மு
யிணைகள்: இருநிணைப் பிரித்த ஐம்பாற் கிளவிக்கும் =
ஈழமும் பிரித்த ஐம்பாற் பொருட்கும்; உரியவை உ
தனி கூறாமற் தானே சென்று உணர்த்தற்கு உரியவை
என்று.

டம்மையால் ஐம்பாலைபுஞ் சேர உணர்த்தாது சிலபாலை உ
ரு உரியன உரியவாம் என்று கொள்க.

டம். நஞ்சுண்டான்சாமென்றவழி நஞ்சுண்டல் சாதற்கு
ஈழபான் ஒருபால்மேல் வைத்துக் கூறினாலிலும்
நான்குபாற்குஞ் சாதல் எய்தினமையை உணர்த்தின
க. பாற்பான் கன்னுண்ணென்பது ஏனை இருபா
யித்துகின்றது.

இனிச் சேனாவரையர் இருநினைப்பிரித்த ஐம்பாற்றின
 பெயருள் உரியன உரியவாமென்று பொருள்கறி
 மகள் சாத்தன் என னகர ஈறு ஆலேலிற்கும் மகலேலி
 னைப்பாற்கும் உரித்தாய்வருதலின் உரியவை உரிய என்னார்
)க்குத்திரத்திற்குக் கருத்தென்றாலெனின், ஆசிரியர் வ
 னை ஈற்றான் அடங்குமென்று கருதி ஈறுபற்றி ஒதிப் பெ
 னை ஈற்றான் அடங்காது பல்வேறுவகையவாய் வருபெ
 ட் சொல்லாகத் தனித்தனியே எடுத்தோதினாராதலின் இ
 னாயி சொற்களான் இவர்கூறிய பொருள்விளங்குதலின்
 ரத்திற்கு இதனே பொருளென்று உணர்க, அன்றியும்
 னைவியேனைப்பாற் கண்ணும்-வருவன தானே வழக்கென

என்னும், பொருளியற்குத்திரத்தான் கருகண்டான்சா
 டங்குமென்று கூறல் அக்குத்திரத்தின் கருத்து அறி
 னாம்; என்ன? அஃது “ஒத்தமிழைனுத்தமிழும்”
 யற்குத்திரத்திற் டன்மைகளு வழுவை அமைத்தற்கு
 ரமாதலின்.

ச. அவ்வழி, 100.

மவரிவ ருவசொன வ்ருஉம் பெயரும்
 யான்யாம் காமென வ்ருஉம் பெயரும்
 யாவன் யர்வன் யாவ னென்னு

மாவரின் மூன்றோ டப்பதி னைத்தம்
 ௧ பாலறி வந்த வுயர்தினைப் பெயரே.

இது முறையானே உயர்தினைப்பெயரை உணர்த்துகின்ற

(இ - ள்.) அவ்வழி = மூன்று கூற்றதாக முந்திய பெய
 ர் இவன் உவன் என வ்ருஉம் பெயரும் அவன் இவன்
 வ்ருஉம் பெயரும் அவர் இவர் உவர் என வ்ருஉம் பெய
 ரென்பது முதலாகிய சுட்டுப்பெயர் ஒன்பதும்: யான் யா
 வ்ருஉம் பெயரும் = யானென்னும் தனித்தன்மைப்பெயர்
 யாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாட்டுத் தன்மைப்பெயர் ௨
 ண்ணும் முன்னிலையுளப்பாட்டுத் தன்மைப்பெயர் ௧
 ன் யாவன் யாவர் என்னும் ஆவரின் மூன்றோடு அப்ப
 = யாவன் முதலிய வினாப்பொருளிடத்தப் பெயர் மூன்
 ற அப்பதினைத்தபெயரும்: பால் அறிவந்த உயர்தினைப்
 பெருவன் ஒருத்தி பலர் என்னும் மூன்றுபாலினையும் அறிய
 தினைப்பெயராம், என்று.

யான் யாம் நாம் என இருபாற்கும்பொதுவேனுங் குறி
 கீழ்நிழி ஒருபாலுணர்ந்தியே கீற்றலிற் பால் அநிய வந்த
 ஈப்பெயராயிற்று. நம்பி பெண்டாட்டி என இகர ஈதும் .
 உ ண னகர ஈறுகளும் பிற ஈறுகளும் இருபாற்கும்
 வருதலின் ஈறுபற்றி ஓதாது இச்சுத்திரம் முதலாகப் (1)
 ஓதினார்.

கரு. ஆண்மை யடுத்த மகனென் னெவியும்
 பெண்மை யடுத்த மகளென் னெவியும்
 பெண்மை யடுத்த லிகர லிறுதியு
 கம்மூர்க்கு வருஉ மிகரவை கரமு
 முறைமை சுட்டா மகனு மிகளு
 மரக்கர் மக்க ளென்னும் பெருமை

மனைமுத லாயய பெண்டாட னவையு
 மொப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தெரகைஇ
 யப்பதி யுள்கு மவற்றோ ரன்ன

இதையும் அது.

இ - ன்.) ஆண்மை அடுத்த மகனென் னெவியும் 1 .
 ம அடுத்த ஆண்மகனென்னுஞ் சொல்லும்; பெண்மை அ
 ண் னெவியும் = கட்டியவனாதேவர் அமைந்ததன்மை அ
 மகனென்னுஞ் சொல்லும்; பெண்மை அடுத்த இகர 2
 : கட்டியவனாதேவர் அமைந்ததன்மை அடுத்த இகர ஈ
 டாட்டியென்னுஞ் சொல்லும்; கம்மூர்க்கு வருஉம் இகர
 = நம்மென்னும் முதனிலையை ஊர்க்கு கமக்கின்றாரென உ
 ஐகர ஈற்று நம்பி கண்கை என்னுஞ்சொல்லும்; முறை
 மகனும் மகளும் = முறைப்பொருண்மை கருதாத மகன்
 னுஞ் சொல்லும்; மரக்கர் மக்கள் என்னும் பெயரும் = 4
 1 என்னும் பன்மைச்சொல்லும்; ஆடு உ மகனே ஆயிரு 1
 : ஆடு உ மகனே ஆயிய அவ்விருவகைச் சொல்லும்; சுட்டு
 1 அன்னும் ஆனும் = சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய 3
 இவ்வாளன் உவ்வாளன் அன்னன் அணையன் என்னும்
 1ச் சொல்லும் அம்மாட்டான் இம்மாட்டான் உம்மாட்
 1 னன் அணையன் என்னும் ஆனிற்றுச்சொல்லும்; அனை
 1 பெண்டு என் னெவியும் = அச்சுட்டெழுத்தினை முதல
 அப்பெண்டு இப்பெண்டு உப்பெண்டு என்னுஞ் சொ

எடு வருவது இவ்வியோடு தொகை இ=தப்புவைப்பொருள்
பொன்னன்னுள் பொன்னன்னுள் பொன்னன்னுள்
| சொல்லொடு தொக்கு: அப்பதினைந்தம் அவற்றோள்
வினைத்த பெயர்ச்சொல்லும் முந்திய பெயர்போலப்
| வந்த உயர்திணைப்பெயராம், எ-று.

ஆண்மை. பெண்மை என்பனவற்றிற்கு இவ்வாறு பொருள்
புறந்த உதாரணம். இவை ஆணும் மகன் ஆண்மகன், பெண்
மகன் பெண்மகன் ஏன விரியும், பெண்டாட்டிபெண்
| ன்றவன்; நம்பி கங்கை உயர்ச்சொல்; மகளென்பது பிறர்
வையே நின்று பெண்மைபுணர்த்திற்று.

ஈ - பெண்டெனப் பிறர்கடும் பரிமாறப் பெறுகற்பின்”
| ன்ற உதவிற் பெண்டென்பதே பாடம். அப்பெண்டென்
| க் “கடிச்சொல்லின்” என்பதற்குத் பெண்டென நின்று.

எக. எல்லாரு மென்னும் பெயர்க்கிலைக் கொளியு
| மெல்லீரு மென்னும் பெயர்க்கிலைக் கொளியு
| பெண்மை யடுத்த மகளென் கொளியு
| மன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

இதவும் உயர்திணை ஒருபார் பெயருணர்த்துகின்றது.

(இ - ஈ.) எல்லாருமென்னும் பெயர்க்கிலைக் கொளியும்=எ
| ன்று சொல்லப்படுகின்ற படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும்;
| மென்னும் பெயர்க்கிலைக் கொளியும்=எல்லாருமென்று சொல்ல
| மென்னினைப் பெயர்ச்சொல்லும்; பெண்மை அடுத்த முக
| யும் = கட்டிலுளவதோர் அமைதித்தன்மை அடுத்த
| விற்ற புறத்து வினையாடும் பருவத்தார் பால் திரிந்த
| னன்னும் பெயர்ச்சொல்லும்; ஆன்ன இயல் என்மனார் புல
| வரும் அவைபோலப் பால் அறிய வந்த உயர்திணைப்
| பெண்மை.

பெண்மைஎன்பது அத்தன்மையான அக்காலம் அங்
| கெனவந்து, இவ்வாறு உதவி.

எ. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
| வினைப்பெய ருடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயர்
| பல்வோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
| பல்வோர்க் குறித்த வினையிலைப் பெயரே

பல்லோர்க்கு குறித்த நினைவினைப் பெயரே
 கூடிவரு வழக்கி னாடியற் பெயரே .
 யின்னிய சொன்னு மெண்ணியற் பெயரோ
 டன்றி யனோத்து மவற்றியல் பினவே.

இதவும் அத.

பெயரெனும். குறுவன் பெயரம் = தான் தானை ஒருத
 உரிமைபூண்ட பல்லோர்மேல் எக்காலத்தும் நிகழும் செ
 வினைப்பெயர் = தானு் செவியுந் தொழிவினும் பெற்ற செ
 உடைப்பெயர் = தன் உடைமையாற் பெற்ற பெயர்
 கொள் பெயரே = தனது ஒப்பன்யினும் பெற்ற பெயர்
 னார்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே = பல்லோரைக் கே
 முறைமையாற் பெற்ற பெயர்களும்; பல்லோர்க் குறித்த
 பெயரே = பல்லோரைக் கருதின நினைநிலைமையாற் பெற்
 நம்; பல்லோர்க் குறித்த நினைநிலைப் பெயரே = பல்லோ
 ன குறித்திழுதலிய ஐக்கிணைநிலைமையாற் பெற்ற பெயர்க
 வரு வழக்கின் காடு இயற்பெயரே = இனந்துணைமகார் த
 வினையாடல் குறித்த பொழுதைக்குத் தாமே படைத்தி
 ட பெயர்களும்; இன்று இவரென்னும் எண்ணியத்
 = இத்துணையானவரைத் தமது வரையறை உணரநின்ற எ
 யல்புபற்றிப் பொருளுணர்த்தும் பெயருடனே; அன்றி அ
 அவற்றியல்பினவே = அவ்வனைத்துப்பெயர்களும் மேற்
 கன்போலப் பால் அறிவவந்த உயர்நினைப்பெயராம். எ-
 2-ம். அருவானன் சோழியன் எனவும் சேரமான் மலைய
 டார் அரசர் வணிகர் வேளாளர் எனவும் அவையத்தார்
 த்தார் வணிகரோமத்தார் மாகத்தார் எனவும் வருவார்
 சேசர் கொல்லர் தட்டார் கண்ணார் எனவும் அம்பிர்
 மிழான் குட்டுவன் பூழியன் வில்லவன் வெற்பன் சேர்
 ம் கரியான் கரியான் செய்யான் செய்யான் எனவும் தல்ல
 எனவும் பெருந்நாலர் பெருந்தோளர் அங்காதர் வ
 ி இறவுளர் வேட்டுவர் ஆயர் பொதுவர் துறையர் திமிலர் ப

உழவர் எயினர் மறவர் எனவும் பட்டிபுத்திரர் கக்கைப
னவும் ஒருவர் இருவர் மூப்பத்துமவர் எனவும் அருவ
ச்சி மலையாட்டிச்சி பார்ப்பணி அரவி வானிச்சி வெள்
கொல்லிச்சி தட்டாத்தி வண்ணாத்தி அம்பருடைச்சி 'டு
டு எனவும் வரும். மகடேவப்பெயர்கன் டகாவெற்று இ
இச்சப்பெற்றுத் தகாவெற்று இரட்டியும் இரண்டு இடை
த்துக்கரைப்பெற்றும் பெருதாய் வருமாறு உணர்க. இவை
இடைநிலையெழுத்துக்களும் பெற்றுப் பால் உணர்த்து
கின்றன.

௪௮. அன்ன பிறவு முயர்நினை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்தினை யவ்வே.

இஃது உயர்நினைப்பெயர்க்குப் புறடைகூறுவன்றது.

(இ - ள்.) அன்ன பிறவும் = மேற் கூறிய பெயர்போ
மாயுள்ள: உயர்நினை மருங்கிற் பன்மையும் ஒருமையும்
வந்த என்ன பெயரும் = உயர்நினைக்கட் பன்மையும் ஒரு
பால்களை அறிய வந்த எல்லாப்பெயர்களும்: அந்
வ = அங்வுயர்நினைப்பெயராம். எ-று.

உ-ம். அன்னன் அணியான் அவ்வாட்டி ஏனாதி காலிதி
லான் பூலிலான் வண்ணத்தான் கண்ணத்தான் பெ
ருகன் அடியான் அடியான் அடியார் வேலிலான் பிறன்
மற்றையான் மற்றையான் மற்றையார் என்னுக் கொ
வனக் கொள்க. இன்னும் “எல்லேம்பிரியத்தெக்கற்றமெ
க” “வல்லேமிருத்தேமேவாய்க்தமன்றிதவென” “இருடு
லமிருவர்கம்படர்நீர” என்னும் பெயர்களுங் கொள்க.

௪௯. அதுவிற வுதுவென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவைபினை வுவைபென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை பென்னும் பெயரு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைத்தும்
பாலறி வந்த வஃநினைப் பெயரே.

இது முறையானே அஃநினைப்பெயர் கூறுவன்றது.

(இ - ள்.) அது இது உது என வருஉம் பெயரும் = அது

என்று சொல்லப்பட்டு வருஞ் சுட்டுமுதற்பெயர்களும் :
 ஈகிய ஆய்தப்பெயரும் = அப்பெயர்க்கு முதலாகிய க
 த தனக்கு முதலாக ஆய்தத்தோடு கூடி அஃது இஃது :
 கொல்ல வரும் அப்பகத் கொடும்பொய்ச் ஈகவகர ஈ

பெயரும் = அப்பெயர்க்கு முதலாகிய கடவடமுதற் றன
 ரக வகர ஒற்றோடு கூடி அங் இங் உங் என்றுசொல்லப்
 பற்றுப்பெயர்களும்; யாதீயா யாவை என்னும் ஆவரின் ட
 அப்பநிலைப்பெயரும் = யாத யா யாவை என்றுசொல்
 ற அங்வினாப்பொருளிடத்து மூன்றுபெயர்களாகிய கூ
 ணினந்த பெயர்களும்: பால் ஆதிலந்த அந்நிலைப்பெய
 ம்ப் பன்மைப் பால் ஆதிலந்த அந்நிலைப்பெயராம், -று.

10. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
 முள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும்
 வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரு
 மினைத்தெனக் கிளக்கு மென்னுக்குறிப் பெயரு
 மொப்பி னாகிய பெயர்கிலை யுளப்பட
 வப்பா னொன்பது மவற்றோ ளன்ன.

இதவும் அந்நிலை ஒருசார்ப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பல்ல பல.சில என்னும் பெயரும் = பல்ல பல
 சொல்லப்படுகின்ற பெயர்களும்: உள்ள இல்ல என்னும்
 உள்ள இல்ல என்று சொல்லப்படுகின்ற பெயர்களும்: வி
 த் கிளவியும் = வருவது வருவன என்றற்போதும் வினைப்
 சொற்களும்: பண்புகொள் பெயரும் = கரியது கரியன
 பாலும் பண்பினைக்கொண்ட பெயர்களும்: இனைத்தெனக்
 என்னுக்குறிப் பெயரும் = ஒன்று பத்த தாறு என்றற்போ
 லுளப்படுகின்ற இத்துணையென வகையகை உணர்த்தி என்
 பொருள்மேல் விற்கும் பெயர்களும்: ஒப்பினிய பெயர்
 பட = பொன்னன்னது பொன்னன்ன என்றற்போல உவ
 பெற்ற பெயர்க்கொல் உட்பட: அப்பால் ஒன்பதும் அவத்
 ஈ = அச்சுற்று ஒன்பதும் மேற் கூறிய பெயர்போலப்
 ப வந்த அந்நிலைப்பெயர்களாம், -று. (

ஈக. கன்னொடு சிவனு மவ்வியற் பெயரே
 கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.
 இதுவும் அந்நிலை இயற்பெயர் கூறுகின்றது.

கொள்ளும் இடமுடைய. எ-று.

உ-ம். ஆராய் குதிரை ஒட்டீகம் புலி புல்லாய் தெற்கு
படம் என்னுக் தொடக்கத்துச் சாதிப்பெயர் இருபாற்கும்
நின்றன, கள்ளொடு சிவணி, ஆக்கள் குதிரைகள் கடல்
எனப்பன்மைவிளக்கி கின்றன. "வெறியுறுகழ்க்கண்ணி
காயினும்" எனவும், "பிறந்தவர்களைல்லாமவர்ப்பெரியராகி
ம், "கற்றனங்கள்யாழுமுடன் கற்பவைகளெல்லாம்" என
ந்வினையாலிரைவன்வீடியவர்களான" எனவும் கள் ஈறு
ணர்த்திநின்றனவாலெனின் இவற்றுட்பலரைபுணர்த்துத
ஈறுகளே பலரை உணர்த்திநின்றன, கள்ளென்பது இ
ந்து நின்றன எனப்படும், அவ்விதங்களை ஒழித்துநின்ற
பது பலரைபுணர்த்தாமையின். இனி இவ்விதங்களை ஒழி
பலரை உணர்த்துவன உளவேற் "கடிசொல்லில்லக்கா
டனே" என்றதனாற் கொள்க, அஃது. இக்காலத்துப் பெ
ன்குறப்போல வருவனபோலும். (4

உ. அன்ன பிறவு மஃநிறை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திறை யவ்வே.

புது அஃநிறைப் பெயர்க்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள்.) அன்ன பிறவும் அஃநிறை மருங்கின் = முற்கூ
பால்வன பிறவுமாகிய அஃநிறைக்கட்: பன்மையும் ஒரு
ரல் அறிவந்த = பன்மையும் ஒருமைபுமாகிய பால் விள
என்ன பெயரும் அத்திறையுய்வே = எல்லாப்பெயரும் .
னக்கு உரிய பெயராம். எ-று.

உ-ம். பிறிது பிற அணையது அணையன மற்றையது மற்றைய
வ சிவ்வை உள்ளது இவ்வது உள்ளன இவ்வன அன்ன
எனவரும். நில்ம் நீர் நீ வகை ஆகாயம் உண்டல் தின்,
செம்மை என்பனவும் அப்பாற்புடும். (4

இஃது அஃநிணையியற்பெயர் பால் உணர்த்துமாறு
து.

(இ - ள்.) அஃநிணையியற்பெயர் = கள்ளோடு சிலனாத
இருபாற்கும் உரிய பெயர்; ஒருமையும் பன்மையுநீதேர்
ய = ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் விளங்கும் நிலை
; விணையோடு வரினே = அநிற்கு ஏற்ற விணையோடு
வழி. ஏ-று.

உ-ம். ஆவந்தது ஆவந்தன யானைவந்தது யானைவந்தன கு
த குதிரைவந்தன எனவரும்.

தள்ளோடு சிலனிய இயற்பெயரை வேறுபுறநிலை வரி
நிப் பெயர் தாமே பன்மை விளக்கலின்.

எசு. இருநிலைச் சொற்குமோ ரன்ன வரிமையிற்
நிரிபுவேறு படுஉ மெல்லாப் பெயரும்.
நிலையுங் காலித் தத்த மரபின்
விணையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.

இது நிறுத்தமுறையானே விரவுப்பெயர் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இருநிலைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமையின் =
சச்சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாதலின். நிரிபு வேறுப
ரப்பெயரும் = உயர்நிலைக்கட் சென்றுழி உயர்நிலைப்பெ
அஃநிணைக்கட் சென்றுழி அஃநிணைப்பெயராயும் வேறுப
டிப்பெயரெவ்வாம்: நிலையுங்காலி = ஆராயுங்காலத்து: த
ன் விணையோடல்லது பால் தெரிபிலவே = அவ்வத்திலை
ந்ததற்கு உரிய முறைமையிணையுடைய விணைச்சொல்
யந்தல்லது நிலையினங்க கில்லா. ஏ-று.

உ-ம். சாத்தன்வந்தான் சாத்தன்வந்தது முடவன்வந்தது
வந்தான் எனவரும். நிலையுங்காலி என்றதனான் சாத்த
சாத்தனென்று எனப் பெயரோடு வந்து பால்விளக்
ள்க. இன்னும் இதனானே முந்திய அஃநிணையியற்பெ
ஆவொன்று அபவியைப் பெயராக் பாவுநிப்படுக என்க.

எடு. நிகழுக நின்ற பால்வரை களையி
னையநிலை யொருமை தோன்றவு முரித்தே
யன்ன மரபின் வினைவயி னான.

இஃது அவ்விரவுப்பெயர் விரவுவினையானுந் நிலையறிய

நின்றது.

(இ - ள்.) நிகழுஉ நின்ற பால் வரை மெலியின் = நிகழ்ந்தி வகுஞ் செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொல்லான்; உயர்ருமை தோன்றலும் உரித்தே = உயர்நிலைபொருளமைந்ததும் உரித்து; அன்ன மரபின் வினைவயிற்று = அங் பால் தோன்றுதற்கு ஏற்ற வினையிடத்து. எ-று.

உ-ம். சாத்தன்யாழெழுஉங் குமுறுதும் பாடும் எனவும், னரைக்கும் பூத்தொடுக்கும் எனவும் வரும்.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால் வியங்கோளாந் பாயொருமை தோன்றுதலுக்கொள்க. சாத்தன்யாழெழுஉ ந்தரைக்க எனவரும். சாத்தன்புற்றினும் சாத்திகன், அஃநிலையும் வருமாலெனின், சாத்தன்புற்றினினுமே நிகிச்சோற்றைத் தின்னுமென்று உயர்நிலைக்கும் ஏற் றிலைக்கே அஃது ஆகாமையின் அதுகொள்ளார். சாத்திக ரபது கன்றென்னுஞ்சார்பான் அஃநிலை தோன்றிற்று, கொள்ளார்.

எசு. இயற்பெயர் கிளைப்பெயர் கிளைமுதற் பெயர் முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே

யெல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து

சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்.

கன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங் கொளலே.

இது விரவுப்பெயர்க்குப் பெயரும் முறையும் தொகையுக்

மது.

(இ - ள்.) இயற்பெயர் = சாத்தன் நிகழ்தன் என வழுந் தவாய் கிமித்தமின்றிப் பொருள்பற்றி வரும் இயற்

தல்லது பொருளுணர்ந்தாது வரும் இயற்பெயராகிய முறைப்பெயர்க் கிளவி = தன்னை தாய் எனப் பிறவியான் றி ஒருவற்கு வரும் இயையுபற்றி வரும் பெயராய் முறை ருண்மேல் வரும் பெயர்: தாமே தானே எல்லாம் நீயிர்; இது சொல்லியவற்றோடு = தாம் தான் எல்லாம் நீயிர் இ ல்லாநிரியராலே விதந்து ஒதப்பட்டவற்றோடே: அல்ல வ பிறவும் ஆங்குத் தோன்றின் கொளல் = எடுத்தோ

அவைபோல்வன, மக குழவி போல்வனவும் காடின்
நன்றையும் கொள்க, ஏ-று.

அன்னபிறவாவன, மக குழவி போல்வனவும் காடின்
நன்றையும் கொள்க, ஏ-று.

என. அவற்றுள்,
நான்கே யியற்பெயர் நான்கே கிளைப்பெயர்
நான்கென மொழிமூர்த் கிளைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி பிரண்டா ரும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இது கொருத்தனவற்றை விரிப்பினதது.

(இ-ள்.) அவற்றுள் = முந்தைய விரவுப்பெயருள்: 1
நபெயர் = இயற்பெயர் காங்கு வகைப்பெயர்: நான்கே
பர் = கிளைப்பெயர் காங்கு வகைப்பெயர்: நான்கு 'கிளைபு
ர' = கிளைமுதற்பெயர் காங்கு வகைப்பெயர்: முறைப்பெயர்க்
கிளவியும்மே = முறைப்பெயராகிய சொல் இரண்டு வகை
பு பெயரே தத்தம் மரபின = ஒழிந்த ஐந்து பெயரும் வெ
கட்டாது ஒருவொன்றாய் கின்ற பெயரைச் சுட்டிகிற்கும்
தத்தன: என மொழிமூர்த் = என்னுந் துவர் ஆசிரியர். ஏ-று

என. அவைதாம்,
பெண்மை கிளைப்பெய ரீண்மை யியற்பெயர்

யு-று யுயற்பெயர் காங்கு வகைப்பெயர் பெயரும் முன்
பெயர்.

(இ-ள்.) அவைதாம் = அவ்வாறு பகுக்கப்பட்டனதாம் ய
இன்: இயற்பெயர்கிளையே = இயற்பெயர்தகிளைமையை: பெண்
பெயர் ஆண்மையியற்பெயர் பண்மையியற்பெயர் ஒருமை
பெயர் அந்நான்கு என்ப பெண்மையியற்பெயரும் ஆண்
பெயரும் பண்மையியற்பெயரும் ஒருமையியற்பெயருமெ
கட்ட அந்நான்குமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். ஏ-று. (

கூ. பெண்மைச்-கிளைப்பெய ராண்மைச்-கிளைப்
பண்மைச்-கிளைப்பெய ரொருமைச்சினைப் பெயரே

நக்கான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே.

இது சினைப்பெயர் காங்கு என்றவற்றின் பெயரும் முனைந்து.

(இ - ன்.) சினைப்பெயர் நிலை = சினைப்பெயரது நிலைமைமைச்சினைப்பெயர் ஆண்மைச்சினைப்பெயர் பன்மைச்சினைநுமைச்சினைப்பெயரென்று அக்காங்கு என்ப = பெண். பெயரும் ஆண்மைச்சினைப்பெயரும் பன்மைச்சினைப்பெயர்மைச்சினைப்பெயருமென்று கூறப்பட்ட அக்காங்குமென்று சொசிரியர். எ-து. (

10. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே

யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே

பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே

யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்

நக்கான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே. °

இது சினைமுதற்பெயர் காங்கு என்றவற்றின் பெயரும் முனைந்து.

(இ - ன்.) சினைமுதற்பெயரே = சினைமுதற்பெயர்த நிலைமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே ஆண்மை சுட்டிய

சினைமுதற்பெயரும் ஆண்மைசுட்டியசினைமுதற்பெயரும் பன்மைசினைமுதற்பெயரும் ஒருமைசுட்டியசினைமுதற்பெயருமென்ப அக்காங்குமென்று சொல்லுவர். சொசிரியர். எ-து. (

11. பெண்மை முறைப்பெயர் யாண்மை முறைப்பெயர்

யொருமை முறைப்பெயர் நிலையே. ° 16

இது முறைப்பெயர் இரண்டு என்று அவற்றது பெயரும் முனைந்து.

(இ - ன்.) முறைப்பெயர் நிலையே = முறைப்பெயரது நிலைமைமுறைப்பெயர் ஆண்மைமுறைப்பெயர் என்று என்ப = பெண்மைமுறைப்பெயரும் ஆண்மைமுறைப்பெயரும்

உறப்பட்ட அல்லரண்டும் என்று உறுவர் ஆசிரியர். எ.

உ. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே,
இத பெண்மைப்பெயரெல்லாச் தொகுத்தத் திணைக்கு
உறுவந்தது.

(இ - ள்.) பெண்மை சுட்டிய எல்லாப்பெயரும் = பெண்
பெயரும் பெண்மைச்சினைப்பெயரும் பெண்மைச்சினைமுதற்
பெண்மைமுறைப்பெயரும்; ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும்
யே = அச்சினைப்பெண்ணொன்றற்கும் உயர்நிலையொருவரும்
பொருந்திய நிலைமையையுடையனவாம். எ-று.

உ. சாத்திவந்தது சாத்திவந்தான் முடத்திவந்தது முட
ந் முடக்கொற்றிவந்தது முடக்கொற்றிவந்தான் தாய்வ
ந்தான் எனவரும். முடக்கு சிணையாகிய காலை உணர்த்தி

ஜீய் என்பதும் அது. யாயென்பது தன்மையோடு ஒட்டுத
ப்பெயரெனினும் உயர்நிலையாம். (

பு. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
பெண்மைப்பெயரும்

(இ - ள்.) ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும் = ஆண்
பெயரும் ஆண்மைச்சினைப்பெயரும் ஆண்மைச்சினைமுதற்
ஆண்மைமுறைப்பெயரும்; ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒ
ய = அச்சிணையொன்றற்கும் உயர்நிலையொருவற்கும்
ய நிலைமையையுடையனவாம். எ-று.

உ. சாத்தன்வந்தது சாத்தன்வந்தான் முடவன்வந்தது
வந்தான் முடக்கொற்றன்வந்தது முடக்கொற்றன்வந்தான்
ந்தது தந்தைவந்தான் எனவரும்.

முத்தையென்பதும் அது. எந்தையென்பது தன்மையே
தலின் உயர்நிலையாம். (

பு. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு

மொன்றே பலவே யொருவ ரென்று
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இது பன்மைப்பெயரெல்லாப் தொகுத்துத் திணைக்கு உட்பட்டது.

(இ - ன்.) பன்மை சுட்டிய எல்லாப்பெயரும் = பன்மையும் பன்மைச்சினைப்பெயரும் பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்ப்பலிவே ஒருவன் என்னும் என்றிப்பாற்கும் ஓரளக்கவே = யொருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமை யு சொல்லப்படும் அம்மூன்று பாற்கும் ஒருநன்மைய, உதன்றென்றதனை அஃதிணையானொன்றையும் பென்றெழும் ஒருவரென்பதனை உயர்திணையானொருமையும் பென்றாயுமாகக் கொள்க.

உ-ம். யானைவந்தது யானைவந்தன யானைவந்தீன் யானைவந்தீர். கொழும்புத்தலவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தான்; கொழும்புத்தல வந்தன வந்தான் வந்தான் எனவரும்.

வினங்குடைப்பெருவிறலென்பது செங்குடைமுதலியவற்றையு நீக்காது வெண்குடையோடு இனையன்மைமாத்திரை அஃதிணையன்மைபடவென்பகம் வினமையியை நீக்க.

இயையு நீக்குதல்த் பிறழ்நனையடக்கமாம். எனவே இருவகையவாயின; எனவே பலபாக்களையும் உடைய 'பன்மைசுட்டிய' என்றொன்று உரையாசிரியர் கூறியவையர்க்குங் கருத்தாயிற்று.

(இ. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு மென்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இது ஒருமைப்பெயரெல்லாவற்றையுப் தொகுத்துத் திணைக்கு உட்பட்டது.

(இ - ன்.) ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும் = ஒருமையும் ஒருமையியற்பெயருக் ஒருமைச்சினைப்பெயரும் திணைமுதற்பெயரும்; ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் துன்றிய நிலையொருமைக்கும் உயர்திணையொருமைக்கும் பொருளையுடையனவாம். எ-று.

உ-ம். கோதைவந்தது வந்தான் வந்தான், செவியிலிவந்தான் வந்தான், கொழும்புறமருதிவந்தது வந்தான் வந்தான்

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமையுணர்ந்த
இவை பெண்மை ஆண்மை என்னும் வேறுபாடு உணர்ந்த
புணர்த்தலின் இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார்.

1௬. "தாமென் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

இது தாமென்னும் பெயர் இருநினைக்கும் உரித்தா
க்துகின்றது.

இ - ன்.) தாம் என் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே = தா
பெயர் இருநினைக்கண்ணும் பன்மைப்பாற்று உரித்து. எ
டம். தாம்வந்தார் தாம்வந்தன எனவரும்.

1௭. தீாமென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

இது தீாமென்பது இருநினைக்கும் உரித்தாமாறு கூறுகி

இ - ன்.) தாம்-என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்தே = தா
பெயர் இருநினைக்கண்ணும் ஒருமைப்பாற்ற உரிக்க. எ-

1௮. எல்லா மென்னும் பெயரானது கிளவ்
பல்வழி துதலிய நிலத்தா கும்மே.

இது எல்லாமென்பது நினைக்கு உரித்தாமாறு கூறுகின்

இ - ன்.) எல்லாமென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி = எல்லா
பெயராகிய நிலைமையையுடைய சொல்: பல் வழி துத
லாகும்மே = இருநினைக்கண்ணும் பன்மையிடத்தைக் கரு
மத்தாய் வரும். எ-று.

டம். எல்லாம்வந்தேம் வந்தீர் வந்தார் வந்தன எனவ
யெல்லாம் பசுவையாதென்பது எஞ்சாப்பொருட்டாயி
சால்.

19. தன்னு ஞறுத்த பன்மைக் கல்ல
புயர்தினை மருங்கி னுக்க மில்லை.

இது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ன்.) உயர்தினை மருங்கிற் தன்னுள் உறுத்த பன்மை

து ஆக்கம் இல்லை = எல்லாமென்னுஞ்சொல் உயர்திணைக்
பாற் தன்மைப்பன்மைக்கல்லது பெரும்பான்மை வாராது, எ
னவே இதுபான்மை முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்க
மக்கும் வருமாயிற்று.

உ-ம். “கண்டனிரெல்லாங்குதுமெனவாங்கே - பண்டறிய
நோக்குதி” “மாழனிரெல்லாமுருவிலான் தன்னுணை - எ
ன்றுயில்காற்ற” என முன்னிலைக்கண்ணும் “கெறிதாழி
ரீன்பெண்டிரெல்லாங்கு - இதுபாகராக” எனப் படர்க்கைக்
பந்தன. (3)

0. நீயிர் கீயென வருஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருளம்

இது நீயிர் கீ என்பனவற்றைத் திணைக்கு உரிமை உறுதென்;

இ-ள்.) நீயிர் கீ என வருஉங் கிளவி = நீயிரெனவும் நீயெ
ரும் பெயர்ச்சொற்கள்; பால் தெரிபு இவ்வே உடன்மொ
— — — — —

உ-ம். நீயிர்வந்திர் நீவந்தாய் என வினையானுக் திணை
யை காண்க. இவற்றிற்குத் தத்தம்மரபின் வினையின்று.
கக. அவற்றுள்,

கீயென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

இது கீயென்பது பாற்கு உரித்தாமாறு உறுதென்றது.
(இ-ள்.) அவற்றன் கீ என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்
தறிய இரண்டொருநன் கீயென்னும்பெயர் ஒருவன்
தென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமைக்கு உரி,

உ-ம். நீவந்தாயெனவரும்.

ககஉ. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

இது கீயிரென்பது பாற்கு உரித்தாமாறு உறுதென்றது.
(இ-ள்.) ஏனைக் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே = ஒழிந்
தனும் பெயர் பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகி
க்கு உரித்தாம். எ-று.

உ-ம், நீயிர்வந்தீர் எனவரும்.

செக. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி

யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

இஃது உயர்நிலையதிகாரத்தின் ஒழிபு உறுதின்றது. இஃது நின்றவின் ஈண்டுக் கூறிலார்.

(இ - ள்.) ஒருவர் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி = மேல் ரென்னுமென்னியற்பெயர் என்றவற்றுள் ஒருவரென்னும் மையையுடைய சொல்; தெரியுங் காலை இருபாற்கும் உரிதாய்வுங்காலித்த உயர்நிலைப்பாதுள் ஒருபால் உணர்த்தாத ஒருத்தியென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய்நிற்கும். எ-து

உ-ம், ஒருவர்வந்தாள் எனவரும்.

(இ - ள்.) தன்மை கட்டில் = முற்கூறிய ஒருவரென்று முடியுந் தன்மையைக் கருதின; பன்மைக்கு ஏற்கும் = தன்மையின்ற பொருள்மைக்கு ஏற்பி ஒருமைச்சொல்லோடு, எ-து. நன்றதாய் கின்ற சொற்றன்மைக்கு ஏற்பப் பன்மை ஓடிற்று முடியும். எ-து.

உ-ம், ஒருவர்வந்தார் ஒருவரவர்; இது பால்பற்றிய மரபு தி. (ச)

செ. இன்ன பெயரே இவையெனல் வேண்டின் முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

இது நீயிர் நீ ஒருவர் என்பனவற்றிற்கு ஒர் இலக்கணம் எ-து.

(இ - ள்.) இன்ன பெயரே இவை எனல் வேண்டின் = அவர் என்பன இன்னபாற்பெயரென்று அறியுதலின்; முன்னே தி முறையின் உணர்த்தல் = இடமுங் காலமும் பற்றிச் சொகுறிப்போடு கூட்டி மேல் ஒதின முறையானே நினை

உணர்வு, எ-து.

உ-ம், விலக்கு வாராததோர் இடத்திருந்து கீயிர்வந்திர்
என்றால் உயர்திணையொனவும் மக்கள் வாராததோர் இட
அங்ஙனம் கூறினால் அஃறிணையொனவும் உணரப்படும். "நி
யந்திணைப்புறங்கடை" என்றவழிப் பெண்பாலென்பது
தோர்நாடுகொள்ளுங்கூலை" என்றவழி ஆண்பாலென்பது
றுணைப்பிரிந்தாறையுடைபையோநீ" என்றவழி அஃறிணை
ம் உணரப்படும். "ஒருவரொருவரைச்சார்ந்தொழுதலாற்றி
வழிச் சொல்லுவானேனோ கேட்டான் ஆகே ஒருமைகுறித்
பது விளங்கும். (8)

உத. மகடே மருங்கிற் பாரிநி கிளவி

மகடே வியற்கை தொழில்வயி னான.

இஃது உயர்திணையொழிபு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) மகடே மருங்கிற் பால் ஐரி. கிளவி = மகடேப்
மகக்கட் பால் கிரிந்த வரும் பெண்மகனென்னும்பெயர்: 6

உ-ம், பெண்மகன்வந்தான் என வரும். பொருள்பற்றி
ந்து.

கன. ஆயேவோ வாகும் பெயருமா துளவே

யாயிட னாதிதல் செய்யுளுள்ளே.

இது பெயரீது செய்யுளுட் திரியுமென்கின்றது.

(இ - ன்.) ஆ ஓவாரும் பெயருமானுள் = ஆகாரம் ஓகார
ம் பெயரும் உள்: ஆவிடன் அறிதல் செய்யுளுள்ளே =
இடம் அறிக செய்யுளுள், எ-து.

உ-ம், "விவ்லோன்காலனகழலே" "தொழியோன்யெ
வுஞ்சிலம்பே" "கல்லோர்யார்கொலையிந்தாமே" "கழனி
நீர்க்கென்னிழைக்கெழப்பருவரல்செப்பாதோயே" என
அழிஅன் அழிஅன் என்னும் அளபெடைப்பெயர் அன்
ஆ ஓவாகா.

உத. இறைச்சிப் பொருண்வயிற் செய்யுளுட் கிள
வியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை கூட்டா

நிலத்துவழி மருங்கிற் றேன்ற லான.

இது விரவுப்பெயர் செய்யுளுள் வரும் முறைமை கூறுகி

(இ - ள்.) செய்யுளுள் . இறைச்சிப் பொருள்வயின் இள பெயர்க்கெனவி=செய்யுளுட் கருப்பொருள் கூறும்வழிக் கும் இருநிலைக்கும் உரிய பெயர்: கிலத்தவழி மருகெற் தே ஁ரால்வகை ஒழுக்கங்களின் இடமாவிய இடத்தே அவற் பாய்த் தோன்றலின்: உயர்நிலை கட்டா = உயர்நிலை த்தாது அஃநிலையை உணர்த்தும். ஏ-று.

உ-ம். “கடுவன்முதுமகன் கல்லாழலற்கு - வதுவைவந்த் துமரி” என்புழிக் கடுவன் மூலன் என்பன உயர்நிலையான் த்தும் அன்னிற்றுப்பெயர் அஃநிலையாண்பாண்பும் உண றின் விரவுப்பெயராவிலும், ஈண்டுப் பொருட்டு உபகாசத் திப்பொருளாய் கிற்றலின் அஃநிலைப்பெயராம். துமரி யும் விரவுப்பெயர்.

(இ - ள்.) நினைவொடு பழுவிய பெயரலங்கடையே=கரு ஁னர்த்தம் விடவுப்பெயர் உயர்நிலைகட்டாது அஃநிலை நிலைதோறும் உரிமைபூண்டு வழங்கப்பட்டுவரும் பெயர த்து. ஓ-று.

எனவே நினைதோறும் உரிமைபூண்டு வழங்கப்பட்ட ிர் உயர்நிலையுஞ் சுட்டிவருமென்பதாம்.

உ-ம். “அவருஞ் - செருமிகுமொய்ம்பிற்குர்வேற்காணீர் துவேல்விடலைவருமெனத்தாயே” எனவரும். ஓசெருத்த ர விடலை எனப்படுதலின் விரவுப்பெயராவிற்று.

பெயரியல் முற்றும்.

ஆறுவது

வினை யி ய ல்.

.00. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளா னினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

என்பதருத்திரம். இது கிறத்தமுறையானே வினையிலக் கித்திளமையின் இவ்வோத்த வினையிலவெனக் காரணப் பது. இச்சுத்திரம் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக் கித்தின்று.

(இ - ன்.) வினையெனப்பவெது வேற்றுமை கொள்ள
 ாச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவது. வேற்றுமையோடு வெ
 ி: வினையுக்காலிக் காலமொடு தோன்றும் = ஆராயுங்காற்
 டி புலப்படும். என்று.

வினையென்றது முதனிலையை. இஃது ஆகுபெயராய்த்
 பிறக்கின்ற சொல்லையுணர்த்திற்று.

உண் தின் க்கு செய் என்பன வினை; உண்டல் தின்றல்
 செம்மை என்பன அம்முதனிலையாத் பிறந்த வினைப்பெயர்;
 ி தின்றான் கரியன் செய்யன் என்பன அம்முதனிலை

௨௦௧. காலத் தாமே மூன்றென மொழிபு;

இது முற்கூறியகாலம் இனத்தென்கின்றது.

(இ - ன்.) காலத் தாமே மூன்று என மொழிபு = மேற்கு
 ி செய்யப்பட்ட காலத்தாம் மூன்று என்று உறுவர் புலவர்

௨௦௨. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்ற

வம்முகக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளு
 மெய்க்கிலை யுடைய தோன்ற லாதே.

இஃது அக்காலத்திற்குப் பெயரும் முறையுந் தொ
 ி அதுதான் குறிப்பிற்கும் உண்டென்கின்றது.

(இ - ன்.) இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்ற அம்மு
 = இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்று சொல்லப்படும் அம்
 மும்; குறிப்பொடுங்கொள்ளும் மெய்க்கிலை உடைய = வினை
 மும் பொருத்தும் உண்மைநிலைமையையுடைய; தோன்றல
 ாச்சொல்லான் அக்காலங்கள் தோன்றும் கெறிக்கண். எ

உ-ம். உண்டான் உண்ணுகின்றான் உண்பான் எனக்
 ிறுந் தோன்றிநின்றவாறு காண்க. கரியன் செய்யன்
 ாக்குறிப்பு.

இறப்பாவது தொழிலுது கழிவு; நிகழ்வாவது தொழி
 ி முற்றுப்பெறாமல் ஈடக்கின்ற நிலைமை; எதிர்வாவது வெ
 ளர்மை.

தொழிலாவது பொருளினது புடைபெயர்ச்சி. இஃது தாம் காலத்தின்பின் நிலலாண்மையின் நிகழ்ச்சியென்பதொன்றிலும் உண்ணாநின்றனெனப் பட்டுநுழிப்பகுதிபற்றி நிகழ்ந்தாயிற்று. இதனானே நிகழ்காலம் இன்றென்பாரும் ! ஒன்றுமே உண்டென்பாருமெனப் பலபகுதியர் ஆசிரியர்கொள்க.

உரு. குறிப்பினும் வினையினும் கெறிப்படச் செய்யுமா?

மாயுருத்தணகருமா என்ன வுரையை
மம்மு வருபின தோன்றலானே.

இது வினைச்சொற்களது பாருபாடு கூறுவன்றது.

(இ - ள்.) குறிப்பினும் வினையினும் கெறிப்படத் தோன்றலானே வரும் வினைச்சொல்லெல்லாம் = குறிப்புப்பொருளானது தொழிற்பொருண்மைக்கண்ணும் முறைமைப்பாற்றிச் காலத்தோடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்லும்: உரு உரிமையும் அந்நினைக்கு உரிமையும் ஆயிரு நினைக்கு உரிமையும் = உயர்நினைக்கு உரிமையுடனையும் உரு உரிமையுடனையும் அவ்விண்ணு நினைக்கும் ஒப்பு உரிமையுமென: ஆம் மூ வருபின தோன்றலானே = அம்மு வுருபுடையவாக் தோன்றுகெறிக்கண், எ-று.

உ-ம். உண்டான் கரியன் சென்றது செய்யது வந்தனை வெணவரும். காலமொடுவருமெனப் பின்னும் கூறினார், உரு காலம் உண்டென்பது வலியுறுத்தற்கு.

பும்முகாலத்தும் வருதற்கு உரிய காலங்காட்டும் எழுந்தருளியார் எடுத்து ஒதாராயினார் பின்னன்னோர் காலங்காட்டி எடுத்து உதிய எழுத்துக்கள் தம்முள் மயங்கியும் உருளியர் அங்ஙனம் மயங்குதல்பற்றி எடுத்து ஒதாமை நிகழியரும் அவ்வெழுத்துக்களைச் சிறிதே காட்டினார்.

புனித பிள்ளைகளோர் உறுதிபுரண்பதபற்றியும் மாணக்க
ணரும் உணர்வு இன்றென்பதபற்றியும் யாரும் அங்வு
ர்ப் பிரித்துக்காட்டுதல், சேனாவரையர் அங்வுறு பிரித்
தென்றவர் தெறிப்படத் தோன்றி என்பதனும் ஆட்டுவர். .
ந்தாது, ஆசிரியர் எடுத்தோதாமல் மயங்குமென்று போத
ர்ப் “செய்யுண்மருந்தினும்” என்னும் அறிசொல் புறனடை
தனர்காட்டல்” என்பதனும் பிரித்துக்காட்டுதல், அது
கொண்க.

ச. அவைதாம்,

மந்தரத் திளையொ டாயென் னிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

புது முறையானே உயர்வினை முற்றுவினை உறுகின்ற

இ - ள்.) அவைதாம்=மேற் பகுக்கப்பட்ட வினையின்
ரெனவிய, அவைதாம் ஆகுமாறு இனிச்சொல்லுவல்:
ம் ஏம் என்னும் இளவியும்=அம் ஆம் ஏம் ஏம் என்னும்
சொல்லும்; உம்மொடு வருஉந் கட த ற என்னும் உ
யொடு=உம்மென்னும் இறுதியிடைச்சொல்லின் உகரந்
என்னும் ஒத்தின்மேல் ஏதிய ரும்மும் மும்மூக் தம்மு
ன்னும் ஈற்றவைய அக்காங்கு சொல்லும்; ஆயென்
ஆவிய அல் எட்டுச்சொல்லும்; பன்மை, உரைக்குந் தன்
லை=சொல்லுவான் தன்னோடு பிறரையுந் கூட்டிப்
சொல்லும் தன்மைக்கு உரிய சொல்லாம். எ-று.

பிச்சுத்திரம் முதலாக “முன்னிலைவியக்கோன்” ஈறாக
துதின்றார், வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் ஒழித்த
ரத்தார் பன்மைத்தன்மையும் மேலைச்சுத்திரத்தான் ஒரு
மையும் உணர்த்துகின்றார்.

முன்னர் நின்ற நான்கும் இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கா
ன்பன தன்னோடுமுன்னின்றாரையுந் தமராயவழிப் பட
யும் உணப்படுத்திக், கட த ற என்னும் கால எழுத்தி
தன்பெற்றும் ஆம் அன்பெறாதும் வரும்; ஏம் ஏம் எ
னையாரை உணப்படுத்தி அக்கால எழுத்தின்முன்னர்
பற்றும் ஏம் அன்பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

ட-ம், நக்கண்ம் உண்டனம் உரைத்தனம் தின்றனம் ந.

லம் உரைத்திலம், தின்றிலம் நக்கனமல்லம் உண்டனம்
 தனமல்லம் தின்றனமல்லம் எனவும், நக்காம் உன்
 தாம் தின்றாம் நக்கிலாம் உண்டிலாம் உரைத்திலாம் |
 நக்காமல்லாம் உண்டாமல்லாம் உரைத்தாமல்லாம் தின்
 எனவும், நக்கனெம் உண்டனெம் உரைத்தனெம் தின்
 லம் உண்டிலெம் உரைத்திலெம் தின்றிலெம் நக்கனெம்
 டனெமல்லெம் உரைத்தனெமல்லெம் தின்றனெமல்லெம்

லம் தின்றெல்லெம் எனவும் வரும்.
 இனி அம் ஆம் என்பனவற்றிற்கு நீயும்பாணமுண்டனம்,
 முண்டாம் நீயும்பாணமவனுமுண்டனம் நீயும்பாணமவனு
 எனவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டிக், எம் ஏம் என்
 த்ரு பாணமவனுமுண்டனெம் பாணமவனுமுண்டனெம் உ
 முண்டெம் எனவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டிக்.

அக்காளு நாயம் ஏனையமுத்தின்முன் நகாரமும் நகார
 து இன்பெற்று வரும். அஞ்சினம் தப்பினம் எனவும்,
 என்னினம் பொருளினம் திருபினம் பன்னினம் என்
 னினம் வரணினம் சொல்லினம் மேவினம் என்னினம் என்
 ஒழிந்த மூவிற்கோடும் ஒட்டிக். கல்கினம் தெருட்டி
 தினம் அரற்றினம் என்பன ககா நாயம் டகா நாயம் தகா
 நாயம் முதலிலச்சொல்லாய்கின்று இன்பெற்றன.

இனி இவை நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நில் நின்று
 த்றோடு வந்து முற்கூறியவாறே நிற்கும். நில்லென்பது
 கரமாய்த் தனக்கேற்ற நகரம்பெற்று நிற்கும். இனி நின்
 நிற்குமென்றுளாம். உண்ணுநின்றனம் உண்கின்றனம் உண்
 லம் உண்கின்றிலம் எனவும், உண்ணுநின்றாம் உண்கின்
 றுநின்றிலாம் உண்கின்றிலாம் எனவும், உண்ணுநின்றெ
 ன்றனெம் உண்குநின்றிலெம் உண்கின்றிலெம் எனவும், உ
 றனெம் உண்கின்றனெம் உண்குநின்றெம் உண்கின்
 குநின்றிலெம் உண்கின்றிலெம் எனவும் வரும்.

உண்ணுநிடத்தான் உண்ணுவிருத்தான் எனக் கிட இரு
 ம் நிகழ்காலத்து வரும்.

உண்கிறெனெனக் கிறு என்பது நிகழ்காலமீ உணர்த்த
 லவழக்கு.

இனி இவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் பகரமும் வகர, ற வரும். வகரம் ஏற்புழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்
 1. உண்பம் உண்குவம் உரினுவம் திருமுயம் உண்ணலம்,
 உண்பாம் உண்குவாம் உண்ணும் எனவும், உண்பேம் உ

இனி அம் ஈறு வருங்கால் “அத்தனான்கூற்தகம்பாமே”
 “பாடுகம்பமின்போதுகம்” எனவும், “பாடுகம்பவாவாழிடு”
 ிய் ககரம் எதிர்காலமும் உணர்த்திவரும். கூறுவன் செ
 போதுவன் எனவரும் வகரமும் எதிர்காலம் உணர்த்து

இனி உம்மொடு வருவன் கடதற, உண்கும் உண்டி
 சேறும் எனவரும். யானும்புமுண்கும் யானுவனும்
 என எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இக் கடதறக்கன் முதனியையை அடுத்துவருங்கால் இ
 னை அடுத்துவருங்கால் எதிர்பும் உணர்த்தும். இனி இ
 னான்மை திகழ்காலம் உணர்த்துவனவும் உள. அது “இ
 னயொடுபெருத்தெரெய்தியாமவனின் றும்வருதம்” என
 உரினுவம் திருமுதம் என ஏனையெழுத்தின்முன்
 று வரும்.

100. கடதற வென்னு

மக்கான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
 “டென்னே னவ்லென வருஉ மேழக்
 தன்வினை யுரைக்குத் தன்மைச் சொல்லே.

இது தனித்தன்மையாகிய முற்றுக் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) கடதற என்னும் அக்காங்கு ஊர்ந்த குன்
 றுமே கடதற என்னும் அக்காங்கு மெய்யையும் ஊர்ந்த
 றியலுகரத்தினை ஈறுகவுடைய அக்காங்கு சொல்லும்; எ
 ன வருஉம் ஏழும்=என் ஏன் ஆல் என்று சொல்லவ
 றது ஈற்றுச்சொல்லுமாகிய அவ்வேழக்; தன்வினை உ
 னமைச்சொல்லை=பிறரை உணப்படுத்தாது தன்வினையை
 தன்மைச் சொல்லாம். ஏ-று.

குற்றுக்கான் கான்கும் பெரும்பான்மையும் எதிர்காலத்து
 னமை ஏனைக்காவத்தும் வரும்.

உ-ம். உன்ரு உண்டி வருது சேறு உரினாகு திருமு
 னை உணர்த்தும்.

சால் வந்துழிற் காண்க. “அழாற்கோவினிசோனொந்திதெய்
யற் குறுந்தொகைப்பாட்டினுள் அழுதென்னும் உடம்பாட்டி
ற்கென எதிர்மறைவந்தது. ௦

இஐரி ஓசைவேற்றுமையாத் ககர உகரமும் நகர உகர
கோண்முற்றாயும் நிற்கும். “கெடுத்தேந்தாங்குமதிவலவம்
பிழிந்தனன்” “தாங்குவிண்ணவமென்றி” எனவும், “நீக
ச்சுளவாங்காவின்மற்றிதுயார்க்மெல்லியுமோகது” என
என் என் என்பன மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். இவை
தப் பெறுங்கால் ஓன் ஈறு எம் ஈற்றோடும் என் ஈறு எம்
ம் ஒக்கும். உண்டனென் உண்டிலென் உண்டனெனல்
குறின்றனென் உண்டின்றனென் உண்ணுகின்றிலென் உண்
ன் உண்பென் உண்குலென் உண்ணலென் எனவும், உ
உண்டென் உண்டிலென் உண்டனெனல்வேன் உண்ணுகி
உண்ணுகின்றென் உண்டின்றனென் உண்டின்றென் உண்
லென் உண்டின்றிலென் உண்பென் உண்குலென் உண்ண
ம் வரும்.

இனிப் பகர வகரங்கள் சிகழ்காலத்தும் வரும். “உடநீர்நி
கெண்டிப்பாறோக்குவேற்கு” என்புழிப் பார்த்தென்றேற்கு
ள் தந்தவாறு காண்க. பகரம் வந்துழிக்காண்க.

அஃ ஈறு பகர வகரம் பெற்று எதிர்காலத்து வரும். உண்
ல் எனவரும். உண்ணுகிற்பலெனச் சிறுபான்மை சிகழ்
பதும். ஒழிவல் தவிர்வல் எனவரும் மறைவாய் பாடும் அ.

வினைகொண்டு முடியுஞ் செய்யுள் என்பதனை உம் ஈற்றே
யவைத்தமையாத் செய்துமென்பதுஉம் காண்கும்வந்தேதே
கொண்டுமுடியும்.

௧. அவற்றுட்,

செய்கென் கிளவி வினையோடு முடியினு
மவ்வினா திரியா தென்மனார் புலவர்.

இஃது அவற்றுட் ககர+உகர ஈற்றிற்கு முடியு வேற்று
ன்றது.

செய்துப் பெயரோடு முடியாது வினையோடு முடியினும்
திரியாது என்மனார் புலவர்=அம்முற்றுச்சொல்லாகத் த

இரியாதென்று கூறுவர் புருஷர். ஏ-று.

உ-ம், “காண்குவத்திசிற்பெரும” எனவரும். “கோகேசய
பெயர் கோடல் சிறுபான்மைமயாம்.

0௭. அன்னு னள்ளா னென்னு காண்கு
மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இது படர்க்கையொருமை மூன்று உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) அன் ஆன் அன் ஆன் எனும் நான்கும் = அன்
ஆன் எனும் நன்றையுடைய காண்கு சொல்லும் ஒருவர்
படர்க்கைச் சொல்லே = ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் உய
ருமைப்பாவிடத்துப் படர்க்கையை உணர்த்துஞ் சொல்லா

இக்காண்கு ஈறும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வருங்கால் அ
றும் அம்மீற்றோடும் ஆனும் ஆறும் ஆமீற்றோடும் ஒக்கு

உ-ம். உண்டனன் உண்டிலன் உண்ணாநின்றனன் உன்
உண்ணாநின்றிலன் உன்மீன்றிலன் உண்பன் உண்குவன்
எனவும், உண்டான் உண்டிலான் உண்ணாநின்றான்
நான் உண்ணாநின்றிலான் உன்மீன்றிலான் உண்பான்
உண்ணான் எனவும், உண்டனன் உண்டிலன் உன்
உன்மீன்றனன் உண்ணாநின்றிலன் உன்மீன்றிலன்
ருவன் உண்ணவன் எனவும், உண்டான் உண்டிலான்
நான் உன்மீன்றான் உண்ணாநின்றிலான் உன்மீன்றிலான்
உண்குவான் உண்ணான் எனவும் வரும். உண்டன
பாணல்வன் உண்டனனல்வன் உண்டானல்வன் எனப்
பான் வரும் மறைபுழம் அறிக.

0௮. அர் ஆர் ப ஏன வருஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இது படர்க்கைப்பன்மைமூன்று உணர்த்துகின்றது.

ஈ மருங்குற புடநகைச் சொல்லல் = பலவளபாடததப
பன்மையை உணர்த்துஞ் சொல்லாம். ஏ-று.

அர் ஆர் எனும் இரண்டும் மூன்றுகாலமும் பற்றி
வகால எழுத்துப் பெறுங்கால் அன் ஈற்றோடு அர் ஈறும்
ருகி-ஆர் ஈறும் ஒக்கும்.

உ-ம், உண்டனர் உண்டலர் உண்ணுகின்றனர் உண்ணுகின்றிலர் உண்ணின்றிலர் உண்பர் உண்குவர் உண்ணுகுண்டார் உண்டலார் உண்ணுகின்றார் உண்ணின்றார் உறிலார் உண்ணின்றிலார் உண்பார் உண்குவார் உண்ணார் 60. உண்டனர்உல்லர் உண்டாரல்லர் எனவரும். மறைபிக் க.

பகரம் எதிர்க்காலம்பற்றி வருங்கால் உகரமுங் குகரமும் அடாதும் நிற்கும், உரிநுப வருகுப எனவும் உண்ப. 60. ஒழிப தவிர்ப என மறையும் வரும். உண்ணாதொழி எல்லாவற்றிற்கும்பொது. இஃது உண்ணாநிற்படுவன 10ம் வரும்.

06. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

இதையும் பன்மைக்கு உரிய ஈறும் அதன் முடிபுதேற்றுகின்றது.

(இ - ள்.) மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை உருவியன்றி மார் ஈற்றுக் கொள்ளும் பல்லோரை உண்க்கைக்கொல்லாம்; காலக் கிளவியொடு முடியும் என்ப = உபொலப் பெயர்கொள்ளாது வினைகொண்டு முடியும்.

மார் உகரம் அடுத்தும் அடாதும் நிற்கும்.

உ-ம், “என்னுமார்வந்தாரேய்க்கு.” “ஆர்த்தாரக்கொன்ற” எனவரும். இஃது எதிர்க்காலம். “நிலவன்மாரேபு உன்மன்னரைப்பரடன்மாரெம்மே.” “நோய்மலிவருத்தக்காமே.” என்பன நிலவக பாடுக காண்க என்னை

யாய் நிலவாதொழிவார் பாடாதொழிவார் நோத்தொழிவா பொருண்மையை உணர்த்துகின்றன என்றதும் ஒன்று.

க0. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த

வந்தா லுந்து மூன்றுதலை யிட்ட

முன்னுறக் கிளந்த வுயர்நினை யல்லே.

இது விரித்தது தொகுத்தத் தெரிநிலவினைகள் உயர்நிலை என்னின்றது.

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த மூன்

ட அர் சரஸ்கீதம் = பன்மைபுழை ஒருமையுமாகிய பால் இருபத்துமூன்று ஈற்று வினைச்சொல்லும்: மூன்றுதக் நினைப = விளவியாகத்தக் கூறப்பட்ட உயர்நினைவையாம். ஏ-று.

ஈண்டுக் கூறியதனாற் பயன் ஆன் ஆன் முதலிய இடை 9 உயர்நினைப்படைக்கை வினைமூன்று உணர்த்துதல்; யதனாற் பயன் வழக்காதற்கு அவற்றின் ஈறுகளைத் தெக்கண்வழக்கு உணர்த்துதல் என்றுணர்க.

உகக. அவற்றுள்,

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
யெண்ணியன் மருங்கிற் திரிபவை யுளவே.

இஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைக்குத் திரிபு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) அவற்றுள், பன்மை உரைக்குந் தன்மைக்கி
கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்கனாட் பன்மைமைய
தன்மைச்சொல்: தன் இயல் மருங்கிற் திரிபவை உள
தல் ஈடக்கும் இடத்து அஃநினைவைய உளப்படுத்தித்
ஏ-று.

உ-ம். "யானுமென்கொடுக்கமுஞ்சாறும்" இஃது அஃநி
ப்படுத்தல் "தன்மைச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் வர்
உகஉ. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி

(இ - ன்.) யாதிர் என்னும் வினாவின் கிளவி அத்தினை
முப்பாற்றும் உரித்தே = யாரென்னும் வினாப்பொருளை உ
சொல் உயர்நினைமருங்கின் மூன்றுபாற்றும் உரித்து. ஏ
உ-ம். அவன்யார் அவன்யார் அவர்யார்.

இஃது வினைக்குறிப்பாலிலும் பல்வொர்படர்க்கையை உ
ஜர் ஈற்றான் மூன்று பாலையும் உணர்த்துதலின் அவற்
ஈறு ஈண்டு வைத்தார். உயர்நினைக்கு உரித்தெனவே
து உரித்தன்றிச் சிறுபான்மை வருதல் கொள்ள
தகூட்டுண்ணு முருபனியாமத்தெங் - கோதைகூட்டுண்
பார்மன் - போதெலாக் - தாதொடுதாமுந்தாரக் கச்சி
றுதொடுவாராதவண்டு" என எண்ணியவன்மொதன்யா
னைக்கண் வந்தது.

இது திணைவழுவமைதி என்றதும் ஒன்று.

௩௩. பாலறி மரபி னம்மு வீற்று
மாவோ வாருஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இஃது அய்விருபத்துமூன்று ஈற்றினுள் மூன்றது செய்யு
வது உறுகின்றது.

இ-ள்.) பால் அறி மரபின் அம்முவிற்றும் = பால்வி
தியல்பையுடைய ஆன் ஆள் ஆர் என்னும் மூன்று ஈற்
தம்: ஆ ந ஆருஞ் செய்யுளுள்ளே = ஆகாரம் ஓகாரமாற்
த்த. உ-று.

௩௪. “வினவிநிறந்தோனே” “நல்லமன்னென் நகட
னானே” “வாடாவன்னியங் காழநந்தோரே” எனவரும்.
சென்றோம் என்னும் வழக்கு ஏம் ஈற்றினுள் சிறைத்
து.

௩௫. ஆயென் னினவியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இது விரவுவிணையும் அம்முபுதிபதும் என்கின்றது.

இ-ள்.) ஆய் என் னினவியும் அவற்றொடு கொள்ளும் =
வினவிநிறந்தோனே

௩௬. “வாடாவன்னியங் காழநந்தோரே” எனவரும்.

இவ்விரவுவிணை உயர்திணைமேல் வந்தால் ஆ ஓவாபெ
ஆ ஓவாதல் அதிகாரப்படுதலானும் ஈண்டுக்கூறினார்.
நின்பெயராவிற பெயரியன அடங்கும்.

௩௭. அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானுங்
கன்னென் வேற்றுமை நிலத்தி னானு
மொப்பி னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்.

இது நிறுத்தமுன்றையானே உயர்திணைவினைக்குறிப்பு உன
து.

இ-ள்.) அதுச் சொல் வேற்றுமை உடைமையானும் =

புறமையது உடைமையுட்பொருட்களானும்; கண் என் றெ லைத்திருநதும்=ஏழாம்பெற்றுமையது நிலப்பொருண்மை ஒப்பிருநதும்=உவமைத்திண்களானும்; பன்பிருநதும்=புண றும்; என்று அப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும் = பாருட்பகுதிபற்றியிருந் சொல்லகத்துக் காலங் குறி ச்தும். எ-று. /

உடைமையென்பது உடைமைத்தன்மையும் உடைமை மைய இருவகைப்படும். உடைமைத்தன்மையாவது ஒன் ற நிலைந்த இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய பற்றுள்ளம், . கலையொருபாலாக" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் குத்த டமையின்புறல்" என்பதனான் உணர்க. உடைமைப்பொ ளுன்றற்கு ஒன்றை உரிமையெய்து நிற்பது. அஃது இ றுடையது இப்பொருளென்றும் இப்பொருள் இப்பொரு டதாயிருத்ததென்றும் இப்பொருளையுடையதாயிருத்தது இ ன்றும் மூன்றுவகைப்படும். அவை முறையே சாத்தனத ி ஆறனுருபாயும் ஆடைசாத்தனதெனவுங் குழையன்க ளவும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்கும். உருபு உணர்த்த -முதலியன பின்னிற்றுமாதல் குறிப்புணர்த்தும்வழி . ிய முன்னிற்றுமாதல், உணர்க. குழையனென்பழி மேல் ிரும் வினைமுதற்பெயரைத் தோற்றுவித்துவிற்கும் அன்

இனி இல்லத்தின் புறத்தன் எனவும் பொன்னன்னங் ளான் எனவும் கரியன் செய்யன் எனவும் வரும். கரிய இவ்வன்னமாய் இருப்பனென்னும் பொருள் உணர்த்த பாங்கு நிறைவீற் பண்பாம். கருமையென்னப்பது பண்புப் ளைப்பொருளாய்நின்று கருமையையுடையனென உ றலின் உடைமைப்பொருளாம். இவ்வாதன் உடைமை ; இரண்டாவது விரியுமாறென்னையெனின், வினைத்தா தெரிநிலைமுற்றுச்சொற் செய்தானென்னுங் காரியத்) றங் காரணங்கள், எட்டிணையும் உள்ளடக்கி வினைமுத ள்து மாறிநின்று அவாய்நிலை தோன்றியகாலத்துச் செ ளன் முதலிய ஏழிணையும் விரித்துவிற்குமாறுபோல உ ளும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் உடையவையி ி விரித்துழி உணரப்படும் காரியத்தினை கிழ்த்துங் கா எட்டிணையும் உள்ளடக்கி வினைமுதலோடு அமைந்து ி அவாய்நிலை தோன்றியகாலத்துச் செயப்படுபொருள் ஏழிணையும் விரித்துவிற்குமாதலான் உடையனென்ப ிகின்ற செயப்படுபொருள் குழையையென உருபைவி

கு இயல்பென்று உணர்க. இத்தெரிசியையும் குறிப்பிட்டு உருபவிரித்ததிற்றவினன்றே ஆசிரியர் “ஐயெனப்பெய்மைக்கின்வி - யெய்வழிவரினும்வினையேவினக்குறிப்ப - பற்றென்றுமதுவே.” என்றது.

நெடுநிலைவினைத்தொழிற்பெயர் காலத்தோன்றிசின்றோற்றன் இல்லத்தான் என்றார்போலும் குறிப்புப்பெயரும் சிறிதற்குமென்று உணர்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனால் ஐயாட்டையன் தனை எனச் சிறுபான்மை காலமும் வினச்செய்யீடும்பற்றிற் கொள்க.

நப்பினனும் என்பதற்கு உதாரணமாகிய பொன்னன்னா நப்புமைக்குணப்பண்பாதவின் வினையுக்குறிப்பிற்கும் குணம் உரியவாக மேற்கூறுகின்ற வன்மைமுதலியவற்றோடு

சு. அன்மையி னின்மையி னுண்மையின் வன்னன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளுமென்ன ளொனியுங் குறிப்பே காலம்.

இதையும் அது.

இ - ன்.) அன்மையின் இன்னமியின் உண்மையின் வன் அன்மை இன்மை உண்மை வன்மை என்னும் பெருவகையையும் அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும் புழம் = அமைபொல்வன பிறவுமாய்க் குறிப்புப்பொருள் பொருத்தம் எல்லாச்சொல்லும்: காலங் குறிப்பு = நான் உணரப்படுஞ் சொல்லாம். எ-று.

பண்பாவது ஒருபொருள் தோன்றுங் காலத்த உடன்றே நிகழ்திறனாயும் சிற்பது. குறிப்பாவது பொருட்குப் பின்நிதபொழுது நிகழ்வது. அன்மையாவது “எப்பொருளுவன்” என்றார் பண்பை உணர்த்தியும் அவைதாம் சென்றார் குறிப்பை உணர்த்தியும் சிற்கும். இதற்கு புலன் வன்பதாம். இனி உண்மைக்கு இன்மை மறைமொழி. உண்மைதான் மூலவகைய, அவை ஆவுண்டென்ப உணர்த்தியும் “எவ்வுயிர்க்கண்ணும் இறைவனுளன்”

ப உணர்த்தியும் “ஆற்றகுத்துப் பின்மாத்றோர்பாசனையு
 குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்கும். இன்மையாவது “
 நெடுப்பினிதனிலன்” எனப் பண்ணை உணர்த்தியும் மாற்
 மயிலன் எனக் குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்கும். இத்
 ன் குறையிலன் கச்சிலன் என உடைமைக்கு மறைஉ
 . இவற்றிற்குப் பொருள் உரைக்கும்காற் குறையையு
 னென அன்மையருமாறும் உணர்க. வன்மையென்றத
 ன்றனை வயலுதலுமாம். அது மெய்வலியனெனப் பன்
 தியுஞ் சொல்வல்லனெனக் குறிப்பை உணர்த்தியும் நிற்
 மறை “வல்லன்வல்லனென்பதாம். அல்லன் அல்லர் இத்
 உளன் உளர் வல்லன் வல்லர் என ஒட்டுக. இத்
 கலியு நான்னெனது பன்மைபயல் குறிப்பையும் காண்கெ
 துன்னபிறவும் அன்றதனால் நல்லன் நல்லன் நல்லர் ந

இவ்விரண்டு சூத்திரத்தாற் கூறியவற்றை அம் ஆம் என்
 யவற்றுள் ஏற்பணவற்றோடு படுத்த ஒட்டிக்கொள்ளு

உறுப.

எ.உ பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த

“வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வளுஉங்

காலக் கிளவி யுயர்நிறை மருங்கின்

மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலலே.

இது முற்கூறிய வினைக்குறிப்பிற்கு எழுமாறு கூறுகெ

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த=பன்
 ஒருமையுமாயிய பால்களை அறிவந்த: அன்ன மரபிற்
 வளுஉங் காலக் கிளவி=அத்தன்மைத்தாடிய முறைமை
 ய காலங்குறித்துக்கொடலோடு வரும் வினைக்கொற்கன்
 மருங்கின் மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடு இல்=உயர்
 து மேற்கூறிய தெரிநிலைவினையின் ஈறுகளோடு ஈறு
 நிறித் தமக்கு ஏற்பணவற்றைக் கொள்ளும். எ.று.

அவை அம் ஆம் எம் எம் வன் வன் என்னுந் தன்மையு
 ஆன் அன் ஆன் ஆர் ஆர் என்னும் படர்க்கையு
 கரியாம் கரியெம் கரியேம் கரியென் கரியென் எனவும்
 கரியான் கரியள் கரியர் கரியர் எனவும்
 யம் நிலத்தம் பொன்னன்னம் அல்லம் என ஒட்டிக.

கஅ. அ ஆ வ என வருஉ மிறுதி

யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை,

இது முறையானே அஃதினைத் தெரிவிக்கிற கீட்டுவந்த
(இ - ள்) அ ஆ வ என வருவம் இறுதி அப்பால் என்
றும் ஆகாரமும் வகர வந்தொய்யுமாகிய எந்தையுடைய
ஆன்று சொல்லும்; பாவற்றுப் படர்க்கை = அஃதி
யப் படர்க்கையினாலும், உறு.

ரம் ஒழித்து இன்பெற்றும் வகரத்தின்மூலே இறுபான்மை
யன்றி அன்பெற்றும் பெறுதும் வரும்.

உ-ம், தொக்கன தொக்க தொக்கில உண்டன உண்ட
வந்தன வந்த வந்தில சென்றன சென்ற சென்றில வ
னின தப்பின எனவும் உரிஞின கண்ணின பொருகின
துன்னின எனவும், போயின சேரின சொல்லின
னின எனவும் போயன பொய எனவும் வரும்.

இனி அகரம் சிதழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நில் கிண்ட
வற்றோடு அன்பெற்றும் பெறுதும் வரும். உண்ணுகின்றன
ன்ற உண்ணுகின்றில உண்டின்றன உண்டின்ற உண்டி
வரும்.

இனி அகரம் எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் பகர வகரத்
பெற்றும் பெறுதும் வரும். உண்பன உண்ப உண்ண
வருவ எனவரும். உரினுவன உரினுவ என உகரம்பெற்ற
த்தின்கண் வருதலும் ஏற்புழிக்கொள்க.

இனி ஆகாரக் கால எழுத்துப்பெறுது எதிர்காலத்துப்
றயாய் வரும். உண்ணு திண்டு எனவரும்.

இனி வகரம் எதிர்காலத்திற்கு உரித்தாய்க் குகரம் பெ
றுதும் ஏற்றவழி உகரம் பெற்றும் வரும். உண்குந்
ணல எனவும், ஒடுவ தாவுவ எழவும், உரினுவ செரும
வரும். உண்டனவல்ல உண்டனவிலை எனப் பிறவாய்
றவும் அறிக.

உகக. ஒன்றன் படர்க்கை த ற ட ஆர்த்த

குன்றிய ஆகரத் திறுதி யாகும்.

இஃது திருமை வளை உறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒன்றன்படர்க்கை = ஒன்றனைபுணர்த்தும் படனயாவது: தநட ஊர்ந்த குன்றியதுகாத்து இறுதி ஊட என்னும் ஒற்றுக்களை ஊர்ந்தறின்ற குன்றியதுகாத்தினை ஊடய சொல்லாம். எழு.

உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம். உ-ம்.

உ-ம். புக்கது புத்தியது உண்டது உண்டியது வந்தது சென்றது சென்றியது எனவும், எஞ்சியது தப்பியது எய்யது கண்ணியது பொருளியது செருமியது தன்னியது போயது உதியது சொல்லியது மேவியது தன்னியது ஐதும்.

இனி நில் கின்று என்பனவற்றோடு நிகழ்காலத்தின்கண் பற்று வரும். நடவாநின்றது நடவாநின்றியது நடக்கி கின்றியது உண்ணாநின்றது உண்ணாநின்றியது உண்டி கின்றியது எனவரும்.

இனி எதிர்காலத்தின்கண் உயிர்மெய்யான் பகர வகாரம் பது செல்வது எனவரும்.

நகர உகரம் கடதந என்பனவற்றின்மூன் அன்னும் பெற்றும் ஏனையெழுத்தின்மூன் இன்பெற்றும் அவ் இன் ற் திரித்தும் இறந்தகாலம்பற்றியவரும். புக்கன்று புக்கின்று று உண்டன்று வந்தன்று வந்தின்று சென்றன்று சென் றவரும். உயின்று உயிற்று போயின்று போயிற்று என ஏனை றும் ஒட்டிக்கொள்க. வந்தின்று என்பது இவ்வினது வகாரம் த் திரித்த எதிர்மறைவியையாதல் வந்தில வந்திலன் வந்திலா என்னும் ஏனைப்பாற்சொல்லான் அறிக. இந்த நகர உகரத் ததன் றியிலனே எனவும் “வியத்தன்றுமிழித்தன்றுமிலா யும் உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவைகளைத் ததான் இழித்தான் என்பனவற்றிற்கு மனையாய்க் களைத் திலன் இழித்திலன் என நிற்றின்றவை களைத்தன்றுப ததன்றுமிலன் இழித்தன்றுமிலன் என முற்றுவினத்திரி ி நின்றன.

இனி டகர உகரம் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரிய வினைக் க் குண்டெட்டு குறுத்தாட்டு எனவரும்.

மேற் குறிப்பினைத் தெரிநிலவினையோடு மாட்டெறிந் . இத்தெரிநிலவினையுன் டகர உகர து இவ்வது டி மாட்டெறு ஏவாதென ன்னென் உறிஞ்சென ஊர் னாவியாக்கத்தத் திணையுப்பாறும் அறிவிப்பான் இவ்வித

20. பன்மையும் மொருமையும் பாஷையி லுந்

வம்மு விரண்டு மஃநினை யவ்யே.

இது விரித்த தொகுத்தத் திணைக்கு உரிமை கூறுவது.

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்தீர் = ஒருமையுமாயிய பால் அறியவந்தீர்: அம் மூவிரண்டும் அஃ = அங் ஆற்றிற் கொள்ளும் அஃநினை யுடையனவாம்.

21. அத்தினை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கு

மொக்கு மென்ப வெவனென் வினாவே.

இஃது அஃநினை இருபாற்கும் உரியதோர் வினைக்கு ன்றது.

(இ - ள்.) எவன் என் வினா = எவனென்னும் வினாவு ள்வினை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கும் ஒக்கும் என்ப: விடத்த ஒருமை பன்மையாயிய இருபாற்பொருண் னை று குறையின்றி ஒக்கும் என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று

உ-ம். அஃதெவன் அவையெவன் எனவரும். எனகர றுந் பொதுவாய் வருதலின் வேறே கூறினார். அமக்கி னென்பது முறைபற்றி நின்றவின் அஃநினைக்கண் வந் தலோசையால் எவனென்பது பெயருமாம். அஃது ி என்னென்றும் என்னையென்றும் மருவிற்று.

22. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு

மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்

பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்

பன்பி னாகிய கிளைமுதற் கிளவியு

மொப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ

யப்புபாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இஃது அஃநினைவினைக்குறிப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்று இஃ உடைய என்னுங் கிளவியும் = உடைய என்னுஞ் சொற்களும்: அன்று உடைத்த வங் கிளவியும் = அன்று உடைய சொற்களும்.

ட சொல்லும்: உன என் னென்பும் = உன எனனுந்
 பண்பின் ஆகிய கிளைமுதற் கிளவியும் = நிறப்பண்பு
 பண்பாலும் உனதாயி கிளையொடு முதலே உணர்ந்
 தும்; ஒப்பொடு யருஉன் கிளவியொடு தொகைஇ = உ
 ன்பிறி வருஞ் சொல்லோடே தொக்கு: அப்பாற் ப
 டாடு கொள்ளும் = அங்குந் பத்துச் சொல்லுங் கா
 ட்கோடலோடு வரும் வினைச்சொல்லாகக் கொள்ளப்படும்.

..-ம். இன்று இல உடைத்து உடைய அன்று அல்ல உன
 ஒருமையும் பன்மையுமாயி வாககத்தை உணர்த்திக்
 ன பொருளுணர்த்திகின்றன. உண்டென்னுஞ் சொல்
 ப உணர்த்துங்கால் இன்றென்னுஞ்சொல்லும் அதற்கு
 முயற்ருக்கோடின்றெனப் பொய்மையொருமை உணர்த்
 டென்னுஞ் சொற் பன்மை உணர்த்துங்கால் அங்
 றுஞ் சொல்லும் அதற்கு மறையாய் இக்குறிகைக்கெக்க
 ின்றெனப் பன்மை உணர்த்தியும் அவ் உண்டென்னுஞ்
 உப உணர்த்துங்கால் இன்றென்னுஞ் சொல்லும் அ
 யாய்க் குறிகைக்கேண்டுகடையின்றெனக் குறிப்பை உண
 ர்கும். “பொருண்மைசட்டல்” என்பதனான் உண்மை உ

“உண்டென்கிளவியுண்மைசெப்பின்” என்பதனான் வ
 டும் பண்பும் உணர்த்தினமையும் பெற்றும்.

இனி உனவென்னும் பன்மைக்கு இலவென்னும் ப
 யாம். இதற்கு உனதென்னும் ஒருமைவீறு கிறபாள்ளை
 உறிற்றிலர். அதுதான் மாவுள எனப் டன்பு உணர்த்
 டெல்லுள எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும். இனி
 டாரக்குத்துன்பங்களில எனப் டன்பு உணர்த்தியும்
 டெல எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும்.

இனி உடைத்து உடைய என்னும் ஒருமையும் பன்மையு
 ண்மை உறுப்பின்குழமையும் பிரிதின்மீதுமையும் பற்றி
 வகுதகோடுடைத்து இவ்வெருதுகங்கோடுடைய எனப்
 டுத்தியும் “குருதிபடித்துண்டகாகங்குத்திப்புறமுடைத்து”
 குறிப்பு உணர்த்தியும் நிற்கும். இன்று இலவென்பன இவ்
 ம மகதையாய்க் கோடின்று கோடின என நிற்கும். 1

இனி அன்று அல்ல என்பன ஒருமையும் பன்மையும் உ
 உழுத்தன்றுபயறு உழுத்தல்லபயறு எனப் பண்பு உ
 லவென்றுவென்றிதருவது படையல்லவென்றிதருவன
 பு உணர்த்தியும் நிற்கும்.

நன்றெனுமுடித்தலான் நன்றுசெய்து நல்ல நிய என்ட்
16.

பண்டுகொள்ளினவி கரிது கரிய; பண்பினையுள்ளமுதற்
கோட்டது வெண்கோட்டன நெருஞ்செவித்து நெடு
ஒப்பொடுநீருவகிளவி பொன்னன்னது பொன்னன்ன

இனி “அறிந்தமாகட்டாருகதில்ல” “மெல்லிரன்மத்தி
நசெம்மற்றே.” மேற்று வைகற்று “அணித்தோசெய்தே
மேல்கே” என்பன பிரிதின்மழைமயங்கிய உடைமைப்பெ
ன்றன. வடாஅது தெனாஅது என்பன ஏழுனுருபின் பெ
யந்தன. மூவாட்டையது செலவிற்று என்பன காலமுத்
ற்றி வந்தன. இவையெல்லாம் உரையிற்கோடலாம்.

27. பன்மையு மொருமையும் பாலநி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருவங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலேக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே

இஃது அஃவினைக்குறிப்பிற்கு ஈராமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த = ப
ருமைமுழங்கிய பால்களை அறிய வந்த: அன்ன மரபிற்
ய வருவங் காலக்கிளவி = அத்தன்மைத்தாங்கிய முறைமை
ய காலங்குறித்துக்கோடலொடு வரும் வினைச்சொற்கள்
மருங்கின் மேலேக் கிளவியொடு வேறுபாடு இலவே =
புடத்த மேற்கூறிய தெரிவிப்பினையின் ஈறுகளொடு ஈறு
இல. ஏ-று.

இனி ஆகாரம் இம்மணிதல்ல என்னும் உடம்பாட்டுக்
5 இம்மணிபொல்லா என வரும்து.

இனி வகரம் “கதவிவாற்றக்கவொகாழ்கொண்டவனமுலை
கதவித்திணையுடைய எனவரும்.

இனித் தெரிவிப்புடன்கூடிய டகர உகரம்பூணியுடைந்

பொருண்மைக்கட் பூட்டு எனவும், இடத்தென்னும் பெயர்
 கண் “கனகதெரிவாண்கட்டேயுலகு” எனவும், எந்நாள
 பொருண்மைக்கண் “எந்நாட்டாரகுதம்போரே” எனவும்,
 யுடைத்தென்னும் பொருண்மைக்கண் “வேவியாயிரம்விரி”
 எனவும், குழிவினையுடைய கண்ணையுடைத்தென்னும்
 மைக்கட் குண்டுகட்டு எனவும் பொருவிடங்காலத்தெ
 பன்னும் ஐவகைப்பெயரும் அடியாகவரும். ஒடவந்து ஒட
 ல்லாத ஒடவல்லா என்பனவும் கொள்க. . (

உச. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
 பின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
 செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
 மம்முறை கின்ற வாயென் கிளவியும்
 பிரிபுவேறு படுஞ் செய்திய வாகி
 நிருதினைச் சொற்குமோ அன்ன வரிமைய்.

இது கிறுத்த முறையானே விரவுவினை உணர்த்துகின்றவற்
 தும் முறையுக் தொகையுங் கூறுகின்றது.

(இ. - ன்.) முன்னிலை = விதிமுதமாக கின்றபொருளினது (நாந்தும் முற்றுச்சொல்லும்; வியங்கோள் = டுடக்கைப்
 மேல் ஏவற்பொருண்மையைக்கொண்டெரும் முற்றுச்சொ
 வினையெஞ்சு கிளவி = முடிக்கும் வினையை ஒழிபாகவுண்
 சொல்லும்; இன்மைசெப்பல் = இன்னமையென்னும் பன்
 த்தும் இல்லையென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லு
 என் கிளவியும் = வேறென்னும் வேறுபாடு தன்னை உணர்
 வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும்; செய்ம்மன = மன எந்த

யுமென்னுஞ்சொல்லும்; செய்த = அகர் எந்து எச்சமாய்
 ம் உணர்த்துஞ் செய்த என்னுஞ் சொல்லும்; என்னும் அம்
) அ என் கிளவியும் = என்றுசொல்லப்படுகின்ற
 பின்னணிந்த அங்வேட்டுச்சொல்லும்; பிரிவு வேறுபாடு
 ஆகி = பொதுமையிற் பிரித்த ஒருகால் உயர்நிலையையு
 அந்நிலையையும் உணர்த்தி வேறுபடுத் தொழிலையுடை
 வினைச்சொற்குமோர் அன்ன உரிமைய = இருநிலையை உ
 சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாம். எ-று.

என்செய்யவாநின்றனென்று வினாபுத்தி உண்ணுகின்றனெ
புதலிற் செய்யென்னும் வாசகம் எல்லாத் தொழிலினையும்
திறிற்றல் பெற்றும். இருநினைக்கும் பொதுவாயதோர்
மையான் அதனால் நிகழும் விசுவத்தொழிலென்பது ஒ
ணின், அவ்விசுவத்தொழிலைக் கூறுகின்றவன் அதனை
வினைமுதல் உயர்தினை அந்நினையென்பது உணர்ந்தே
ளும் பால்காட்டும் நநின்மை காரணத்தாற் கேட்டோர் உ
நினை வினைமுதன்மேலும் ஒருங்குசேறவாள் அவ்வினை
தமையால் நிகழும் விசுவத்தொழிலும் உளவாயின.

உரு. அபயந்துள்,
முன்னிலைக் கிளவி
இ ஐ ஆயென வருஉ முன்று
மொப்பத் தோன்று மொருவற்கு மொன்றற்கு

இது முறையானே முன்னிலையொருமைவினை உறுவின்
(இ - ன்.) அபயந்துள் முன்னிலைக் கிளவி = அவ் எட்ட
நிலைச்சொல்லாமாறு சொல்லுவல்; இ ஐ ஆய் என வருஉம்
= இ ஐ ஆப் என்று சொல்வவருவென்ற மூன்று ஈற்றுச்
ஒருவற்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பத் தோன்றும் = உயர்தினை
ம் பெண்பாலுமாய் ஒருமைப்பாற்றும் அந்நினையொரு
தம் மிகுதி குறைவின்றி ஒப்பத் தோன்றும். என்று.
இதோம் உதா னாந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உம், உண்டி உரைத்தி தின்றி; இவற்றை உண்ணப்
கிணை; உண்டி உரைத்தி தின்றி; இவற்றை உண்ணப்

யாது உறுமவழி உண்பாய உரைப்பாய தனபாய என
ருண்மையும் உணர்ந்தம். இனி “ஐயநிதிதென்னியுக்கி”
“ததன்மாட்டொத்திபெரும்” எனவுங் ககாமுந் தகாமும்
ம் எவல் கண்ணியே நிற்கும். இதற்குப் “பிரித்ததைகுடி
உறு, உரை,

இனி ஐகாரம் அம் ஈற்றுக்கு உரிய எழுத்துப்பெற்றும்
ஈற்றுக்கு உரிய எழுத்துப்பெற்றும் மூன்றுகாலத்தும் வரும்,
உண்ணுகின்றனை உண்ணை உண்குவை கரியை எனவும்,
உண்ணுகின்றாய் உண்பாய் கரியாய் எனவும் வரும். உரி
யுய் என ஒனை எழுத்தோடும் ஒட்டுக. உரை என்றால்

துமாறும் உணர்க, உண்ணுநிலி என்பது எதிர்காலத்
5 திகழ்காலம், இனி உண்டுகை உண்ணுநிலிலை உண்
1ம், உண்டுகைய் உண்ணுநிலிலைய் உண்ணலாய் என
வரும். . (2)

உக. இரீர் ஈர் மின்னென வருஉ மூன்றும் .
பல்லோர் மருங்கினும் பலவந்து மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரணைய வென்மனார் புலவர்..

இது முன்னிலைப்பன்மை உறுபென்றது.

(இ - ன்.) இரீர் ஈர் மின் என வருவம் மூன்றும் = இரீர் ம்
சொல்லவருகின்ற மூன்று ஈற்றுச் சொல்லும்; பல்லோ
ருளும் பலவந்து மருங்கினும் = உயர்நிலைக்கட். பல்லோரிட
அநிலைக்கட் பலவந்திடத்தினும்; சொல்லோர் ஆற
னார் புலவர் = சொல்லுதலை ஒருதன்மையாக உடைபடுவன்
1 துயர் ஆடுவியர். என்று.

இரீர் ஈறு ஆர் ஈற்றுக்கு கரிய எழுத்தும் ஈர் ஈறு ஆர் ஈற்றுக்
எழுத்தும் பெற்று மூன்றுகாலத்தும் வரும்.

டம். உண்டனிரீர் உண்ணுநிலின்றனிரீர் உண்பிரீர் உன்னுநிரீர் எ
உண்டிரீர் உண்ணுநிலிரீர் உண்பிரீர் உன்னுநிரீர் எனவும் வரு
பிற எழுத்துப் பெறுதல் ஏற்றுநிலி உகரம் பெற்று எதிர்காலத்

க்கேட்பின்" என்புழிக் கடவாநின்றிரென" நிகழ்கா
வந்தது. இஃது எதிர்காலத்தும் வரும்.

இனி முன்னிலைவினைக்குறிப்பு உயர்நிலைவினைக்குறி
பொருள்பற்றி ஐயும் ஆயும் இருவும் ஈரும் என
யாக் கழலினை நாட்டை பொன்னன்னனை கரியை, கழ
யப் பொன்னன்னாய் கரியாய், கழலினிரீர் நாட்டினிரீர்
நிரீர் கரியிரீர், கழலினிரீர் நாட்டினிரீர் பொன்னன்னனிரீர் கரியி
போதி என்பது போன்றனன் போன்றான் என்பது
தெரிநிலைவினை. இனி உண்டுகை உண்ணுநிலிலிரீர் உ
ண்டுகை உண்ணுநிலிலிரீர் உண்ணலிரீர் உண்ணல்பி
வரும்.

மீமல் எச்சவியலுள் “முன்னிலைமுன்மே” என்னுந்
 த் பெற்ற முன்னிலைகளுள் மொழிக்கு ஈருமொனப்பட்
 ிரி ஈ கொடு கூ மே கை கொ போ வென என்னும் உ
 ருன்றும் உரிஞ் மண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார்
 ாழ்கொள் என்னும் புன்னியது பதினென்றும் போக்கு ட
 ி நடத்து எழுப்பு தீற்று வெஃரு என எழுவகையவாகி
 ிகா ஈந் ஒன்றுமாக எழுத்துவகை இருபத்தமூன்றும்
 ிசையான் முன்னிலையெவ்வொருமைமுற்றாய் நிற்கும்.
 பதித்தலோசையால் அச்செய்கைமேற் பெயர்த்தன்
 ிலையாயும் நிற்கும். அங்ஙனம் முதனிலையாய் நிற்குங்காள்
 வந்தான் விரிந்தான் ஈந்தான் கொடுத்தான் கூலினான்
 றைத்தான் கொந்தான் போயினான் வெளவினான் என உ
 ருன்றும் உரினினான் மன்னினான் பொருநினான் திருப
 ின் தேய்த்தான் பார்த்தான் சென்றான் வவ்வினான்
 கொண்டான் கைப் புன்னியது பதினென்றும் போக்
 ினான் ஈட்டினான் நடத்தினான் எழுப்பினான் தீற்ற
 ினெனக் குற்றியதுகாலையு ஒன்றுமாக முற்றுக்
 ற நின்றவாறு தூண்ட. நடத்துவந்தான் வந்துபோ
 ற்பெய்தான் ஈத்துவந்தான் எனவும், நடத்தசாத்தன் வந்
 விரிந்தசாத்தன் ஈத்தசாத்தன் எனவும், உரினிலந்தான் வெ
 ன் எனவும், உரினினசாத்தன் பொருநினசாக்கன் எ

முற்காட்டிய முன்னிலையெவ்வொருமைமுற்றுகள ளு
 ி ஒன்றனை ஒருதொழிலச்செய்வியென்னும் பொருள்
 நடத்துவி் நடப்பி வருவி விரிவி விரிப்பி ஈப்பி கொ
 ி முடிவி கைப்பி கொவ்வுவி போக்குவி வெளவுவி உ
 றவி பொருதுவி திருமுவி தின்பி தேய்ப்பி பார்ப்பி
 வவ்வுவி தாழ்த்தவி கொள்ளவி வெஃருவி என எதி
 உரிய வகாரமும் பகாரமும் முன்னிலைக்கு உரிய இகா
 ிலைக்கு உரிய எழுத்துக்களும் பெற்று எடுத்தலோசை
 மென்று உணர்க.

இன்னும் அவைதாம் படர்க்கைவிடத்துப் பால்காட்டும் ஓ
 நவித்தான் நடப்பித்தான் வருவித்தான் விரிவித்தான்
 ன் ஈப்பித்தான் கொடுப்பித்தான் கூவுவித்தான் பே
 கைப்பித்தான் நெய்வுவித்தான் பொக்குவித்தான்
 ன் உரிநுவித்தான் மண்ணுவித்தான் பொருதுவித்தான்
 தான் தின்பித்தான் தேய்ப்பித்தான் பார்ப்பித்தான் செ
 ன் வய்வுவித்தான் தாழ்த்துவித்தான் கொள்வித்தான்
 ன் என வருங்கால் இடைநிலையாய் எழுத்துக்களும்
 ன் எடுத்தலோசையாய் இடைநின்ற ஈறுதிய இகரம்
 னப்பட்டு இடைநிலையாய்கிற்குமென்று உணர்க.

இனி நடத்துவிப்பி வருவிப்பி கடப்பிப்பி எனவும் வரு
 இவற்றை இருமடியேவென்பாரும் உளர். இவற்றை
 கல் கூறியதுகூறலாமாதலின் இவை இழிவழக்கென
 டன்னுத் தின்றுமெனப் பன்மைக்கண் வரும் உம் ஈறுப்
 பனவரும் அல்லீற்று மறையும் மறவெனவரும் ஆலீறும்
 "மாதோழியழேல்" எனவரும் ஏலீறும் உண்டுகாண்
 ன் எனவரும் காணீறுமாயி சொல்வகை ஐந்தும் மு
 ரத்து எதிர்காலமொன்றினும் வரும் இகரம் முற்கூறிய
 ிக்கற்றினுற் கொள்க.

முற்கூறிய எழுத்து வகை இருபத்தமூன்றுத் தொ
 மாயி இருபத்தெட்டும் முன்னிலையவொருமைமுற்
 ிக. நடவாய் வாராய் உண்ணாய் தின்றாய் என்னுத்

ய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்சொல்" என்னுத் குத்தி
 தம்.

உஎ. எஞ்சிய னெவி யிடத்தொடு விவணி
 யைம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாதே.

இது முன்னிலையொழிந்தவற்றின் இலக்கணக் கூறும்
 (இ - ன்.) எஞ்சிய னெவி = முன்னிலையொழித்து
 வினைச்சொல்லும்: இடத்தொடு விவணி ஐம்பாற்கும்
 ிடத்தொடும் பொருந்தி ஐந்துபாற்கும் உரியவாம்: த
 ற = அவை தத்தம் பொருட்கட்டு தோன்றும் இடத்து. ௭

மேல் விலக்குவன ஒழித்தன என்னெக்காட்டுதும். அவன்
 செல்க அபர்செல்க அதுசெல்க அவைசெல்க எனவும்,
 தன் உழுதுவந்தேம் உழுதுவந்தாய் உழுதுவந்தீர் உண்டுக
 யெந்தான் உன்வெந்தார் உழுதுவந்தது உழுதுவந்தன எ
 ரில்லை யானுரீபுயில்லை யானுமவனுமில்லை யானுரீபுமவனு
 ல்லை யாமில்லை நீயில்லை நீயிரில்லை அவனில்லை அவனிஸ்
 10 அதுவில்லை அவையில்லை எனவும், யான்வெறு மாடி
 2 யானுமவனுமவெறு யானுரீபுமவனுமவெறு நாம்வெறு
 2 நீவெறு நீயிர்வெறு அவன்வெறு அவள்வெறு அவர்வெறு
 2 அவைவெறு எனவும், யானுன்மன யானுரீபுமுன்மன
 யுமுன்மன யானுரீபுமவனுமுன்மன நாமுன்மன யாமு
 ன்மன நீயிருன்மன அவனுன்மன அவளுன்மன அவரு
 டுன்மன அவையுன்மன எனவும், யானுன்னுமுன் உ
 ருமுன் யானுமவனுமுன் னுமுன் யானுரீபுமவனுமு
 8 நாமுன்னுமுன் யாமுன்னுமுன் நீயுன்னுமுன் நீ
 முன் அவனுன்னுமுன் அவளுன்னுமுன் அவருன்னு
 டுன்னுமுன் அவையுன்னுமுன் எனவும், அவன்வரும்
 6 அதுவரும் அவையரும் எனவும், யானுண்டலுன் ய
 ருடலுன் யானுமவனுமுண்டலுன் யானுரீபுமவனுமுண்ட
 லுண்டலுன் யாமுண்டலுன் நீயுண்டலுன் நீயிருண்டலு
 8 டலுன் அவளுண்டலுன் அவருண்டலுன் அதுவுன்
 டலுண்டலுன் எனவும் வரும்.

து யானுன்னும் நீயுன்னும் அவனுன்னும் என்னும்
 10 உணர்த்தி எச்சரிமைத்தாய் இறத்தவழக்கிற்காய்
 10 உய்யுமென்னும் வாசகத்துக்கு அக்காவத்து மனவென்னு
 னும் வழங்குதலின் ஆசிரியர் மன என்பதனை என்னு
 மெழுத்தொத்தினுள்ளுந் “செய்யம்மன என்னுந் தொபு
 10 னும்” என்றார். யாம் நாம் என்பதனை இன்னமசெப்பன்
 ம்மேறும் ஒட்டிக.

உஅ. இவற்றுள்,
 முன்னிலை தன்மை யாயி ரிடத்தொடி
 மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் = மேல் எஞ்சியனெல்லையெண்ணப்பட்ட வியங்கோட் னெலி = ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடித்ததுஞ்சொல்: முன்னிலை தன்மை ஆவிரித்தொடும் = முன்னிலையுந் தன்மையுமாயின அவ்விரண்டிடத்தின்பெயர், அஃநிலைக்கட் பெரும்பான்மையும் நிலைபெறாது, உகட் பெரும்பான்மையும் நிலைபெறும். எ-று.

எனவே படர்க்கைப்பொருட்கண் “இருநிலைச்சொற்கு வுரிமைய” ஆம். இதற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டின

“நொய்யுயின்பமும்” என்னும்பொருளியற்குத்திரத்திற் “பெய்வதொடுகெழீஇச்-செய்யயாமாபிற்றெழிப்படுத்தக்கிடும். “ஞாயிதுதிங்கள்” என்னுஞ் செய்யுளியற்குத்திர, “வ்வியாங்கமையுமென்மனாற்புலவர்” என்றும் அஃநிலை தன்மையை முற்ற முடியாமையாக் கூறுகின்ற ஆசிரியர். ஏற்பாட்டினும் முன்னிலைக்கண் வரும் அஃநிலை ஏவல் மையை முற்ற முடியாதென்பது உணர்த்துதற்கு மன்னாந். எனவே அஃநிலைக்கண்வரும் முன்னிலைவியங்கோட் டான உரிமை இன்றென்றாராயிற்று. தன்மையஃநிலைக்கு உதரல்வேண்டாவாயினும் உயர்திலைக்கட்டிதுபான்மை வந்தி உடனெதினார்.

இது அவை முற்ற முடியா என்பதனை உணர்த்தும் அதனை எப்பென்று கருதி ஆசிரியர் இங்ஙனம் ஒதினார்.

இவ்வதாவ் கூறுகின்றவர் கருத்தான் ஏவல்கண்ணியே நான் இழிந்தானே இன்னதுசெய்கவென விதித்தல் ஏவல். இழிந்தான் உயர்ந்தானே இன்னதுசெய்யவேண்டி முக்கோடலும் ஏவல்கண்ணிற்று. இனி உயர்திலைப்பெயர் முன்னிலைக்கண் வாழ்க வாழிய என வாழ்த்துப்பொருள் வந்ததும் ஏவல்கண்ணிற்று. “கடாவுகபரகனின்கால்வா என வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் வந்ததும் நிற்று. இனி உயர்திலைத்தன்மைக்கண் “யானுயிரினோ” என வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் வந்ததும் நிற்று. இது நிறுபான்மையென்பது உணர்த்துதற்கு முன் முற்கூறினார்.

இனி எழுத்தோத்தினுள் “ஏவல்கண்ணிய வியங்கோட் டான அகர எத்துள் எடுத்தோதினமையாற்பொருத்திய பெ

ந அகர ஈறாய் வருதலும் உடம்பொடுபுணர்த்தலென்க
 'அலோம்பல்' எனவும் "இற்றெனக்கிளத்தல்" எனவும்
 'கூதல்' எனவும் வந்த அல்லீறும் "யரிதுவதொரால்
 ஆரீறுமாய்வருதலும் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான்
 அர் ஈறு மறைக்கட் "காணன்மாரெம்" என்னும் ஆர்
 தல்வேண்டி மிவண்வரைத்தவையகல்" என உம்பீறும்
 'யஞ்சுவதொன்றின்' என ஐகார ஈறுமாய் வருதலும்

இன்னும் இதனானே "மகனெனல்மக்கட்பதழியெனல்"
 பாடும் மறையுமாய் வருதலும் கொண்க.

இன்னும் இதனானே காடாகொன்றோ காடாகொன்றோ
 மறையுந் காடேயாக காடேயாக என இதன்பாற்பு
 மூள் ஏவல்கண்னாதுது இதவென உணர்க.

உகை பல்லோர் புடீர்க்கைமுன்னிலை தன்மை
 யவ்வயின் முன்று நிகழுங் காலத்துச்

இ - ன்.) பல்லோர்புடர்க்கை முன்னிலை தன்மை அவ்
 றும் = பல்லோரதுபுடர்க்கையுந் முன்னிலையுந் தன்மையு
 ள்ளியினைவிக்கண் வரும் முன்றும்; நிகழும் காலத்துச்
 சூழ் விளையொடு கொள்ளா = நிகழும்காலத்துவருஞ்
 சூழ் முற்றுச்சொல்லோடு பொருத்தா. எ-று.

—ம். "ஒதுதல்வேண்டிமொளியாழ்க்குஞ்செய்வின்-யாஅது
 டு." "என்குறையசொல்லல்வேண்டுமார்வலவு" யான்டு
 டும் என வருவனவற்றிற்குத் தலிர்வாராக எனவுஞ் செ
 னாவும் பொவேனாக எனவும் பொருளுரைத்த.

LO. செய்து செய்யுந் செய்ய செய்தெனச்
 செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
 வவ்வகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி.

இது முறையானே வினையெச்சம் உணர்த்துகின்றவற்றுட்
 தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

(இ - ன்.) செய்து செய்யுந் செய்ய செய்தென செய்யியர்
 செயின் செய செயற்கு என அவ்வகை ஒன்பதும் வினை
 = செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அக்கூற்றி
 யாய்நாமும் முந்திய வினையெச்சமாம். எ-று.

இது தொகுத்தமொழியின்வருத்தனர்கோடல். செய்யெ
 ட்டுநிலை உகரமும் ஊகாரமும் புக்ரமும் எனவும் இயரும்
 இன்னும் அகரமும் குகரமும். என்னும் இறுதியிலுடச்
 வேறுபடுத்தினார். செய்தென்பது நிரந்தகாலம்பற்றி
 குற்றுக்கரத்தான் ஊரப்பட்ட உடதத என்னும் ஊ
 ஈயும் யகர ஈறுமொன அறுவகைத்தாமேனும் இகர
 ஈறுஞ் செய்தென்னும் வாசகத்தைத் தந்தே நிறைவிற
 மையான் ஒன்றாக அடக்கப்பட்டன.

உ-ம், கக்கு உண்டு வந்து சென்று சிஞ்சி தப்பி உரிஞ்
 போய் எனவரும்.

இவற்றுள் உகரம் இகரமாய்த் திரித்ததெனின், உரிஞ்

என்னும் முற்றுகரத் திரித்து உரிஞ் என நின்றதென
 த்தாமை உணர்க.

இனி ஆகு போகு எனக் குற்றுகர ஈற்றான் முதனிலைய
 ல், ஆகினான் போகினான் என முற்றும் அதன்கண்ணே
 வேண்டும். அங்ஙனம். வழங்காமையின் ஆ போ என்பன
 றாய்க் காலங்காட்டும் யகர ஒற்றுப் பெற்று ஆயினான்
 என முற்றும் அதன்கண்ணே தோன்றுதலின் ஆகு
 குற்றுகர ஈற்று முதனிலை இன்னுமென்று உணர்க.

வினையெச்சம். முற்றாய்த் திரியுமென்பது உணர்க. அ
 தன் தாயினான் மேயினான் ஏயினான் சினையினான் முனை
 உரைஇயினான் மரீஇயினான் உஉஇயினான் கடைஇயி
 யினான் குழிஇயினான் பராயினான் விராயினான் நிலாயி
 னான் எனவரும். இவை இங்ஙனம் முற்றாய்த் திரிதலித்
 தன் முறவன ஆயின. ஆய் போய் என்பன “வினையெ
 பும் வேறுபாடுறிய” என்பதனாற் திரித்துகிற்குமென்பது
 திரித்துநின்றன. அச்சுத்திரத்த வினையெச்சம் முற்று
 குமாறுங் காட்டினும். முன்னர்க் காட்டிய உதாரணங்க
 இகரமாய்த் திரியாமையும் இவ்வாதே பிரித்து உண்
 றக.

'விருத்தின் நிபுண்டபகலும்' எனவும், "காளன் துபோதி"
 ருவன் செய்தெனச் சக்ருநிப்பு. செய்தென்பதற்கு ஓடாக்
 னான் எனவும் "அகலிருவிகம்பிற்பாவிருன்பருகிப் பகல்
 தரும்" எனவும் "தலைப்பெயற்களும் பின் றுமுனிமுதற்
 டுப்புறப்பிடலமும்" எனவும் நிகழ்காலவாய்பாடுஞ் சிறுபாள்
 தன்று உணர்க. நக்ரு என்பது நரு என்னும் முதனிலை
 நருதலென்னும் வினைப்பெயரடியாகச் செய்தென்னும்.
 நத் தோன்றி நருதலைச் செய்தென்னும் பொருள் தந்து கின்
 னகாரரீடெண் ணாவந்தான் எனவும் "படுமகன் கிடக்கைகாணு
 ம்" "நிலம்புடைபூடுவமுதருவலம்படுகுஞ்சரம்" எனவும்
 தாழிற்ரு இடைபின் றீவிரைவு உணர்த்தி முன்வருந் தெரி
 இறந்தகாலம்புத்தி யுறும், உண்ணா எனவும் "கல்லாக்
 எனவும் "நிலங்கிணையாகாணியிட்டுமாம்" எனவும்

உகரம் 'புலகால்வாக்குபுதரத்தரவருத்தம்விடவாரவுணர்
 'புலராப்பச்சிலையிடைபிடுபெதொடுத்த' எனவும் பெரு
 மிறத்தகாலத்துவரும். அப்புதரம் நருபுலத்தான் என்புதி
 வந்தாரென்று முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந்
 'புடனிகழ்த்த நிகழ்காலத்தும் வரும். அது "வாய்பு
 ." எனவும் வரும். உரினுபு என உகரமுங் கற்றுபு
 ம் ஏற்புதி வரும். இனி என என்பது "கடதநவ
 காலம்பற்றி முடிக்குஞ் சொல்லால் உணரப்படுந் தெ
 தன் முதனிலத்தொழில் காரணமாய விரைவுபொருளு
 சொலுபுக்கெனவெப்புகீகிற்று உண்டெனப்படுகெட்ட
 மனைவுணர்ந்தான் மருத்தின்தொணப்பினித்திற்று என
 பெயன எனவும் உரிஞியென எனவும் 'வினையெழுத்தே
 உ. இனி இயர் இய என்பன உண்ணியர் தின்னியர் எ
 னிய தின்னிய எனவும் எதிர்காலம்பற்றிவரும். பே
 யு என ஏற்புதிக்காரமுப்பெறும். இனி இன் எதிர்கால
 றாண்ப்பொருட்டாய் வரும். மழையெய்யிற்றுகளிறையும்
 நின்விடெனினாம் எனவரும். நடப்பின் உணரப்பின் என
 பகாரும்பெறும். இது "நனவிற்புணர்ச்சிகடக்கதுமாந்
 மமீருத்தனும் "அற்றலனவறித்தன்க" என ஆலீருத்தனும் "அ
 கனவியுழவேறுபலருறிய" என்பதனாற் பெறப்படும். "ச
 ிடதூண்டாம்." என்னும் ஏதும் "அவனென்றருமெனும்வ
 மும் ஏதும் இதன் குறிப்பு. "ஒன்றனுந்திச்சொல்" என்புதி
 என்பது ஆளுமெனக் குறைத்துவின்றது. "தனம்பியகெள்வி
 னன்பதன்றி" என்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு உணர்
 வாய்பாடு அல்லாவாயினென்று பொருளாயின் தின்ன
 'இனி அகரம் இறத்தகாலத்துக்கண் மழையெய்யக்குளக்
 எனக் காரணப்பொருளாயுழ் குள்கிறையமழையெய்தது
 ரப்பொருளாயும் வரும். இனி நிகழ்காலத்துக்கண் நாயி
 ரென்பது நிகழாநிற்கவந்தாரென்னும் பொருட்டாய்
 ள்செய்தகல்வினையுலகம்" என்பதும் அது. இனி எதிர்க
 ண் உண்ணவந்தான் என அதற்பொருட்டாய் வரும். உ
 க்க என ஏற்புதிப் பகாரும் ககாரமும் வரும். 'இனித் "
 பெரியவோகிணுஞ்நிறியவுணரா" என அகரவிலைக்குந்

பு" எனவும் "சிறுகணிநீதுஞ்சியெற்பினும்" எனவும் "சு
 டான்" எனவும் அகர நறன்றிப் பிற நறுகளான் முடி
 நில விசேடித்துவருவனவும் "வினையெழுக்கினவியுழ்கு
 " என்பதனாற் பெறப்படும். இது மறைக்கட் டு
 ததன்மேற்செல்லுக்கெடுக்கனி" என அல்லீரையும் "க

நிற்குதிப்பதிவான்” என மகா ஐகாச ஈராயும் உரும் .
 5 உணற்குவந்தான் என எதிர்காலத்து வரும். உன்
 -உன் என்னுந் தொழிற்பெயர்கள் உண்டாற்கு உண்ட
 நான்கனுருபையேற்றுழிச் செயற்கு எனும் எச்சப்பெ
 மயக்கமின்மையும் உண்கென்னும் வினைப்பெயர்
 துழி உண்டலேச்செய்தற்கென்னும் பொருள் தந்து எச்ச
 ஈயே நிற்கலின் வினைப்பெயர் நான்கனுருபு பெற்று
 னுழ் மயக்கம் இதற்கு இன்மையும் உணர்க. ஏற்றுக்
 ரபது எக்காரியஞ்செய்தற்குவந்தானென்னும் பொரு
 வச்சக்குறிப்பாய் நிற்கும். வொற்றுக்கு என்பதும் ஆது.
 இவ்வினையெச்சக்கட்டு எஞ்சிநிற்கும் வினைகளும் அது

அவை தெரிநிலைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றும் பெயரொ
 ரெச்சக்குறிப்பும் வினையெச்சமும் வினையெச்சக்குறிப்
 ப்தான் இது தெரிநிலைமுற்று, ஒதிகல்வன் இது குறிப்பு
 பெற்றபொருள் இது பெயரெச்சம், ஒதிகல்வனாதன்
 ரெச்சக்குறிப்பு, உழுதபயன்கொண்டி இது வினையெச்சம்
 யுள்ளான் இது வினையெச்சக்குறிப்பு.

கூ. பின்முன் கால்கடை வழிவிட்டத் தென்னு

மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
 வெள்ள னிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இதுவும் ஒருசொர் வினையெச்சம் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) பின் முன் கால் கடை வழி விட்டது வ
 றியும் = பின்னும் முன்னும் காலங் கடையும் வழியும் விட
 னும் சற்றவாகியு சொற்களும்: அன்ன மரபிற் காலங் க
 ன் னிளவியும் = அம்முறைமைப்போலக் காலத்தைக் குறித்.

. - ம். பின் “நிழிப்பொய்குறியபின்மையக றுலாராயா”
 தருவதோலிரந்தபின்னே” என இறப்பும் நீயிவ்வாறு
 னுணரப்பதுண்டோ எனநிகழ்வும் பற்றிவரும். முன்
 ர்த்காலாதான்வாழ்க்கை” என இறப்புப்பற்றி வரும். தீ
 பின்னின் முன்னர் முன்னின் எனத் திரித்தும். வரும்.
 கவினையென்று உணர்ந்திராமலித்தத்தால்” என இற
 நவாநிறத்தினிளவிகொல்” என நிகழ்வும் எதிர்ப்பும்
 கடை “தொடர்கூர்த்துவாமைவந்தக்கடை” என இற
 வரும். வழி “விடுவழிவிடுவழிசென்றாங்கவர் - தொடு
 யுழிநீங்கின்றாற்பசப்பே” என இறப்பும் “அவனாடுவழி
 லென்மன்னே” என நிகழ்வும் உணர்த்தும்வழியென

நிர்வும் பற்றி வரும். இடம் “களைபுநர்வைகொல்லுங்காய்
ந” என இறப்பும் உணர்ச்சுமிடத்தென நிகழ்வும் எதிர்
வரும்.

பின்னமாயினென்றதனும் பான் பாக்கு வான் வாக்கு .
கொள்க. "அலைப்பான் பிறிதுயிரையாக்கலுக்குற்றம்" "புணர்ந்தபு
பாக்குச்சென்றான்" "கொல்லாங்கொழுத்தாரை கொண்
ந்" "கொள்வாக்குவந்தான் எனவரும். அல்லது அல்லால் .
பிறிப்பெச்சமும் கொள்க. இவை பெயர்த்தன்மையும் உண்
ன்று முன் வந்த வீணையின் காவத்தை உணர்ந்திரிற்ற
நதிஞர். "வேடாக்கறிந்து" என்பது வேதலை அறிந்தென்
ந்தருதலின் எச்சமன்று. இவற்றைக் "காலங்கண்ணிய
-அற்பொய்யின்வந்தானெனவும் கின்றவிடத்துநின்றுன்
- முதவியன பெயரெச்சத்தோடு வந்துறி இறப்பு முதலி
- னுமயின். (ச

உ. அவர்தான்,

முதலிலே மூன்றாம் வினேமுதன் முடிபின.

இது முதல் கின்ற மூன்றற்கும் முடிபு உறுகின்றது.

தி - ள்.) அவற்றான் முதலினிஸ் பூதந்ரம் = முதலிய
நான் முதற்கணிந்த செய்து செய்திச் செய்து என்னும்
பின்னமுதல் முடிபின் = அவ்வெச்சவின்னையே கிழந்தின க

பெரிய உணர்வுகளை உண்டாக்காத கருத்து

நன்றென்முடித்தலென்பதனாற் செய்யா என்பதற்கும் உர
னை. இம்முடிபு கொள்க.

இனிச் செய்தனெச்செஞ்ஞற்பாசிய இன்றி அன்றி வன்ப
பென்றையாந்நயந்தருளி” “தொல்வெழிற்வணாத் தன்றி
கவிதவின்” என விரைமுதல்விரையாள் முடியும். (

உத. அம்முகி கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிப்
சினைபொடி முடியா முதலொடு முடியினும்

வினியோக ரகசிய வென்டனார் புலவர்.

இதையும் அம்முன்றற்கும் முடிபுலெற்றுமை கூறுகின்றது
(இ - ன்.) அம்முக்கொவியும் = வினைமுதல் முடிபினை
முன்று சொல்லும்; வினைவினை தோன்றிற் வினையொடுமுடி
ப்பொருளிடத்து வினையெச்சமாய்த் தோன்றிற் தமக்கு
வினைகொண்டு முடியா முதல்வினைகொண்டே முடியும்;
லொடு முடியினும் = அவ்வெச்சங்கள் தாம் தத்தமக்கு
முதலானன்றிப் பிறவினைமுதலான் முடியினும் பிறவா
யினும்: "ஓரணய என்மனார் புலவர் = தத்தமக்கு உரிய
வ்கொண்டதன்மையொடு ஒருதன்மையையுடைய என்று
புலவர். -று.

வினையொடுமுடியா எனவே முதலொடுமுடிதல் பெற்றும்
எதிர்மறை.

உ - ம். கண்ணொத்துகிடத்தான் வயிறுகொத்துகிடத்தான்
கண்வலிபூக்கிடத்தான் எனவும், வயறுகுத்துகிடத்தான்
"கண்ணின்னுமுன்றிற் கோமுதிர்வினன்யாயும்" "தா
தப்பிவிழ்த்தார்த்தரிவழிமாணிப்பிட்டா" எனவும், வினைப்பொ
ர வந்த வினையெச்சம் "காணகாரியப்பொருட்டாய் வி
ரெ முடித்தன. "அகன்மரித்துசெய்யாநுறையுமுகனமரித்த
தொம்புமாளில்." "காமன்னையெனென்னைவெத்துபுலத்தான்

முடியவருமுடியா எனவும், "உடம்புயமையானவ
க்கு - கைதெறப்பட்டுவெறிநிலையேறகிச் - சாரச்சார
யங்குற்ற" எனவும் காண்காரியப்பொருட்டாய்த் த
வினைமுதலானன்றிப் பிறவினைமுதலான் முடித்தன. ஓ
ரணியான் ஞாவிறுபுடவத்தான் ஞாவிறுபுடவத்தான் எ
காரியமின்றி அங்கனம் வந்தன. "உரக்காழியினை
பெருகியயா" என்பதும் அது. இனி "ஆகிடத்துசெறு
என்றது இடத்துகிழ்பொருளின் தொழில் இடத்திற்
யின் வினையொடு முடித்தது. இதற்கு வினைமுதலாதாரே
பொருளாயிற்று. "பூணலித்துவினக்கியபுகழ்சான்மார்ப'
தென்னும் முதல்வினை வினைவினைகொண்டது. உண்
தும் அது. இவை காண்காரியப்பொருட்டாய்ப் பிறவா
தன.

ரண வினையெச்சம்கட்டு வினைமுதல்வினையும் பிறவிநி
யியலாய் வருதலின் ஒருகுத்திரத்தார் கூறினார். இம் மு

மும் வினைமுதல்கொள்ளுங்காத் காரணகாரியப்பொரு
வருதலின், அதனையும் வேறுபடுத்தி, வினைவினை முதல்
முடியுங்காத் பெரும்பான்மை காரணகாரியப்பொருட்ட
லானும் முதல்வினை தான் பிறவினைமுதலான் முடியும்
பான்மை காரணகாரியப்பொருட்டாயே வருதலானும் இர
ந்திரத்தினால். "வினைவெஞ்சுகின்றவியும் - வேறுபட்டு,
குத்திரத்தான் வினையெச்சங்களெல்லாம் பெயர்வேறுப
றுபட்டுத் திறபான்மை வருமென்று பொதுவாகக் கூ
ன் அதன் கண்ணே பிறவினைமுதல்கொண்டனவற்றை
முதல் பொருத்தாது. என்னை? அவை வழக்கிடத்தினால்
தும் பெரும்பான்மை வருதலானும் "வினைமுதன்முடி
விதி பிறவினைமுதல்கொண்டனமையை வலியுறுத்த நிற்
விதி வேண்டுமாதலானும் என்பது. (

உதா. ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானு •

மானவக் தியையும் வினைநிலை யானும்

தாமியன் மருங்கின் முடிபு மென்ப.

இஃது ஒழிந்த எச்சங்கட்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ) - - - - - வினை எச்சம் = மருங்கின் முடிபு மென்பதும் அல்லாத பிற

பும் வினைநிலையானும் = ஆண்டு வந்த பொருளும் பறவ
தாம் இயல் மருங்கின் முடியும் என்பவையையறையின்
இயலுமாற்றான் முடியுமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-உ

- - - - - மறைபெய்தெனப்புகழ்பெற்றது மறைபெய்தென
ந்தது எனவும், மறைபெய்யியரெழுந்தது மறைபெய்யிய
ந்தனர் எனவும், மறைபெய்யியமுழங்கும் மறைபெய்யிய
தும் எனவும், மறைபெய்யிற் புகழ்பெறும் மறைபெய்யிற்
பும் எனவும், மறைபெய்யப்புகழ்பெற்றது மறைபெய்யம
ந்தது எனவும், மறைபெய்தற்குமுழங்கும் மறைபெய்தற்கு
புத்ததும் எனவும், இறத்தபிணிமையவாதது கணவ
டபிண்காதலிமுடிமலர்ந்தது எனவும், கடுத்தின்முழுன் துவர்
தின்முழுன்னெய்திந்தது எனவும், உணர்த்தக்காதுணாப
றகவினையென்றுணங்கிளரம்பிடுத்தக்காத் - சுடரிழாய்கும
மென்றுதரைத்ததை' எனவும், கல்வினைதானுற்றக்கடைபு
னைதானுற்றக்கடைநிலினைவாசா எனவும், கல்வினைதானு
வும் கல்வினைதானுற்றவழித்திலினைவாசா எனவும், கல்வி
விடத்ததவும் கல்வினைதானுற்றவிடத்துத்திலினைவாசா எ
கற்பா னுஞ்செய்தான் சொல்லத்தருபாக்குயாம்விரும்
கலனுக்கவான்யாம்விரும்புதும் இவைபிறவினைகொண்டன
வினைமுதல்வினைகொண்டவாறு முன்னர்க் காட்டினும். (

கூடு. "பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்கு வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.
இஃது அய்வெச்சம் அடுக்கியவழிப் படுவதோர் முன
கின்றது.

(இ - ள்.) "வினையெஞ்சு கிளவி சொன்முறை முடியா
யெச்சமாயுய சொற்கள் ஒன்றற்கொன்று முடிக்கும்வின
யாத: பன்முறையானும் அடுக்கு வரினும் = ஒருவாப்ப
தறிப் பலவாப்பாட்டினும் அடுக்கெனினும்: முன்னது
பயம் மின் பொருளே = முன்னின்ற எச்சம் முடிய என்
பாருள் முடிந்தனவாம், எ-து.

ததுவினவாடியமுலையன் பெரிதழிந்து = குப்பைக்கொகொட்
தது - முற்றவினந்தளிர்கொய்துகொண்ப்பின்று - நீருண்
யோரின் - நவழ்புதமறந்துபாசடருமிசைத்து - மாசொரு
வினயளதம்பழியாத் - துவ்வாளாகியவென்வெய்யொளும்" =
தனெச்சத்திடையே அய்வினையெச்சமுற்றும் அந்நிருதிப்
படன் அடுக்கி முடித்தனவும் பிறவும் பன்முறையானு
ற்கொள்க.

வினையெச்சம் பன்முறையான் அடுக்கி ஒருசொல்லான் ரு
வே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையான் அடுக்கி ஒருசொல்லான்
பதாம். "சொல்லரியுமிருத்தொழுவு" என்னும்புறப்பாட்டி
து, துங்குத்து, தருஉந்து, பாயுமென்னும் பெயரெச்சம் அ
யென்னும் ஒருபெயர்கொண்டு முடித்தன. ஆண்டு நடு
புய என்னும் பெயரெச்சம் இடைவினையிய்வந்தது. (

பசு, நிலனும் பொருளுங் காலமும் கருவியும்
வினமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
வவ்வது பொருட்டுமோ என்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

இது செய்யுஞ் செய்த என்னும் பெயரெச்சத்திற்குப் பொ
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செய்யுஞ் செய்த என்னுஞ் சொல்லே = செய்
என்னுஞ் சொற்கள் இன்னதற்கு இதபயன்என்னும்இ
தத்து = நிலனும் பொருளுங் காலமும் கருவியும் வின

யும் வினையும் உள்பட அங்வுதற்பொருட்டுமோர் அன்ன
 உ நிலப்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளுந் காலப்பொரு
 ட்பொருளும் வினைமுதற்பொருளுமென்ற ஐந்துடனே வி
 னையும் கூடச் சொல்லப்பட்ட அங்வுதலகைப்பொருட்டும் ;
 வினையுடையவாம். -எ-று.

உ-ம். காழியில் கற்குதல் துயிலுங்காலம் வளையுங்கோல்
 யான் உண்ணுமுன் என உம் ஈறு கால எழுத்தப்பெ

வும் யகர னகரமும் உடையது ஆகப்பொருளுந் -எ-று.
 இவற்றுள் வினைமுதலெனவி ஒழித்தனவற்றிற்கு வினை
 யுள் முன்வந்த பின்வரும் வினையோடு முடித்து பொரு
 ளும் வினைமுதலெனவியாயின் பின்வரும் வினையோடு முடித்
 த் தருதலும் கொள்க. இவற்றிற்குச் செய்யாநிற்கும் எ
 செய்யாநின்ற எனவும் வரும் காப்பாட்டு வேற்றனம் ஒ
 முடித்தலிற் கொள்க. “மற்றித்தோய்திருமருத்தருளாயொ
 ள” “நின்றுகாணுமருத்தினென்னென்னுமால்” என்புழி நே
 ருக் காரணமாயி மருத்தென வரும் காரணத்தைக் கரு
 ளும், நின்றிருத்தைக்காண்டல் காரணமாக அதன்காரியமா
 ; அருண் மருத்தாதத் தன்மையாக உடையனென வரும் க
 க ஒன்றெனமுடித்தற்கண்ணும் அமைத்துக்கொள்க. “தே
 ன்காளேனாவென” என்பதனும் “நீலம்பூத்தமரமாவிக
 ளுடங் காரணத்தின்கண்ணும் ஆறுசென்றவியர் என்றத்
 தலான வந்த வியரெனக் காரியத்தின்கண்ணும் அடக்கு
 ரிறுமித்த நீர் என்னாட்டின என்னெய் உண்ட என்சில்
 ள் காரியத்தின்கண் அடக்குக. “ருண்முகினைப்பூத்தவண்டு
 ளி” “தூலாக் கலிங்கம்வாவரைக்கொளீஇ” என்பன பூத்
 இயன்றகண்ணி தூலாததலான் இயன்றகலிங்கம் என
 வயம்பற்றிச் செயப்படுபொருள்மேல் தின்றன. “பொச்சா
 யாற்போற்றிச்செவின்” என்பது கருவிக்கண் அடங்கும்.
 ஆ கொடுக்கும் பாப்பான், ஆ கொடுத்த பாப்பான் என
 - ஒலிக்கும் கூலி, ஒலித்த கூலி எனவும் ஒத்த உரிமைய அன்
 னன்மை இன்னதற்கு இதுபயன் என்பனவற்றின்கண்
 உடையதும் பழம் உதிரும் கொடு, உதித்த கொடு எனச்
 மை தீர்த்தபொருண்மைபற்றி வருதலும் கொள்க. இ
 த என்பதன் குறிப்பாய் இன்ன அன்ன என்ன எனவும்
 ய எனவும் வருவனவும் கொள்க. அனை “இன்னதன்மை
 மையின்” “அன்னதன்மையினறிந்தியா” எனவும், “எ
 யியும்பன்வின்னெனையே” எனவும் கரியமாளெனென்கண்
 செய்யகொன்னவும் வந்தவாறு கொள்க. (1)

-உ-ம். அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் இளவி
 முதற்கண் வரைந்த மூன்றிற்று முறித்தே.

(2) - ன்.) அவற்றொடு வருவழி = அங்கிலம் முதலிய பெ
 ாடு வருங்கால்: செய்யும் என் இளவி = செய்யுமென்
 ன்: முதற்கண் வரைந்த மூன்றாம் உரித்து = மேல் வி
 - பல்லோர்ப்படர்க்கை முன்னிலை தன்மை என்னும் மூவ
 உரித்து. எ-து.

அவை “எஞ்சியஇளவி” என்பதனுட் காட்டினும்.

நாண்டுக் கூறிய விதி எச்சத்திற்கும் ஆண்டு விலக்
 கிற்குமென்று உணர்க. இனி அவற்றிற்கு வேறுபாடு கூற
 வேணாக்கும் பொதுவாகிய செய்யுமென்னுஞ்சொல் உ
 ர்கின்றழித் தானே தன். தொடர்ப்பொருளுணர்த்தலாற்
 தனை அவன் அது என்னும் வினைமுதல் வந்து நிலை
 ம் விளங்கித் தன் தொடர்ப்பொருளுணர்த்தி எடுத்தலே
 மற்றோர்சொல் னோக்காது செப்புமாயினுற்போல அந
 னிற்றல் முற்றிற்கு இலக்கணம்; அச்செய்யுமென்னுஞ்
 சிலிவெனப் படுத்தலோசையாற் கூறியவழி அம்முடி
 ய்வான் அமைபாது நன்றென மற்றுமோர் சொல் னோக்கி
 எச்சத்திற்கு இலக்கணம்.

இனி அம்மீது முதலிய முற்றுச்சொற்கள் எங்ஙனம்
 மெனின்: “எத்திறத்தானும்பெயர்முடியினவே” என்பத
 முதலோடு முடிந்த நாண்டுக் கூறியவாறே முற்றிற்குமெ
 ற்பற்றிலிவலது தாமேயுந் தொடர்ப்பொருளுணர்த்தி
 மெனச் சேனாவையர் கூறினாலெனின் சாத்தற்குச்
 சன ஒருவன் ஏவியவழி அல்லெவப்பட்டான் ஆகத்து அ
 வந்த உண்டானென்றவழி யான் கூறிய சாத்தனுண்டோ
 முதற் தொடர்ப்பொருள் அவன்மனத்தின்கண் உணர்த்தி
 தா நன்மக்கள் குழிஇயவழி ஒருவன்வந்துள்ள உண்டானெ
 அவ்வினைமுதற்றொடர்ப்பொருளுணர்த்தாது பால் மாந்
 த்திற்கிற்குமென்பது கருதி “எத்திறத்தானும்பெயர்முடியின
 ராகவின் அது பொருத்தயின்றென்க. (3)

கூடி. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியு
 மெதிர்மறுத்து மொழியினும்பொருணிலை திரியா
 னெ - பொருள்பெயர்ச்சொல்லும் கிளவியெனவியம் 100

உ - ம், உண்ணாவிலம் உண்ணச்சோறு உண்ணக்காலம் உண்ணா ஒதாப்பார்ப்பான் உண்ணாவுண் எனவரும். உண்ணா உண்ணும் உண்ட என்னும் இரண்டிற்கும் மறை. உண்ணா உண்ட என்பதற்கு மறை. உண்ணா என்பது உண்ணா உண்ணா உண்கு என்பனவற்றிற்கு மறை. இதனாகு என்பது இறந்தகாலம் உணர்ந்தது பெற்றும். இனிச்சோ என்பது வினாமூதலோடு வருவழி மறைபெய்யாததம்பெற்று எனச் செய்தென்பதன் மறையே வருதலும் அதுவேயோடு வருவழி மறைபெய்யாமல்வரும்ருமையாதவிறுதகாலம் உணர்ந்தது செய்வெனச்செய்தது தீர்மறையே தன்மையாய் வருதலும் கொள்க. இவ்விரண்டு உணர்ந்திருக்கும் என்பதையும் மறை. இனி உண்ணாமற்கு என்பது உண் உண்ணாய் உண்ணற்கு என்பனவற்றிற்கும் உண்ணக்காலம் உணர்ந்தது செய்வெனச்செய்திருக்கும் மறையாம். இவ்வென்பதற்கு மறைபெய்யாவியுணர்ம்பெறுது மறைபெய்யாமல்வரும்ருமையாத எனப் பிறதொல்லாள் மறைவரும். இரண்டின் உண்ணாதமுன் உண்ணக்கால் உண்ணக்கடைவழி உண்ணவிடத்த எனவுய்வரும். இனி கொள்ளாதொழிவழி உண்பவற்றிற்கும் வரும். இனிச் கரியசாத்தற்குச் செய்யுத எனவும் கல்லசாத்தற்குப் பொல்லாச்சாத்தன் எனவும் உயரச்ச்ச குறிப்பு மறைவிகற்பமும் அறிக. இனிச் சோவிறுத்தது சோ வினாயிருத்த என்பனவற்றிற்குச் சோவிறுத்தது ஐன வினாயெச்ச்குறிப்பு மறையாதலும் கொதிமறுத்தது மொழிவினுச்சத்தமாயிற் - பொருளிலுதிரியா மெச்சொல்லே" என்று சேவ்றுமையினை எதிர்மறுத்துவருவ அந்வேற்றுமையேற்றசொல் மூற்றுச்சொல்லையாதலின் மீதொற்றும் மறை வருமென்பது உறிஞராவற்று. இனிச் சோ

சென்சொல் லாயினு மிடைகிலை வரையார்.

புது அவ்வெச்சங்களின் இடைநிகழும் முடிபுதேர்
நாறு.

இ-ன்.) தத்தம் எச்சமொடு சிவனுங் குறிப்பினுள்
 யம் = தத்தம் எச்சமொடு விரிையொடும் பெயரொடும்
 யையுந் கருத்தினையுடைய எவ்வகைச்சொல்லாயினும்;
 னாயார் = அவ்வெச்சத்திற்கும் அவற்றான் முடிவன்
 ம் இடைசிற்றில் நீகொர் கொன்வர் ஆசிரியர், எ-று.
 - - ம், உழுதுசாத்தன்வந்தான் உழுதேரொடுவந்தான்
 டின்யாளை கொன்றகாட்டுளயாளை எனவரும்.

குறையாக எச்சத்தோடு இயையாது முடிக்கப்படுஞ்
 ம் இயைந்த கவர்பொருட்படுவன சிவனுக்குறிப்பின
 உண்டிலிருத்தொடுவந்தான் “வல்லமெறித்தால்வினங்
 மல்லயாணப்பெருவழுதி” என்புழி விருத்தோடு
 வல்லமெறித்தகோசரெனவுந் கவர்பொருட்பட்டு வரும்

ரச்சொல்லாயினும் என்றதனால் உழுதோடிவந்தான்
 னாக்குறித்தயாளை என எச்சம் இடைகிலையாதல் பெ
 தையகரசன்விரும்பினான் உண்டான்பசித்தசாத்தன்
 தாடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைசிற்றல் ஒன்றெனரு
 கொள்க.

20. அவற்றுள்,
 செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
 மெய்யொடுங் கெடுமே ஈற்றுமிசை புர
 மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இத செய்யுமென்பதற்கு ஈறுகெடுமாறு உறுகின்றது.

இ-ன்.) அவற்றுள் = முற்புறிய இருவகையெச்சங்
 செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்குச் செய்யுமென்னும்பெ
 ரு: ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெடும் = ஈந்
 மல் தின்ற உகரக் தன்னான் ஊரப்பட்ட மெய்யொடுங்

உ-ம், வாவும்புரவீ வழுதியோடெம்மிடையான்போரும்
 ன வாம்புரவீ போம்புறைய என தின்றன.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு ஈற்றுமிசை
 யொடுங் கெடுமெனவே செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொற்கு
 உகரம் மெய்யொடுங் கெடும் மெய்யொழித்தல் கெடு
 பெறுதல். “ஆம்புனாகுமகெனும்மொழிமே” “சாரகாட
 றியுங்கலுழிமே” எனவரும்.

சக. செய்தெ னைச்சத் திறந்த கால

மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இஃது இறந்தகாலச் சொல் ஏனைக்காலச் சொல்லோடு
என்கின்றது.

(இ - ள்.) செய்தெனெச்சத்து இறந்தகாலம் = செய்தெ
னெச்சத்தினது இறந்தகாலத் தன் இறந்தகாலத்தினை நீ
று: வாராக் காலம் எய்திடன் உடைத்து = முடிக்குஞ்
செய்க்காலத்தைப் பொருத்தும் இடமுடைத்து. எ-து.

உ-ம். நீ உன்னைவருவாய் என்பது நானே உன்னைவருவாய்
பொருள் உணர்த்தவும் வருநற்கொழிந்து உண்டற்கு
நிகழ்த்த ஆண்டுத் தன் இறந்தகாலமே உணர்த்திற்றும்.
த்தோன்றும் என்புழித் தோற்றமும் ஆட்டமும் உடர
செய்தென்பது நிகழ்காலத்திற்கும் உரித்தாதல் வாராக்
காலமுடங்கும். “வந்தினித்தினைச் சொல்லுநீவிடைகினைப்பவும்”
எ-து.

ஒன்றெனமுடிந்தவாற் செய்யு செய்யு என்பனவற்
குத எச்சங்கட்டும் இம்மயக்கம் கொள்க.

உசஉ. முக்கிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை

மெய்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து

மெய்கிலைப் பொதுச்சொற் றிளத்தல் வேண்டு

இது நிகழ்காலச்சொல் ஏனைக்காலங்களையும் உணர்த்து
கிறது.

ாம் இயல்பையுடைய எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும்
காலத்து மெய்கிலைப் பொதுச்சொற் றிளத்தல் வேண்
காலத்திற்கு உரித்தாய் நின்றும் ஏனைக்காலங்களையும்
நிற்கும் பொருள் நிலைமையினையுடைய செய்யுமென்
பவாற் சொல்லுதலை விரும்பும் ஆகியன. எ-து.

முக்காலத்திற்கும் பொதுவாய் முற்றும் எச்சமாய் நி
திப் பொதுச்சொல்லென்றார்.

உ-ம். மலைநிற்கும் திச்கடும் ஞாலிரியங்கும் நிற்கனியங்கு
“வெண்கதிர்க்கனலியொமெனிலவந்திரிதருந் தன்ருடல்வனை
மும் வரும். திச்கடுமென்றும் பன்மும் இன்றும் மேலுந்
பதனை ஒப்ப விளக்கியவாறு காண்க. மெய்கிலையொ
நிகழ்காலச்சொல்லோடு ஒவ்வாமையை உணர்த்துதற்கு.

சக. வாறாக் காலத்து நிகழும் காலத்து

மோராவஞ் வஞமம் வினைச்சொற் கிளவி
பிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்

வினைத்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இது வினைவின்கள் எதிர்ப்பும் நிகழ்ப்பும் இறப்பொடு ப
கின்றது.

(இ - ன்.) வாறாக் காலத்தும் நிகழும் காலத்தும், ஒ
டம் வினைச்சொற்றிளவி = எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் த
வருகின்ற வினைச்சொல்லாகிய சொல்லின் பொருண்
தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல் = தொழில் இறந்த
சொல்லுவான் கருத்துவகையாற் தொழில் இறந்தனவாக
உறல்: விரைத்தபொருள என்மனார் புலவர் = விரைவுபெ
றிய உடைய என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். ஈ - ன்.

உ-ம். சோறுபாணித்தவழி உண்ணுநிருந்தானைப்
கெட்டுக் குறைபுடையானொருவன் இன்னும் உண்டாயினோ
உண்டேன் போத்தேன் என்னுயர் உண்ணுகின்றனும்
ன் போத்தேன் என்னும்.

செய்வ தில்வழி நிகழும் காலத்து
மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இது மிக்கதொன்றன்கண்ணே இறப்பும் எதிர்ப்பும் நிகழ்வே
குமென்பின்றது.

(இ - ன்.) மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் றட்டி = இருவ்
பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த இருவினைக்கண்ணே நிகழும் வி
ல்லை கோக்கி: அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்றிளவி = திரி
பயக்கும் அம்மிக்க தனது பண்டைக்குறித்து வரும் வி
சொல்: செய்வது இவ்வழி = ஈட்டிச்சொல்லப்படுவதோர்
ல் இவ்வாத இடத்து: நிகழ்காலத்து மெய்ப்பெறத் தோன்
ருட்டி ஆகும்மே = நிகழ்காலத்தான் யாப்புறத்தோன் றும் பெ

மடைத்ததும், எ-து.

உ-ம், தவஞ்செய்தான் செய்வான் தாயைக்கொன்றான் எ
ன் என்பன முதலியன மிக்கவினைச்சொல். கவர்ச்சம்புகாதி
யம்புகாதிப்பன் என்பன அவைப் பண்புருந்த வினைமுதற்
பவ சுட்டியொருவர் பெயர்கொள்ளாமல், யாவன் தவஞ்செய்
பன் கவர்ச்சம் புறும், யாவன், தாயைக்கொன்றான் அவன்
புறும் எனவும், ஒருவன் தவஞ்செய்யிற் துறச்சம் புறும், தா
யல்லின் நிரயம் புறும் எனவும் வரும். இங்ஙனம் பொது
ற்குறாது சாத்தன் தவஞ்செய்த துறச்சம்புக்கான் தவஞ்
துறச்சம்புக்குவனெனச் சுட்டியொருவர் பெயர்கொண்டவழி
லங்களைத் கூறப்படுதலிற் செய்வதில்வழி என்றார். வினைச்
நிஷேதாதிதா தவஞ்செய்தான் தாயைக்கொன்றான் என
பயராய் வருதலுங் கொள்க.

உசு. இதுவெயல் வேண்டுமென்னுங் கிளவி
யிருவாய் விரியும் பொருட்டா ரும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இது முற்றுச்செறிப் பொருள்தரும் வேறுபாடு கூறுகி

(இ-ள்.) இது செயல் வேண்டுமென்னுங் கிளவி = 1
வினைச் செயல்வேண்டுமென்று சொல்லப்படும் - முற்றுச்

முயிருப்பான் பிறனொருவனிடத்திலுமுண்டானதும், எ-து.

உ-ம், சாத்தன் ஒதல்வேண்டும் என்புழி வேண்டுமென்
தொல் ஒருவழிச் சாத்தனென்பது எழுவாயாய் மே
லுந் பயனியையோடு முடிந்தபுழி அவ்வேண்டுதல் சாத்தன்
சாத்தனென்னும் எழுவாய் ஒதலென்னும் வினைப்பெ
ய்தவழி இவ்வேண்டுதல் தந்தைதாய்மேலும் நின்றன
(8)

க.

சசு. வன்புற வஞ்சும் வினாவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத் துணர்ந்துதற் றுரிமையு முடைத்தே

இதுவும் வினைச்சொற் பொருள்படும் வேறுபாடு கூறுகின்ற.

(இ - ன்.) வன்புற வருடம் வினாவுடை வினைச்சொல் ஒரு குக்கு உரைத்தானென்று ஒருவன் மனங்கொண்டிருத்தல். அவ்வினாவுக்கு உரையாமையை அண்மனத்த வலியுற வரும் வினாவியுடைய வினைச்சொல்; இதிலுமுத்து உரை உரிமையும் உடைத்த = அவ்வுரையாமையை உண்மதிமையைய மறுத்துத் தான் உரைத்தானுடைய உடம்பட்டமைக்கு உரைத்துதற்கு உரிமையினையும் உடைத்து. -று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் மறுத்தல் பெரும்பான்மை நிறுபான்மையாம்.

ஆ. ௪. ௧ என்பனவினா. ஒருவன் கத்திராதுதலையிங்கு இன்னுக்கு உரைத்துப் பின் தெருண்டவழி அக்கு உரைக்கப்பட்டான் நீ என்னை வைதாயென்றக்கால், இதேனே எனத் தான் வைதாமையை வலியுறுத்துதற்குத் தானே, அப்பொழுது வைதேன் நோகாதே என நேர்த்தனை நிற்கும். இனித் தான் வைதாமையை வலியுறுத்துதற்கு இதேனே என்றுஞ்சொல் வைதிலேனென்றும் எதிர்மறைத்திடுதற்கும் வன்றதுமாம்.

உதா. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் றினவி
உதா. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் றினவி

இஃது எதிர்வு இறப்போடும் நிகழ்வோடும் மயங்கு
நி.

(இ - ன்.) வாராக்காலத்து வினைச்சொற்றினவி. = எதிர்வரிய வினைச்சொல்லாகிய சொல்லின் பொருண்மை; நிகழ்வினுக்கு இறப்பத்தோன்றும் இயக்கையுக் தெளிவுநிலை = வழங்கலாற்றான் இஃது இப்பெற்றித்தெனப் (அறிந்திருந்த இயல்பாகதாம் இது நிகழின் அது நிகழ் நெறியாற் தெளியப்படுதலுக்கு சொல்லுமிடத்து இறந்தலானும் நிகழ்காலச்சொல்லானும் வினக்கத்தோன்றும்.

உ - ம். இக்காட்டுப் போகித் கூறைகோட்படுவன் என கூறைகோட்பட்டான் கூறைகோட்படுகின்றான் எனக் இயற்கை; ஏறம்பு முட்டைக்கொண்டு திட்டையேறியத மழைபெய்வதாம் என்னுது மழைபெய்தது மழைபெய்கி கூறுதல் தெளிவு.

உதா. செய்யப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிப்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.
இது வினைச்சொற்கள் மரபுவழுமைதி கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) செயப்படுபொருளை = ஒருவினாமூதல் ஒருபொருளை உறுவதாயிடு பொருளை; செய்தது போலத் தெளிந்ததும் = தான் அத்தொழிலினைச் செய்த வினை அத்தொழில் அதன்மேற்படக் கூறுதலும்; வழி = வழக்கின்கண்ணே நடக்கும் முறைமை. எ-று.

எனவே இலக்கணம் அன்றாயிற்று.

உ - ம், இவ்வம் மெழுகப்பட்டதென்னுது இவ்வம் பெருமலாம். * இங்ஙனம் வினாமூதல்வாய்பாட்டாற் கெழுதி வளியின் அடப்படுவதனை நோக்கி அரிசி தானே அச் செயப்படுபொருளை வினாமூதலாகக் கூறலும் அடங்குமுறிப்படக்கொத்ததுப் என்றார். இவை கருமக்கருத்தார்.

இனி ஒன்றெனமுடிந்தவான் இவ்வாறெழியும் எனவந்தானே செய்வதாகக் கூறல் கருவிக்கருத்தாவும் உ

சக. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ் சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இஃது ஒர் பொருள்மைகுறியாத இறப்பும் எதிரவும் ம கின்றது.

(இ - ன்.) இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும் = இயற்கையு இரண்டுகாலமும்; மயங்கும் மொழிக்கிளவி சிங்றும் = தம்முள் மயங்கும் மொழிப்பொருளாய் விசுறும். எ-று.

உ - ம், இவன் பண்டு இப்பொழிதத் த வினையாவெர், வானொடுவெருண்வெந்தான் பின் நீ என்செய்குறவை அனை வினைப்பெயரும் வினையுமாய் மயங்குதலின் மயச்சொக்கிளவி என்றது பொதுப்பட மயங்கும் மொழிக்ஞ்சு.

இ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வணாயார்.

இது நிகழ்வு ஏனையவற்றோடு மயக்குமென்கின்றது.

(இ - ன்.) ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வணாயார் = நி; இறப்போமும் எதிர்வோமும் மயங்குதலை நீக்கார் கொயர். எ-று.

உ - ம், இவன் பண்டு இப்பொழிலகத்த வினையோமும்,

எனவரும்.

முழுத் தகாலமும் வினைப்பெயரோடு மயங்கும் என்ஞ்செய்த
கவலை கொள்க.

வினையியல் முற்றும்..

ஏழாவது

இடைச் சொல்லியல்.

இ. இடையெனப் படுப பெயரோடும் வினையோ
கடைபெற் றியதுத் தமக்கியல் பில்வே.

ததாயதறு. ஐரகுததயய ஐரகுததயய
கவான் உறுதின்றது.

(இ - ன்.) இடையெனப்படுப = இடைச் சொல்லென்று
வினை; பெயரோடும் வினையோடும் கடைபெற்று இயது
ரும் வினையும் உணர்த்தும் பொருளைச் சார்ந்ததென்று
ய வெளிப்படுத்த எட்கும்: தமக்கு இயல்பு இல = தமக்கு
சூப்பொருளை உணர்த்தும் இலக்கணமுடைய அல்ல. எ-
ழுன்னும் பின்னும் கிற்றமேனும் பெரும்பான்மையும் இ
த்தவின் இடைச்சொல்லென்றார்.

உ - ம். "அதிகாரேழுநிகாமமேயே" "வருகநிலம்ம
சேர" எனப் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்த கின்று அவந்
ருளை வினக்கின. தமக்கு இயல்பில எனப் பெர்த்துப்படக்க
தற் சாரப்படுஞ் சொல்லின் வேறும் கிற்றலேயன்றி உண்ட
திரிதேனோ அருங்குரைத்த என்பனவற்றிற்கு உறுப்பாய்
ங்கொள்க.

-இ. அவைதாம்,

புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைத் குதகவும்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருகவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா. குருவு

ம்கைகிலைக் கிளவி யாதி வருகவு
மிகைகிறைக் கிளவி யாதி வருகவு

அருகிற் குறிப்பிற் பொருள்செய் குருவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குருவுமென்

தற்பண் பிளவே துவலுங் காலை.

இஃத அங் இடைச்சொற்களின் பாருபாடு உறுதின்ற.

(இ - ன்) அவைதாம் = முந்தைய இடைச்சொற்கக் கரியல் நிலையிடைப் பொருள் நிலைக்கு உதாவும் = இருமொழிப் புணர்ச்சில் இயன்ற நிலைமைக்கண் அவற்றின் பொருளினிவிசயத்து வருவாறுவும்; வினைசெயல் மருங்கிற் காலமொடு = மகனிலை நின்ற காரியத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் இட

வும் = வேறுபடச்செய்யுஞ் செவ்வாய்ப்பொருள் முதலுண் உருபென்னுங் குறியாய் வருவனவும்; அசைநிலைக் வருவனவும் = தமக்கோர் பொருளினிந்த தாள் சார்ந்த கலை அசையப்பண்ணும் நிலைமையவாய் வருவனவும்; க் கிளவி ஆடு வருவனவும் = செய்யுட்கண் இசைநிலைத் தளாக வருவனவும்; தீத்தங் குறிப்பிற் பொருள் பெயருவார் தாத்தாங் குறித்த குறிப்பினாலே அவர் குறித்த பெயரினியினவும்; ஒப்பு இல் வழியாற்பொருள் செய்குவனவும் = இனம் உய்த்துணர்வின் உலகெயல்வழக்கினாற் காட்டார் ஒப்பின் தி நின்ற ஒப்புமைப்பொருள்மையை உணர்த்தி வருபுகளும்; என்று அப்பண் பிளவே துவலுங் காலை = உலகப்பட்ட அங் குறியல்பினைவுடைய சொல்லுமிடத்த.

பொருளினிலக்குதவுவன, எல்லாம் என்பதனை வந்துச்சாணையாக்கியும் கம்முச்சாரியை உயர்திணையாக்கியும் க் வருவன. இதனானே காரங் கரம் முதலிய எழுத்துச்சாரியை

உ - ம். உண்டான் என்புழி உண்மென்னும் முதனிலை . நின்ற டகரத்தினையும் பாலும் இடமுங் காட்டும் ஆனிடதுகின்றவாறு காண்க. உண்டு வன்னும் எச்சம் முதலிய உ - ம் இடமும் உணர்த்துமென்பது. வந்தான் வந்தது எ - களர்த் பெறுதல் “பிரிவுவேறுபாடுச் செய்தியவாடி” எ - கொண்க. தன்னினமுடித்தலென்பதனான் உண்டவென்றார் தொழிற்பெயரும் கம்பி நங்கை என்னும் பெயர்ப்பெயரிடைச்சொற் பெற்று வருதல் கொண்க. கண்ணகன் டுழிக் கண் இடப்பொருளுணர்த்துதலும் உடர்க்கால் ன்க் உருபாகலும் முந்தையிலும், “அனைவையாகண்மாரே” “பெயரான் பிறத்தமாரே” என்புழி மாற்றெனும் இடைச் செயல் அடுத்தக் காணப்பொருள் உணர்த்திநின்றவின் மூறுமைப்பொருள் உணர்த்தினிறதல்லாமை உணர்க. அது என்பொருள் உணர்த்திநிற்தேற் “கறைய்தொழியாய்வாழும் பூழி வாழாமாற்றை என் இரண்டாதுது விரியாதகம். “மந்திரபுனிதவழி” என்புழி முறைமையிழை வருவாத அறிதனை வகை விரிதலானும் “இயல்புகளிகோலோச்சமன்னகன்”

பொருள்விரும்பியவியன்று தனக்கேற்ற உருபை ஏற்பு
இம்மூர்த்தம் புணரியலுள்ளும் வினைவியலுள்ளும் வேற்
தினுள்ளும் உரி இடைநின்ற மூன்று என்ருக்கூறினார்.
2 ஒப்பில்வழியாற் பொருள்செய்யும் உவமவருபுகள் “அ”
என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உவம வியலுட் உறுப. அஃது
ஒப்புணர்ந்ததால் “ஒப்புருகுவுமவெறுப்புமென்ற” என
வியற் சூத்திரத்தான் உணர்க.

25. அவைதாம்,
முன்னும் பின்னு மொழியடுத்த வருதலுள்
தம்மீது திரிதலும் பிரிதவ னிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

26. இன்னும் அவற்றுக்கோர் பொதுவிதி கூறுகின்ற
இ-ள்.) அவைதாம் = முற்கூறிய இடைச்சொற்கள்
வருதலையன்றி: மொழி முன்னும் பின்னும் அடுத்த
= தம்மாற்சாரப்படுஞ் சொற்களை முன்னும் பின்னும்
கூறு வருதலும்: தம் ஈறு திரிதலும் = தம் ஈற்றொத்து
வருதலும்: பிரித அவன் நிலையலும் = ஒர் இடைச்சொ
று இடத்தே மற்றொர் இடைச்சொல் கிற்றலுமாயி: அ
ல்லாம் உரிய என்ப = அத்தன்மையையுடைய இலக்க
ளாம் இவ்விடைச்சொற்கு உரிய என்று சொல்லுவர்
2-று.

27-ம். அதுமன் கேண்மியா இவை முன் அடுத்தன; “செ
யுதலு” “ஒதுவீனிகே” இவை பின் அடுத்தன; “செ
யுதலில்ல” இது திரித்தது; “வருகதில்லம் வெஞ்
” “பண்டறியாதிர்போற்படர்நெய்மற்றொகாலே” இவை
3. அன்னவையெல்லாம் என்றதனான் “மன்னைச்சொல்
ன்னைச்சொல்லே” எனத் தம்மை உணர கின்றவழி 4.
“எனக்கொழுன்ன” என எழுத்துச்சாரியை ஈறுதிரி,
28.

29. கழிவே யாக்கி மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்முன் நென்ப மன்னைச் சொல்லே.

(இ - ன்.) மண்ணைச் சொல் கழிவே ஆக்கம் ஒழியினைச்
 2 அம்மூன்று என்ப = மண்ணைச் சொல் கழிவுபொருள்வ
 ப்பொருண்மையும் வச்சமாய் ஒழிந்துகின்றசொற்பொருள்
 ன்று சொல்லப்பட்ட அம்மூன்று உற்றையுடையதெ
 ன் ஆகிரியர். எ-று.

உ-ம். "செதியகட்பெறினையெமக்கேயுமன்னே" பொதுமா
 றதுவரினதுமன்னே" "பரிசெலராவியாயெகேவே - கூரிய
 மன்நிட்டமின்று" எனவரும்.

இதி. விழைவே கால மொழியினைக் கிளவியென்
 றம்மூன் நென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இதையும் அது.

(இ - ன்.) தில்லைச்சொல் விழைவே காலம் ஒழியினைச்
 2 அம்மூன்று என்ப = தில்லைச் சொல் விருப்பமூல் கா
 துகின்றபொருண்மையுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்மூ
 றையுடையதென்று உறுவர் ஆகிரியர். எ-று.

உ-ம். "வார்த்திலங்குலையெயிற்றுச்சென்மொழி - யரினை
 கதில்லம்மயானே" எனப் பெறுதற்கண் உளதாயி விரு
 து. "வருகதில்லம்மவல்லெவருகதில்லம்மவல்லே" என
 விழுந்தது ஆங்கு இளைப்ப தூலரிமாவேருதல். காலிற்
 ன்ந் இது காலங்குறித்தது. "வருகதில்லம்மவெஞ்சேரி
 வந்தக்கால் இன்னதுசெய்வென ஒழியினைசுருதித்தது.

இங். அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமைசெய்து
 றப்பா னுன்றே கொண்ணைச் சொல்லே.

இதையும் அது.

(இ - ன்.) கொண்ணைச் சொல் அச்சம் பயமிலி காலம் பெ
 றது அப்பால் நான்கேகொண்ணைச்சொல் அச்சப்பொருள்
 மம்பொருள் காலப்பொருள் பெருமைப்பொருளென்று
 . அக்கற்று நான்கேயாம். எ-று.

உ-ம். "கொண்ணைபோலவந்தோர்" என அச்சமும் "கொண்

நக் காலமும் "கொண்ணுர்துஞ்சினும்" எனப் பெரு
 த்திற்று..

இள. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதீர்மறை
முற்றே யெண்ணே தெரிநிலையாக்கமென். ௦
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இதிலும் அது.

(இ - ள்.) உம்மைச்சொல் எச்சஞ் சிறப்பே ஐயம் எத்
தென்னே தெரிநிலையாக்கமென்று அப்பால் எட்
மன்னுஞ் சொல் எச்சத்தைக் குறிப்பதஞ் சிறப்பைக்
ஐயத்தைக் குறிப்பதும் எதிர்மறையைக் குறிப்பது
குறிப்பதும் எண்ணைக் குறிப்பதஞ் தெரிநிலையைக் குறி
த்தைக் குறிப்பதென அக்கற்று எட்டாம். எ-று.

எச்சம் இறந்தததழிவதும் எதிரததழிவதென
து. சாத்தனும்வந்தான் என்னும் உம்மை கொற்றனும்
எதிரததழிவிற்து. பின் வந்த கொற்றனும்வந்தான்
கின்ற சாத்தனும் வந்தான் என்பதனைத் தழுவுதலின்
தழிவிற்து. இனி இவ்விரண்டினையும் எதிர்காலம்
யாக்கி இன்று சாத்தனும்வரும் காளைக் கொற்றனும்வரு
எதிரததழிவிற்து என்றுமாக. இன்னும். இவ்வெச்ச
தருவர்க்குச்செல்வல் என்றற்கு யானும் அய்வர்க்குப்
பன் முழுவதும் தருவுவதும் அவ்வாறு கூறினற்கு
யுர்க்குந் தோலென ஒருபுடை தருவுவதென
தாம். சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பென இருவக
பொறையொன்றையொன்றாய்பெய்தடினும் - கைப்பறையெச்சம்
"குறவருமருஞ்ஞன்றத் துப்படினே" "ஊர்க்குமரு
புகை" என்பன உயர்வு. அய்வர்க்குந் துப்படினே புலால் தின்னா
இழிவு. "ஊர், திரப்பான் போலெனவந்துஞ்சொல்லுமுக
போல்வதோர்மதுகையுமுடையன் - வல்லாராவழிபட்டு
ரன்போல - ஸங்காரக்கட்டோன் றுமடக்கமுமுடையனின்
ணைக்கிற்றணிக்க - வுல்லாரன்போல்வதோர்வன்மையுரு
"அருருவன்" என்புழி இன்னென்று துணியாக.

என எதிர்மறையை தழிபாக உடைத்தாய்கின்றலின்
இஃது "அறினை விாவுப்பெயரியல்புமருவையே" என
பெயும் வரும். இது பிறிதோர்பொருளினைத் தருவாது
நிழிவின்மையை மறுத்ததிற்தலின் எச்சத்தின் மேலு
ஆசிரியர் "எதிர்மறையெச்சம்" என்றமையின் இஃது ௦

உறும். தமிழகாட்டுமுதலாதற்கும்கந்தார் "யாதுமுமே" "என்புகருமன்னை" என்பன முற்றும்கை. "நிலனாகிருத்தி
 னாகாயமுமெனப்பூதமைத்து" என்பது என். "மண்டி
 சிலனெக்தியலிசம்பும் விசம்புதைவருவனியும்" என்பதும்
 சிலமடிதோய்தலிற்றிருமகளுமல்ல - னாமகளுமல்லனிகள்
 என்பது திருமகளோ அரம்களோ என ஐயுறுது ஆராய்த
 லிற் தெரிகிலை. "ஐதேய்த்தன்றுபிறையுமன்று-மைநீர்த்த
 னன்று - வேயமன்றன்றுமலையுமன்று - பூவமன்றன்றுச
 " என்பதும் அது. மெடியனும் வலியனுமாயினுன் எ
 டு. "செப்பெவழிவினும்வனாகிலவின்றே" என்பது து
 க்கிக்கோடல் குறித்தமையின் ஆக்கமுமாம்.

இ.அ. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழிநிகை
 தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
 மிருமுன் நென்ப வொகா சம்மே.

இதிலும் அது.

இ - ன்.) பிரிநிலை வினாவே எதிர்மறை ஒழியினைத் தெரி
 சிறப்பொடு தொகைஇ மிருமுன்று என்ப ஓகாரம்மே
 னப்பொருண்மை வினாப்பொருண்மை எதிர்மறைப்பொருள்
 சிந்தனொத்தொருண்மை ஆராயும்நிலையையுடையபொ
 ள்க்கின்ற இவற்றை மிருதிப்பொருண்மையோடே தொ
 ப்பொருண்மை ஆறு என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.
 உ-ம். "யாளுதேதேனவர்பொய்கழங்கலமே" இது தே
 ப் பிரித்தலிற் பிரிநிலை. காத்தனுண்டானே இதுவினா. ய
 வேன் இஃது எதிர்மறை. கொள்ளுகொண்டான்
 னெய்யப்பொகலானாயினான் என்பவின் ஒழியினை. திரும
 ன் அரம்களோ அல்லன் இவன்யார் என்பது தெரிநிலை.
 மயறம்வின்றியொத்ததே" இது மிருதி உணர்த்தலிற்

இ.க. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
 யிற்றகை யிங்கவைத் தெனா சம்மே.

இதெபரும்பான்மை பொருள்படுமாறுத் திதுபான்மை.
 பாமாறுங் கூறுவன்றது.

(இ - ன்.) தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே சத்
 தவந்து ஏகாரம்மே தெளிவுபொருண்மை வினாப்பொரு
 ளைப்பொருண்மை எண்ணப்பொருண்மை சற்றகையாத்
 தவந்து வகைப்படும் ஏகாரம். எ-று.

(இ - ன்.) விழுவின் தில்லை தன்னிடத்து இயலும் = 'மரணத்திலைச்சொல்லே' என்ற மூன்றனுள் விழுவின் தில்லை தன்மைக்கண் அல்லது வாராத. எ-று.
உ-ம், முற்காட்டியது.

ரனவே ஏனைய எல்லாவிடத்திற்கும் ஈரியவாயின. (உ-ம், தெனியி னேயுஞ் சிறப்பி னேவு மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இஃது ஏகா ஒகாரங்கட்டுப் புறனடைகூறுகின்றது.

(இ - ன்.) தெனியின் ஏயுஞ் சிறப்பின் ஒவும் ஆய்நீர், னாய என்ப = முற்கூறிய தெனியின்கண் வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின் ஒகாரமும் இரண்டுமாத் திரையின்மிக்கு மூரையினையுடைய என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.
உ-ம், முற்காட்டியன.

உ-ம். மற்றென் இளவி விரைமாத் துசைகிலை யப்பா விரண்டென மொழிமூர் புலவர்; இதுபொருள்பொறும் அசைகிலையிற் கூறுகின்றது.

கிண்கின்றது ஒழிய இனி வேறொன்று என்னும் பொருள் அசைகிலையாதலும் என்னும் அக்கூற்று இரண்டாம் புலவர். எ-று.

உ-ம், "இனிமற்றொன்றுரை" "மற்றையாகவிரையாநிலை அடைந்திடுமெனமறுதலிலே" எனத் தொழிலும் காலமுந் புற்றி வரும், "அதுமற்றவனக்கொன்னாது" என்பது அஃ உரையாடாரின் துழிப் பொருள் குறியாத மற்றொரு சகிலை வரும் என்பாரும் உளர்.

உ-ம். மற்றென் இளவி யிறந்த பொருட்டே.

இது பொருள்பொறு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) மற்ற என் இளவி இறந்த பொருட்டே = இஃது சொல் ஒன்றினிடத்து கின்றும் ஒன்று போலிற் பொருண்மை உணர்த்துதலுடைந்த. எ-று.

உ-ம். “எற்றெனுடம்பினெழினலம்” இஃது என் கலம் என நின்று. “எற்றெற்றயில்லாருள்யானேற்றயில்லாதேன்” உம் இதபொழுதுதணிவில்லாருட்துணிவில்லாதேன் யாதுணிவிறத்தென்பதுபட நின்று.

உசச. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுகிலை பொழிய வினங்குறித் தன்றே.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) மற்றையது என்னுங் கிளவிதானே = மற்றையப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் மற்றை என்னும் ஐகா. டைச்சொல்: சுட்டுகிலை ஒழிய இனங் குறித்தன்றே = டுணர்ச் சுருதப்பட்டபொருளொழிய அதன் இளப்பெயரிதிற்கும். எ-து.

உ-ம். ஆடை கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வெண்மையது கொண்டு வர்துள்ளல் அதற்கு இளமையாகடகுறித்துகிற்கும். இனிச் சிறப்பான்மை மற்றையாடை எனையும் வரும்.

மறையன இடைச்சொல்லைப் பிரித்தோதாது மற்றையவுளை ஒதினார்.

சுஎ. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) மன்ற என் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும் = மன்ற சொல் தெளிவுப் பொருண்மை உணர்ந்தது. எ-து.

உ-ம். “மடவைமன்றநாழியமுருகே” என மன்ற அறியிய தெளிவித்தது.

சுஅ. தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே = தஞ்சஞ் சொல் எனிது என்னும் பொருண்மையையுடைத்து.

உ-ம். “முரசுகெழுதாயத்தடைசேதஞ்சம்” எனத் தஞ்சம். தீத்தல் எனிதென நின்று.

சுச. அந்தி லாங்க வசைசிலைக் கிளவியென்

ஐயிரண்ட் டாகு மியற்கைத் தென்ப.

இது பொருள்படுமாறும் அசைநிலையுங் கூறுகின்றது.
(இ - ள்.) அந்நில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவி என்று ஆவிர
ம் இயற்கைத்த என்ப = அந்நிலை என்னுஞ் சொல்
இடப்பொருள் உணர்த்துதலும் அசைநிலைச்சொல்லாதலும்
அவ்விரண்டு கூறும் இயற்கையைப்படைத்து என்று கூ.
ர். ஏ-று.

உ-ம், “வருமேசெலிழையநில்” “அந்நிற்கச்சென்னுந் தழுவில
இடரும் அசைநிலையுமாய் கின்றது.

எஃ. கொவ்லே யிலக்கம்.

இது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

உ-ம், “யாதுகொன்மற்றவர்கிலையே.”

“இதனானவண்ணுகொன்மஇவல்லோர்க்கே” எனத் து
றையஞ் சிறிதுகிணைத்தலும் ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொன்
ரக. கொவ்லே யிலக்கம்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) எவ்லே இலக்கம் = எல் என்னுஞ் சொல்
பொருண்மை உணர்த்தும். ஏ-று.

உ-ம், “எவ்வளையெய்மொடுநீவரின” எனவரும்.

எஉ. இயற்பெயர் முன்ன ஈரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் விளையொடு முடிமே.

இஃது ஆர் என்னும் இடைச்சொன்முடிபு கூறுகின்றது

(இ - ள்.) இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக் கிளவி = இரு
இயலும் பெயர்க்கும் ஆர்நினை இருபாற்கும் இயலும்
முன்னர் வரும் ஆர் என்னும் இடைச்சொல்: பலர்க்கு உ
விளையொடு முடிமே = ஈர்கான் ஒற்றினை ஈழுங் உடைய
நிலாண் முடியும். ஏ-று.

உ-ம், பெருஞ்சேத்தனார்வந்தார் முடவனார்வந்தார் முட
வையார்வந்தார் தந்தையார்வந்தார் எனவும், கிளியார்வந்த
தரும்.

பெரும்பான்மை இயற்பெயர் கூறவே கம்பியாள்வந்தார் வந்தார் எனச் சிறுபான்மை உயர்திரைப்பெயர் முன்னரே ஒன்றொழுத்தலாற் கொள்க. இவை தாம் ரகர ஈற்று நமயின் விளியேற்கும் இடத்து இகர ஈறும் ஐகர ஈறே விளியேற்குமுன்று உணர்க. ஒருமைப்பெயர்லின்று வியை ஏற்றலின் இடை ஒருவரைக் கூறும் புன்மைக்கே றுயின்.

(இ - ன்.) அசைநிலைக் கிளவி ஆகுபழி அறிதல் அங் அசை அசைநிலைச்சொல்லாம் இடம் அறிக. எ-று.
'ஆகுபழியறிதல்' என்றதனான் உம்மைமுன்னரும் உம் முன்னரும் வருதல் கொள்க.

உ-ம். "பெயரினாயதொகையுமாருளவே." "ஆய்லாவு சல்லுமார்முதலே" எனவரும்.

எசு. ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை யாவிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப.

இஃது இசைநிறையும் அசைநிலையுங் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) ஏயுங் குரையும் இசைநிறை அசைநிலை ஆவிய் இயற்கைத்த என்ப = ஏ என்னும் இடைச்சொல்லுங் கும் இடைச்சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென வறு அய்விரண்டு இயல்பினையுடைத்து என்று கூறுவர் எ-று.

உ-ம். "ஏவிய்தொத்தனாலைன்றன்னொடு" இஃது ஏவையெனச்சொல்லியது இஃது அசைநிலை. "அவிதோ, பதலுருங்குரைத்தே" இஃது இசைநிறை. "பங்குரைத்த சன்றுபடும்" இஃது அசைநிலை. தேற்றோகாரம் முதலிய சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டு இசையாத தொடர்க் கிட் பிரிந்திசைத்தலின் வேறுகறினார்.

௪௫. மாவென் னெளி வியங்கோ ளைசச்சொல்.

இஃது அசைநிலை கூறுபெற்றது.

(இ - ள்.) மா என் னெளி வியங்கோள் அசைச்சொல்
நம் இடைச்சொல் பெரும்பான்மை வியங்கோளைச் ச
நிலையாய் வரும். எ-று.

உ-ம். “புற்கையுன் கமாடுகாற்றையோனே” எனவரும்.

எ-று. மியாயிக மோமதி மிருஞ்சின் ஒண்ணு

— — — — —

இ - ள்.) மியா இக மோ மதி மிருஞ் ளன் எனனும. ஆக
= மியா இக மோ மதி இரும் சின் என்று சொல்லப்
பட்டது இடைச்சொல் ஆறும்: முன்னிலை அசைச்சொ
நிலைப்பொருளை உணர்த்தும் அசைச்சொல்லாம். எ-று.

இ-ம். கென்மியா சென்மியா எனவும், “கன்பணியா
நிதோழி” எனவும் “காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ”
“உரைமதிவாழியோவலவ” எனவும், “மெல்லம்புலம்புக
எனவும் (இது காணென்றவாறு), “காப்பும்பூண்டுகிடுகலை
” எனவும் வரும். (

௪௬. அவற்றுள்,

இருமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுங்
தருநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

இஃது மேலைதற்குப் புறனடை கூறுபெற்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் இருமுஞ் சின்னும் = முந்தைய
இருமுஞ் சின்னும்: ஏனை இடத்தொடுங் தருநிலை உ
ரை புலவர் = ஒழிந்த தன்மைச்சொல்லோடும் படர்க
லோடும் பொருத்தும் நிலைமையுடைய என்று கூறுவர்
எ-று.

உ-ம். “கண்டுகுமல்லமோ” “கண்ணும்படுமோவென்றிசி
எனத் தன்மைக்கண்ணும், “புகழ்த்துகுமல்லமோபெரி

சித்திரத்திலிருந்து எண்ப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்தன. சூரகேதும்புப்படைபுள். “வினியின் - நிருணிதமுக்கிரீவநீத் - தொருநியாகித்தோன்றலியுமிய - பெறவரும்பரிசினல், டன் * * * மலிழையோனே.” என மதி படர்க்கைக்கண்ணைத் “தீருகிரீவபுடைய” என்றதனானதல் “அவ்வச்சொயவை” என்னுஞ் சூத்திரத்தானாதல் அமைத்துக்கெறி மதியை அறிவாக்கிப் பல அறிவுடனே நியொருவனோல் கங்கும் எனப் பொருள்கூறுவாரும் உளர்.

“ஊர்வலமனுமூரணியின்” என்னும் புறப்பாட்டினுட் “சென்மலெம்விழையுடைநாட்டென” என்பதனையுந் தன்மை

அப்பொருதனும் பாட்டுடைத்தலைவனோக்கிப் பின்னுரகப் பொருள்கூறுதலும். ஒன்று

எ.அ. அம்ம கேட்பிக்கும்.

இது பொருள்பொறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அம்ம கேட்பிக்கும் = அம்ம என்னுஞ் சொல்லின்றதனைக் கேளென்று ஒருவர்க்குக் கேட்பிக்கும் பெரின உணர்த்திநிற்கும். எ-று.

சொல்லொடு பொருட்டு ஒற்றுமைகருதிக் கேட்பிக்குமெ உ-ம். “அம்மவாழிதொழி.”

“அம்மவென்னுமனைச்சொனீட்டம்” என்புழியும். செந்தமிழ்மொறு கூறியவாறு ஆண்டு உணர்க்.

எ.அ. ஆங்க வரையரை.

இதையும் அது.

(இ - ள்.) ஆங்க வரையரை = ஆங்க என்னும் இடைச்சொற்க்கண்ணே அரைத்தநிலையாய் வரும். எ-று.

கூட்டுரை, புணர்த்தரை, அரைத்தல் சேர்த்துதல்.

உ-ம். ஆங்க்குபிலுமலிதுங்காட்டிக்-கேசவனைவிடுத்தப் பினே” என்புழி அங்கனெயெனப் புணர்த்தரைத்துதிது பொருளுணர்த்துவனவற்றை வரையரையென்றும் செய்தாது சொற்களை அரைத்துநிற்பனவற்றை அரைநிலையெதல் ஆகிரியர் கருத்தாதலை இரண்டு அதிகாரத்துங்

188.

உற. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட்டு ஆகும் =
— — — — — பொருள் கண்களினி லு வரும்

அப்பொருட்டு எனவே ஆங்கவும் பொருள் தருதல் பெ-
டும். “மக்கலமென்பதோருருண்டுபோலும்” “நெரு-
க்கா நெய்ப்போல்வது உ - மெரிப்பச்சுட்டெவ்வனோயாக்
போலுமென்னும் இடைச்சொல், ஊரையும் நெய்யு-
து நின்றுவாறு காண்க.

அக. யானா,

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வரூஉ

மாயேழ் சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இஃது அசைநிலை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது என
— — — சொல்லும் அசைநிலைக்கிளவி = யா கா பிற பிறக்கு
மாது என்று சொல்லவருகின்ற அங்வேழுசொல்லும்
தசொல்லை அசைத்துநிற்கும் நிலைமையையுடைய சொல்

உடும். யாபன்னிருவர் மாணுக்கருளாகத்தியனார்க்கு க-
ரணத்தோழியாகவாகதம்போதுகலிக்கென” என்று பாட-
வும் இதற்குதாரணம், “புறநாற்பட்டாரோலிவளையட்ட
” எனவும் “தான் பிறவரிசையறிதலிற்றன்னுத்துங்கி”
சுதரவந்தோர்சைபிறக்கொழிய” எனவும் “நோதகலிந-
மரோ” எனவும் “பிரியின்வாழாதென்போதெய்ய”
ரித்தன் றுமாதவந்தெளித்தவென்னெஞ்சே” எனவும் உர-
அட. ஆக வாக லென்ப தென்னு

மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இது தற்கு சார்ந்துகின்ற சொல்லின் பொருள்
— — — — — இடைச்சொற்களைக் கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) ஆக ஆகல் என்பது என்னும் ஆவரின் மூன். ஆகல் என்பது என்று சொல்லப்படுகின்ற அங்விடத்து ; பிரிவில் அசைகிலை = தாஞ் சார்ந்த சொற்களின் பெப் பிரிதலின்றி உணர்த்தும் அசைகிலையாம்.

முழி ஆகவென்னும் இடைச்சொல் வந்து அவற்றின் பொ ர்த்திச் செய்வெனச்சொல் கின்றன. இவ்வினையெச்சம் ஈழுதலைக் கொள்ளும் வழி ஆகவென்னும் இடைச்சொ ளுமிற்கும். “அருளாயாகலோகொடிதே” “தன்பெயராகலிந னலையயாகன்மாதே” என ஆகவென்னும் வினைக்குறிப்புச் சொ ளின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்துகின்றன. “தெரிநினை யிற்கும் உரிய இவ்வினாண்டு இடைச்சொற்களுக்குத் தொபா கலின் வினையியற்கண் வந்தது ஒதாராயினார்.

“நடுங்குகொய்தீர்க்குநின்றவிவாய்த்தாழென்டெதாதறத்த திரையிமிழ்கானவெனிகொண்டானென்பதோதுறத்ததை என்பதென்றது என்றுசொல்லப்படுவதென்னும் பொருள் ளது வாய்த்தான் எதிர்கொண்டான் என்னுஞ் சொ ர்த்திய செய்கான் லியைத் தானும் உணர்த்துகின்றவாறு கூ இலை தாஞ் சார்ந்த சொல்ல அசைத்தேநிற்குமென் லிசைகிலை என்றார். இங்ஙனம் கில்லாது வழக்கின்கண் டு அடுக்கிவந்த உடம்படாமையும் ஆதாயின்மையுமாயிடு பெ ருநிற்குமென்றல் அசைகிலைக்கு ஆகாமையின் அவ்வாறு கூ ருளன்மை உணர்க.

.அக. ௪௪௪ பிசைக்கு மிறுதிபி லுமிரோ

யாபிய னிலையுங் காலத் தானு

மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு

மளபெடை யின்றித் தன்வரு காலையு

முளவென மொழிப பொருள்வேறு பதெல்

குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இது பொருள்வேறுபடுவாறு உறுகின்றது.

(இ - ன்.) ஈரளபு இசைக்கும் இறுதியில் உயிரோ = இ லிரையை இசைக்கும் “உயிர்ஒளவெஞ்செய்விறுதியாகும்” எ ி மொழிக்கு ஈராகாதென்ற ஒளகாரீழ் ஆயியல் நிலையுங் ளும் = “கவலோடினையின்னவுமடும்” என்ற இயல்பின் டென வென என மொழிக்க ஈராய்நிற்கும் காலத்துக்கண்

நபதெல் = அவை அனபெடுத்துநிற்கும் காலத்திலும் &
பொடாது தானே வந்துநிற்கும் காலத்திலும் பொருள் வே.
உள வந்து கூறுவர் ஆசிரியர்: குறிப்பின் இசையான் &
& தேன்றும் = அப்பொருள் வேறுபாடுதான் சொல்து
ப்பீடுன். உளதாம் ஒசையேறுபாட்டான் வழிபடப்

3. எ-று.

முன்னர்கின்ற உம்மை சிறப்பும்மை; பின்னர் நின்ற இர
ணம்மை.

ஆசிரியர் "முன்னர்க் கூறியதின் ஈன்மம்" இறுதியிது
து ஒருதலைமொழியென்னும் உத்தியாகக் கூறினமைய
ரயாசிரியரும் "கெட்டெழுத்தேழேயொரெழுத்தொருபெ
புழி ஓளகாரத்தினை உதாரணம் காட்டாது "கவலோடிவை
பதனார் கௌ"வெள என் உதாரணம் காட்டினமைய
& "ஆயியனிலையும்காலத்தானுமனபெடையின் லித்தான்வரு
& என்னும் இரண்டற்கும் ஒளஉ ஒள என்று உயிரையே உத
& க்காட்டுதல் மாறுகொளக்கூறலாமென்று உணர்க.

உ-ம், கௌஉ என் அனபெடுத்தவழிக் கைக்கொண்டு
& துளியுங், கௌ என் அனபொடாவழி நினக்குக் கருத்,
& கொள்ளென ஐயமும் உணர்த்தும். இது வெள வன்பு
கும். இஃதி ஓளகாரம் அனபெடுத்துழி உகர ஈறாயே நிற்
& உ என் உகர ஈறாயி ஓளகாரமும் ஈன்மக்கோம். இது
ஈர்த்தும் அனபொடா ஓளகாரமாகாதென்று உணர்க.

உஅச. நன்நீற் றேயு மன்னீற் றேயு
மத்திற் றேயு மன்னீற் றேயு
மன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இதையும்-அது.

(இ-ன்.) என்று & ந்று ஏயும் = அன்றினது ஈற்றின்கண்
பும்; அன்று ஈந்து ஏயும் = அன்றினது ஈற்றின்கண்
பும்; அத்த ஈந்து ஒயும் = அத்தினது ஈற்றின்கண் வந்த

ஒருவன் கொலை களவு கட் காமம் பொய் எஃப்பை
& ம்புக என்றவழி, அவற்றை விஞம்புதல் நன்றே என்கும்
& குறிப்பு உணர்த்தும். "நின்றேயெறிப்பறைக்கொன்றே
பது & இதென்னும் குறிப்பு உணர்த்தும். இஃதுமுண்டு

1. அந்த இவ்வளவு தகவலியாதோழியுமோ என்னும் உத்தமம். "அத்தோவெந்தையடைபாய்ப்பெயரிஸ்" பூவுள்ளே 'துகொளுனே' என்பன இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்தும். 2. ஓகாரங்கள் பஸ்சொல்லொடு அடுத்தவராத இச்சொற்குத் துப் பொருள்வெறுபட்டு நின்றவின் அகற்றைப் பெயர் வகையினால்.

அன்னபிறவும் என்பதனால் "அன்னவாமருமாரும்பிறவும்" அன்ன இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்துதல் கொள்க. 3. 'ரம்' ஆகாரமாய்த் திரிந்ததென்றாலுமாம். "ஏளவிவனொருபாவென்றார்" என ஏகாரத்தின்பின்வந்த எ இழிபுணர்த்து, ஆலிழந்தான்" எனவும் "ஐயாவென்றையாவென்றையாவை" எனவும் "ஆவம்மாவம்மாவென்னம்மாவென்றையே" என்ற இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்துதலும் பிறவுண்டொள்க.

அடு. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுத் தத்தமுன் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இஃது முற்கூறிய உம்மைகள் மயங்கும் என்மென்றது.

(இ. ள்.) எச்ச உம்மையும் = எச்சப்பொருள்பாடு உண்மையுமாயும்; எதிர்மறை உம்மையும் = எதிர்ப்பொருள்பாடு உண்மையுமாயும்; தத்தமுன் மயங்கும் = மயங்குதல் தத்தமுன் மயங்கும்; உடனிலை இலவே = அகங்காரம் நேனும் தன் வினையொன்றிய முடிபுடிகுள்ளா. ௭-து.

உ-ம். சாத்தனும்வந்தான் இனிக்குறந்தனும்வரினும்வருபுச் சாத்தனும் கொற்றனும் என்னும் எச்சவும்மைகள் வரினு எதிர்மறையும்மையோடு தொடர்ந்து ஒருவினையொன்றியும் எதிர்வும் பற்றி வருக. வேறுவினையொன்றியொன்றியும் உலகவழக்கு உண்மையானும் உருவியர் மயங்கியுடையது.

ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனால் வகைசாரும்வந்தார் இரட்டெழுவேந்தரும்வரினும்வருவர் என எச்சவும்மையோடு ௭ம் தொடர்ந்து வேறுவினையொன்றியொன்றியும் கொள்க. (

அது. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற். பிற்புடக் கிளவரர் முற்படக் கிளத்தல்.

இஃது எச்சவும்மைக்கட் சொல்லுதல்வகைமை கூறுதல்

(இ - ள்.) எஞ்சுபொருட்டினவி = எச்சவும்மையாற் தழுவிப்
பொருட்டினவி: செஞ்சொல் ஆயிற் பிற்படக் கினவார்.
கிளத்தல் = உம்மையில் சொல்லாவின் அவ்வும்மையில் செ
ய்மைத்தொடர்க்குப் பிஞ்சொல்லாது முன்சொல்லாக, எ

உ - ம். சாத்தன்வந்தான்கொற்றனும்வந்தான். “அடகுபு
பாளிதமுமுன் னான் - கடல்போலுங்கல்வியவன்” எனவரும்.
: கிளப்பிற் பொருள்கொள்ளாமை காண்க. செஞ்சொல்
படக் கிளக்க எனவே உம்மையோடு உரிற் பிற்படக் கி
வவாரும். (

அள. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாறும்.

இது முற்றும்மை எச்சவும்மையாம் பொருள் தருமேன
ய்கின்றது.

(இ - ள்.) முற்றிய உம்மைத் தொகைச்சொல் மருங்கின்
ஐழ ஆதித்தரின் பெயருமீ விணையுஞ் சார்ந்த சொல்விட
க் கிளவி உரித்து மாறும் = எச்சச்சொல் உரித்துமாகும். எ

னனவே எச்சப்பொருள் குறியாது நின்றலே பெரும்பாள்
யுழிக்கோடலால் இஃது எதிர்மறைக்கண்ணதெனக் கொள்

உ - ம். பத்துக்கொடல் அனைத்துக்கொடல் என்னும் மு
கை சிலவிடக்கக் கொடு என எச்சப்பொருள் உணர்த்தி
ய காண்க. தொகைச்சொல் என்றதனானே எல்லாரும்வா
பொருட்டெயர்க்கண்ணாய் கொள்க. பத்துக்கொடு பிறவுள்
பது கருத்தாயின் அஃது எச்சவும்மையாம்.

இஃது சுற்றையேகாரத்திற்கு வேறொர் இலக்கணம்
யது.

(இ - ள்.) சுற்று நின்று இசைக்கும் ஏ என் இறுதி =
இக்கண் நின்று இசைக்கும் சுற்றையேகாரம்: உற்றுவு
ச்சம்புளிடத்துப் பாவென்னும் உறுப்பினை கிறிபெறக்
: ஓர் அளவு ஆகலும் உரித்தே = தனக்கு உரிய இரண்டு
யயன்றிப் பின்னரும் ஒருமத்திறை உண்டாய் வர
து. எ - று.

உம்மையான் மூன்றுமாத்திறை பெரிது இரண்டுமா
து வருதலும் உரித்தாயிற்று. பாவென்னும் உறுப்பினை

க் கூறுமிடத்து மூன்றுமாத்நிறை பெறுவது செய்யுள்
 சிற்றும் ஈற்றையே என்பது அறிவித்தற்கு ஏயெ
 றது மீட்டிக் கூறினார்.

உ-ம். “கடல்போரோன்றல்காழந்தோரே” “அகிலப்பே
 றாழந்தோரே” “தன்கடல்வெலிநீள்குடகாடற்றே”
 உவன பிற சான்றோர் செய்யுட்களெல்லாம் மூன்றுமா
 றுப் பாவென்னும் உறுப்பை விளக்கிற்றருமாறு காண்க.

இனி “அவரேனா, கேடில்விழுப்பொருடருமாப்பாசிலி
 ரியங்காழந்தோரே” எனச் செய்யுளிரைக்கண் வரும் ஈ
 ராம் இரண்டொத்திறை பெற்றுப் பாவென்னும் உ
 ள்கின்றவாறு காண்க. இஃது ஈற்றையாகவிற் செய்
 உறும் மாத்திரையென்னும் உறுப்பின்கண் “அடிகாடு
 டக்கூறினார், அது பெரும்பான்மை பொருள் தருஞ் செ
 யாகலின்.

அக. உம்மை யென்னு மெனவெ னென்னுந்
 தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டிலவே.

இஃது எண்களுக்கு முடிபுவேற்றலும் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உம்மை என்னும். எண்என் என்னும் = உ
 வரும் என்னும் எனவான் வரும் என்னும்: தம் வயிற்

ராலே. தொகைபெற்றும் பெருதும் வருமென்பதாம்.
 க்ருகிமையுமீ. நினைக்கூகிமையு - மாவிருகினைக்குமோர
 பு மம்மூவுருபின” “இசையினுக்குறிப்பினும்பின் பிறுந்
 றிலனெனநீரெனத்தியெனவனியெனகாண்கும்” “உயிர
 னின்றியமையா” எனவரும். தொகையெனப் பொது
 மதனா. என்னுப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாம்
 தொடக்கத்தனவுக் கொள்க.

உ-ம். எண்ணே கார மிடையிட்டிக் கொள்ளு
 மென்னுக்குறித் தியனு மென்மனார் புலவர்.

இஃது எண்ணிடத்து வருவனம்ம்கின்றது.

(இ - ள்.) எண் = உம்மையும் ஏகாரமும் எனவும் எ
 டும் என்னுவுஞ் செவ்வென்னுமாயி ஏழுவகையென்
 ற முதல் சிந்தி: ஏகாரம் இடையிட்டிக்கொள்ளும் =
 நினைத் தன்னிடத்தே அழைத்துக்கொண்டு சிறப்பினுப்

களைத் தன்னிடத்தே அழைத்துக்கொண்டு கிற்பினும்;
 குறித்து இயலும் என்றமன்றி புலவர் = பல என் கத்தனெ
 மாகா தான் உணர்ந்தும் என்னுள்பொருளையே அப்
 புதுடக்கும் என்றுஉறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம், “மலைமலம்பூவேதுவாகக்கோலென்றின்ன - குயில்
 யோய்” “தொற்றியெனையொற்றஞ்சுவையெயுறலோடா
 னன்னமொழிப,” இவை செவ்வெண் நின்று ஏகார எ
 டயிட்டன. “மாத்திரையெழுத்தியலகையெழுது”
 “வெண்நின்று எழுபெண்ணை இடையிட்டது. “வண்ண
 யளவையெ” என்னுஞ் சூத்திரம் ஏகாரவெண் நின்று
 ன்ணையும் என்ற என்னும் எண்ணையும் இடையிட்டது. ‘
 யடியாப்மெழுது’ என்பது ஏகாரவெண் செவ்வெண்
 னையும் இடையிட்டது. ஒழிந்த எண்களும் இவ்வாறு வ
 றிவர்களுஞ் செய்யுட்களுள்ளும் காண்க.

டகக. உம்மை தொக்க வெணுவெண் ளெவியு

மககி ருபிய வெண்ணென் ளெவியு

மககி ருபிய வெண்ணென் ளெவியு

(இ - ள்.) உம்மை தொக்க எழு என் ளெவியும் = மூ
 ளும்மை அடுக்கின்ற எழு என்னும் இடைச்சொல்லும்;
 ! என்று என் ளெவியும் = மூன்றன் என்னும்மை அடுக்கி
 ரத்தது ஈறுகவுடைய என்று என்னும் இடைச்சொல்லும்;
 ?யும் என்னுவழிப் பட்டன = அவ்விரண்டு சொல்லும்
 ‘டத்தே நெத்தவரும். எ-று.

உ-ம், “ஒப்புமுருவும்வெறுப்புமென்ற” என்னுஞ் சூத்
 ம் தொக்க என்ற. உம்மை தொக்க எழு வத்துழிக் காண்

இனி உம்மை தொக்க என்பதற்கு நிலனெனிலும் என
 உம்மை தொக்கு நிலனென என்றல் வழக்கியின்மைய
 ம் என்றாயும் எண்ணிடைச்சொல்லாதல் மேலிற்குத்திரத
 படுதலானும் இதவே ஆசிரியர் கருத்து.

கஉ. அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும் •

பெயர்க்குரி மககிற் செவ்வெ ணிறுதியு

மேகி னுபிய வெண்ணி னிறுதியும்

யாவயின் வரினும் தொகையின் நியலா.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கட்கு முடிபுவற்றமை கூறிய,

(இ - ன்.) அவற்றின் வருடம் எண்ணின் இறுதியும் =
எனா என்ற என்மையற்றான் வரும் என்னுச்சொற்கு
பும்; பெயர்க்கு உரி மரபிற் செவ்வென் இறுதியும் = இவ
லானன்றிப் பெயரான் என்னைப்படுஞ் செவ்வென்மையின்
ஏயினைய எண்ணின் இறுதியும் = ஏகாரத்தான் வரும்,
சாற்களின் இறுதியும்; யாவின் வரினுத் தொகையி
= யாதானும் ஒரீடத்துவரினுத் தொகையின்று நடவா, எ

டம். சிவனெனாரெனாவிரண்டும் சிவனென்னுந்நின்றாவிர
வாரெனாவிரண்டும் சிவனேநீரெயெனாவிரண்டும் எனவரும்

இறுதியுமென்றது அவ்வெண்ணுக்கின்று இறுதி தொகைபெ
ரு. பெயர்க்குரிமரபினென்றது மற்றைய எல்லாம் இவை

இஃது உம்மையும் உருபுத் தொக்கவழியும் உருபுதொகைக
னை வருவமைத்தது.

(இ - ன்.) உம்மை எண்ணின் = உம்மையான்வரும் என்
உருபு தொகல் வரையார் = இரண்டாவதும் ஏழாவதும்
நீக்கரர் ஆகிரியர். ஏ-று.

உம்மையெண்ணெனப் பொதுப்படக் கூறுதலின் உம்மை
பும் விரித்துழியும் உருபு தொகுதல் கொள்க.

உ-ம். புலிவிற்கெண்டை யானைதேக்குதிரைகாலான் எ
பயர் உம்மைத்தொகைகள் ஒருசொல் கடையகாய்க் கிட
ன என்னுந் தன்வினையையெய பயனிலைகளைக் கொள்ளும்
புலியும்விலுங்கெண்டையுங்கிடந்தன யானையுத்தேருந்
ரவாரும்வந்தன என உம்மை விரித்துநின்ற பொருளைத்
மாறுபோல, சுவையும்மைத்தொகைகள் புலிவிற்கெண்டை
யானைதேக்குதிரைகாலாளெறிந்தான் என உருபு ஏற்று
பும், புலியும்விலுங்கெண்டையும்வைத்தான் யானையுந்
ரவாய்க்காலானுமெறிந்தான் என உம்மை விரித்துநின்ற
தந்தே நிறநல் வேண்டும். அந்நனம் உம்மை விரித்துந்

த்த வலத்தானென்னும் வினைமுதல்வினைக்குப் புலியும்வி
சையுஞ் செயப்படுபொருளாய் இரண்டாமுருபே விரித்
து, எதித்தானென்னும் வினைமுதல்வினைக்கு யாவினைமுத
ப்படுபொருளாய் இரண்டாமுருபே விரித்துநின்றதும் உ
த்திகோபம் கொடிவிடுபவன் - மொன்செங்காந்த லொக்குந்

என்றும் புலபெயர் உம்மைத்தொகைக்கும் உம்மையும் உ
த்தே பொருளுரைக்க. இக்குன்றிமுதலியவற்றைச் சென்
தி இவற்றையெனத் தொகைகொடுத்து உருபுவிரித்துநி
ய் அக்குன்றிமுதலியவற்றையே சுட்டுதலின் அக்குன்றி
செயப்படுபொருளாயே கிற்குமாறு உணர்க. அன்றி

மென்னாவின் “கிலநீர்வளிவிசும்பென்றநான்கி னைப்ப
நூற்போல உம்மையும் உருபும் விரித்தற்குப் பொருத்தாத
ாய் நான்கென்னுந் தொகைச்சொற் பயனிலுகொண்டு
ன்டுமென்று உணர்க. இவை உம்மைத்தொகைக்கண்
க்கன. இவ்வினம் இரண்டு தொக்கவற்றை என்னெ

சொற்றொடர்ப்பொருளை உணர்த்திநிற்பது உருபாதலின்
கோக்கி உருபுதொகையென்றே கோடும்.

புனிப் “பாட்டுக்கோட்டியுமநியாப்பயமி - நேக்குமரம்
வருவன்” “இசையினுக்குநிற்பினும்பன்பினுத்தோன்”
“விரித்தகின்ற உருபுதொக்கன.

உம்முங் தாரு மிடனுமா ருண்டே.

புதித உம்மென்னும் இடைச்சொல் நிரியும் என்மிற
இ - ன்.) உம் உத்த ஆகும் இடனுமாருண்டே “வினை
ந் காணமொடு வரு” வனவந்துள் உம் ஈறு உத்தாய்த் நிரி
த்து. எ-து.

உ-ம். “நீர்க்கோழிகுப்பெயர்க்குத்த” “நாராரிநறவினான்
த்த” எனவரும்.

புடனுமாருண்டே என்றதனான் இத்திரிபு பெயரெச்சத்த்
க.

உரு. வினையொடு கிலையினு மென்னுந்நிலை திரியா
கிணையல் வேண்டு மவற்றவற் நியல்பே.

புதித வண்ணிடைச்சொற்கள் வினைச்சொற்களும்
ன்றது.

(இ - ள்.) என்னு லிணையோடு நிலையினும் நிலநிலியா =
உச்சொற்கள் பெயர்ச்சொல்வோடன்றி வினைச்சொல்பு
நூல் தத்தம் நிலைமையிற் திரியா: அவற்றவற்று இயல்பு
வளமும் = அவற்றவற்று இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து அந்
தமும் ஆகிரியன். ௭-து.

உ-ம். “உண்டெதின்துழாந்தாமாடுகரு செல்வத்தையாமே”
எனத் தின்னவெனப் பாடவெனவந்தான் எனவரும். ௫
வினையோடு வந்தன உளவேற் ளுஞ்சு.

உண்டெதின்துழாந்தான் என்பது விதானையின்மேலுந்
தான். திறபான்மை முற்றுத் தொகைபெற்று வருதல்

பற்றுவரும். இவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் கீற்ற
ரப்படாவெனின், ஒரு பொருள்வேறுபாட்டான் என்னி.
இம்முறையும் உடன்குறித் கலியாணம் பொலியுமென்று தி
ன் கூற்றாகக்கொள்க. என்னை? முன்னர்ச்சாத்தன்வந்தி
க்கொற்றன்வந்தான் அதன்பின்னர்போடென்வந்தான்
ருகத்துவந்திலரோளும் முடிவில் வந்தறிற்றலின் அது மு
ற்றென்று கூறினாளுதலின். இம்முறவென்றமையாற்
கபெற்றதேனும் வந்தமையானென்றதனான் வினையுந்தொ
அவ்வினையாற் கலியாணம் முடித்தவாறும் உணர்க.

அடுத்தி வந்தனவுஞ் செவ்வென்னும். இனி யாவ் கள்
த இம்மாடத்துமேல் கின்றனும் இருத்தானுந் கிடத்தா
தன முற்றுச்சொற்கண்ணும் என்னுட்கை வருதல் கொ
பயவெச்சத்தில் என்னிடைச்சொல்வாரா. (௫)

எஃ. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

பிரித்த எண்ணிடைச்சொற்கள் பிரித்த சென்று ஒன்றும்
த.

(இ - ள்.) என்றும் எனவும் ஒடுவுந் தோன்றி = ஒன்றும்
வெய்கு என்பன ஒருவழித்தோன்றி: எண்ணினுட் பிரித்த ஒ

உடைய=எண்ணுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்
டைய. எ-று.

உ-ம். “வினைபகையென்றிரண்டினெச்சம்” “கண்ணிமைமெ
யென்று கண்ணிமையென பொருளோடுகருவியோடுகாலத்
தோடு வின்று பிறவழிச்சென்று ஒன்றியவாறு காண்க.

ஒன்றுவழியுடைய என்றதனாற் சொற்றொறுநிற்ப் பெ
யம். அஃது இக்காலத்து அரிது. (ச

எ-ள்) அவ்வச் சொல்லிற் கிவையவை பொருளென
மெய்ப்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
இஃது எழுக்கை இடைச்சொற்கும் பொருட்புறன்கூட
து.

(இ - ள்.) அவ்வச் சொல்லிற்கு அலையவை பொருடு
மெறக் கிளந்த இயலவாயினும்=முதலிய இடைச்சொற்
அவ்வச்சொற்குக் கடைய அவையே பொருளென கிவெ
வப்பட்ட இயல்பையுடையவாயினும்: வினைமொழிப் பெயர்
வினையத் தோன்றித் திரிந்து வேறுபடினும்=தாம் அடைந்
வினையோடும் பெயரோடும் ஆராய்ந்து உணரத்தோன்றி
தளவாயும் அசைநிலையாயுந் திரிந்த வரினும்: தெரிந்தனர்
ஆராய்த்துகொள்க. எ-று.

வேறுபொருளெவன்று உணர்த்தற்குச் சார்பு வினையும்பெயர்
உ-ம். ஒகாசஞ் “சென்றிப்பெருபுரிற்றைக்கொடியாரோ”
எசவாயுந் “கலக்கொண்டன்களென்னோகாழ்த்துகொண்ட
ன்கோ” என எண்ணாயும் “நினைவோடுவென்புறங்கொடு
விரக்கஞ்விப்பாயும்வந்தது. என என்பது “உயரெனப்படுவது
எனச் சிறப்பின்கண் வந்தது. அவர்க்குத்தஞ்சமல்லர் எ
னெனவி பற்றவர் என்பின்றது. மா “ஒர்கமாதோழியவர்க்

“குரலே” என முன்னிலையடைச்சொல்லாயும் “ஒக்கல்வா
 ட்குமாகாலே” என முன்னிலையன்றி அடைச்சொல்லாயும்
 “ஆதும்புகொண்டகன்றே” என டன் அடைநிலையாய்
 சாரியை இன் “காப்பிடுபுப்பின்” என அடைநிலையாயும்
 இனி உருபுபொருண்மை கோக்கிய ஐகாரமும் “கோரைகோ
 பருதி” எனவும் “வரும்முண்புண்டவருருகும்பகற்றினைப்பி
 ” எனவும் அடைநிலையாய் கருதலுங்கொள்க. “தன்னெய்
 பெருந்ததைப்புனலே” “விசும்புழித்தோகைச்சீர்போன்,
 ’ என்பன தன்னென்றது போன்றது என முற்றுச்சொற்
 டக்கட்படுத்தலுங்கொள்க. பிறவுஞ் செய்யுட்களை வேறுபடு
 மும் இதனால் அமைத்துக்கொள்க. (8

கடி. இளந்த வல்ல வேறுபிற தொன்றினும்
 இளந்தவற் தியலாதுணரீதனார் கொளலே.

இஃது அவற்றிற்குச் சொற்புறக்கிட கூறுவின்றது.

பிறி வரினும்: இளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனார் கொ
 ளையும் அச்சொற்களின் மூலகையவாகக் கூறிய இலக்.
 உணர்ந்தகொள்க. எ-று.

உ-ம். “செறிதுதவிர்ந்தீகமானகின்பரிசிலருய்ம்மா” என
 “சொல்லென்றெய்யநின்றொடுபெயர்ந்தே” எனத் தொ
 ளையுந்நிதிருவுழியிறுகென” என எனவும் “அஞ்சல
 ன்” என ஓரும் “சொல்லியத்தைநின்றொருளி” என அ
 “செழுந்தேரோட்டியும்வென்றி” என ஈகாரமும் “கா
 ற்திடுகினே” என இசினும் “பணியுமாமென்றும்பெரு
 ஆமும் “நக்காயினவாவென்றிடுண்டானே” என ஆனும் “
 ரிகொண்டிழிந்ததென்பலே” என என்பவும் “சேவடி
 ’” என அன்றும் அடைநிலையாய் வந்தன.

“குன்றுதொழுதுவின்றதன்பண்பே” எனத் தொறு
 க முழிக்குப் பண்மையும் ‘இடமும் உணர்ந்திற்று. இத்
 தநாடி” என நின்றுந் திற்கும்.

ஆதீ என்பது விவப்பு உள்வழியும் மறுத்தல் உள்வழியும்
 ணர்த்ததலும் ஐயென்றது இடை உள்வழியும் வருத்தம்
 டும் பொருளுணர்த்துதலும் கொள்க.

பொள்ளென பொம்மென கதமென இவை விரைவு உ
கொம்மென என்பது பெருக்கமென்னும் குறிப்பு உணர்த்
த எனம் ஒனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. “எப்பொரு
மத்தையினும்” எனவரும் கெரவிறுவும் கொள்க. அங்கு
; எங்கு என எழுத்தினுள் இடப்பொருள் உணர்த்துமெ
இவை நீண்டவருவனவும் பிறவற்றின் வருவனவும் இ
க்க.

இடைச்சொல்லியல் முற்றும்.

எட்டாவது

உரிச்சொல்லியல்.

உரிச்சொற்றிணை விரிக்கும் காலை

பொருள்சார பலப்பாருட ஞானம் தோன்றலும்
பலசொல் பொருட்பொருட் ஞானம் தோன்றலும்
பலபொருள்விரிக்கும் பொருள்வெறுவதெனத்

தத்த மரபிற் சென்றுவிட மருங்கி

சொச்சொ லாயினும் பொருள்வெறுவதெனத்

என்பது குத்திரம். இது தமக்கு இயல்பில்லா இடைச்
சொல் இவை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்டு உரி
வின் உரிச்சொல்லோத்தென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. எ
பொருள்விரிக்கும் பொருள்வெறுவதெனத்
சொச்சொ பொருள்வெறுவதெனத் உரிச்சொல்
வெறுவது உணர்க. இக்குத்திரம் உரிச்சொற்கெல்லாம் உ
ணர்வதெனத்.

(இ - ள்.) உரிச்சொற்றிணை விரிக்கும்காலை = உரிச்சொல்ல
வின் விரித்தனாத்தாயிடத்தா ஒருசொற் பலபொருட்டு உ
கரினும் பலசொல் ஒருபொருட்டு உரிமை தோன்றி
ஒருசொல் ஒருபொருட்டு உரித்தாய்வுவதா பலபொரு
தாய் மயங்கிவரின் பலசொல் ஒருபொருட்டு உரி
மையினும்; இவைவிரிக்கும் குறிப்பினும் பண்பினும் தோ
ரினும் விரிவின் மெய்தமொறித் தத்தம் மரபிற் செ
ருங்கின் = இவைப்பொருண்மைக்கண்ணும் உணர்த்தாற்ரு
தம் பொருண்மைக்கண்ணும் பண்புப்பொருண்மைக்கண்

பெயர்வினைகள் போன்றும் அவற்றிற்கு முயர் தம்முருபு நமோதித் தந்தமக்கு உரிய ஸ்வரையுடையவற்றிற்கும் நிலைக்களங்களுளவே; எச்சொல்லாயினும் பயிற் பியின்றவை சார்ந்திப் பொருள் வேறு கிளத்தல் = ஏற் பொருளுணரப்படாத எவ்வகைப்பட்ட சொல்லாய் ப்படாத சொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சேர்த்திப் பொருளைச் சொல்லுக. எ-று.

அஃது மயங்கொழியும் நிலைக்களங்களுளவே சேர்த்தி வேறு தவென வினைமுடிபெய்க.

புண்பு பொதியான் அறியப்படுந் குணம். உறுப்பு பெ

பலவும் ஒதுகாறனும் உபசாரதரு ஐயககணம் மூவவகைப் பற்றி வருதலேயாம்.

10. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாரா வரிச்சொன் மேன.

இஃது உரிச்சொற்களுள் யான் உறப்படுவன இவை.

(இ - ள்.) வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா = அப்பட்ட உரிச்சொற்கள் எல்லாகும். அறிதலின் எடுத்தே டுணர்த்துதல் வேண்டா: வெளிப்பட வாரா உரிச் = பொருள்புலப்பட வாராத உரிச்சொல்மேற்று யான் பெ ருததல். எ-று.

11. அமைதாம்,

உறுதவ னனியென வருஉ மூன்று

மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

இது குறிப்புப்பற்றி வரும் உரிச்சொற் பொருள்படுவது.

(இ - ள்.) அமைதாம் = வெளிப்பட வாராத உரிச்சொற் உயெனின்: உறு தவ னனி என வருஉம் மூன்றும் = உறுதவ னனியென வருகின்ற மூன்று உரிச்சொற்களும்: பும் பொருள என்ப = மிகுதியென்னும் உரிச்சொல் கா புப்பெருகையுடைய என்று உறுவர் ஆடுகியர். எ-று.

குறிப்புச்சொல் பரப்புடைமையின் முற்கூறினார்.

உ-ம். “உறுகாதொற்றவொவ்வியாம்பல்”; “சுவாதவியுரு
வவே”; “வந்துவனிவருத்தினைவாழியகெஞ்சே” எனவரும்.

௨௨. இருவுட் காகும் புரையுயர் வாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) உரு வட்டு ஆகும் = உருவென்னும் உரிச்சொல்
வென்னும் உரிச்சொல்லும் = உருவென்னும் உருவென்னும்

உ-ம். “உருகெழுஞாயிற்றென்கதிர்பிசைத்த”; “புரைய
யோர்க்கென்மை” எனவரும். “உருவக்குறிநொயிறுஉரோட்
நவமென்றுரைத்தியாயின்” என உரு வடிவழகையும் “பு
ரவிப்புலவரான” எனப் புரை குற்றத்தையும் உணர்த
தியனைவிப்பொருளியைவல்ல” என்னுஞ் குத்திரத்தார்.

௨௦௩. குருவுங் கெழுவு நிறனு கும்மே.

இத பண்பு.

(இ - ள்.) குருவுங் கெழுவு நிறன் ஆகும்மே = குருவெ
ன்னும் கெழுவென்னும் உரிச்சொல்லும் நிறனென்னு
வ்வது பண்புப்பொருளாம். உ-று.

உ-ம். “குருமணித்தாலி”; “நறுஞ்சாத்தபுலத்தகேழ்
” எனவரும். “குருத்துளிப்பொழித்தருடக்கணிற்படியபொ
க் குரு கீடலுங் கெழு கேழுனைகீடலும் நறுகெழுதலும்
” நிகிதிசைத்தலிவனியல்பிந்தே” என்பதனாற் கொள்க.
ஈறுவரும் இடம் உளதாயிற் கொள்க. இக்கெழு பொருத்த
ர்த்ததலுங் கெழுமுதலென்னும் மறுத்தற்கு முதனியையா
“கூறியனவி” என்பதனாற் கொள்க. மேல்வருஞ் கு
தும் இவ்வாறே பொருள்படலாக.

௨௦௪. செல்ல வின்ன வின்றா மையே.

இத குறிப்பு.

(இ - ள்.) செல்லம் இன்னல் இன்னாமையே = செல்
வனும் இன்னாமையென்னும் குறிப்பு உணர்த்தும். உ-று.

உ-ம். “மணங்கமழ்வியன்மார்பனணங்கியசெல்லம்” “
தருஉயின்னலியக்கத்து” எனவரும்.

100. மல்வல் வளனே யேபெற் றாகும்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) மல்வல் வளனே = மல்வல் செவ்வென்னுங்
பெற்று அடுக்குதலுமாம்.

உ-ம், “மல்லன்மார்படுத்தண்புல்லுமாதெவனோ” “ஏ
நளனெச்சிலம்பின்” எனவரும்.

101. உதப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) உதப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை = உதப்பு
லுங் குறிப்பினையும் உவப்பு உவகையென்னுங் குறிப்பி
த்தம். ஏ-று.

உ-ம், “விசம்புகத்தாடாநிறைதேர்த்தன்னனாது” “உவ
கெஞ்சமொடாய்லனனையு” எனவரும்.

102. பயப்பே பயனாம்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) பயப்பே பயனாம் = பயப்பு பயனென்னுங்
த்தம். ஏ-று.

உ-ம், “பயலாக்-களையெயர்கல்லாதவர்.” எனவரும்.

103. பசப்பு நிறனாகும்.

இது பண்டி.

(இ - ள்.) பசப்பு நிறனாகும் = பசப்பு நிறனென்னுங்
த்தம். ஏ-று.

உ-ம், “கைவிலகாண்முதம்பசப்பூரும்மே” எனவரும்.

104. இயைபே புணர்ச்சி.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) இயைபே புணர்ச்சி = இயைபு கூட்டமெ
யு உணர்த்தும். ஏ-று.

௩௧௦. இசைப்பிசை யாகும்.

இஃது இசைகூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இசைப்பு இசையாகும் = இசைப்பு
இசைப்பொரு.

மனைய உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “வாயிற்றோன்றியாழிசையூப்புக்கு” என்களும். (௧.

௩௧௧. அலமர தெருமர லாயிரண்டுஞ்
சுழற்சி.

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டுஞ்
சுழற்சி = அஃது தெருமரலாகிய அவ்விரண்டும்

மனத்தமொற்றமாயிய குறி னார்த்தும். எ-று.

உ-ம். “அலமரலாயம்”

“தெருமரலுள்ளமொடன்னையுத்து ிள்” எனவரும்.

உலமரல் சொற்புறனடையாற் கொள்க. (க)

• நகஉ. மழவுங் குழவு மிளமைப்
பொருள.

இதவும் அது.

(இ-ள்.) மழவுங் குழவும் இளமைப் பொருள=மழவுங். ௫
ம் இளமையென்பதன் குறிப்புப்பொருண்மையை உடைய. எ.

உ-ம். “வரைபுரையுமழுகளிற்றின்மிகை -

யுருவக்குதிரைமடி

ராட்டிய” “தடமருப்பெருமைமடநடைக்குழவி”

எனவரும். (க)

நகக. சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை யி-யல்பே.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) சீர்த்தி மிகு புகழ் மாலை இயல்பே = சீர்த்தி மிகவும் மாலை இயல்புமாயிற்று. குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “வயக்கஞ்சாச் சீர்த்தி” “இரவரன்மாலையனே” என்றும். (உ-ம்.)

உகச. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

(இ - ள்.) கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும் = கூர்ப்பு முன்பெனது உண்டதொன்று சிறத்தலாயிற்று குறிப்பு உ-ம். எ-று.

உ-ம். “இயங்காலையத்தவன்னியோர்சைஇத் தனிக்கு” “உண்டினைகாமங்கழிகண்னோட்டம்” எனவரும்.

உகரு. கதழ்வுத் துணையும் விரைவின் பொருள். இதவும் அது.

(இ - ள்.) கதழ்வுத் துணையும் விரைவின் பொருள் = கதழும் விரைவென்னுஞ் சொல்லினது குறிப்புடைய. எ-று.

உ-ம். “அண்டர்கயிறியெருத்திற்கதழ்த்துறைகள்” “நாக்குத்தஞ்சாச்செலவின்” எனவரும்.

உகச. அறிர்வும் விதிப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) அறிர்வும் விதிப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும் = அறிப்பும் நடுக்கமாயிற்று குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “அதிரவருவதோர்நோய்” “விதிப்புறவறியாமையு” எனவரும்.

கக௭. வார்த்தல் போக லொழுதன் மூன்று
 - கோடி செடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இது பண்டி.

*(இ - ள்.) வார்த்தல் போகல் ஒழுதல் மூன்றும் செய்தும்
 யுஞ் செய்யும் பொருள = வார்த்தல் போகல் ஒழுதலெ
 ஸ்மெய்யும் கோமையும செடுமையும் உணர்த்தம் பண்டி
 க்குப் பொருளாக உண்டியு. ஏ-று.

உ-ம். "வார்த்தலுக்குவெயிற்றுச் சென்மொழியரிடை
 கண்ணுரிவெய்யுளாய்" எனவும் "கோகி

உரிச்சொல்லுபல்.

உ07

ககஅ. திர்தலுந் திர்த்தலும் விடற்பொருட்
 டாகும்.

இது குறிப்பு.

*(இ - ள்.) திர்தலுந் திர்த்தலும்
 விடற்பொருட்டு - னாகும் = திர்த், திர்த்தலும்
 விடவென்னும் உரிச்சொல்லது குறிப்புப்பொருள்
 யுடைத்தாம். ஏ-று.

உ-ம். "துணையிற்றிர்த்தகடுங்கண்யாணை"

"நங்கையைச்சேற், ிகுதிர்த்தனர்கொண்மின்"

எனவரும்.

இதனானே விடவென்றும் உரிச்சொலடியாகப் பிறக்கும் பெ
ம் வினையும், தன்வினையும் பிறவினையும் பற்றிப் பிறக்குமென்பு
னர்த்தற்கு விடற்பொருட்டு என்றார். இயைபென்பதற்கு இயை
பான வழங்காது இயைக்க இயைவிக்க என
வேறுபட்டு வழங்கு,

ந் தன்வினை பிறவினையுடன் ஒதாராயினார். ஒன்றெனமுடித்தலா
ர்த்தல் அணங்கவென்றாற்போலத் தன்வினை பிறவினைக்குப் பெ
யாய் வருவனவுங் கொள்க. இப்பிறவினை தீர்வித்தல் தீர்ப்பித்
தன் வாய்பாடு வேறுபட்டு இக்காலத்து வழங்குமாதும் உணர்க. (உ
ககக. கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும்
வினையாட்டு.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) கெடவரல் பண்ணை - ஆயிரண்டும் வினையாட்டு = கெ
டவரல் பண்ணை என்றும் அய்விரண்டும் வினையாட்டாயிடு குறிப்பு
னர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “கெடவரலாயமெடு” “பண்ணைத்தோன்றியகெள்
ருள்குபொருளும்” எனவரும். வினையாட்டென்றது வினையாட்டு.
நத்தினை. (உக

௩௨௦. தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.
இத பண்பு.

(இ - ள்.) தடவுங் கயவும், நளியும்
பெருமை = தடவுங் கயவு.

யும் பெருமையாகிய பண்பு உணர்த்தும். -று.

உ-ம். "வலிதஞ்சுதடக்கைவாய்வாட்டுட்டுவென்" "இரும்பிடி
ச்செருவிவினாடுக்கயவாய்ப்பெருக்கையாளை" "நளியினைநாடனை
உனெனவே" எனவரும்.

உடிக. அடிவந்துள்,

தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

-(இ - ள்.) அவற்றுள் தட என் கிளவி கோட்டமுஞ்
= முக்திய மூன்றனுட் தடவென்னுஞ் சொல் கோட்
ட பண்பினையும் உணர்த்தும். -று.

உ-ம். "தடமருப்பெருமை" எனவரும்.

௩௨௨. கியவென் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) சய என் னெவி மென்மையுஞ் செய்யும் = ஞ்சொல் மென்மையென்னும் பண்பினையும் உணர்த்தும்.

உ-ம், “தயந்தலைமடப்பிடி” எனவரும்.

உஉஉ. நளியென் னிளவி செறிவு மாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) நளி என் னெவி செறிவும் ஆகும் = நளிவெண் செறிவென்னுந் குறிப்பினையும் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “சிலைப்புவல்லேற்றித்தலைக்கைதந்தி - நளிந்த டன் தன்னாடி” எனவரும்.

உஉஉ. பழுது பயமின்றே.

இத குறிப்பு.

(இ - ள்.) பழுது பயமின்றே = பழுது பயமின்றிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “பழுத்கழிவாழ்நான்” எனவரும்.

பழுது குற்றத்தை உணர்த்துதல் வழக்கு.

இ - ள்.) சாயல் மென்மை = சாயலென்னுஞ் சொல் னுமக்குச்செவியென்னும் ஐம்பொறியான் தாகும் மென்மை உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “மயிற்சாயன்மகளவேண்டிய” “சாயன்மாற்புகனிய” என இவை ஒளியானும் ஊற்றானும் புகுந்த மென்மை, “அமிர்தன்னசாயல்” என்பது தண்ணைநீர்ந்தார்ப்புத் தடுக்கும் மென்மையை உணர்த்தவே பல மென்மை, ஒழித்தன வந்துழிக் காண்க.

உஉ. முழுதென் னிளவியெஞ்சாப் பொருட்டே.

இத குறிப்பு.

இ - ள்.) முழுது என் னிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே = முஞ்சொல் எஞ்சாமையாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “மண்முழுதாண்டநின்முன்னோர்போல்” எனவரும்.

எ. வம்புநிலை யின்மை.

இதவும் அது.

இ - ள்.) வம்பு நிலையின்மை = வம்பு நிலையின்மையாகிய கு

தும். எ-று.

உ-ம். “வம்புமாரியைக்காரொனமதித்தே” எனவரும். (

அ. மாதர் காதல்.

இதவும் அது.

(இ-ள்.) மாதர் காதல் = மாதர் காதலென்னும் குறிப்
தும். எ-று.

உ-ம். “மாதர்கொன்மாளுக்கின்மடகல்லாழ்” எனவரும்

க. நம்பு மேவு கதையா குமீழி.

இதவும் அது.

உ-ம். “கயத்துநாம்பிட்டகன்மொழிநம்ப” எனவும் “ம
மெவுக்காரியுண்ட” எனவும் வரும்.

உ. ஒய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ

யாவயி னுன்கு முள்ளத னுணுகம்.

இதவும் அது.

(இ-ள்.) ஒய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய் ஆவயின்
= ஒய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅயென்னும் உரிச்சொ
யாவய அல்லிடத்த வந்த குறிப்புப்பெயர் என்றும்: உன்
கம் = பண்டு உள்ளதொன்றது துணுகுதலை உணர்த்தும்

நாய்தல் விகாரப்பட்டது.

உ-ம். “வேணிஹுத்தவறிதுயங்கோய்களிறு”. “பாய்த்த
பரிந்தானுமைத்தனை” “நிழத்தயானைமெய்புலம்படாஅ”
வகிரக்கலிம்புனல்சாஅய்” எனவரும். ஆய்த்தானைமெ
ய்குதல் விடுத்தலான் கொடுத்த துலென்றவாறு.

கக. புலம்பே தனிமை.

இதவும் அது.

(இ-ள்.) புலம்பே தனிமை = புலம்பு தனிமையெ
ப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “புலிப்பற்கோத்தபுலம்புமணித்தாலி” எனவரும்
புது சொற்புறனடையாற் கொள்க.

உஉ. துவன்று நிறைவாகும்.

இதவும் அது.

இ - ள்.) தவன்று நிறைவு ஆகும் = தவன்று நிறைவெ
ப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “ஆரியர் தவன்று நியபேரிசையியம்” எனவரும்.

இ - ள்.) முரஞ்சல முநாச்சல = முரஞ்சல முநாச்சல
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “கோடுபலமுரஞ்சியகோலியாலத்து” எனவரும். (

உ-ம். வெம்மை வேண்டல்.

இத பண்பு.

இ - ள்.) வெம்மை வேண்டல் = வெம்மை விரும்புதல்
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “ஏமவெங்காமலிபைலதாலினும்” எனவரும். இது “உ
ன்னிழைவெய்யோளொடு” எனத் திரிந்தும் நிற்கும்.

வெம்மை வெப்பமுணர்த்ததல் வழக்கு. (

உ-ம். பொற்பே பொலிவு.

இத குறிப்பு.

இ - ள்.) பொற்பே பொலிவு = பொற்புப் பொலிவென்
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “பெருவரையடுக்கம்பொற்பச்சூர்மகள்” எனவரும்.

உ-ம். வறிது தெரிதாரும்.

இதவும் அத.

இ - ள்.) வறிது தெரிதாரும் = வறிது தெரிதென்னும் கு
த்தும். எ-று.

உ-ம், “வறிதுவடக்கிறைஞ்சியசெர்சால்வெள்ளி” எனவரும்

உ-ம். ஏற்ற நினைவுத் துணிவு மாரும்.

இதவும் அத.

இ - ள்.) ஏற்றம் நினைவுத் துணிவும் ஆகும் = ஏற்றம் நினை
புமாய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

(இ - ள்.) கறுப்புத் திவையும் வெருளிப் பொருள் = கறு
பும் வெருளியாகிய குறிப்புப்பொருண்மையையுடைய. எ

உ-ம். “நிற்குதாதோருங்குடிமுனையான்போல” “நீவெந்
நிபாக்கம்” எனவரும். கருமை செம்மை என்னுதற்கு,
பெணத் தொழிற்படுத்தினார் அவை வெருளியை உணர்
ின்.

எக. நிறத்தாரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இஃது எய்தியதன்மேற் கெற்புவிதி.

(இ - ள்.) நிறத்து ஒரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப = க,
பெணத் தொழிற்படுத்தக் கூறிய சொற்கள் வெருளியே
வறுபாடாகிய பண்பு உணர்த்துதற்கும் உரியவென்று க
யர், எ-று.

இவை தொழிற்பட்டுழியும் பண்பு உணர்த்துமென வெ
ல்வையுந் கூறினார் ஐயம் அகந்துதற்கு.

உ-ம். “கறுத்தகாயா” “செவந்தகாந்தன்” எனவரும். முத
ல்.

எச. நொசிவு துழைவு துணங்கு துண்மை.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) கொசிவும் துழைவும் துணங்கும் துண்மை =
நியன்துண்மையாகிய பண்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “கொசிமெருங்குல்கசிவுநக்கைதொழை” “இலை
யாதுழைநாக்கலிங்கம்” “துணங்கு துணுடக்கம்போல” என
ணங்கு துண்கொழியின்னார்மழையினை” என துணங்கு து
உணர்த்துதல் “கூறியகிளவி” என்பதனார்கொள்க.

எக. புனிற்றென் கிளவியின் நணிமைப் பொருட்டு

இது குறிப்பு.

(இ - ள்.) புனிற்றுந் துணுடக்கம்போல” “புனிற்றுந்
நக்கலங்கி” எனவரும்.

உ-ம். “புனிற்றுந் துணுடக்கம்போல” “புனிற்றுந்
நக்கலங்கி” எனவரும்.

௩௭. நனவே களனும் அகலமுஞ் செய்யும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) நனவே களனும் அகலமுஞ் செய்யும் = நனவே அகலமுமாகிய குறிப்புப்பொருண்மையை உணர்த்தும். உ-ம், களவுப்புருவிறலிற்றோன்றாடான். “நனந்தலை இய” எனவரும்.

௩௮. மதவே மடனும் வலிபு மாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) மதவே மடனும் வலியும் ஆகும் = மத மடனும் வலி குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “பதவுமெய்ந்தமதவுடைகல்லான்” “கயிற்றிகெதச் சமதமிக்கு” எனவரும். “மதவுடை” என்பதில் மத மதவு மித்த நின்று.

௩௯. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இதவும் எய்தியதன்மேற் செம்புவிதி.

(இ - ன்.) மிகுதியும் வனப்பு மாகலும் உரித்தே = மத மடமேயன்றி மிகுதியும் வனப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான்மை ததும். எ-று.

உ-ம், “போராரவேற்றின்பொருளானம்பாண்டி - நேருர்துபோன்மதைஇயினன்” “மாதர்வாண்முகமதைஇயரோக்கும். இவையும் ஈறுநிரித்தன.

௪௦. புதிதபடற் பொருட்டே யாணர்க் கொலி.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) யாணர்க் கொலி புதிதபடற் பொருட்டே = யாணர். பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள்.

இது குறிப்பும் பண்பும் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ன்.) பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள் = பேணும் பெட்பென்றும் உரிச்சொல்லினது பொருளியுள். எ-று.

பெட்பென்பது புறந்தருதலும் விரும்புதலுமாகிய குறிப்பும் உணர்த்துமென்றதிக. சிறுபான்மை “பெட்பாகும்”.

மைபும் உணர்ந்தும்.

உ-ம். “அரும்பிணையகற்றிலேட்டாட்பினும்” “யானும்
ரால்வெணுகிழை” இவை புறந்தருதல் உணர்ந்தின. “பெந்
ரும்பிணையையாகென” என்புழிக் கணவனைப் புறந்தரும்.
தயுடைமையாய்வாய் எனப் பிணை விருப்பத்திற்கு வந்தது.
பணிபுமாருதியருத்தியும்” இது விருப்பம் உணர்ந்திற்று.

“பெட்டவாயில்பெற்றிாவுவலியுறுப்பினும்” “காய்தது
பிரித்தலும்பெட்டலும்” என் ஆசிரியர் பெட்பின் பர
பெட்டென்னும் உரிச்சொல்லை உடம்பொடுபுணர்ந்து ஒ
காண்க.

உக. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இதஞ்ஞறிப்பு.

(இ-ள்.) பணையே பிழைத்தல் பெருப்பும் ஆகும் =
புத்தலையித துறிப்பு உணர்ந்துதலையன்றிப் பெருப்பாயி
உணர்ந்தும். ஏ-று.

பெருமையாயி பண்பு உணர்ந்தாது பெருத்தலாயி (
ர்த்ததற்குப் பெருப்பிபன்றார்.

உ-ம். “அமரீக்கன் னுமானருகிறமுழ்காதுபணைத்தவீழ்
த்குசினத்தகாணவன்” “வேய்மருள்பணைத்தோனெழ
பு” எனவரும்.

இப்பிணை முன்மெயின் உணர்ந்தல் உரிச்சொல்லை 2

(இ-ள்.) படபர உளவல் செலவும் ஆகும் = படர உ
லும் குறிப்பு உணர்ந்துதலையன்றிச் செலவென்னும் கு
த்தும். ஏ-று.

உள்ளல் வருத்தக்குறிப்பான் உன்னுதலும் வருத்தக்
பு உய்ந்துமென இருவகைத்தாகவிற செலவுப்பொரு
டரும் இவ்விருவகையுமுடைத்து.

உ-ம். “வள்ளியோர்ப்படர்குவர்புலவர்பாணும்” “பசுத்த
படரடவருத்தி” எனவும் “கறவைகன் துவறிப்படர”
ரும்.

உக. பைபுளுஞ் சிறுமையு கோயின் பொருள்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) பையுளுஞ் செறமையும் கோயின் பொருள் =
செறமையும் கோயாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “பையுண்மாவைப்பொருள்மரம்படரிய” “செறமையுறுப
நரே” எனவரும். (

உ-ம். எய்யா மையே யறியா மையே.

இதையும் அது.

(இ - ன்.) எய்யாமையே அறியாமையே = எய்யாமை அ
றிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “எய்யாமையல்லியும்புருத்துதி” எனவரும்.

இத்தொழுவும் உடம்பாட்டிற்கு மறையாகிய அறிய
லும் உரிச்சொல்லான் எய்யாமையை உணர்த்தவே அங்
க மறைச்சொல்லென்பதும் அதற்கு எய்த்தொழுவும் உ
ரிச்சொல் உளதென்பதும் பெற்றும். அங்வுடம்பாட்
க மறையை ஒதினார் மறைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லாய்
வற்கு. “எய்த்துரிச்செயும்பின்ருளுமேகலை” என்புழி
பது அறிந்தென்னும் பொருளுணர்த்திற்று. (

உ-ம். எய்யாமையென உணர்த்தும்.

(இ - ன்.) என்று பெரிதாரும் = என்று பெரிதெனனார்
உ-ம். என்று மரிதம் தனையாற் பெரும” எனவரும்.

பெருமையென்னாது பெரிதென்றதனான் என்றென்பது
சொல்லிற்று.

உ-ம். தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இதையும் அது.

(இ - ன்.) தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் = தா
வத்தமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “தாவின்னப்பொன்றையுபாலை” “தாவாக்கொ
கொல்லிப்பின்” தாவாக்கொன்றை வருத்தமில்லாத வி.

இனரீக் “தருங்கட்டாக்கலைபெருமயிறிதற்று” எனத்
 “தாவாதவிவிலைவாசியும்” எனக் கேடும் உணர்த்துதல்
 “வி” என்பதனாகுகொள்க.

உசரு. தெவவுக்கொளற் பொருட்டே.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) தெவு கொளற் பொருட்டே = தெவு கொள்
 குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “நீர் தெவுகிரைத்தொழுவர்” எனவரும்.

உசசு. தெவவுப்பகை யாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) தெவவு பகையாகும் = தெவவு பகையாகிய
 உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “தெவவுப்புலன்கூறியதெய்வமெய்க்கிணத்தெயி” எனவ

(இ - ன்.) விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே = வி
 புழம் வெறிப்புஞ் செறிவென்னும் குறிப்பு உணர்த்தும். எ
 உ-ம். “விறத்தகாப்போ மின்னின்ற வலியுறுத்து” “உறத்
 தீர்ச்சிமாடத்து” “வெறுத்தகேள்விவினங்குபுகழ்க்கயிலன்
 ன்”

உசஅ. அவற்றுள்,

விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாரும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் நிறப்புவிதி கூறியின்றது.

(இ - ன்.) அவற்றுள் விறப்பே வெருஉப் பொருட்டும் ஆ
 தன்மணன் விறப்புச் செறிவேயன்றி வெருவுதற் கு
 ள்த்தும். எ-று.

உ-ம். “அவ்வெறியுலக்கைப்பாவிறத்தயல” எனவரும்.

உசக. கம்பலை சும்மை கவியே யழுங்க

லென்றிவை காண்கு மரவப் பொருளா.

இஃது இசை.

(இ - ன்.) கம்பலை சும்மை கவியே அழுங்கு என்று !

கும்அரவப் பொருள் = கம்பலை கம்மை கலியே அழுங்கடு
பலப்பட்ட இக்காங்கும் அரவமாதிய இளைப்பெருந்
தும், எ-று.

உ-ம், “கலிறுதவர்கம்பலைபோல” “தளியழைத்தேயுந்தன்
நிற் - கலிகொள்கம்மையெலிகொளையம்” “கலிகொள
குபெரித்த” “வயவுப்புணர்ந்தன் திவ்வழுங்குறே” என
கொள்கம்மை” என்பதனுட் கலி செருக்கினைபுணர்ந்
யிளவி” என்பதனாற்கொள்க. ௨-௨

10. அவற்றுள்,
அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இஃது வந்தியதன்மேற் கொடுப்பது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் அழுங்கல் இரக்கமுங் கேடும் அரு
கும்.

உ-ம், “பழங்கடுங்குட்டமுதலிய - வழுங்கினெனல்வரு
மனனே” “குணமுங்குத்தமுதமுழைந்துகறுஞ்சி
” எனவரும்.

11. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இத குறிப்பு.

(இ - ள்.) கழுமு என் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும் =
ஞ் சொல் மயக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும், எ-று.

உ-ம், “கழுமியஞாட்டினுண்மைநிறைத்தாரிட்ட” என

இத “கழுமமுடித்துக்கண்டுகொழை” எனத் திரட்
த்துதல் “கடியிளவி” என்பதனாற்கொள்க.

12. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) செழுமை வளனுங் கொழுப்பும் ஆகும் = செ
ன் கொழுப்புமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும், எ-று.

உ-ம், “செழுஞ்செக்கெல்லிச்செயரிப்புனிற்றுக்கதிர்” “

நற்செந்நாயேற்றை" எனவரும்.

விளத்தொடு கொழுப்பிடை வேற்றுமைமென்னையெனில்
பது ஆக்கம்; கொழுப்பென்பது ஊன்றொடக்கத்தளை
க்கொட்டிழுநிருப்பு."

திரு. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) விழுமஞ் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும் =
சீர்மையுஞ்சிறப்பும் இடும்பையுமாயிருநிருப்பு உணர்த்தும்.

உ-ம். "விழுமியோர்சொன்டொறுஞ்செய்வாசிறப்பு" "செ
வ்வாவிழுத்திணைப்பினது" "கின்னுறுவிழுமக்கோட்டு
ரும்.

திரு. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

(இ - ன்.) கருவி தொகுதி = கருவி தொகுதியாவிய
தும். எ-று.

உணர்த்துங்காற் பலவற்றது கூட்டத்தை விளக்கும்.

உ-ம். "கருவிவாணக்கதமுறைசிறி" எனவரும். ஆன்மி
முடிக்குங் காற்றமென்பன இத்தொகுதி.

திரு. கமலிறைந் தியலும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) கம லிறைந்த தியலும் = கம லிறைவாயிய ரு
ததும். எ-று.

செராவொடு பொருட்டு ஒற்றுமை கருதி லிறைந்தியலு
னின் தொழிலைச் சொன்மேல் ஏற்றினார்.

உ-ம். "கார்கோன்முக்கத்தமஞ்சுன்மாமறை" எனவரும்.
திரு. அரியே யைமை.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) அரியே ஐமை = அரி ஐமையாயிய ருநிருப்பு உ
று.

உ-ம், “ஆரிமயித்திரன்முன்கை” எனவரும். (6)

19. கவவகத் திடுமே. .

இதவும் அது.

(இ - ள்.) கவவு அகத்திடுமே = கவவு அகத்திடாரிய குற
த்தும். எ-று.

உ-ம், “கவவுக்கடுங்குரையன்காமர்வனப்பினன்” எனவரும். 8
வேங்கரங்கவைஇயமாப்பே” என எச்சமங்கரத் திரி

10. துவைத்தலுஞ் சினைத்தலு மிழும்பலு மிரங்கு

(இ - ள்.) துவைத்தலுஞ் சினைத்தலும் இயம்பலும் இர
சப்பொருட் சினை என்மனார் புலவர் = துவைத்தல் 6
ரும் இசைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லாமென்று
எ-று.

உ-ம், “முரசுநிப்பிருப்பவும்வால்வனை துவ்வப்பவும்” “ஆ
றுசினிப்ப” “கடிமரத்தடிபுமோசைதன் னூர் - கெடுமதில்
மீழ்மனைவியம்ப” “ஏதிரங்குருடைபிரலிணிப்பதம்பெ
வரும்.

11. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழித்த பொருட்டி மாரும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) அஃற்றுள் இரங்கல் கழித்த பொருட்டும் ஆ
ளங்களுள் இரங்கல் இசையேயன்றி ஒருபொருளுது க
த வகுத்தமாதிரி குறிப்பும் உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “செய்திரங்காவின்சச்சென்வினக்கும்புகழ்” என
து “இனிகினைத்திரக்கமாவென்று” என இரக்கமெனவும்
உட்கமை இறத்தது தழீஇயிற்று.

12. இலம்பா டொற்கமா பிரண்டும் வறுமை.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) இலம்பாடு = இவ்வென்னுஞ் சொற் குறிப்பு

உ-ம், "தவர்க்கடைப்புரவி" எனவரும்.

(இ - ள்.) "கொள்ளைமாத்தரின்குதுகவருழ்" எனக் கைக்கொள்
புறியினிவி" என்பதனாற் கொள். "கருமறிக்காதிற்கலை
ய்மகள்" எனக் கலைத்தல் சொற்புறனடையாற் கொள்.

(இ - ள்.) சேரே திரட்சி = சேர் திரட்சியாகிய குறிப்பு
எ-று.

உ-ம், "சேர்த்துசெறிமுறக்கின்" எனவரும்.

கச. வியவென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) வியல் என் கிளவி அகலப் பொருட்டே =
யுஞ் சொல் அகலமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், "இருக்கல்லியலறைக்கிடப்பிலாதிதன்று" என
"வியன்றானவீறல்லேந்தே" எனத் திரித்தும் நிற்கும்.

கரு. பேரே முருமென வருஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருளா.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) பே நாம் உரும் என வருஉங் கிளவி அமுறை
அச்சப் பொருளா = பே நாம் உருமென்று சொல்லவ
ரியாகிய அம்முறைமையினையுடைய மூன்றும் அச்சமெ
சொல்லது குறிப்புப்பொருண்மையை உடைய. எ-று.

உ-ம், "மன்றமாத்தபேமுதிர்கடவுள்" "நாமநல்லாத்த
ந்த" "உருமிக்கற்றமொடு" எனவரும். நாம் நாம
து வழங்கிற்று.

கக. வயவலி யாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) வய வலியாகும் = வய வலியாகிய குறிப்பு
எ-று.

உ-ம், "துன்னருத்தப்பின்வயமானறோன்றலை" எனவரு

கள. வொள்ளி யாகும்.

இது பண்பு.

(இ - ள்.) ஊன் ஒளியாகும் = ஊன் ஒளியாகிய பண்பு.

அ. * துய்வென் னொளி யறிவிந் திரிபெ.

இதனும் அது.

(இ - ள்.) துய்வு என் னொளி அறிவின் திரிபெ = துய்வு சொல் அறிவினது திரிதலாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "துய்வுந் தெம்யாமாக" எனவரும்.

சு. உயாவே யுயங்கல்.

இதனும் அது.

(இ - ள்.) உயாவே உயங்கல் = உயா வருத்தமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "பருத்திருந் - தயாவினிபலிற்றுயியாவுயங்கலென" (

நா. உயாவே குழ்ச்சி.

இதனும் அது.

(இ - ள்.) உயாவே குழ்ச்சி = உயா குழ்ச்சியாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "உயாத்தனை" எனவரும்.

சு. வயாவென் னொளி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இதனும் அது.

(இ - ள்.) வயா என் னொளி வேட்கைப் பெருக்கம் = வயா சொல் வேட்கையினது பெருக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். "வயாவும்வருத்தமுமின்றக்காடுவும்" எனவரும்.

வறுமையினி" எனத்திரிதும் நிற்கும். நூலு வேட்கையெய் பந்தங்க வருத்தமுற்று அகரப்பலும் பொருள்மேற் செல்வகைய.

உ-ம். “வினொடுசென்றவட்டிற் பற்பல - மீனொடுபெரும்
எனவரும்.”

20. அமர்தன் மேவல்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) அமர்தன் மேவல் = அமர்தன் மேவுதலாகிய (தன்மம், எ-று.)

உ-ம். “அகனமர்ந்தசெய்யாளுறையும்” எனவரும்.

அக. யானுக் கவினாகும்.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) யானு கவினாகும் = யானென்னுஞ் சொல்
குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம். “யாணாதுபசையென்றெனன்” எனவரும்.

அஉ. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

இதவும் அத.

(இ - ள்.) பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள =
‘சும் வழுத்ததலென்னுஞ் சொல்லிளது குறிப்புபு’

ய-று.

உ-ம். “கல்லேபரவினவ்வது - கொல்லுந் தப்பரவுக்கட
” “செறிவனைவிதலியர்க்கெதொழுஉப்பழிச்சி - வறிதுநொ
” எனவரும்.

அஅ. கடியென் னிளவி

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

வினாவே வினாக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்சு முன்றேற் றாயி ரைந்து

மெய்ப்பட்டத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே

இது பெரும்பான்மை குறிப்புக்கு சிறுபான்மை பன்மும்
என்றது.

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டு ஆகும்மே = கடியியல் உரைவு உர்மை காப்பு புதுமை விரைவு விரைக்கம் பு அச்சக் தெய்வமுதலியவற்றைமுன்னின்றுதெளிவித்தறப்படுகின்ற அப்பத்துச்சொல்லும் மெய்யமைப்படத் தேருண்மையினைபுடைத்து. எ-று.

உ-ம். “கடிந்தகடித்தொடர்ச்செய்தார்க்கு” “கடிதுணைப் மார்த்தடியுமோசை” “கடியுண்கடவுட்டெட்டெல்லுரல்” “குழித்தருெள்ளலாங்கண்” “கடும்பகல்லுரலி” “கடுங்கடிகடர்நிறத்தருத்து” “அம்புதுஞ்சுக்கடியரணல்” “கடியுக்கடிப்புச்சேர்பு - கடியமன்மநின்றழங்குராள்ஞ்சம்” “பெய்கார்த்தெய்வநோக்கிக் - கடுஞ்ஞடருகுவினக்கேகாணக்” இவ்வுரிச்சொல் பெரும்பான்மை நிரிக்துதிற்கும்.

அச.. ஐயமும் கரிப்பு மாகவு முரித்தே.

இஃது எய்தியதன்மேற் நெப்புவிதி.

(இ - ன்.) ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே = கடியெயல் முந்தலிய பத்தமெயன்றிச் சிறுபான்மை ஐயமாயிய குபாயிய பண்பும் உணர்த்ததற்கும் உரித்த. எ-று.

உ-ம். “கடுத்தனனல்லனோவண்ண” “கடியினருநின்ற” எனவரும்.

அதி. ஐயியப் பாகும்.

இது குறிப்பு.

(இ - ன்.) ஐ வியப்பு ஆகும் = ஐ வியப்பாயிய குறிப்பு எ-று.

உ-ம். “ஐதேயம்மயானே” எனவரும்.

அச.. முனைவுமுனிவாகும்.

இவையும் அதி.

(இ - ன்.) முனைவு முனிவாகும் = முனைவெண்ணுஞ் சொல்வ குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

நா.வ. வைபவ சார்மை.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) வைபவ சார்மை = வைபவ சார்மையாகிய
ரத்தம். எ-து.

உ-ம். “வைபவ சார்மையாகிய ரத்தம்” எனவ

நா.வ. எதுவாகிய யாகும்.

இதவும் அது.

எ-து வலியாகும் = எ-து வலியாகிய ரத்தம் உணர்த்தும்
உ-ம். “வைபவ சார்மையாகிய ரத்தம்” என

நா.வ. மெய்ப்பெறக் கிளந்த வரிச்சொல் லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி

யெரத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
ரத்த மரபிற் றோன்றும் பொருளே.

இ-து வரிச்சொற்கெல்லாம் புறநடை உறுதினரது.

(இ - ன்.) மெய்ப்பெறக் கிளந்த வரிச்சொல் எல்லாம்
ஈ-ம். “வைபவ சார்மையாகிய ரத்தம்” எனவ
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி = தத்தமக்கு முன்னும் பின்னும் வரும் மொ
ழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்தல் = அம்
தத்தமக்குப் பொருந்தின மொழியோடு கூட்டிப் பொருள்
மரபின் ஆங்கனம் உணர்த்திய வரலாற்றுமுறைமை
தம் பொருள் மன் தோன்றும் = தத்தமக்கு வரிய
தேர்த்தல். எ-து.

எனவே வரிச்சொல் னுணர்த்து பொருளுணர்த்தாது வர
முறைமையாற் பொருளுணர்த்துமென்றார்.

உ-ம். “பொருள்காட்டியாகிய” என்பதில் “பொருள்” எ
ந் சொல்லின் பொருளையே உணர்த்திற்று. “உறுதல்” எ
வருள் காணென்னுஞ் சொல்லின் பரிசுதியை உணர்த்
தற்காகிய சொல்” என்பது பின்வரும் அணங்கிய எல்
லின். இன்னுமையே உணர்த்திற்று. இவ்வணங்
கியும் பின்னுமொழியுடையவருதலும்” என இடைச்சொ

1. விதி இதற்குக் கூறியிருப்பிற்று.

கூ0. கூறிய இளவி பொருணிலை யல்ல
வேறுபிற தேரான் தினு மவற்றொடு கொளலே.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) கூறிய இளவி பொருணிலை அல்ல வேறு பிற தே
= முன்னும் பின்னும் வருபவை நாமுயவழி முற்கூறிய
ங்களின் பொருணிலைமையல்லாத வேறுபிறபொருள் தே
னும்: அவற்றொடு கொளல் = அக்கூறப்பட்டனவற்றோடே
யும் உரிச்சொல்லாகக் கொள்க, எ-று.

உ-ம். “கடிநாறும்பூத்தனார்” என்றால் முற்கூறியவற்
து மணப்பொருட்டு ஆயிற்று. “மரம்புரைப்பட்டது” எ
ப்பொருள் குறித்ததென்று கொள்ளற்க, பொக்தப்பட்ட
பொருட்டு ஆயிற்று. இவையையன்றி வேறுபிற தே
ய அங்ஙனக்குத்திரங்காருட் காட்டிப் போத்தாம்; அங்
க.

கூக. பொருட்குப்பொரு டெரியி னாலவரம் பிண்டு

இக்குத்திரம் முதல் “எழுத்தப்பிரித்திசைத்தல்” என்னுஞ்
தனவும் முற்கூறிய நால்வகைச் சொல்லையும் உணரும்
த்துமாளும் அவற்றின் தன்மையும் உணர்த்துகின்றார், தே
ற பொது இலக்கணமாயி ய எச்ச இயற்கு ஏற்ப அநிகாதி
கருதி.

(இ - ன்.) பொருட்குப் பொருள் தெரியின் = ஒருசொல்லி
ல்லானும் பலசொல்லானும் உணர்த்தியாழிப் பொருளுண
சொற்றும் பொருள்யாதெனப் பொருள் தெரியுமாயின்:

ஒருசொற்கு ஒருசொல்லானும் பலசொல்லானும் “பொ
தினாலும் உணரும் உணர்வில்காதனை உணர்த்துமாறு”
பென்றார்.

கூஉ. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்ந்த வல்லியி.

இதிலும் அது.

(இ-ன்.) உணர்த்த வல்லின் பொருட்டுத் திரிபிஷை=மா
உணருமாறு அறித்து ஆசிரியன் உணர்த்த வல்லனாயின்
இப்பொருட்டு என்று தான் கூறிய பொருட்டுத் தி
-று.

யாம் என்பது படர்க்கையுணர்ப்பாட்டுத்தன்மைப்பெயரெஞ்
தானை அது செய்மைக்கண் சிஸ்ராரைத் தன்னோடு கூ
பட்டுப் புடைபெயர்ச்சிவின்றி நின்றதோர்பொருளை உ
க்காணெனத் தொடர்மொழி. கூறியானுஞ் செய்மை
ரைத் தன்னோடு சேர்த்துக்காட்டியவானும் பொருளுணர்த்
டெமென்பது பன்மைத்தன்மையென்றும் பொருளுணராந
யானும் இவனும் அவனும் உண்டற்றொழிவைச் செய்தெயெ
ருணர்த்திற்றுக்காணெனத் தொடர்மொழி கூறியானும்
தன்னோடு சேர்த்தித் தொழினிகழ்த்திக்காட்டியவானும் மெ
ர்த்துத். "சிறியதப்பெறினோயெமக்கேயுமன்னே" என்புழி
சொல் இனியதுகழித்ததென்னும் பொருள் குறித்து நி
ன்றும் பொருளுணராநானை அரிதாப்பெற்ற கண்ணை எ
மக்குத் தருவன்றவன் துறக்கத்துச் சேறலின் எம்
ருண்டல் போயிற்றென்றல் இதன்பொருளுணரத் தொடர்
ப் பொருளுணர்த்து. "உறுகால்" என்புழி-உறு என்பது
ன்றால் உணராநானைக் கடுக்காலினது கலிகண்டாய் ந
யுண்பதற்குப்பொருடையுடனென்று தொடர்மொழி கூறிய
கால் உள்வழிக் காட்டியவானும் உணர்த்து. இன்னும்
ச் சொல்லையும் மாணக்கன் உணருமாறு அறித்து உ
பொருட்டுத் திரிபிஷை.

இவ்வனம் உணர்த்தவும் உணராநானை உணர்த்தற்பாலன

இதிலும் அது.

(இ - ள்.) உணர்ச்சிவாயில் உநாவகைச்சொல்லையும் மாணு
 ணர்தற்குக் கூறிய இவ்விலக்கணம்: உணர்வோர் உலித்து
 ன்னை உணர்வோரது உணர்வைத் தனக்கு உலியாக உடைத்து, ஏ-று
 ள்ளவே தன்னை உணரும் உணர்வில்லாதார்க்குத் தான் சொ
 து பயன்படாதாகலின் அதனை அவற்கு உணர்த்தற்கென்பது
 பொருளாயிற்று.

இத்துணையும் உணருமாறும் உணர்த்துமாறும்
 உணர்த்தினார். (கூகாசு. மொழிப்பொருட்
 காரணம் விதிப்பத் தோன்று.

இது சொற்பொருள் உணர்த்துவ் காரணம்
 ஆகிரியர்க்கே புலம்மென்கின்றது.

(இ - ள்.) மொழிப்பொருட் காரணம் = நாவகைச்சொல்லு
 ம் பொருளை அறிவித்து நிற்கின்றதோர் காரணம் உண்டாந்தன்னை
 விதிப்பத் தோன்று = நுண்ணுணர்வில்லாதோர்க்கு மரபென்று
 காள்வதல்லது விளங்கத்தோன்று. ஏ-று.

எனவே நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குக் காரணமுண்டாந்தன்
 னை விளங்கத்தோன்றுமென்பது பொருளாயிற்று.

இது மரபென்று கோடல் "நிலந்தீர்வளி" என்னும் மரபேய், தீர்த்தினாலும் ஆசிரியர் உணர்த்தினார்.

உலகத்துப்பொருள்களின் நீழ்ச்சிக்குச் சோல் காரணமா, ன். மொழிப்பொருட்காரணமென்றார். இக்காரணம் அக்காரியங் னாடு இயைந்துநிற்கின்ற தன்மை ஆசிரியர்க்கல்லது புலப்படாண. ன் விழிப்பத்தோன்றா என்றார். (கூக)

கூகடு. எழுத்துப்பிரித் திசைத்த விவணியுள் பின்றே.

இஃது உரிச்சொற்கு எழுத்துப்பிரித்திசைத்தல் இன்று ன்றது.

எ

(இ - ள்.) எழுத்துப்பிரித்திசைத்தல் இஃண் இயல்பு இன்று: ழுத்துக்கள் முதனிலையும் இறுதிக்கிலையுமாகப் பிரிந்து வேறுவே.

எழுத்துக்கள் பிரித்திசைத்தன வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப் அவற்றுள், வினை பிரித்தன வினையியலுள் ஈறுபற்றித் ட்காட்டினார். பெயர் பிரித்தன "நம்முர்த்தவருடையகளை என்பன முதலியவற்றும் காட்டினார். வெற்பன் பொரு ள் முதனிலை பிரிப்பப் பிரியுமேனும் அவையும் ஒட்டுப் று உணர்க.

ஈமகப்பொருளுணர்த்தாமையின் பிரிதலும் பிரியாண ட்சொற்கு இன்றி.

இனி உரிச்சொல் எழுத்துத் திரித்தினைத்தன எல்லாய்
தினும் காட்டிப்போத்தவற்றான் உணர்க.

உக. அன்ன பிறவும் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ

முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்டுறை கூட்ட
வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழினை கடைப்பிடிந்
தோம்படை யானைவிந் கிளந்தவற் றியலாந்,
• பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இஃது உரிச்சொற்கெல்லாம் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கிளந்த அல்ல அன்ன பிறவும் = சொல்லப்பட்ட
ந்றி அவைபோல்வன பிறவுமாய்; பன்முறையானும் பர
ம் உரிச்சொல் எல்லாம் = ஈறுபற்றி உணர்த்தற்கு அடக்
தற்குறும் புரந்து வரும் உரிச்சொல்லெல்லாம்; பொருட்டு
= பொருளைச் செல்லின் றியமையாக், குறைபாடு தீரப்
அதனோடு கூட்டி உணர்த்த: இயன்ற மருங்கின் இனைத்
டும் வரம்பு தமக்கு இன்மையின் = இதை ருநிப்புப் பண்ட
ளாம் இயன்ற நிலத்து இத்தனையென உரையறுத்து உள்
தமக்கு இன்மையான் எஞ்சாமற் கிளத்தல் அரிதாகலின்:
கடைப்பிடித்தல் = அவற்றை அறிவதற்க வறிய வயிகளைச்

யலிற் கிளந்தவற்றின் இயல்பாகவே அடைந்தையும் உட்
ர்க என்று சொல்லுகார் புலவர். எ-று.

உத்தமால் யானும் அவ்வாறே கூறினேனென்றான் எனக்
கூறுக உரைக்க.

என்னவே “பெயரினும் வினையினும் மயத்தொழி” எனவும்
“இன்னும் உருபவைவராடி” எனவும் யான் கூறிய நெறியை
கடைப்பிடித்து “உரிச்சொல்லாவினும் பொருள் வேறுகினு
டும் “ஒத்தமொழியாற்புணர்த்தனருணர்த்த-றத்தமரபிட்டு
பொருளை” எனவும் சன்னுந் தரப்பட்ட பரதகாவலாங்க
கொற்று இயலாத பன்முற உணர்க பின்பு இதை
ந்து.

உரிச்சொல்லெல்லாம் கூட்ட வரம்பு தமக்கு இன்மையின் க
து இயல்பாகவே அடைந்த உணர்க என வினையுறுபு சொ

இருமையென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய சூரிப்
 னான்பது சேய்மையாகிய சூரிப்புக், தொன்மையென்பது
 கைய சூரிப்பும் உணர்ந்துதலும்; இவற்றல் உவோபரமும், “உ
 ஸாயிதிபர்கோமான்” என நோதில் தடக்களும், “நோதி
 கெழற்காணியோர்” என நோதில் விரைவுக், தெவிட்டு
 தலும், மலிதல் கெருக்குதலும், மலிவு குற்றமும் உணர்ந்
 திதவும் “உணர்ந்த அல்ல” என்பதற்குத்தொகைகள். . . 4

உரிச்சொல்லியல் முற்றும்.

ஒன்பதாவது

எ ச் ச விய ல்.

எ. இயற்கொ திரிசொ திசைச்சொல் வடசொல்
 றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

ரன்பது குத்திரம். முற்கூறிய எவைகை ஒத்திருந்து
 துதற்கு இடமின்றி எஞ்சின்தி சொல்லிலக்கணங்க
 த்த உணர்ந்துதலின் இஃது எச்சவியறென்றும் பெயர்
 இசுருத்ததற்கு செய்புணவறுவாய்ப்பு அபரமபாண்மைந
 புட் செய்தற்கு உரிய சொற்கள் இவையென அவற்றின்
 கூறுபெற்றது.

(இ - ள்.) இயற்கொல் திரிசொல் திசைச்சொல்
 ற அனைத்தே = இயல்பாகிய சொல்லும் அதுதான்
 ற சொல்லும் திசைக்கண் வழங்குஞ் சொல்லும் ஆரிய
 என்று கூறிய அத்துணையே; செய்யுள் ஈட்டச் சொ
 பாருண்மேல் நிகழுஞ் செய்யுளை ஈட்டுதற்கு உரிய
 ளு.

எனவே பிறபாடைச்சொற்கள் ஈட்டுதற்கு உரியவன்ற
 மை வருமாயின. அவை செப்பு குளிநு கிக்கு அக்டே
 பரவ்வன பிறவுமாகம். இயல்பாகிய சொல் முற்கூறி
 ிச் சொல்லையாய் நின்று செய்யுட்டு உரித்தாம். அ
 ல் திரிசொல்லாகாத் பெரும்பான்மை பெயராகவுந்
 மை வினைத்திரிசொல்லாகவுந் திரிதலன்றி இடையும்

க் திரித்துவாரா. திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும்
மை பெயர்ப்பெயராயுஞ் சிறுபான்மை . தொழிற்பெ-
ரலன்றி ஏனையவாய் வாரா.

கூஅ. அடிவந்துள், இயற்சொற் றாமே

“ செத்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு விவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே

இது சிறுத்தமுறையானே இயற்சொற்கு இலக்கணக்
பத.

(இ - ன்.) அடிவந்துள் இயற்சொற்றாமே = அக்காண்டனு
ல்லென்று கூறிய சொற்றாம்; செத்தமிழ் நிலத்து வழ
ணி = செத்தமிழ்நிலத்தின்கண்ணே வழங்குதலோடு பெ
பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே = அச்செத்தப
கொடுத்தமிழ்நிலத்துச் செட்டோர்க்குத் தத்தம்பொரு
ல் துவிக்குஞ் சொல்லாம். எ-று.

செத்தமிழ்நிலமாகவது வையையாற்றின் வடக்கும் மீது,
தெற்குங் கருவியின் கிழக்கும் மருவியின் மேற்குமாகம்.

கூ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகிய
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் றினவி.

இது திரிசொற்கு இலக்கணங் கூறுபின்றது.

(இ - ன்.) திரிசொற் றினவி = அவ்வியற்சொல் திரித்த
லாகிய சொல்லு; ஒரு பொருள் குறித்த வேறு சொல்
வேறு பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும் இரு ௨
= ஒருபொருளைக் குறித்த வரும் பலசொல்லாகியும் பல்
குறித்த வரும் ஒருசொல்லாகியும் இருவகைப்படுமென்று
சிறியர். எ-று.

அவ்வியற்சொல்லுத் திரிக்குங்காற் தம் எழுத்துச் சிறி
ரிப்பனவும் அவ்வியற்சொற்றம்மையே பிறசொற் கொண்
வதுவக் திரிப்பனவுமென இருவகையவாம்.

உ-ம். கிளி மயில் என்பவற்றைக் கிள்ளி மஞ்ஞை எனச்
திரித்தும் அவற்றைத் தந்தை பிணிமுதம் எனப் பிற
ரீர்த்த முழுவதுவக் திரித்துங் கூறுதல். மலைக்கு வெற்பு
விண்டு என்பன முழுவதுவக் திரித்தன. இவை ஒருபெ

த வேறுசொல். உந்தியென்பது யாழ்ப்பத்தததுங் கொப்து
தட்டில் கானியாற்றிடையும் உணர்த்தததுங் முழுவுதுவக்
இது வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல். அளிகென்பது ௫
மயிலென்னும் மூன்றுசாநியிற் பெண்பாற்றும் பெயர்த்த
ம வேறுபொருள் குறித்ததாம். இவை முழுவுதுவக் திரித்
யெயல்லாம் பெயர்த்திரிசொல். ௦ ௦ ௦

தேட்டவாயாவின் செப்பிமன் ஈங்குலந்தித்தாய் புகழ
சோ என்மனார் என்றிசினெனே பெறவருங்குவித்த என்
வன லினைத்திரிசொல். இவை திரிதுவிற்பத் திரித்தன.

பைக்கண் பைத்தார் பச்சிழை காது செதூ என்னுற்பே
கொகையாவெ சொர்க்கணப் பகமை கருமை செம்மை

மாயுத தாநதனவென்றும், ஈற்றுமாயயயும் ஈற்று
ஆதி நீண்டதென்றும், ஈற்றுவிர்மெய்யும் இடைமெ
ஆதி நீண்டதென்றும், பின்னுள்ளோர் சந்திமுடித்
ந்தாது, என்னை? பைக்கண்ணுழிப் பரியதாநிய து
ண்புணர்த்தும் ஈற்றை லிரித்தலன்றிப் பகமைக்கண்
தொருத்த பண்புப்பெயரை லிரித்தலாகாமையின்.

முக்குப் புலவர் எறிதுவிற்பத் திரித்துக்கொண்ட பெ
குறிப்புப்பெயரென்று உணர்க. எழுத்ததிகாரத்துச்,
இவ்வாறு முடிக்கவென ஆசிரியர், முடிபு கூறியவற்றை
செய்யுணைமுடிபென்று கூறலும், வழக்குச்சொல் து
வந்தனவற்றை லினைத்திரிசொல்லென்று பெயர்
பர் கருத்தாம்.

இடைபும் உரியுக் திரிசொல்லாய் வருமெனும் உணர்க

10. ௦ செந்தமிழ் சேர்த்த பன்னிரு நிலத்துக்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இது திசைச்சொற்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது.
(இ - ள்.) திசைச்சொற் கிளவி = திசைச்சொல்லாகிய
மிழ் சேர்த்த பன்னிரு நிலத்துக் தங்குறிப்பினவே =
ட்டைச் சூழ்ந்த பன்னிரண்டு நிலத்தும் பன்னிரண்
சூழ்ந்த பன்னிரண்டிலிவத்துத் தாந்தாய் குறித்தபொ
குத் தன்மையையுடையன. எ-று.

உம்மையை எச்சயும்மையாக்கிப் பொருளுரைக்க.
சொற்போல எந்நிலத்துத் தம்பொருள் விளக்காவாறெ

பன்னிருகிலமாவன; பொங்குநாடு ஒளிராடு தென்
குட்டநாடு குட்டநாடு புள்ளிநாடு கற்காநாடு தேநாடு
மாநாடு அருவாநாடு அருவாவடநிலை எனத் தென்
பாக வட்டிழ்பாலிலாக் என்னுக.

இனிப் பன்னிரண்டாயுதம் குழந்தை பன்னிரண்டாவ
ம் பழந்தேயும் கொல்லமும் கபமும் கொங்கணமும்.
மேலும் கருகடமும் கூட்டமும் வடுகுத் தெலுங்கும் கவிங்
கையென்றுத், குட்டநாட்டார் தந்தையை அச்சென்றும்,
நாள் வஞ்சரைக் கையென்றும், தேநாட்டார் ஏடாடு
வெறுவென்றுத் தோழியை இடுவையென்றுத் தம்மாயி
ந்த தந்தையென்றும், பூழிநாட்டார் நாயை குமலியென்
ததைப் பாழியென்றும், அருவாநாட்டார் செய்வைச்
சிறு குறந்தைக் கேணியென்றும், அருவாவடநிலை
யைக் குட்டையென்றும் வழங்குப.

இனிச் சிங்களம் அத்தோவென்பது; கருகடம் கரைய
என்பது; வடுகு செப்பென்பது; தெலுங்கு எருத்தைப்
பெறுபது; துரு மாயரத்தைக் கொக்கென்பது. ஒழிந்தவற்றி
ற்குக் காண்க.

க. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா ரும்மே.
இது வடசொற்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது.

இ - ள்.) வடசொற் கிளவி = வடசொல்லாறிய சொல்;
த்து ஒரீஇ = உரப்பியும் எடுத்துத் கலைத்துத் கூறும் வட
க்களின் நீக்கி; எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாரும் = இர
க்கும் பொதுவாயிய எழுத்தான் இயன்ற சொல்லாம். எ-
ழிவை வாரி மேரு குங்குமம் மணி மானம் மீளம் வீரம் சே
ம் காரியம் கிமித்தம் காரகம் என்னுற்போவச் சான்றோடு
வருவன.

இனி ஒழிந்தோர் செய்யுட்கண் வருவன கமலம் அப
கோபம் ஞானம் ஞேயம் தமாலம் தாசம் நிலகம் ந
யோனி உற்பலம் இவை போல்வன பிறவுமாம்.

உ. சிதைத்தன வரினு மியைத்தன வரையார்.

இதவும் அது.

இ - ள்.) சிதைத்தன வரினும் = செது எழுத்தான் இய

உதும். “அரமியம்விவாகத்தியம்பும்” “தசநாள்செய்தியு
ளான” “வாதினையன்னகவைக்கதினிறைஞ்சி” “கடு
ன்புணர்நிறைபு” “பேறையல்லமேறையங்குறுமகள்
செழுமத்து” என்றார்போல்வன் சான்றோர் செய்யுட்கட்
ன.

இனித் தூதிரம் ரூத்திரம் விருத்தி அருத்தாபத்தி
பாலவன் தூதர். சிதைந்து வந்தன; பங்கயம் இடப
புகள் மேகம் பந்தம் மயானம் விடம் துங்கம் பலம்
சாதி சேனை சித்தி சாதனம் அயன் அரி அரன்
பெருகம் மேரீக்கம் காமம் பக்கம் குலம் சதம் போதக
ம் சலம் மோகம் யோகம் வந்தனை வேலை சாலை மாநி
தை புரி மேதினி குமரி நதி அரங்கம் இவங்கை
நாபம் உலோகம் நிருத்தம் தேம் வாசியம் வச்சிரம்
ம் கருப்பம் காப்பியம் பருப்பதம் என்றார்போல்வன்
செய்யுட்கட் திரிந்து ஏற்கும் எழுத்துக்களான் மருவ
இனிச் ‘சிதைந்தனவரினும்’ எனப் பொதுப்படக்
கூறின வட்டம் நட்டம் கண்ணன் எனப் பாகதமாக
வுக் கொள்க.

பு. அந்நாற் சொல்லுக் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலி
விரிக்கும்வழி விரித்தலுக் தொடுக்கும்வழித்
நீட்டெழுவழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கத்
நாட்டல் வலிய வென்மீனார் புலவர்.

இது செய்யுள்விகாரமாமாறு உறுகின்றது.

(இ - ன்.) அந்நாற் சொல்லுக் தொடுக்குங் காலை =
கு சொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்குங்கால்: வலி
த்தலும் = மெல்லெவாற்றை வல்லெவாற்றாக்க வேண்டு
மாற்றாக்கலும்: மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் = வல்லெவா
ற்றாக்க வேண்டும்வழி மெல்லெவாற்றாக்கலும்: விரிக்கும்
ம் = சூழி நிரம்பக்கூர்ச்சொல்லை விரிக்க வேண்டும்
லும் = குற்றெழுத்தினை நீட்ட வேண்டும்வழி நீட்டலும்:
ழிக் குறுக்கலும் = செட்டெழுத்தினைக் குறுக்க வேண்டு
கலுமாயெ அறுவகை விகாரமும்: நாட்டல் வலிய என்

=செய்யுள்ளபம் பெறச் செய்வார் நாட்டுதலு வலி
 னன்று கூறுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம். “முத்தவருடங்காவல்தோன்றின்” “குன்றியகூர்
 நம்” “தண்ணீர்துறைவர்கொடுமை” “இனீடயெனப்
 பவனைகாவல்கொடுமென்னுபிரே” “நிருத்தார்ப்பன்றென்றே”
 ” என முறையே காண்க.

பாசிய அழுத்துபெயிழப்புண் என்றப்போல இரண்டு
 குவணவற்றை ‘நாட்டவ்வலிய’ என்றதனாற் கொள்க.

ச. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
 றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இது செய்யுள் செய்வழி அதன் பொருட்டிடை கூறுகெ

இ - ன்.) இயல்பு புணர் மொழி=இயற்கையாகவே த
 பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் அங்ஙனம் இயற்கை.
 பொருளுணர்த்தாது விகாரப்பட்டுப் பொருளுணர்த்துங்
 = அங்விகாரவகை: நிரனிறை சுண்ணம் அடிமறி
 என்னு என்ப=நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் அடிமறியும்
 தமென காண்கென்று கூறுவர் ஆசிரியர், எ-று.

நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் நிரலெழித்ததுத் துணித்தக்
 கரிய வேறுபாடுடைமையிங் மொழிமாற்றின் வேறுபாடு

இ. அவற்றான், நிரனிறைதானே
 வினையினும் பெயரினும் வினையத் தோன்றிச்
 சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்கிவறு நிலையல்.

இது நிறுத்தமுறையானே நிரனிறை கூறுகின்றது.

இ - ன்.) அவற்றான் நிரனிறைதானே = அக்காரகனுள்
 யாவது: வினையினும் பெயரினும் வினையத் தோன்றி=
 பெயரானும் ஆராயத் தோன்றி: சொல் வேறு நிலை

வினையினும் பெயரினும் என்றதனான் வினைச்சொ
 ளுடம் பெயர்ச்சொல்லான் வருவதுடம் அவ்விருசொ
 ளுடம் என நிரனிறை மூன்றாம்.

‘வினையினும் பெயரினும்’ என்றதனான் வினைச்சொ
 ளுடம் பெயர்ச்சொல்லான் வருவதுடம் அவ்விருசொ
 ளுடம் என நிரனிறை மூன்றாம்.

உம், “மாசுபோகவும்காய்பகிநிற்கவுந் கழிபுனன்முழித்
தாடீடு” என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாயிய வினை
வேறு நின்றலின் வினைநிரளிறை. “கொழிஞவனாகொ
புண்கண்மேனி” என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய (பு
) வேறுவேறு நின்றலிற் பெயர்நிரளிறை. “உடலுமுடை
லுளும்பார்க்குஞ் - கடலிருளாம்பல்பாம்பென்ற-கெடலரு
குருகுமமாச் சேத்த” என்புழி முடிவனவாகிய பெ
யனவாகிய வினையும் வேறுவேறு நின்றலிற் பொது நிர
ளினையு என்பதனைச் சொல்லும் பொருளும் நிரல்பட நி
றுங் கத்தும் போல-களிகடற் கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்
இவருதலுந் கொள்க.

25. சின்னந் தானே

பட்டாங் கமைந்த வீரடி யென்றி

• ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல். •

இது சின்னமாமாறு கூறுகின்றது.

[இ - ள்] சின்னத்தானே = சின்னமாவது: பட்ட
மைந்த வீரடி என்றி = இயல்பாக அமைந்த வீரடிக்கண்
| ன்ஈரை: துணித்தனர் ஓட்டுவழி அறிந்து இயற்றல் = து
யும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம். என்று,
வீரடி என்றி அளவடியில்லா விசார அடியானும் பெற
அவற்றைநிக்குதற்கு அளவடியான் அமைந்த என்பார்
கமைந்தவீரடி.” என்றார்.

உம், “கரையாழவாழியிழைப்பவீரையனை - யாண்கு
ருகிலையென்ப - கரையாட்குணை.” கரையிழைப்ப அம்ப
| க்கு நிலை மயங்கி நீக்கெனக் காணிக் கக் க. 1. 1. 1.

மமா நததுழையறகு வன ஓடடிபு - மபாருவ நததுழைய
ந் கரைக்கும் யானைக்குஞ் கொன்றாடி ரேதக்குப்படந்
ருணர்த்தாமையின் மாறென்கிறது.

இ. அடிமறிக் செய்தி யாழ்கிலை நிரிந்து

சொகிலை நிரியாது தமொ றும்மொ.

இது அடிமறியாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிமறிச் செய்தி = அடிமறையென்பதன் சொ
 1) திரியாது அடிகிலித் திரித்த தமொறும் = உக் கின்றாக்கு
 ள் தத்தம் நிலையிற் திரித்து ஒன்றம் நிலைக்காதது
 றுமிதற்கும். எ-று.

டம். “மாறாக்காதலம்மலைமறத்தனரே - யாறாக்கட்பனிக
 - பேறாமைன்றோள்வனகெழும்மே - கூறாய்தொழியான்
 1)” இது சீரும் பொருளுந் திரியாது அடிமறித்தவாறு
 ளாள் கடிச்செய்யுட்கல்லது பெரும்பான்மை வாராத.

2) அ. பொருடெரி மருங்கி
 னீற்றடி. மறுதி ரெருத்துவயிற் திரியுந்
 .தோற்றமும் வரையா அடிமறி யான.

இது மேலதற்கு ஓர் புறனடை.

(இ - ள்.) அடிமறியான = அடிமறியிற் செய்யுவிடத்து
 தெரி மருங்கின் = பொருள் முடிவை. ஐராயுமிடத்து. ஈற்ற
 பொருள் முடிவிலையுடைய அடியில். எருத்துவயின் இறு
 தின்ற சிக்கு முதந்திரிடத்துப் பொருளே தன்பொரு
 ளுக்கி; திரியுந் தோற்றமும் வரையாது = வரையாதுகண்
 டி முடியாது மீண்டுசென்று முன்னின்றதோர் சொல்லே
 ருள் முடியுந் தோற்றவு நீக்கக் ஆகியார். எ-று.

“கூறாய்தொழியான்வாழ்மாறே” என்பது யாண்டு கித்ப்
 டிற் பொருள் முடிக்கின்ற அடி; அதிங் வாழ்மென்பது
 1; மாறென்னும் இடைச்சொல்லாகிய இறுதிக்கித் தான் பி.

3) முன்னின்ற சொல்லோடு முடிந்தவாறு காண்க.
 1) இங்ஙனங் முடிதல் நிறுபான்மையாயிற்று.

0க. மொழிமாற் றியற்கை
 சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
 . முன்னும் பின்னும் கொள்வழிக் கொளா அல்.

இதி மொழிமாற்றமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மொழிமாற்று இயற்கை = மொழிமாற்றினது
 து; சொல் நிலைப் பொருள் எதிர் இயைய முன்னும் பி
 தி = செய்யுட்கட் பாவென்னும் உறுப்பிற்கு ஏற்பச் சொல்

பொருள் தாராதவழிச் சொல் தின்ற நிலைக்குப் பொருள்
பொருத்தும்படி அச்சொல்லின் மூன்றின் சொல்லைப்
பின்னின்ற சொல்லை மூன்றையும் மாற்றி: கொள்
சாஅங் = பொருள்கொள்ளுமிடத்தே கொடுத்ததலாம்.

உ-ம். “குரங்குனைப்பொலிந்தகொய்கைந்புரவி - கரம்பாப்பின்
குவன்பரிய” புரவியினது வாக்ருவன் கரம்பாப்பின்
மூன்றின் சொல்லைப் பின்னே மாற்றியவாறு காண்க
பிரமம் அது. “இடைமுலைக்கிடத்த” என்பது முலையின்
பின்னின்ற மொழியை மூன்றே மாற்றியவாறு காண்க
“சுருளிப்பவன்” என்பதும் அது. “இரும்புநிரித்தன்னப
யிற் - பரலவலையவிரலாதெறிப்ப” என்பதும் அது. “செ
றாட்புகழ்விதத்த-துன்னருத்திற்கமழ்க்கடாஅத் - தெய்று
வெயிற்கத்தவிடாக் - கயிறுபிணிக்கொண்டகலிழ்மணிமருங்கி
வகையானவியும்பிடர்த்தலையிருத்து - மருத்தில்குற்றத்தரு
காவா” என்றபோல வருவனவெல்லாம் அனுகூலத்த
திலும் உறுப்பு. “ஆழியழன்னைப்பறையினெழுந்தியம்பும்”
அது. அகன்றுவந்த மாட்டு முருகாற்றுப்படை முதல்
காண்க. 9

மொழிமாற்றுவது தேட்டிடாச் சூட்டியுண குமாற்றான்
மேன வருவதென்றும், மாட்டென்னுமுறப்பாவது இரண்டி
டக்கண்ணும் பல செய்யுட்டொடரின் கண்ணும் அக

புடனமொழிப்பாட்டியல்வழக்கன்” என்னுஞ் செய்யுளிய
ரான் உணர்க. உதாரணங்கள் ஆண்டுக் காட்டும்.
பூட்டுவிற்பொருள்கோளும் அனைநிறப்புப்பொருளே
சூசுப்பொருள்கோளும் கொண்டுபூட்டுப்பொருள்கோளும்
இதும் உறுப்பின்கண் அடங்குமாதும், யாற்றொழுக்குப்பெ
யாப்பென்னும்: உறுப்பின்கண் அடங்குமாதும் உணர்க.

10. தகது என்னு மவைமுத லாகிய

கிளைதுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

இது மேற் தொகைச்சொற் உறுவான் தொகைபோல
படுவன இவையென்கின்றது.

(இ - ன்.) தகது என்னும் அமைமுதலாகிய கிளைதுதற்
தகது என்னின்ற எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய
குருவர்க்கு உள்ள தொடர்ச்சிக் கிழமையைக் கருதின
யர்களும்; பிரிப்பப் பிரியா = தொகைச்சொற்போல் இந்

2-ம் சிற்பிலும் அமைப்போலப் பின்வருஞ் சொல் தம்பெ
ந்தாமையிற் பிரிக்கப்படா ஒருசொல்லையாய் சிற்தும், எ-
ட-ம். தமன் தமன் தமர் நமன் நமன் நமர் தமன் தமன்
மமன் மமர் மமவரும், வினிமரபில் முதலும் ஈதும் பற்றி
பிழ் விகற்பங் கூறாமையிற் தம்மான் நம்மான் தம்மான்
என்றாற்போலும் வாய்பாட்டு விகற்பமும் கொள்சா.

ஈனாவரையர் தங்கினை நங்கினை துங்கினை எங்கினை என்
ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றா
ஆசிரியர் “தாமென்னிவிப்பன்மைக்குறித்தே” “யாம்நாடு
பெயரும்” என்று இவ்வதிகாரத்து எடுத்தோதிய பன்
மை எழுத்ததிகாரத்துள் அவை எழுவாயும் பயனிலையு
வழித் திரியாதுபுணருமென்று கூறித் “தம்நாமென்னு
யும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உருபெற்கும்வழித் திரி
மென்று கூறி தம்மென்பதனை “தம்மெனெழுப்பெயர்” உ
ருத்திரத்தான் உருபெற்குமாறு கூறி “அல்லதன்மருத்தி
ஞ் சூத்திரத்தான் அஃது எழுவாயும் பயனிலையுமாய் சிற
பிரெணத் திரித்து பன்மையாயே சிற்குமெனவும் கூறிப்பே
யெனத் திரித்து பன்மையாயே சிற்குமெனவும் கூறிப்பே

பவும் அன்ன. “தம்பொருளென்பதமமககவ எவைய
த்தே” எனவும் “தம்மெனெருமற்றினையரவி-மெய்மென
லர்மாதே” எனவும் இங்ஙனக்கு சொல்லும் அம்முடிபு
ரினை திரித்துவின்று பன்மைப்பொருள் உணர்த்தியவாறு
நண்டு இவை வெற்பன் பொருப்பன் போலத் தம்மாய்
வன்பன் பிரித்தின்று பொருளுணர்த்திப் பின்வருகின்ற
அந் என்பன் பொருளுணர்த்தாது இடைச்சொல்லையே
பிரிப்பப் பிரியா என்றார்.

இனி உம்மையை எச்சப்படுத்திப் பிற ஒட்டுப்பெயர்களும்
பிரியா எனப் பொருள்வழி, இம்பர் உம்பர் இம்மை உம்மை
என்றாற்போல்வன பிறவும் இவ்விடம் உவ்விடம் இப்ப
றப்பு எப்பிறப்பு என்னும் பொருளுணர்த்தி சிற்கு
ந்க.

கக. ௨ இசைநிறை யறைநிலை பொருளொடு புணர்த
றவைமூன் நென்ப வொருசொல் லடுக்கே.

இதற்குத் தொகைச்சொற்பேரல அடுக்கிவருவன கூறுகின்
(இ-ள்.) ஒருசொல் அடுக்கே=ஒருசொல்லு அடுக்கும் அ
சுதிறை அசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்று அவையு
பு=இசைநிறையும் அசைநிலையும் பொருளொடுபுணர்த்து
ல்லப்பட்ட அவைமூன்றுமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்.

உ-ம், “ஏ ஏ ஏ யம்பன் மொழிந்தான்” இஃது இசை
 ிரோமற்றோ” . இது அசைநிலை. “வந்ததுவந்ததுவந்து” .
 ன் ஹைதென்னவைதென் போம்போம் என்பன விரைவுக்
 உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்த்துமானிய டெ
 ற்பாடு உணர்ந்தலிற் பொருளுொடுபுணர்தல்.

நகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுயமத் தொகை
 வினையின் றொகையே பண்பின் றொகையே
 யும்மைத் தொகையே யன்மொழித் தொகையே
 நவ்வா நென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இ-ஃக.) வேற்றுமைத்தொகையே = வேற்றுமைபுரு
 க தொகை: உயமத்தொகையே = உயமவுருபுகள் தொக்க
 வினையின்றொகையே = வினைய்சொல் ஈறுகள் தொக்க தெ
 ிர்தொகையே = பண்பு உணர்த்தும் ஈறுகள் தொக்க தெ
 ிர்தொகையே = உம்மென்னும் இடைச்சொல் தொக்க தெ
 மொழித்தொகை = இத்தொகைச் சிசாற்களின் இறுதி
 பொருள் தரும் வேறொர்சொல் தொக்க தொகை: என்ற
 என்ப = என்று சொல்லப்பட்ட அங்ஙாறுமென்று சொல்
 பர்: தொகைமொழி நிலையே = தொகைச்சொல்வினது

ய. எ-று.

‘ஜும்பாவதியும்பண்புதொகுமொழியும்’ எனவும் “செய்வண்ணுக்கெளவியின் - செய்வொருங்கியலுத்தொழிறொரு” எனவும் “உருபுதொகவருதலும்” எனவும் “மெய்புருதியான” எனவும் “பண்புதொகவருதல்க்கெளவியானும்” உம்மைதொக்கபெயர்வயினனும்” எனவும் “வேற்றுமைமெயினனும்” எனவும் “உம்மையெஞ்சியவிரும்பெயர்த்தொழி” எனவும் ஆசிரியர் தொக்கே நிற்குமெனச் சூத்திரம் வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மும் வினைச்சொல்லுணர்ந்தும் நாலும் இத்தொகைச்சொற்கள் அல்லாததொர் தொக்குநின்றலிற் தொகைச்சொல்லென்பதே அவர் கரு. ஆயிற் “கேழற்பன்றி” “கேழக்கரும்பு” என்பனவற்றினை இன்மையிற் தொகைச்சொல்லாமாறு என்னெயென நிற்கும் ஒன்றையொன்று விசேடித்தாற்றின்ற தன்னைத்ததற்கு வரும் ஆசிரிய என்னும் வாககத் தொக்குறே கோமெம், அன்றித் தன்கட் தொக்கன இன்றி அங்கத் தொக்குநின்ற தொகையென்றற்குச் சாலாமையின் அ ஒருசொல்லாய்நின்ற தம்பொருள் உணர்த்துமென்று கையென்றையும் அங்காறே கேடுமெனின், எதத்தோத்திசிறுத்தல் யானும் இன்மையின் அதுபொருத்தாத; என்ருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை அறுவகைத் திதகைக்கொள் எதத்தோத்தின்றி “என்னுநீயியும்” என்ற இக்கொண்டதாகலின், ஆயின் “என்னுநீயியும்” என்ற வடிவிலே

‘று உணர்க. “என்னெளவியும்” என்றதனாற்கொண்டவியின்றி திலைமொழியும் பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்பதுறுதும்.

அய்நியுஞ் செய்தான்பொருள் இருத்தாங்குன்றத்திருவன ஒட்டி ஒருசொல்லாகாமையுஞ் செய்யுட்கட்டாகாங்கலாவியமாட்டே” எனவும் “ஒற்றுமைக்கொண்டபும்” இறுதிக்கண் இரண்டாவதொக்கன “முயங்கென” எனவும் “போற்றாய்” எனவும் வரும் முடிக்குஞ் செ ஒட்டி ஒருசொல்லாகாமையுந், “தோன்றன்மறத்தோர்நாட்டே” எனவுஞ் “சொருமெய்தலெம்பெருங்குழியாயும்” இறுதிக்கண் ஏழாவது தொக்கன “தோன்றும்” எந்தனைசெவினே” எனவும் வரும் முடிக்குஞ் சொற்கள் சொல்லாகாமையும் உணர்க.

இன்னும் “வல்லேமறவலோம்புமதியெயம்மே” என இடை

களையும் “பொன்மேடைப்புக்காணித்தத் - துன்னருத்திற்
அத் - தெயிறுபடையாகவெயிற்கதவிடாக் - கயிறுபிணிக்கு
மீழ்மணிமருங்கிற் - பெருக்கையாண” என அடுக்கியருவ
ஓருசொல்லாகாமையும் உணர்க.

“அதிவெண்வேற்றுமை” என்னுஞ் சூத்திரத்த “அது
ம” என்றதனால் அதுவெணுருபு. நின்றால்வது கெடு
பின் அது நின்றகெட்டதென்னும் பொருள் தால் ஆ
பெரித்தாம். அதனால் நான்மீச் சேனாவரையச் கூறிய
து விடைபின்மை உணர்க. இவற்றுள் வினைத்தொகையும்
மேறாகையுஞ் செறிது தொக்குத் தொகையாதலும் ஏனைய
ம் தொக்குத் தொகையாதலும் உணர்க.

கக. அவற்றுள், “

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை வியல.

இது முறையானே வேற்றுமைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் = முந்திய ஆறனுள்; வேற்று
மை = வேற்றுமையாகப்பகள் தொக்க தொகைக்கொண்ட

உம். “பகடுபட்டகூழ்பல்வாரோடுண்க” “சூருநீர்
பால” எனவும், “வல்லவர்க்கெதுமொழிச்சித்தசேவி” எ
த்திவேலிக்கருப்பப்பார்க்கும்” எனவும், “வாரையழியியலி
புணவும், “நின்றவருடைமார்பிற்கணங்கு” எனவும், “
நின்றவருடைமார்பிற்கணங்கு” எனவும் வரும். வழக்குதாரணம்
மையவியலுட் காட்டினும்.

சாத்தனாடுவந்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் என்றும்
தொக்காத் தொகைப்பொருள் உணர்த்தாது எழுவாயும்.
நய் சிற்றவின் இக்கிரக தொகாவென்று உணர்க.

கச. உவமத் தொகையே உவம வியல.

இது உவமத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) உவமத்தொகையே = உவம உருபுகள் தொக்க
சொற்கள்; உவம வியல = அங்வுவம உருபுகள் தொக்கின
தது நின்றாற்போலப் பொருளுணர்த்தும் இயல்பின. எ.

மேல் உவமவியலுள் “வினைபயன்மெய்யுரு” என்னுஞ் சூ
உவமை நால்வகையென்றும் “அவைதாம் அன்னவோ
வது சூத்திரத்தான் அவற்றின் உருபு முப்பத்தாறெ
ன்ற” ஆகிரியர் என்க அங்வுருபுகள் தொக்குநிற்றொழு
ந். ஒப்பில்வழியாத் பொருள்செய்யும் அங்வுவம உருபுகள்

நிலையிலின்றும், பெயரச்சங்கீட்கும் முற்றிற்கும் விரை
 ட்கும் உரிய எதுகளை ஏற்ற சொல்லாயே நின்றது அவற்.
 முடிபுகொள்ளுமென்று உணர்க. ஆசிரியர் செய்யுளி
 ன் அங்வுவம உருபுகளைப் பெரும்பான்மை செய்வெனெக்.
 னானுஞ் செய்பான்மை செய்தவென்னும் பெயரெச்சவாப்
 டும் ஒறினாரேனும் ஏனைவாய்பாடுகளும் ஆம்முதலின்கண்
 ன ஆண்டு உணர்க.

புலிப்பாய்த்துள் மழைவளங்கை தாழ்வுபு பொன்மேனி
 பாய்மெய்யுருவின்கண் ஐந்த இவ்வுவமத்தொகைகள் வ்
 பொதுமென்னும் உருபானும் அன்னிவென்னும் உருபானு
 னும் விரித்து செய்யுஞ் செய்த என்னும் பெயரெச்சக்கு

பாய்த்துவினை விரித்தால் உணராதானை, இதன்பொருள்
 பாய்த்துனை ஒக்கும் பாய்த்துள், புலியினது பாய்த்துநையெ
 னுள், என்றவாறு காணென, ஒப்பென்னும் வழக்குவா
 செய்யும் செய்த என்னும் பெயரெச்சக்குறிப்புவாசகத்தி
 ட்கு, “முறிமேனிமுத்தமுதுவல்வெறிதாற்றம் - வேலுண்
 டதோளவட்கு” என்புழி வேய்த்தோளாட்கு முறிமே
 “முத்தம்போலும் முதுவல் தெய்வமணம்போலுயிற்
 வல்போலுக்கண்ணென விரித்தால் உணராதானை, இதன்
 வேய்த்தோளாட்குத் தனிநினைதுதித்தையொக்கும் நிறம்,
 ருதித்தையொக்கும்பல்லு, தெய்வமணத்தையொக்கும்பல்
 ம், வேலினதுகொலைத்தொழிலையொக்கும்கண், என்றவா
 ன், ஒப்பென்னும் வழக்குவாசகத்தாற் செய்யுமென்னுஞ்
 வவாசகத் தொன்ற உணர்த்துக, “கண்மலர்ந்தகாவி” என்
 பாவுமலர்ந்தகாவியென்றால் உணராதானை, இதன்பொருள்,
 யாக்கமலர்ந்தகாவியென்றவாறு காணென, ஒப்பென்னும்
 ட்த்தாற் செய்வெனெச்சவாசகத் தொன்ற உணர்த்துக. :
 உரிய இருவகையெச்சத்தையும் முற்றையும் இவ்வுவ
 தருமாறுகாண்க.

இனி “முறிமேனி” முதலியன உருவகமாமெனின்
 கு உருவகமும் உவமையாமாறு ஆண்டு உணர்க. .

இவ்வனம் வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் விரித்தபு
 ட்த்தொகையென்று கோழிமே உவமத்தொகையென்று
 வெனின், ஆசிரியர்தாம் மேற்கூறும் உவம உருபுகளி
 ன் டாவதற்கு முடிபாடுமென்பது உணர்த்துதற்கு உவம
 மலாம் பொதுவாய் வழக்குவாசகமாய் நிற்கும் ஒப்பென்னு
 னக் “காப்பிஞ்சுப்பின்” என எடுத்து ஒறினாரதலின்
 டாவது அங்வுவமவுருபுகளான் முடித்துநின்றபு உவமத்
 புழி ஒப்புமைப்பொருளே தத்துநின்றதலின் உவமத்தொகை
 ரிடும்.

ஆயிரம் எடுத்த ததியை ஒப்பிப்பதனோடன்றி ஏனை
 ராடும் இரண்டாவது முடிபுமோவெனின், முடியும்; “தமிழ்
 மான்செய்கார்தன்” எனவும், “கயமுக்குமகனிக் கண்ணின்ப

“விந்துகரைநல்லான்வென்றவீனா” எனவும் வருவனவு,
 அன்ன மானும் போக்கு என்னி வென்ற என்னும் உவம
 இரண்டாவதுகொண்டு முடித்தவாறுகாண்க. இவற்றுள்
 ஸ்ரீகு செய்தெனெச்சமாயிய உவமவுருபு. இங்ஙனம் உவம
 ததழி நின்று உவமப்பொருள் ‘தருகின்ற இரண்டாவது (பு)
 பும் அய்வுவமப்பொருள்’ தந்தேகிற்றியின்றி உணர்க.
 ‘வெருவிதப்பறுக’ என்புழிப் போலென்பது போலவெண்
 வெனெச்சக்குறிப்பாயிய ‘உவமவுருபு, “தும்மெனாமுமந்தி
 ன்” என்புழி அன்னொரென்பது உவமவுருபாயிய இடைச்செ
 னிலையாகப் பிறத்த பெயர். இனிச் சிறுபான்மை ஏனை
 இத்தொகைக்கண் விரிபுமாறு உவம இய்துத் காண்க.

சேனாவையர் இவற்றை உவமவுருபுபற்றென்றும் உவம
 இரண்டாவதுகொண்டு முடியாதென்றும் கூறினாராவெ
 டியியர் கருத்துஞ் சான்றோர் செய்யுள்வழக்கமும் உணர
 றொரென்பது இக்கூறியவாற்றான் உணர்க. . (

கரு. வினையின் நொருநி காலத் தியலும்.

இது வினைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வினையின் தொகுதி=வினைச்சொல்லினது ௩௦
 குறியீதும் எழுத்துக்கள்: காலத்த இயலும் = காலத்தின்
 தொக்குகிற்கும். ஏ-று.

வினையென்றது உண் தின் முதலிய முதலிலாகனை. அ
 ிம் ஆகுபெயராய்த் தன்னாற் பிறத்த பெயரெச்சத்தினை உ
 தொகுதியாகவன அகரமும் நிம் தின்று என்பனவும் உ
 அவை காலத்தியலுதலாவது ‘கொல்யாணையெனத் தொ
 கொன்றயாணை என விரித்தாற் செய்த என்னும் பெயரெ
 டட்டுத் தகர ஈறு இறந்தகாலம் உணர்த்துத்திற், கொ
 யாணை கொல்வென்றயாணை என விரித்தால் நின்று தின்ற
 பயரெச்சம் திகழ்காலம் உணர்த்துதலும், கொல்வென்றயாணை
 ளாற் செய்யுமென்னும்பெயரெச்சத்து உம்மீறு திகழ்வும்
 ணர்த்துதலுமாம். ஆயின் உம்மீறு திகழ்காலம் உணர்த்த
 ி. பெயரெனின் உணர்த்துபெயரென உணர்த்துதல்கல்கி

வரையரும் இக்கருத்தானே “அகன்றவற்றித்தினிகாடு
தெ நிகழ்விற்கும் எதிர்விற்கும் காட்டினார். கொல்யா
அக்காலத்த அஃது உதிரக்கோட்டோடு வந்ததெல் லு
தொழிலைக் கண்டு நின்றழி நிகழ்வும், அது கொல்
கண்டுழி எதிர்ப்பும் விரியும். இனித் கொல்யாண
இரண்டு ஈறும் ஒருங்கு தொக்குநிறத்தென்றற்கு விதி
செய்தென்னுங்கிலவின் - மெய்யொருங்கியலுத்தொ
பெயரும்” என்றதாம். என்றதன்பொருள் செய்யுளு செய்
பெயரெச்சச் சொற்களினுடைய காலம் காட்டும் உம்மு
ருசொற்குண்டேனே சேர எடக்கும் புடைபெயர்ச்சி தெ
சொற்களென்றவாறு. இன்னும் இரண்டு பெயரெச்ச
சேரத் தொக்குநிறவான் ஆசிரியர் ஒருசொல்லாக்கிப்
தென்று “புணரியணிலையுணரத்தொன்றா”
வழுத்தகிராச் குத்திரத்தானே பெயரெச்சம் கின்று
ஒது பெயரெச்சப்பொருளவாய்கின்று இரண்டு சொற்
று சேரவரையர் கூறியது பொருத்தாமை உணர்க.
நக்கரத் தந்தமக்கு உரியவாறு பொருட்கண் ணுந் தொ

உம். ஆடரங்கு செய்குன்று புணர்பொழுது அரிவான்
செல்செலவு எனவும், “உறைபதியன் தித்துறைகெழுதி,
பொருட்சிறப்பெண்ணி” “வான்மடிபொழுதினினிர்
பு” “வெல்வேலண்ணற்காணுவாங்கே” “நெல்லிடு
ரண்மழுங்கின” “வெல்போர்ச்சேழன்” எனவும் வரும்.
பு பொருட்டு ஏற்ற காலக்களை விரிக்க.

உக. வண்ணத்தின் வழிவி னளவிற கவையினெ
றன்ன பிறவு மதன்ருண நுதலி
வின்ன திதுவென வரூஉ மியற்கை
யெனின கிளியிடிப் பண்பின் ரொகையே.

இது பிழ்புத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்னது இது என = ஒருபொருட்டுப் பெ
றுதி இப்படியிருப்பது இப்பொருளென்று அதனை விசே
ம்படியாக: அதன் குணம் நுதலி = பின்வருகின்ற அ.

ஈதானகளை ஊம் வழுவுகளை ஊம் அளவகளை ஊம்
 ண் ஊம் வரும் இயல்பாகிய கிளவியும்: அன்ன பிறவு
 ள் கிளவியும் = அமைபோல்வன பிறவுமென்று சொல்ல
 டு கிளவியும்: என்ன கிளவியும் = எத்தன்மையவாகிய (உண்
 பின் தொகை = பண்புச்சொல் தொக்கதொகையாம்
 பண்பெனப் பண்புச்சொல்லை உணர்த்திற்று ஆகுபெ
 த்திகாரத்து “உயர்திணையஃநிணையாவிருமருஃகி - ணம்
 ண்புதொருமெழியும்” என்புழிப் பண்புத்தொகை ஐத்
 உணர்த்திற்றலின் அங்ஙனம் நின்றன பிரித்துப் புணர்
 யாவென்றமையான் ஈன்மம் அதற்கு ஏன் இயற்கை
 “ஐம்பாலறியும்பண்புதொருமெழியும்” என்றதன்
 பாலையும் ஒருவன் அறிதற்குக் காரணமாகிய பண்புத்
 தொகைச்சொல்லும் என்றவாறும், பண்பு உணர்த்த
 ள் ஈறுகள் தொக்குகின்றே விரியுமென்பது உணர்த்த
 ஈசகத் தொன்ற இன்னதென்றார், ஐம்பாலும் பொரு
 ஁நிணையாய் அடங்குமாதலிற் பொருளாகி இத
 ஁ணையார் கூறினார். இந்நான்குள் உண்ணமும் அ
 யும் ஐம்பாற்கண்ணும் வரும்.

உ-ம். வண்ணம்:—கரும்பார்ப்பான் கரும்பார்ப்பனி கரு
 கருக்குதிரை கருக்குதிரைகள் என்னும் பண்பு உண
 ஁த் தொக்கனவற்றை விரிப்புழிக், கரியனாடியபார்ப்பாணி
 பபார்ப்பனி கரியராகியபார்ப்பார் கரியதாடியகுதிரை
 பகுதிரைகள் எனப் பண்பு உணர்த்தும் ஐம்பால் ஈற்றி
 தவாறு காண்க. கரியபார்ப்பாரென்பது ஈறு தொன்றாத
 ஈக்குறிப்பாய் நிற்கும். இனி வெண்மைமுதலியவற்றிற்கு
 ம் ஒட்டுக. இவற்றுட் கரு ஒழிய ஏனைய தொக்
 க். இவற்றுள் ஁நிணைக்கண் வரும் ஈறுகள் பண்பு
 ராய் நிற்குமெனும் உணர்க. இனி ஆரவ்—குறுகுனி
 டு வ ஊர்க்குறுமாக்கள் குறுத்தாட்கூதலிற் குறுங்கோட்ட
 ிற்றையும் அவ்வாறே விரிக்க. இனி வெணம் முதலிய
 இவ்வாறே ஒட்டுக. இனிச் சுவை:—ஐம்பொறியான் தக
 இனிமைகளை உணர்த்துஞ் “சுவைந்மார்பிற்கயழ்தார்து
 ம். “கிங்குமப்பண்கிடய” எனவும் “திம்புகைகமழ்வுழ்மி”

யியானும் துகளும் இனிமையை உணர்த்தின. இவற்றை
 ஈர்நிலை இருபாற்கும் ஏற்ப இனிதாடியமார்பு நிலைய
 ம்புகள் தீவிதாடியபுகை தீவிதாடியநீர் தீவியனவாடியநீர்
 விரிச்சு, இனிச் சுட்டுன்புதல்வன் சுட்டுன்புதல்வி
 ல்வர் எனக் கண்ணால் துகளும் இனிமைக்கண் உயர்ந்தி
 ளும் ஏற்ப இனியனாடியபுதல்வன் இனியனாடியபுதல்வி
 யபுதல்வன் என விரிச்சு, இனிவநிலை; இது சுட்டந்
 ண் முதலியனவாம். சுட்டப்பலகையென்பது சுட்டம
 யென விரித்து தனக்கேற்ற ஒருமை பன்மையை உண
 ருளியி நிற்றலின் இஃது ஐம்பால் அநியாத பண்புத்
 துறு. இவ்வணம் ஐம்பால் அநியாத பண்புத்தொகை
 எழுத்தின்கண் திவ்யமொழி வருமொழி செய்து புணர்
 வ அகங்கை முதலியனவாம்.

கூறும்பாற்ப்பாணென்புழிக் கருமையும் பார்ப்பானும்
 தின்று நின்று மகனாகிய பொருளையே உணர்த்தியவாறு
 பார்ப்பான் பொதுமையை விசேஷத்தவாறும், பார்ப்பா
 யின் பொதுமையை விசேஷயாதவாறும் காண்க. இதை
 காந் கருவென்னும் பண்புமாதிரும் நின்று, பண்புபு
 பெற்றுநிற்கும் கருமையென்னும் மகர ஐகாரக் தொக்
 ன்றும், கரியது வெளியது கரியன வெளியன என்னும்
 ித்தும் ஈழகனின்கண்ணும் அவை தொக்கு இவைபு
 ன்சொல்லாவான் செறவின் அது பொருத்தாது. கரியன்
 ன் கரியது கரியன என்னும் பண்பு உணர்த்தும் ஈ
 க்குநிற்பன் என்று உணர்க. என்னை? ஆசிரியர் இப்படி
 இப்பொருளென்று வினைக்குறிப்பிற்கு ஏற்ற விரிவு தே
 மொருசெய்தாராகவின். இன்னதெவளை ஒருபொருள்
 வின் இப்பண்புத்தொகைகளெல்லாம் பெயரெச்சவினை
 ித்ததோர் பெயரென்று உணர்க. அஃது ஒருபு ஏற்ற
 னகொண்டிருந்றவின். உயர்திணையென்பது வினைத்
 பண்புத்தொகையோ எனின், உயரென்னும்முதலிலை
 த திணையென அகர் ஈற்றுப்பெயரெச்சமாய் இறந்
 துநிற்கவின் வினைத்தொகையாம். இதற்கு ஏனைக்
 குமாறு அறிக. இதனைப் பண்புத்தொகையாகி விரிச்சு

முன்னிலைப்பின்வந்த தகர அகரம் இறத்தகாலம் உணர்ந்த
யிற் பண்புத்தொகையாகாமை உணர்க. உண்ண? இ
க்குறிப்பும் முக்காலமும் புலப்படாமை கிற்றுவென்றே
யின். அன்றியும் காலம் புலப்பட கிற்றதன்மேற் பண்டி
? விரியாமை உணர்க.

இனி அன்னபிறவும் என்றதனான் தன்னுடைய பாடைய
ட வெந்தி தன்னுடைய நறுப்பூ என்னும் தொடக்கத்தன் செ
மெல்லிலு வினைத்தொகையுமாம்.

இத்தொகையை வேற்றுமைத்தொகையென்பார் கருவை
யபாற்ப்பானென்று பண்புப்பெயராக்கி விரிப்பர். அது
த. கருவென்னும் முதனிலை பன்விலை உணர்த்தி இ
யது இதுவென தில்லாது கரியதெனப் பண்புடைய பெ
டி கிற்றலின் வேற்றுமைப்பொருள்மை ஆண்டு இன்
க. என்னனெனவியும் என்றதனான் சாரைப்பாம்பு கேழந்த
க்கரும்பு இடைச்சொற்களையி உரிச்சொற்களையி என்ற
பண்பு உணர்த்தும் ஈறுகள் தொகாது தப்பொருள் உ
பெயர்ப்பெயர் இரண்டு கூறாகின்று விசேஷத்தலை உ
இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையுங் கொள்க. அவை
நீ கேழலுமுதகரிப்புணக்கொல்லு எனவும் கேழந்திலியது
இடைச்சொல்லெல்லாம் எனவும் உரிச்சொன்ருக்குறும்
பின்வருஞ் சொல்லின்றியுக் தப்பொருள் உணர்த்துதல்
தோத்தினுள் முடியாமையின் இலேசாற் கொண்டார். உ
க அகங்கை முதலியன பின்வருஞ் சொல்லோடன்றித்
தனனர்த்தமையின் கிறுத்தசொல்லுக் குறித்துவருதல்
கிற்றுவென்று அவற்றை முடித்தார். இவற்றிற்குப் பின்
முன்வருமொழியை விசேடியாது கிற்கும். இங்ஙனம்
தற்கு அன்றே ஆகிரியர் இன்னிதிவென்று முன்மொழி
ப்பதாகவும் பின்மொழியை விசேடிக்கப்படுதலாகவும் உ
நென்று உணர்க.

என. இருபெயர் பப்பெயர்களின் பெயரே
பெண்ணியற் பெயரே கிணற்பெயர்க் கிணல்

இஃது உய்மைத்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) உய்மைத்தொகை உய்மைதொக்குகிற்குத் தொ

பெயர் = இரண்டாகிய பெயரும்: பலபெயர் = பலவாகிய
 அளவிற்பெயர் = அளத்தலால் உளதாகிய பெயரும்: கி
 யர் = எண்ணியவராகிய உயர்நிலைப்பெயரும்: கிறைப்
 = நிறுத்தலாகிய பெயர்க்கொல்லும்: எண்ணிற்பெய
 றினால் உளதாகிய அந்நிலைப்பெயரோடே கூடப்பட்ட
 இளவியல் எண்ணிய நிலத்து = அல்லாறுசொல்லையுங் க
 மையையுடைத்து. எ-று.

உ-ம். உலகஅப்பதினான்கு புலிவிற்கென்னை துணிபு
 ததுமூவர் தொடியரை பதினாத்து. இவற்றை உம்மை
 காண்க.

பலபெயரானவை இருபெயரும் அடங்குமேனும் இர
 பலபெயரினும் இரண்டிற்குப் பலபெயரினுக் தொகுமெ
 பெயர் பலபெயர் என்றார். அளவுப்பெயர் முதலியன த
 ண் அடங்குமெனினும் முன்னர் யாண்டும் பொருள்
 ய பற்றி வேறாக ஒதுதலின் ஈண்டும் எடுத்தோதினார்.

கஅ. பண்பு தொகவருஉன் கிளவி யானு

* மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும் *

; வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு

மீற்றுநின் நியலு மன்மொழித் தொகையே.

இஃது அன்மொழித்தொகை கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) அன்மொழித்தொகை = ஒருவன் கூறுஞ்
 சிறிப் பின்னர் வேறொர் சொற் தொக்குமிற்குத் தொகை:

க வருஉன் கிளவியினும் = பண்புச்சொற் தொக வருந்
 பெயர்க்கண்ணும்: உம்மை தொக்க பெயர்வயினும்
 னும் இடைச்சொற் தொக்க தொகைப்பெயர்க்கண்ணும்.

ம தொக்க பெயர்வயினும் = வேற்றுமையுருபுகள்
 கைப்பெயர்க்கண்ணும்: ஈற்று கின்று இயதும் = இறுதிச்
 சேன சின்று கூட்கும்: எ-று.

சூருதியவழி அத் தொகைகளின் இறுதிச்சொற்களை எ
 லோசையான் அத்தொகைச்சொற் தோன்றிப் பெ
 ருதலின் ஈற்றுநின்று இயங்குமென்றார்.

உ-ம். வெள்ளாடை தகராளுழல் பொற்றொழி. என
 வெள்ளாடையுடுத்தான் தகராளுழலணித்தான் பொற்
 டான் என இறுதிச்சொற்கண் விழுத்து படுத்தலோஸ
 க தோன்றியவாறு காண்க.

பெரும்பான்மைவரும் பண்புத்தொகைப்பின்னர் அங்
வெற்றுமைத்தொகையை வைப்பது முத்துமொழிக்கீதத
ற்றான் உலமத்தொகைக்கண்ணும் விரிந்தொகைக்கண்
மொழித்தொகைவருதல்கொள்க. “விரிவின்னொகையி
யொகையினு - மன்மொழிதோன்றுமென்மனாற்புலவர்” எ
யம். அறங்கூத்தல் இரிதாடி என்பனவற்றை அறங்குட
யுடையான் இரித்தாடியையுடையான் என விரிக்க.

கூ. அவைதாம்,

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
யிருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு

•மக்கான் கென்ப பொருளிலை மாபே.

இது தொகைச்சொற் பொருளிலை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவைதாம் பொருளிலைமரபு = அத்தொகைக்
பொருள்பெற்றுநிற்கும் நிலையிலுள்ள முறைமையினை
நிலையலும் = முன்மொழிக்கண்ணே பொருள் செந்த
பின்மொழி நிலையலும் = பின்மொழிக்கண்ணே பொருள் ச
தம்: இருமொழி மேலும் ஒருங்கு ஈட்டி நிலையலும் =
ரீக்கண்ணும் பொருள் ஒருங்கு செந்த சிற்றலும்: அங்
து அன்மொழி நிலையலும் = அங்விருமொழிக்கண்ணும்
செந்த நிலையாது மற்றோர் மொழிக்கண்ணே பொருள் ச
தம்: அங்கான்கு என்பி = என்னுசொல்லப்பட்ட அங்
ன்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று.

பிறகுதலின். ஆரமண பண்புமொழிநிலையலும். பண்பு
தொகை. வேற்கண் முன்மொழிநிலையல். பெண்ண
து அணங்குபோலும் பெண்ணென்பதாகலிற் பின்மொழி
இவை உலமத்தொகை. கொடியான முன்மொழிநி
னைத்தொகைக்குப் பின்மொழிநிலையலின்று. தீந்தெண்
நிலையல். அடைகபீஸ் பின்மொழிநிலையல்; இது கட்ட
ஏளக் கரைகூறுதலே கருத்தாகலின். இவை பண்பு

இவை இடம்பற்றி வந்த முன்னாலும் பின்னாலும், கால
னவும் வந்துழிக் காண்க. பண்புத்தொகையெய்ன்றி
வகக்கும் விசேஷத்தல் விதபான்மை வருதலின் ஒன்று
பொருட்டிறப்பென்றார். உவாபதினான்கு இருமொழி
து. உடனென்றதனாற் புலிவிற்கெண்டை எனப் பன்
நிற்றனும் கொள்க. வெள்ளாடையென்பது இருமொ
லியலாது உடுத்தான்மேற் பொருள் கீன்றது.

உ. எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

இது தொகைச்சொற்களெல்லாம் ஒருசொல்லெய் கீற்ற
'அ'.

(இ - ள்.) எல்லாத் தொகையும் = இருமொழித்தொடரி
பன்மொழித்தொடரின் பன்னாறு தொக்குகிற்கும் எல்லா
ச்சொற்களும்; ஒருசொல் னடைய = ஒருசொல் கீன்று த
ருகு சொற்களோடு முடியுமாறுபோலத் தாமஸ்
ருகு சொற்களோடு முடிதலையுடைய, எ-று.

அங்ஙனம் முடியங்காத் "பெயரினையதொகையுமாரு
தகு குத்திரத்தாத் தொகைச்சொல் இருவகைய எ
ன்றுப் பெயரும் பெயருந் தொக்கன ஒருசொல் கீர்மைய
கில கொள்ளுமென்றுத் கூறிய விதியொழிந்த இவக்க
ல்லாம் ஈண்டுக் கொள்க. அவை யாணக்கோடென்னும்
பொகை யாணக்கோட்டைக் குறைத்தானென உரு
கிலங்கடத்தான் குன்றத்திருந்தானென்னும் வினையின
னும் ஒரு முற்றுச்சொல்லாய்ச் சாத்தனென்னும் பெ
ம் மாணத்தபெயரினான் குன்றத்திருத்தபெயரினான் என

எனப் பததலாசையாற பெயராசையுப பயனா
காள். எழுத்தினுட் "பெயருந்தொழிலும்", என்ற
ட்ட பெயருந் தொழிலும் பிரிந்திசைத்தவழியும் பெயரு
ஒருங்கிசைத்தவழியும் வேற்றுமை தொக்குகிற்குமென்
டத்தான் குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயருந் தொ
கைத்தவழியுந் தொகையாதல் ஆரியர்க்குக் கருத்தா
யரும் வினையுந் தொகுதல் உவமத்தொகைக்கும் வினை
ந் கொள்க. இவை இருமொழித்தொடர். உயர்ச்சொத்
ச்சொற்களினவி உரிச்சொற்களினவி என்புழி, உயர்ச்சொல் இ
உரிச்சொல் என்னுந் தொகைச்சொற்கள் ஒருசொல் ந
அவை வினையென்பதனோடு தொக்கு ஒருசொல் னடைய
ந்து முடிப்பனவற்றோடு முடித்தன. கந்தனைக்குவளை

ஃபோல்வனவும் அத.

புனிதர் “கரியமலர்செருங்கட்காரிகைமுன்” “முட்புற
“பெடைமயிலுருவித்பெருத்தருபாடினி” “கன்னிப்பெ
” எனச் செய்யுட்குட் பவதொகையும் விராய் வந்த
நடையவாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடிந்தன. ‘
செருங்கட்குணைமுலைப்பொற்றோடி” இஃது அறவனது
ஒருங்கு தொக்கது. இனிச் சுவனேதுணிப்பதற்கு
நரை பதினென்றரை என ஆவும் சிறையும் என்
வீ நலையவாய் சின்றன. இப்பன்மொழித்தொடைக்கு
முடிபுகளுங் கொள்க. இனி உம்மை எச்சவுமைமயா
யுங் தொடர்மொழிகளிலும் ஒருசொல் நடையவாய்
ளவெனக் கொள்க. அனைய வானெக்கோடுகிறது இ
யிற்று மன்றுபாடவித்தது மக்கையுயர்ந்திணையென்ப

5. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென் மோழிமருள் புலவர்.

1. இவ்வுண்மையைத் தோஷங்களுக்கு வழுபடையாக்கின்றது.

தி - ள்.) உயர்த்தினை மருந்தின் உபமைத்தொகை = உயரிடத்துத் தொக்க உபமைத்தொகையின் ஈறு; பவர்தென மொழிமனார் புலவர் = பவனாதற்கொல்லுந் தென்கொல்லுந் திங்கொன் னு கூறவர்

உடும். கயிலபரணை; கயிலன்பரணன் என்பதில் கயில
னாகர ஈறு சந்தியாற் கெட்டுக் கயிலபரணன்ன சின்
வராய் நின்றமையின் வந்தாரென்னும் பன்மையொடுமு
சுடுதலின் ஆண்டு சிந்த ஒருமையுறு பன்மையொடு மு
வென்றுகருதி னாகர ஈறு வாகர ஈறாய் சிந்தமுமென வருது
'கல்லாடமாடமுலத்தி'கைச்சாத்தர் என்றும்போல்வனவும்
வ துளை பகுத்தினைச்சத்தலின் ஒருகொல்லாய் ஒட்டாமை ச
உயர்நிலைப்பெயரென்னுது மருங்கினென்றார் உயர்நிலை
பயரும் அடங்குதற்கு.

உஉ. வாரா கிரபின வரக்த ஹதலு

மென்ஞ மரபின வெனக்க றுதலு

மன்னவைப் பெல்லா மவற்றவற் தியல்பா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இத் தொனகயதிகாரம் வீட்டு மரபுவழிக் காக்கின்றது

உ-ம். அந்தோறியின் வெகர்த்துடெந்தது அம்மனவந்திதலே
திந்து எனவும், அவவவெனெனென்றனெனென் மனழமன
மனழமனவந்தி எனவும் வரும். இவை வரவுக்கு சொல்லும்
து இன்ன என்பதனைக் குறிப்பான் உணர்த்தியவரது உ

இத முந்திய இச்சிந்தையுக்கெதற்கு வரையரை

உ-ம், “பாடுகோபாடுகோபாடுகோபாடுகோ” எனவரும்.
உச. விறைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம்” பாகும்.

(இ - ஈ.) விரைசொல் அடுக்கே மூன்று வரம்பாகும் =
1. ஒருசொல் அடுக்கினுட் பொருளொழிபுணர்த்துந் தன் வி-
நாட்டி அடுக்குவது மூன்றாவது வரம்பையுடைத்தது.
உ-ம். தித்தி எனவரும்.

அரசாங்கம் இருமுறை பங்கு அடிக்காலையில் அதற்குப் பங்கு கூறாவிட்டால், ஒருமுறை வருவது அடிக்காலையில் பங்குக்களையே இருமுறை அடிக்காலமை பெறுதல். மேலே தீர் படைபடை என விரைவுபொருளில் தீர்

18. அடிக்குதல் கொங்க. இஃது திசைப்படி பொருளு
ம். விரைவிக்குஞ் சொல் விரைசொல்.

உரு. கண்டி ரென்ற கேட்டி ரென்ற
சென்ற தென்ற போயிற் றென்ற
வன்றி யனைத்தும் வினாபொடுகிவணி
நின்றவழி யிசைக்குங் கிளவி பென்ப.

இது வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரங் அசையாமென்கின்

(இ - ள்.) கண்டி என்பது கேட்டி என்ற சென்றது எ
ன்று என்று அன்றி அனைத்தும் = கண்டிரெனவும் கே

: வினாவொடு பொருத்தி நின்றவழி அசையாமையாகாமைய
புலவர்களுள்.

எனவே வினாவொடு விவணாதவழி வினைச்சொல்லெயாம்.

ருவன் உறிய உற்றிற்கு உடம்படாதான் கண்டிரெனவும்
கேட்டிரெனவுள் வினைச்சொற்பொருண்மையும் வி
ந்மையும் இன்றி நிற்கும்.

இது வரையாத உறினமையின் அடுக்காதம் வரும். ஏன
ற்புழி அடுக்கியும் அடுக்காதம் வருமாயினும் அவை இ
அரிய.

சு. கேட்டை யென்று நின்றை யென்று

காத்தை யென்று கண்டை யென்று

வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி

முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா ரும்மே.

இதவும் அது.

(இ - ள்.) கேட்டை என்று நின்றை என்று காத்தை எ
ன என்று அன்றி அனைத்தும் = கேட்டைபெனவும் கின்
வும் காத்தையெனவும் கண்டைபெனவும் வரும் அம்
வினைச்சொல் நான்கும்: முன்னிலை அல்வழி = முன்னி
யிற உணர்த்தியில்லாக்கால்: முன்னுறக் கிளந்த இய
ம் = மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். என்று.

இவையும் கட்டுரைக்கண் அடுக்கியுஞ் சிறப்பான்மை அந்
வந்து ஏற்புழி அசைநிலையாய் நிற்கும். இவையும் இக்கால
. இவை சிறப்பான்மை வினாவொடு வருத்தம் கொள். (

உள. இறப்பி னிகழ்வி நெதிர்வி னென்ற

சிறப்புடை மரபு னம்மும் காலமும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
யம்மம் விட - கான் வினையினம் நகலிப்பினு

இவ்வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரணமுற்றிற்று ஆட்சிமே
குளம் காரணமாகக்கொண்டு தீர் குறியீடுதல் கூறுஞ்

(இ - ள்.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் அம்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்று சொல்லப்பட
நிறுத்தின்கண்ணும் வரும்; மெய்யுண்மையானும் = உயர்ந்
நிலை விசவுத்தினையென்னும் மூலக்கப்பெற்றுடோறும்; (1
குறிப்பினும் ஈரினாண்டு ஆகுமென்ற அவ்வாறு மெய் =
நிலையானும் குறிப்புவினையானும் இவ்வினையாய் வருமெ
முந்தைய அவ்வாறுவகைச் சொல்லை: இறப்பின் நிகழ்
பின் என்ற சிறப்பு உடை மரபின் அம்மக்காலமும் (2
ய என்ப = இறப்பு ஒன்றிலும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபு
ய ஒன்றிலும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் எதிர்வு ஒ
நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் அம்மக்காலத்தம் நிக
புடை மரபானும் இயலும் முற்றுச்சொல்வென்று பெ
ஆசிரியர். எ-று.

“அம்மம்” என்னுஞ் குத்திரம் முதலாகப் “பல்லோர்
என்னுஞ் குத்திரம் இறுதியாக மூவகையிடமும், மூவ
தரும் இருவகையினையும் எடுத்தொதியவற்றை ஈண்டும்
அனுவாதமாயிற்று. ஆண்டு ஒத்தது எஞ்சினின்ற கால
மும் ஈண்டு ஒதியது இலக்கணமாயிற்று. முன்னர்க்
“மலினையினும்” என்னுஞ் குத்திரத்திற் “காலமொடுவருடும்
ல்லெல்லாம்” என்றது மூவகையினைக்கும் பொதுவாய்
சுவோர் முற்றுவினையும் முக்காலமும் பெற்றே வருமென்
நிகழ்த்திறத்தினை ஒரோவோர் காலம் பெற்றுவருவனவுங்
மும் பெற்றுவருவனவுமாய் நிற்கும் முற்றென ஐயம் அ
இச்சுத்திரத்தான். எச்சங்கட்டு மேலிற் குத்திரத்தான்
புறபு. மேற் “பிரிநிலையின” என்னுஞ் குத்திரத்தான்
தக் குறியீடு கூறுமன்றாநதலின் அதற்கு ஏற்ப முற்றி
யீடு கூறினார்.

இனி அவை காவத்தொடு வருங்கால் நகர் உகரம் தீ
 த்தாத் 'தெரித்தது; உம்பொடு வருவன்' கடதறவுத் கடதற
 அக்காண்ன னாக்க னவ்' வியவகரமும் அல்லும் பகரமும் .

==வினாவொடு பொருத்தி நின்றவழி அசைநிலையுக்கா
 ர் புலவர். -எ-று.

ரனவே வினாவொடு வினாத்தவழி வினைச்சொல்லேய
 டுருவன் கூறிய கூற்றிற்கு உடம்படாதான் கண்டரேக
 டுரேகேட்டரே என்சூல் வினைச்சொற்பொருண்மையும்
 ண்மையும் இன்றி நிற்கும்.

புது வரையாத் கூறினமையின் அடுக்காதும் வரும்.
 த்புழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் வரும்புழி அமை
 அரிய.

கா. கேட்டை யென்று நின்றை யென்று
 காத்தை யென்று கண்டை யென்று
 வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
 முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா ரும்மே.

புதுவும் அது.

இ - ள்.). கேட்டை என்று நின்றை என்று காத்தை
 டு என்று ஆன்றி அனைத்தும். = கேட்டையெனவும் .
 புது காத்தையெனவும் கண்டையெனவும் வரும். உ
 டினைச்சொல் நான்கும்: முன்னிலை அல்வழி = முன்
 னை உணர்த்தினில்லாக்கால்: முன்னுறக் கிளந்த டு
 = மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். -எ-று.

புனைவுக் கட்டுரைக்கண் அடுக்கியுஞ் சிறுபான்மை .
 புது ஏற்புழி அசைநிலையாய் நிற்கும். இவையும் இக்க
 இவை சிறுபான்மை. வினாவொடு வருதலுன் கொள்

எ. இஹப்பி னிகழ்வி நெதிர்வி னென்ற

சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுக்
தன்மை முன்னினை படர்க்கையென்னு
மம்மு விடத்தான் வினைவினுங் குறிப்பினு

இது வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரானவற்றிற்கு ஆட்சி
குணங் காரணமாகக்கொண்டு ஓர் குறியீடுதல் கூறு

(இ - ள்.) தன்மை முன்னினை படர்க்கை என்னும் அப்
பான் = தன்மை முன்னினை படர்க்கையென்று சொல்லு
புள்ளிட்டத்தின்களையும் வரும்; மெய்யும்மையானும் = உய
வினை விரவுத்திணையென்னும் மூவகிப்பெற்றோடோறும்;
ங் குறிப்பினும் ஈரிரண்டு ஆகுமென்ற அவ்வாறே மொழி:
வினையானும் குறிப்புவினையானும் இவ்விரண்டாய் வரு
முற்கூறிய அவ்வாறுவகைச் சொல்லை; இறப்பின் நி
யின் என்ற சிறப்பு உடை மரபின் அம்முக்காலமும்
என்ப = இறப்பு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மர
பு ஒன்றானும் நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் எதிர்வு
நிகழுஞ் சிறப்புடை மரபானும் அம்முக்காலத்தும் நி
புடை மரபானும் இயனும் முற்றுச்சொல்லென்று பெ
ஆசிரியர். எ-று.

“அம்மாம்” என்னுஞ் சூத்திரம் முதலாகப் “பல்வோர்
என்னுஞ் சூத்திரம் இறுதியாக மூவகைவிடமும், மூ
தரும் இருவகைவினையும் எடுத்தோதியவற்றை ஈண்டு
அனுவாதமாயிற்று. ஆண்டு ஒதாது எஞ்சிகின்ற கா
டும் ஈண்டு ஒதியது இலக்கணமாயிற்று. முன்னர்க்
வினையினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் “காலமொடுவருஉம்
லெல்லாம்” என்றது மூவகைவினைக்கும் பொதுவாய்
வோர் முற்றுவினையும் முக்காலமும் பெற்றே வருமொ
நிகழ்த்திற்றதனை ஒருவோர் காலம் பெற்றுவருவனவு
டம் பெற்றுவருவனவுமாய் சிற்கும் முற்றென ஐயம்
இச்சூத்திரத்தான். எச்சங்கட்டு மேலிற் சூத்திரத்தான்
தப. மேற் “பிரிவினை” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்
க் குறியீடு கூறுதென்றாதலின் அதற்கு ஏற்ப முற்றி
டு கூறினார்.

இனி அவை காலத்தொடு வருங்கால் நகர் உகரம்
தாத் சிறத்தது; உம்மொடு வருகல் கடதறவுங் கடதற

உகர உகரமுமாயிய பதினான்கும் முக்காலத்தாற் சிறந்தது;
முத்தொன்பதின் கட்டகர உகரம் வினைக்குறிப்பாதலின்
முக்காலத்தாற் சிறந்ததாம். ஆகத் தெரிவிக்கும்படி
இங் காண்க.

யார் எவன் என்பனவோவெனின், அவையும் முப்பாற்
தும் பொதுவாய் இஃதும் உணர்த்தாவேனும் வினைக்கு
முக்காலமும் உடையவென்று உணர்க.

இருதிணைக்கும் ஓதிய குறிப்புவினை பதினெட்டும்
உடைய.

இனிப் பொருள் உணர்த்தாது இடம் உணர்த்தும் மு
வியங்கோளுமாயிய விரவுவினைமுற்றுக்களும் இடமும்
உணர்த்தா. விரவுவினைமுற்றுக்களும் பிரிவுவெறுபடு
யாய் சிற்றவின் இடமும் பொருளும் உணர்த்திக் காலம்
சிற்குமென்று உணர்க.

இவை ஐயும் ஆயும் இரண்டும் ஈரும் முக்காலத்தாற் சி
றும் இன்னும் வியங்கோளுக்கு செய்மனவும் எதிர்கா
தன; செய்புமென்பது நிகழ்காலத்தாற் சிறந்தது. சி
றமும் வேறென்னவியும் வினைக்குறிப்பாதலின் முக்கா
தன.

இனி விரவுவினையும் வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும்
தும். இவை ஈரிரண்டாங்கால் ஒன்றிநின்றனவென
உம்.

உம். சென்றனன் கரியன் எனவும், சென்றது கரிது
ன்றனை கரியை எனவும் வரும். ஈண்டுக் காலமும் கு
றாரேனும் வந்ததுகொண்டோராததுணர்த்தலென்னும்
சி வினையியலுட் காலமும் குறிப்பும் விரித்து ஆசிரியர்
உரைபுங் காண்டுகையுட் கூறினாரென்று உணர்க.
பிரிந்தமாத் “அவற்றெவருவழி” என்னுஞ் சூத்தி
னும். ௧௧

மெய்மைபாணமென்றது “ஊராஜேந்தேவகுலம்”
வத் தொறுவென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது.

சஉஅ எவ்வயின் வினையும் மவ்வவி வினையும். .

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ன்.) எவ்வயின் வினையும் = மூன்றிடத்து வரும்
 1. சிறும் பெயரொச்சமும்: அவ்வயின் வினையும் = அம்ம,
 2. சிறும், எ-று.

என்றது இறப்புப் பற்றி வருவனவும் இறப்பும் சிதழ்ப்பு
 வருவனவும் எதிர்வு பற்றி வருவனவும் முக்காலமும் பற்றி
 புறம் என்றவாறு.

வினையெச்சங்களுள் உகரமும் ஊகாரமும் எனவும் மு
 டையும் இறப்பும், புகரமும் பின்னும் இறப்பும் சிதழ்ப்பும், ௩
 ழும் இன்னும் குகரமும் எதிர்வும், அகரமும் காலும் உ
 மும் முக்காலமும் பற்றி வந்தவாறும்; பெயரொச்சங்களு
 சிதழ்ப்பும் எதிர்வும், அகர ஈறு இறப்பும் பற்றி வந்த
 றாக.

இருவகை எச்சத்திற்குள் “காலமொடுவருவம்வினைச்
 ஸ்லாம்” என்ற பொதுவிதியான் முக்காலமும் ஒன்றற்கு
 “என்னும் ஐயம் சிதழ்த்தனை இச்சுத்திரத்தான் அகற்
 சியர் அவற்றிற்கு ஒதிய வாசகங்களான் அவற்றிற்கு உரிய
 ம் ஊனர்த்தினாரவெனின், அவ்வாசகங்களாற் காலம் உ
 வயும் உளவாகலின் அவையும் விளங்குதற்கு ஈனர்திக்
 ஈறு ஊனர்க.

சேனாவரையர் வினையென்றது முதனிலையென்று பொ
 தது அவையும் முற்றுச்சொற்போல முற்றிலிற்கும் என்றா
 ர், அம்முதனிலை படுத்தலொசையாத் பெயர்த்தன்மைப்பட
 றும் எடுத்தலொசையான் முன்னிலையெவ்வொருமையினை
 சிற்குமாறும் “இரீகர்மின்” என்னுஞ்சுத்திரத்துட் கூறி
 சிலக்கணங் கூறுதற்கு இடையே இச்சுத்திரத்தான் எச்ச
 த்தைக் கூறினார், பருத்தவிலுக்காடாக, மரட்டிலிற்பெ
 ரு.

உக. அவைதாம்,

இது முற்றுச்சொற்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) 'அவைதாம்=முற்கூறிய முற்றுச்சொற்கடாம்
 னெலி அடுக்கு வரினும்=தத்தமக்கு உரிய வாய்பாடுக
 அடுக்கெனினும்; உம்மையான் அடுக்காது ஒன்றே வ
 நத்தானும் பெயர் முடிபின்=எவ்வாற்றானும் பெயர்ச்செ
 றாகவுடைய, -று.

உண்டானின்றனானுடனானபாடினான்சாத்தன் நல்லனி
 செவ்வியன்சான்னோட்கன் எனவும், வந்தான்வழுதிகரிய
 ழும்வரும்.

எத்திறத்தானும் என்றதனால் உண்டான்சாத்தன் சாத்த
 ற என முன்னும் பின்னும் பெயர்நின்றனும் "கின்றனினிடு
 தான்றங்கெனலறச்-சென்னுன்" என அடுக்கிப் பெயர்
 து நின்றனும் "முப்பாடுதென்ப" என அடுக்காது பெயர்
 து நின்றனும் கொள்க, ஈண்டு இலேசாற் கொண்டது
 பெயர் வெளிப்படாது கின்றதற்கென்றும் "எவ்வயிற்பெ
 றுஞ் சூத்திரத்தாற் கொண்டது முடிக்கப்படும் பெயர்
 து கின்றதற்கென்றும் உணர்க.

வேற்றுமைச்சொல்லென வேறொர் சொல்லின் தி
 ழும் வேற்றுமையை விரிக்குமாறுபோல எழுவாயும் பூ
 ன வேறொர்சொல்லின் தி முற்றும் எச்சமும் எழுவாயு
 மாய் திக்குமென்றும் உணர்க. முற்றுப்பெயர்கொண்ட
 றக முற்றி நிவ்லாமைக்குக் காரணம் "அவற்றொவர
 றுஞ் சூத்திரத்துட் கூறிலும்

௩௦. பிரிநிலை வினையே பெயரோ யொழியிசை

யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே

• குறிப்பீடு யிசையே யாயி றார்த்த .

கெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சொபொருட் கிளவி.

இது முற்கூறிய எச்சச்சொற்கட்கு முடிபு கூறுவான்
 பெயரும் முறையுக் தொகையுக் கூறுகின்றது.

ஒழியிசை எதிர்மறை உம்மை எனவே சொல்லே கு
 யே ஆவ்ரைத்தம்=பிரிநிலை முதல் இசை ஈனடிய அப்ப
 பொருட் னெலி=எச்சச்சொல்லென்று பெயராம். -று

தஞ்சாவூர்தேவர் பொருளையுடைய சொல்லெனவே
 விளந்து பெயராயிற்று. இப்பத்தேவரும் எச்சமென்ப,
 1க. இவற்றுட் பிரிநிலயெச்சம் முதலிய ஏழும் எச்சச்

முடித்தலையுடைய; ஏனைய மூன்றும் அச்சொல் வந்து
 வந்து உணர்க. வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் வினைச்
 சிறு ஏனைய இடைச்சொல்லொழிபாம்.

1க. அவற்றுட்,

பிரிநில யெச்சம் பிரிநில முடிபின்.

இது முறையே பிரிநிலயெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுதின்
 (இ - ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய பத்தினுள்: பிரிநில
 வகாரமும் தகாரமுமாய் பிரிநிலயெச்சங்கள்: பிரிநில
 = பிரிக்கப்பட்ட பொருண்மேல் வருஞ் சொல்லையே ;
 1க உடையவாம். எ-று.

உ-ம், அவனேகொண்டான் அவனேகொண்டான் எனத்
 ட்ட சுட்டுப்பெயரின் வினைகொண்டு முடிந்தன. இடைத்
 தமக்கு இயல்பின்மையிற் சேர்த்தைப்படுத்துண்டான் எ
 1 அவனென்னுஞ் சுட்டுப்பெயரும் இடைநின்ற வகார
 கொண்டானென்பதனோடு முடிந்தன. அன்றி அவனென்
 ன் டானென்பதனோடு முடிய வகார தகாரங்கள் பிறர்
 டரன்ப்தனோடு முடிந்தன என்றல் பொருத்தமுடாததெ
 யெச்சமும் பெயரெச்சமும் ஒழித்து இடைச்சொல்
 எச்சங்கள் பொருள் தருமாறு இடைச்சொல்லொத்
 டான்று அவற்றிற்கு முடிபுசொற் கூறுதின்முதலிற்
 டான்று சொல் வந்து அவ்வெச்சத்தை முடித்தால்
 கொண்டுவரென்னும் பொருண்மை முடிபு தோன்றா
 டானென்பதே முடிக்குஞ் சொல்லாய் நிழிபி பிறர்
 டரன்னும் பொருண்மை முடிபு தோன்றிற்றென்பதே
 முடைத்தென்று கோடும். அன்றிவும் மும்மையெச்சத்
 தி - - - - -

(இ - ள்.) என்று பெரிதாரும் = என்று பெரித்தனனுந்
 ர்த்தம். எ-று.

உ-ம், “என்று மரிதற் தனையாற் பெரும” எனவரும்.

பெருமையென்னுது பெரிதென்றதனுள் நன்றென்பது
 சமையிற்று.

உச்ச. நாலே வலியும் வருத்தமும் மாறும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) நாலே வலியும் வருத்தமும் ஆகும் = நால்
கத்தமுமாயெ குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “தாலினன்பொன்றைஇயபாவை” “தாலாக்கொள்
கொல்பிறப்பின்.” தாலாக்கொள்கை வருத்தமில்லாத விட
இனி “கருங்கட்டாக்கலைபெரும்பிதிறந்து” எனத்
“தாலாதவிவிலைவிகளும்” எனக் கேடும் உணர்த்துதல் “
வி” என்பதனாற் கொள்க.

உச்ச. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) தெவு கொளற் பொருட்டே = தெவு கொள்
குறிப்பு உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “தெவுக்கொளற் பொருட்டே” எனவரும்.

உச்ச. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இதவும் அது.

(இ - ன்.) தெவ்வு பகையாகும் = தெவ்வு பகையாகிய
உணர்த்தும். எ-று.

உ-ம், “தெவ்வுப்புலஞ்சிதைபவெய்கண்ணிதறி” எனவரும்.

உச்ச. விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்பும் செறிவே.

(இ - ன்.) விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே =
விறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவேன்னுங் குறிப்பு உணர்த்தும்.

உ-ம், “விறந்தகாப்போ மண்ணின்று வலியுறுத்து” “உற
யுரலாமாடத்து” “வெறுத்தகேள்விவிளங்குபுகழ்க்கபிலன்
தம்”

உச்ச. அவற்றுள்,

விறப்பே வெறுப்புப் பொருட்டு மாறும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூற்றின்றது.

(இ - ன்.) அவற்றுள் விறப்பே வெறுப்புப் பொருட்டும் ஆ
கின்றனவன் விறப்புச் செறிவேயன்றி வெறுவுதற் கு
றித்தும். எ-று.

உ-ம், "அவ்வெறிபுலங்களைப்பாடுவிறந்தவன்" எனவரும்.

உ-ம், கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க
லென்றிவை காண்கு மாவப் பொருள்.

இஃது இசை.

(இ - ன்.) கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல் என்று
எழும்புரவப் பொருள் = கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்
என்பப்பட்ட இக்காரும் அரவமாவ இசைப்பொருள்
என்றும். எ-று.

உ-ம், "கலியுரைக்கம்பலைபோல" "தவியழைத்தெழுந்தன்
றின் - கலிகொள்சும்மையொலிகொளாயம்" "கலிகொள
ருபெடுத்த" "வயவுப்புணர்க்கதன் திவ்வழுங்களுதே" என
கொள்சும்மை" என்பதனுட் கலி செருக்கியெழுந்த
றியுரை" என்பதனாகொள்க. எ-று.

உ-ம், அவற்றுள்,

அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாரும்.

இஃது வயியதன்மேற் கொடுப்பது.

(இ - ன்.) அவற்றுள் அழுங்கல் இரக்கமுங் கேடும் ஆ

கற்றையும்மேலும் முடிபாய் வரும். எ-று.

உ-ம், சாத்தனும்வந்தான்கொற்றனும்வந்தான் என வ
ய உம்மைக்கு முடிபாய வினையே இறந்ததுதழீஇயதற்கு
ன்று. சாத்தனும்வந்தான்கொற்றனும்வரும் என்பதனும்
பாய் கொற்றனும் உண்டானென்றால் ஒன்றிய முடிபாய்
வந்தப் பொருட்டும் உம்மையை முடிபாய்க் கூறது அ
டர்ந்த வினாமுடிபாயாது கூறவே உண்ணின்ற பொருள்
து சொன்முடிபு உறுதலே ஆகியிருக்கருத்தாயிற்று. உ
கதியவற்றிற்குஞ் சொன்முடிபு கூறியுறையிற்று. "ம
மாணினார்விந்தன - செடுவென் டுண்டொழுகொண்ட
பது இணர்விந்தனும் ஊர்கோடும் மணஞ்செய்யுந்
ததலின் அவை ஒருவினையேயாம்.

இனி, எஞ்சொருபொருட்டினாலி செஞ்சொவாயவழியுந் த
டல் தன்னினமுடித்தலாத் கொள்க. அது சாத்தன
ற்றனும்வந்தான் வரும் என்பதாம்.

சுரு. தன்மேற் செஞ்சொல் வருடங் காலை
நிகழும் காலமொடு வாராக் காலமு

யிறத்த காலமொடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இதையும் அய்வெச்சவும்மையது காலமயக்கன் கூறுகின்

(இ - ள்.) தன்மேற் செஞ்சொல் வருடங் காலை = அங்
ச்சத்தின் முன்னர் முடிக்குஞ் சொல் உம்மையில் சொ
த்காலத்து: நிகழும் காலமொடு வாராக் காலமும் = நிகழ்
வது எதிர்காலமும்: இறத்தகாலமொடு வாராக்காலமும் =
மத்தோடு ஒழிக்காலமும்: மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை
ங்குதலை நீக்கார் அய்வாறு மயங்கும் முறைமைக்கன்.

உ-ம். கழுண்ணாநீர்நாள்சோறுமுன்பன் கழுண்டா
முன்பன் எனவரும். முறைநிலையென்றதனால் இறுபாண்மை

அ. எனவெ னெச்சம் வினைபொடு முடிமே.

இது எனவெனெச்சமாயது கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எனவென் எச்சம் = முன்னர் வினையும் கு
யும் பண்பும் எனக் கூறிய நால்வகையவாகிய எனவெ
வினையொடு முடிமே = தெரிவினவினையொடுங் குறிப்
ம் முடியும். எ-று.

எய்தென என்னும் வினையெச்ச என வினை கோடல்
நீ. என் எனவும் பெயர் எனவும் வினைகொள்ளா. எ
யன்னும் இடைச்சொல் ஏழுவகையதாவிற்று.

உ-ம். கால்வருமெனக்கருநிரோத்தான் தன்னெனத்துடி
னவொலித்தது காரெனக்கறுத்தது என நான்கனுள்
வினையும் காண்க.

ரன்மென்பதற்கும் இவ்விதி ஒங்கும். கொள்ளென்றுமெ
மலைவாண்கொள்ளென்றுயர்பலிதுஉய் என்பன கொள்ளெ
நிக் கொண்டானெனவும் மலைவாண்கொள்ளென்கென்குமெ
வி எனவும் பொருடருதலிற் சொல்லெச்சமாம்.

கூ. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு

* மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென மொழிப.

பி.து ஏனையெச்சங்கட்டு முடிபுவேற்றுமை கூறுகின்றது

இ - ள்.) எஞ்சிய மூன்றும் = ஒழிந்த சொல்லெச்சமும் (மூலம் இசையெச்சமுமாய் மூன்றாம்; மேல்வந்த முடிபொருட்கிளவி இல என் மொழிப = ஒழிந்த எச்சங்கள் மக்குமேல் வேறாய் வந்த தம்மை முடிக்கும் எஞ்சியாவியை உடையவல்ல என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

எனவே, பிறசொல்லை அவாவின்றிதாம் அனை வந்ததாமே அவற்றைக் கூறிநிற்குமாறின். அனை மேற்கா சொல்லை எச்சமாகவுடைய சொல்வெனவுந் குறிப்பின்றிய எச்சமெனவும் இசையின்கட் தோன்றிய எச்சமென

(4

பிது குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் முடியுமாறு
கூ.

இ - ள்.) எச்சம் = சொல்லெச்சம் ஒழிந்த இருவகை
எத்தன் குறிப்பிற் செப்பும் = தம்மைக் கூறுவோர்தரையு
டைய குறிப்புக்களாலே தம்முடைய எஞ்சுபொருளைத்
தீர்க்கும். எ-று.

உ-ம். கற்கறிக்கண்கட்டான் என்றற் திக்கட்டானெ
புத் தோன்றிய் எஞ்சுபொருளின்த் தானே கூறிக்
மொழிபொடுத்தது என்றல் இசையிற் குறிப்பாகிய உ
டாமென்னும் எஞ்சுபொருளின்த் தானே கூறிநின்றது
பிற் குறிப்பு வயிற்றின்கண்ணுக் கொள்க.

புனிப் பிறசொல் வாராது தம்மைத்தாமே முடிக்கு
ணைவிலிணத்தது ஒல்லெனவொலித்தது என்பன கா
உகையாசிரியரெனின், அவை தம்மைத் தாமே முடி
விண்ணெனவின்கிற்று ஒல்லெனவொழிந்தொன்ப பிற
முடித்தனும் அவற்றிற்கு ஏற்குமாகலானும் அவை எ
ண்டெச்சொல்லாகலானும் அவற்றைக் கொண்டார் கா
தென்னும் பண்புந் கோட்படுவென்றொமாகலானும் அது
பாம். இனிச் சேனாவரையர் குறிப்பெச்சத்திற்கு “இ
ரத்தொள்க” என்னும் குறள்வெண்பாவும் இசையெச்ச
முதல” என்னுந் குறள்வெண்பாவும் காட்டினாலெ
காட்டின குறிப்பெச்சஞ் செய்யுளிலக்கணங் கூறுகின்ற
ற் “சொல்லொடுக்குறிப்பொடும்” என்னுஞ் குத்திரத்தா

தொடர்ந்ததோர் செய்யுள் முடிந்தக்கால் வருட
 ாட ருதிப்பெச்சமாகலின் அதனைச் சொல்லில்களே
 ின்ற ருதிப்பெச்சத்திற்குக் காட்டிலால் ஆண்டைக்
 'த்திற்கு வேறுபோருரே இன்றமாகலானும் அவர் இன-
 ிந்த "ஆதரமுதல" என்பதன்னை ஆதரபால என விரித்-
 ாற் துளியுமாறு விரியாது இரண்டற்கும் பொதுவாய்
 'தவுகும்த்தின்பாற் படுதலல்லது இசையாத் பிறவானை
 ! பொருத்தானை உணர்க.

இது சொல்லெச்சத்திற்கு முடிபு கூறுவன்றது.

இ - ள்.) என் எச்சம் = என்னென்றென்ற எச்சமானது: (அல்லது = சொல்லென்னும் முதனிலைமாத்நிறை தன்னு
 ருதிநின்றவல்லது: சொல் முன்னும் பின்னும் எஞ்சாதவிந்
 ியலிற் கூறுஞ் சொல்லெச்சம்போல ஒருசொல் செய்ய-
 மும் பின்னும் எஞ்சிநின்றவிலலை. எ-று.

ரன்னென்னும் இடைச்சொற்கண்ணே சொல்லெ-
 ிறுதலின் என்னெச்சமென்றார். என்னென்பது சொல்லெ-
 ற்தலின் முன்னர்ச் சொல்லெச்சமென்றார். "வினையென
 னன்றது வினையென்று சொல்லப்படுவதென்று பொருள்
 ற என்னென்னும் எச்சத் தான் அவாவதலின் இடையெ-
 லென்னும் முதனிலைக்குத் தன் ஈற்றில் நின்றவொன்று கா-
 ! உணர்ந்தும் அகரத்தை ஏற்பித்து நின்றவொன்று கா-
 'யுள்ளினவி" என்றது களியென்று சொல்லுஞ் சொல்லெ-
 ள் தத்த இடத்து என்னென்னும் எச்சத் தான் அவாவத-
 யெனின்ற சொல்லென்னும் முதனிலைக்குத் தன் ஈற்றில்
 செய்யுமென்னும் எச்சத்தை உணர்ந்தும் உம்மென்பதனை
 நின்றவொன்று காண்க. தாவெனவின்முன் என்பது தாவெ-
 ிநி நின்றனென வொருவெனச்சஞ் சொல்லியென்னும்
 ! இவ்வினின்றது. இது சொல்லெச்சமன்று. இங்ஙனம் எச்ச-
 றற்றலிற் சொல்லென்பது முதனிலையாயிற்று. என்னெ-
 ற் சொல்லென்பதற்கும் இடைநின்ற நகர உகரம் வி-
 ினையுங் கூட்டுதற்கு வந்துவின்றது. "எழுந்தெனப்ப-
 'ரெனப்படுப" "இடைபெனப்படுப" எனவும் "இடை-
 'ர" "முழுதெனினவி" "கடியெனினவி" "மீனெனின-
 னெனினவி" எனவும் வருவன எல்லாம் இக்கூறியவ

சொல்லெச்சம்.

புனித செய்புட்கண்வருஞ் சொல்லெச்சமாயின் எமக்கு உ
கருகானவர்களுடையகண் - மருந்தெனினும்பிறந்துவை
வப்பு' என்புழி முன்னுந் "குன்றங்குருநிப்புவின்ருங்கு
வப்பு' யான் காத்திட்டவாந் குறைவிலமெனப் பின்
'வெ' - - - - - இத்தற்கு விதி 'வெ'

இனி "உயர்திணைபெண்மனார்" என்பதற்கு ஆசிரியரேன
சொல்லெச்சமென்று உதாரணம் காட்டினால், அது
குத்திரஞ் செய்யுணாதலானும் அதுதான் முற்றுச்செ
தோன்றாமலும் நிற்குமென்று முற்கூறியதாகலானும்
வெச்சமாகாமை உடையது.

உ. மூலையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இது மரபுவழிக் காக்கின்றது.

(இ - ன்.) அவையல் கிளவி = ஈன்மக்களிடைக் கூறப்படு
சொல்லிணை; மறைத்தனர் கிளத்தல் = அவ்வாய்பாடு
பிறவாய்பாட்டாற் கூறுக. ஏ-று.

உ-ம். "ஆன்முன்வருமீகாரபகரம்" "கன்கழிஇவரு
முகமத்தி" "செம்பிணைற்றை" "புலியின்நிறத்திரவிரத்த
காரபகரமென்றது ஒருவிரெய்யெழுந்தாகக் கூறின்
வாய்மென்று உயிரும்மெய்யுமாகப் பிரித்து அவ்வுயி
ர்த்தையே கூறியது. ஒழிந்தன அவ்வாறன்றி அவைய
பொருளைப் பிறசொல்லான் உணர்த்திற்றேனும் அப்
ப உணர்த்துகின்றவின் அதனைப் பிறிதொரத்தான் மறை
யம்.

தருதியாவது செத்தானெனப் பெரும்பான்மை வழங்கி
தருகிறோங்கித் தருகின்றெனெச் சிறுபான்மை வழங்கு
ம்; அவையல்கிளவியாவது இழிந்தோர் கூறும் இழிசொ
ல்களிடைய் மறைத்துக் கூறப்படுமும்; இஃது இரண்டற்கும்
ம. இவ்வுணம் மறைத்துக் கூறுக்கால் வருவாதல் கருதி
த்தார். இது பொருளிடையிதெனென்னுந் தத்திரவுத்தி.

உதா. மறைக்குந் காலே மரீஇய தொராஅல்.

இது மேலுத்தோர் புறனைட்.

(இ - ன்.) மேறக்குங்காலை = அங்ஙனையல்லெனவியை
கூறுங்கால்: மரீஇயது ஓராஅல் = மேற்பொட்டு மரீஇ வ
ர மறைத்தலை நீக்குக. எ-று.

3. நன்பொருள்மேல் நிலலாது அணிசூறித்து நின்ற
நெழுந்தரும்பல்கடிர்ப்பரிதி" என்றாற்போல்வன தம்பெ
ந்துங்கால் மறைத்துக்கூறப்படுமாறு உணர்க.

ஐச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று
மிரவின் கிளவி யாசிட னுய்ய.

இஃது ஒருபொருள்மேல் வரும் ஈ தா கொடு என்னு
க்கு மாபுவேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) ஈ-தா கொடு எனக் கிளக்கும். மூன்றும் =
என்று முன்னின்றானோர்க்குக் கூறுஞ் சொற்கள் மூ
ன் கிளவி ஆகு இடன் உடைய = ஒருவன் ஒன்றை இ
வருஞ் சொல்லாம் இடமுடைய. எ-று.

"ஈச்செரு" எனவும் "தாவினன்பொன்" எனவும் "கொ
டு" எனவும் இவை பிறபொருளையும் உணர்த்ததலின்
ய என்றார். இவை மூன்றும் இவ்வென இரப்போர்
ரின்று இரப்போர்க்குக் தொலைவாடு இரப்போர்க்கும்
உணர்க.

4. அவற்றுள்,

ஈபென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே..

இது முதலதன் மாபுகூறுகின்றது.

(இ - ன்.) அவற்றுள் ஈ என் கிளவி = முற்கூறிய மூன்று
ஈயுஞ் சொல்: இழிந்தோன் கூற்று = இரக்கப்படுவா
டு இரவல்ன் அவனை இரக்குங்காற் கூறுங் கூற்றும். எ-று

உ-ம். "பெருமாவெனக்கொருபிறச்சேரி" எனவும் "ஈ
லோவரிதேயது" எனவும் இவ்விதங்கொடு தன்மைமும்
பற்றி வந்தன. "பெரியகட்பெறினெயெமக்கெயுமீடு
ந உளப்பாட்டுத்தன்மைமும் படர்க்கைநிழ் பற்றி வந்த
தேத்துன்மைதன்னே" என்புழியும் இவ்வென்பது முன்ன
டர்க்கையுமென்று உணர்க.

(இ - ன்.) தாவென் னெவி = தன்மை முன்னினைக்கு
 ன்னுஞ் சொல்: ஒப்போன் கூற்று = இரக்கப்படுவானே
 இரவலன் அவனை இரக்குங்காத் கூறுங் கூற்றும். எ-
 டம். எனக்குச்சொலுதா எனவரும்.

‘மாணலந்தாவெனவுருத்தன்னலும்’ எனவும் “என்னை
 எனவுங்கொடு போல வருவன கொடுப்பான் பொரு
 ளானகட் செல்லாதனவற்றை இரத்தனவாம்.

ஒப்போன்கூற்று என்றோனஞ் சிறுபான்மைவலியாற்
 -ற்றுத் தாவென்புத வருமெனக் கொள்க. “கின்னத
 தனாக் - குரங்கென்னக்குறுங்குனியர் - பரந்தலைக்கு
 ருறென்கோ” எனவரும்.

என. கொடுவென் னெவி டியுந்தோன் கூற்றே.

இது ஸ்ரீராமதாஸ் மரபு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) கொடு என் னெவி = கொடுவென்னும் படர்க்
 முதலினைச்சொல்: உயர்த்தோன் கூற்று = இரக்கப்படுமோ
 த் இரவலன் அவனை இரக்குங்காத் கூறுங் கூற்றும்.

உ-ம். இவற்குண்டொடு எனவரும்.

சுட்டி: கொடுவென் னெவி படர்க்கை யாயினுங்

தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்

றன்னிடத் தியனு மென்மனார் புலவர்.

இது கொடுவென்பதற்கு இடவழி அமைக்கின்றது.

(இ - ன்.) தன்னைப் பிறன்போலாயினுங் கூறுங் கு
 றி என் னெவியும் = இரப்போர்பலருந் தம்மிலொருவனைக்
 க்குக்கொடு எனத் தம்மைப் பிறரைப்போலாயினுங் கூ
 றுத்தினைக் கூறப்படுக கொடுவென்னுஞ் சொல்லுங்

பிறன்போலாயினுங் கூறுங் குறிப்பிற் படர்க்கைக் கொ
 டுவென் னெவி பவருந் தம்மைப் பிறரைப்போலாயினுங் கூறு
 ம் கூறப்படும் புடர்க்கைச்சொற்களும்: தன்னிடத்து
 மனைப் பிறரை = இவ்விரண்டுமே, அதுவென்குதிக்கிற் கூ
 ம: இவற்றைவென்கொடு என்கிறும், அதுவென்குதிக்கிற் கூ
 சாத்தனற்றதை, சொல்லப்படுவானோ பெருஞ்சாத்தன்

நீதான்ரு குத்திரத்தானும் ஆண்பாலுரிமையாற் கூறிடு
யவை மூப்பாற்கும் உரித்தாமாறு மேலே உணர்க.

சுவையையர் கொடுவென்பது தன்னே தன்னைப் பிறன்
குறிப்பினையும் உணர்த்துமென்று, அதற்குச் "சாந்துகொ
ட உதாரணம் காட்டினாரெனினும், கொடுவென்பது பொ
பாருளை ஏற்றற்கு உரிய கால்களுடையதால் அதனை
வகைத் சொல்லாதலின் அவற்கு இவற்கு உவற்கு என்
னின அளவாய் அவற்றை முடித்தேறிற்றவென்கொடு
அவற்குக்கொடுவென்பது "ஏனையிரண்டும்" என்பதில்கு
பண்குக்கொடுவென்பது தன்னையிறன்போற் கூறல்
ததாயிற்று ஆதலால் தன்னையிறன்போற் கூறல்
வழுவமைதியும் ஏற்றுகிற்பது இவற்குக்கொடு என்றும்
வாயிற்றென்க.

க. பெயர்க்கிலும் இளவியி னுஅ ருஅவுக்

நிசைகிலும் இளவியி னுஅ ருஅவுக்
தொன்னெறி மொழியாயி னுஅ ருஅவு

• மெய்க்கிலும் மயக்கி னுஅ ருஅவு
மத்திரப் பொருள்வாயி னுஅ ருஅவு
மன்றி யனைத்தும் கடப்பா டிலவே.

பிறவும் ஒருசார் வழுவுகைக்கென்றது.

இ - ள்.) பெயர்க்கிலும் இளவியின் ஆகுதலும் = தத்தம்
தத்தாது பெயர்க்கிலும் நிலைமையையுடைய சொல்லான்
நாம்: நிசைகிலும் இளவியின் ஆகுதலும் = நிசையான்
பெயரான் வருகு சொல்லும்: மொழியாயிற் சொல்லி
தலும் = சொல்லிடத்தப் பழைய சொற்களாய் வருகு
மெய்க்கிலும் மயக்கின் ஆகுதலும் = ஒருமைப்பொருளாத்
பன்மைப்பொருள் நோன்றி மயக்கும் மயக்கினும் ஆ
தலும்: மத்திரப்பொருள்வாயின் ஆகுதலும் = மத்திரத்
தலும்: மத்திரப்பொருள்வாயின் ஆகுதலும் = மத்திரத்

அதே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறடி

ப எ-று. ௦

உ-ம், "தன்வான் - கறையடி யானைக்கல்ல - துறைநாழிப்
லாணாரே" என்புறி வேலோனென்பது வேலையு
தனும் பொருள் பெயர்க்கு ஒருபெயர்த்தன்மையாய்
நூந்தாமரையன்னவாகென்" என்பது உம் அது. தெ

அங்கே தென்பாண்டி என இவை திசைநிலை
மொழி பொருளுடையனவும் பொருளில்லாவுமென
படும். “யாட்டுளானின்னுரைதாரான்” என்றது இ
தொடு புணராத பெருள், அறிவுறுக்கும் மொ
தலன்றி எழுத்தொடு புணர்ந்து பொருள் அறிவுறுக்கு
பக் கூறான் என்னும் பொருள் தத்து நின்றது. “ய
தவெருமைமீர்த்ததூர்க்குயவர்க்குக்கடன்” என்பது
நயினாமூர்த்த புனையாலுய மேகத் தந்த நீரான் எருமைச
ன இழுத்தல் குயவர்க்குக் கடனாயிற்றென ஒரு காரண
போலக் கூறுகின்றது உண்மைப்பொருளன்றி ஒருவன்
நிக் கூறிய சொற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுதலி
னார்த்தாதாயிற்று. “இல்வாழ்வானென்பான்” “நினை
தரான் பிறனில்புகல்” “கட்பரணுறுமுடையான்” “வத
ம்போல” என்றும்போல்வனவெல்லாம் ஒருமைப்பொருள்
மீது பன்மைப்பொருளை உணர்த்தலின் மெய்க்நிலை
யு. மெய் பொருள், மக்திரச்சொல் மக்திரதூஸ்களிற
க்க.

நம்பி நம்மை என அந்நினைவையக் கூறுவனவும்
கோலத்தார்” என்னும் பிரேனிகைச் செய்யுளிற் நினை
வரைக்கூறும்பன்மைகளிலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தன்
றும், புலியான் பூனையான் என்பன திசைச்சொற்கண்
றும் உணர்ச்சி, வெண்கொற்றப்படைத்தலைவனுஞ் சிறப்
புக்கண் அடங்கும்.

இ. செய்யா பெண்ணு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் னொளி யாடெ னுடைத்தே.

(இ)-ள்.) செய்யாய் என்னும் முன்னிலைவினைச்சொல்
முன்னி மேற்செய்யாயென்னும் மறைவாயிய முன்னிலை
ல்; செய் வன் னொளி ஒரு இடன் உடைத்து=அத்தொழி
யென்னும் உடம்பாட்டு முன்னிலைவினைச்சொல்லாம்
புடைத்து. எ-று.

இடனுடைத்து என்பதனால் உண்ணுயென்பது முன்
 கலே பெரும்பான்மையாலிற்று. அது சிறப்பான்மை உட்
 கண் வருங்கால் வேண்டுகோடற் பொருள்மைக்கண்
 ஈறு உணர்க. உண் தின் என்பன முதலிய முன்னிலை
 'தான் இழிந்தானை ஏவுதற்கண் வரும்'. "அறியாய்வா
 னுபொருளேகாதலக்காத - வருளேகாதலரென்றியே" எ
 ன்பாட்டினுள் அறியாயென்றது காதலர் அருளே காதலித்தி
 ஈறு நீ கூறுவென்றமையாத் காதலர் கருத்தினை நீ அறியா
 னிலைமறையாய் கின்றவாதும், "அறியாய்வாழிதொழிடு
 பூதுதல்யானையொடு" என்னும் அகப்பாட்டினுள் அறியா
 "காமங்கலத்தகாதலுண்டென - னன்றுமனதுநோடாய்க
 றதொடு இளையவுங்கால் அடனெடு கூட்டமுண்டெனின்
 னன்று அதனை நீ ஆராயாமத்கூறுவென்றாய் அதனை நீ
 நீ ஆராய்ந்துபாராயென வேண்டுகோடற் பொருள் தந்த
 நனெவதுடம்பாடாய்கின்றவாதும் உணர்க. இங்ஙனம்
 உடம்பாட்டுப்பொருளைப் படுத்தலோசையாய் உணர்
 சான்றோர் செய்யுளுட் பெரும்பான்மையென்று உணர்க

இனி வழங்கினுள்ளும் இக்களெம்மில்லத்தன்னாய் இ
 சொல்லாய் என்றாற்போலப் பெரும்பான்மையும் வழங்க
 ிக.

உண்பாயென்னுஞ் சொல் ஓசைகேற்றமையான் ி
 ிழிப்பெயரும் வினையெச்சமும் வியக்கோளுமாய் கீண்டு
 ி தபு என்பது ஓசைகேற்றமையான் ஒன்றுநீக்கொல்
 நீ சாவென்றும் கின்றாற்போலவும் உரைச்சொல் ஓசை
 யான் உடம்பாடு உணர்த்திற்றென்று உணர்க. அங்ஙனம் உ
 னெனம் உணர்ப்பனக்கம் ஆகாரம் உடம்பாடுணர்த்து

மனையென்பது செய்யாயென்னும் வாசகத்தாத் சூதி,
 களையாத் கொற்றம். செய்யென்பது விதிவினையே உண
 ர்நிச் செய்யென்பெனவி என்றார்.

இனிச் சேனாவரையர் செய்யாயென்னும் முன்னிலைமு
 ி ஆயென்னும் ஈறுகொடச் செய்யென்னும் முன்னிலைமு
 ிய் கிற்றுவென்று பொருள்கறி, உண்ணாய் தின்றாய் நட
 னாய் என்பன ஈறு கொட்டு உண் தின் நட கிட என
 றாராவெனின், உண்ணாயென்பதும் உண்ணென்பதும் த
 நுள்வேறுபாடு உடைமையின் உண்ணுயென்பதன் பெ
 னென்பது உணர்த்தி ஈறு கொட்டு கிற்றுவென்றல் பெ

மும், நீகலாயத்திராது உண்ணுமென்ற பொருளை உண்ணு
 'து ஏவற்பொருட்டாய் நின்றவாறு காண்க. அன்றியும்
 தின் கட டிட என்பனவற்றை முதனிலையென்றே த
 'பொந்தாராதலின் இவை முதனிலையாய் கிற்றுகிடத்து
 ' வென் னுள்ளும் முதனிலைகள் பண்புமாத்திரையே உண்
 'கெடுத்தும் பொருளுணர்ந்துதலுமின்றி நின்றாற்போல
 'விண்ணுத்திரையே உணர்ந்தி ஈறுகெடுத்தும் பொருளு
 'றுமின்றி கிற்றல்வேண்டும், இவை அங்ஙனம் கில்லாத ஆ
 ஈறுகெட்டு முன்னிலையெயற் பொருண்மையே உணர்ந்
 ன்றலின் முதனிலையென்றல் பொருத்தாதாம். ஆகவே
 'ந்ரு, முதனிலைகள் உண் தின் கட டிட முதலிய எ
 'பிறர்மதமே கூறினார், இஃது ஆகியிவர்க்குக் கருத்த
 'க. அன்றியும் உண் தின் கட டிட முதலியன முன்
 'ர்த்தி கிற்றுகேல் உண்டான் உண்டேன் என உண்ணு
 'னிலையில் விரிந்துவின்ற ஈற்றுன் உணர்ந்தும் படர்க்கை
 'மைக்கும் வருவாமாறு காண்க.

புஞ். முன்னிலை முன்ன நீயு மேயு
 'மக்கிலை மரபின் மெய்யுந் து வருமே.

இது மொருள் தரும் இடைச்சொற்களுட் சில கீழ்
 ளாறு கூறுகின்றது.

(இ - ன்.) முன்னிலை முன்னர் நீயும் ஏயும் = முன்
 சொல் முன்வரும் ஈகாரமம் ஏகாரமம்; அக்கிலை மரபின்

முன்னிலைச்சொல்வான செல் கில் புரு உண் தின்
 ஈற்போல வருவனவாம்.

உ-ம். "சென்றிபெருமகிற்றைக்குநர்யாரோ" "அட்டி
 'ட்டிலாகின்மே" எனவரும். இவற்றுள் ஈகாரம் புகீ
 'ந்தி சென்றி எனக் கடதறவை ணிந்துவரும் என்பது
 'லிமரபின்மெய்' என்றார். ஏகாரம் மகரம் ணிந்து
 'கிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமைபற்
 'ராயின்றி முன்னிலைச்சொல்விகாரமாயிற்று.

உண்பாயென்பதற்கு மறையாதிய உண்ணுமென்னுஞ்
 'லோசையான் உண்டலைச்செய்யென்னும் பொருள் தந்
 'செய்யென்னினவியாபிடனுடைத்து" என்று குத்திராஞ்
 'ன்னர்ச், சொல்லுதலைச் செய கிற்றலைச் செய்யென

ரத்தின் முதலிலாக இருந்து செய்வென்னும் வாசகத்தி-
த்தி கிறந்தொன்பது கருதிச் “செய்வென்னவியா-
து” என்றதன்பின் இதனை வைத்தார்.

இ-ம். கடிசொ வில்லைக் காலத்துப் படிவே.

இது காலத்தோறும் புதிதாகத் தோன்றிய சொற்-
கள் என்கின்றது.

(இ-ள்.) கடிசொல் இல்லை = இவை தொன்றுதொட்-
அல்ல என்று கடியப்படுஞ் சொற்கள் இல்லை; கால்,
ஈ = அவ்வக்காலத்துத் தோன்றி வந்தவற்றுள்
புறநானூற்று வழங்கப்பட்டு வருவாயின், என்று.

உ-ம். சட்டி சன்னை சமை எனவும் “சான்றோர்சமழ்த்தை
தையலாய்சமழாதுரையென்றதே” எனவுஞ் சகரம்
முதலாய்வந்தவாறு காண்க. இவை “சகரத்தினலிபு-
ரே-அஐதுளவெனாமுன்றலங்கடையே” ஐயு-அகிரியர்
அக்காலம் மொழிக்கு முதலாகாத விலக்கிய சகரம் பி-
வழங்கியதாயிற்று. “கெண்டென்பது குண்டாய்ப் பி-
டன மரீஇயிற்று.

இனி இன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினுந்
தென கெடுதலையும் உள. அவை அமுன் புழன் முதலிய
இற் புனங்கித்தொற்கள் இக்காலத்து வழங்காந்னவுமாம்.

இ-ம். குறைச்செந் கிளவி குறைக்கும்வழி யறித
இது செய்யுள்விகாரங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) குறைச்சொற் கிளவி = குறைக்கப்படுஞ்சொல்-
கள்: குறைக்கும்வழி அறிதல் = குறைக்கும்விடம் அ-
க்க, என்று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்றது ஒருசொற்குத் தலை
யென இடம் மூன்றே, அவற்றுள் இன்னுழிக் குறை
ச்சொல்லென்று அறிந்து குறைக்க என்றவாறாம்.

உ-ம். “மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சிறு” எனவும், “கே-
டுமுதுமுதுபோத்த” எனவும் “நீலுண்மெலிவைகடுப்ப-
” எனவும் மூன்று இடத்துங் குறைந்தவாறு காண்க. ௩
விந்தட் கிதிது கிற்பச் கிதிது கெடுத்தலாதலின் முழு
தலையென தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதல் அ-

குறைச்சொற்றொலியெனவே இவ்விதி செய்யுட்களென
தும். இது பொருளிடையிதெவென்னும் உத்தியாம்.

நீசு. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.
இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) குறைத்தன ஆயினும் = செய்யுளாகத்துச் செ
க்கப்பட்டன ஆயினும்: நிறைப்பெயர் இயல = அமைப பெ
றுமையுந் நிறைத்துநின்ற பெயரின் இயல்பையுடையவாம்.
என்றது முந்திய உதாரணங்கள் தாமரை ஒத்தி லீல
தெயரியின் பொருள்களைத் தத்தேநிற்கும் என்றவாறாம்.
"முத்தவீனாவெந்து" என்புழி வத்தவற்றென்னும் விரி
வென்றபெயர்தோழி" என்புழி ஐம்பாளிலொன்னும் விரி
வென்மை குறைத்தல் வத்தவிரிவென்றதலாற் கொண்க. (

(இ - ள்.) வேற்றுமைச்சொல் எல்லாம் = முடிக்குஞ் சொல்
பற்றி நிற்குஞ் சொற்களெல்லாம்: இடைச்சொல் = முடி
சொற்கும் முடிக்குஞ் சொற்கும் நடுவெ ளுஞ் சொல்

என்று.
வேற்றுமைச்சொல் வேறுபாட்டினிச்செய்யுஞ்சொல் என
வெறுமைச்சொல் பயனிலுக்கும் முற்றை முடிக்கும்
எழுவாயை முடிக்கும் பயனிலுக்கும் முற்றை முடிக்கும்
வினையெச்சத்தை முடிக்கும் வினாக்கும் பெயரெச்சத்
தும் பெயர்கட்கும் இடையே வருதலின் இடைச்சொ

உம். “கண்ணிகாந்தநாங்குளகண்ணை * * * ஊர்ஜிவால்வெண்
 னன்புழிக் கொன்றையையும் ஏற்றையும் இடைவந்தசொ
 ளுத்து வந்தன. “சந்தையோனோபான்பிப்பினைகளுண்
 னந்தையோனென்னும் முற்றிற்கு முடிபாடிய படைகளுனெண்
 னா இடைவிளின்ற சொல் விசேஷத்து நின்றது. “இந்நி
 னையப்பெற்று - நிலங்கலாகவிவஸ்குபயிவினையும்” என்
 னென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு முடிபாடிய பிணையு
 வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேஷத்து நின்றன.
 ின்மனைக்கவினையோன்மபிப்பத் - .தேம்பாய்தேநனிசிறி
 னன்புழி மெப்பெவன்னுஞ் செய்வெனெச்சத்திற்கு முடி
 னென்னும் வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேஷத்து
 “வெற்பராமெவெற்புச்சேப்பிருக்கைபயம்பிற்வென்னாள்
 யான” என்புழிச் செய்யுமென்னும் பொய்ச்சத்திற்கும் உ
 மக்கும் முடிபாடிய இருக்கையையும் யானையையும் இடை
 ந்தன் விசேஷத்து நின்றன. “சுருந்தூர்ப்பொலிந்தகொ
 ி-நின்றுவெறுக்கியவென்வெற்செழியன்” என்புழிச் செய்த
 பெயரச்சங்கட்டு முடிபாடிய புரவியையுஞ் செழிய
 டவருஞ் சொற்கள் விசேஷத்து நின்றன. தானோ
 கண் இங்கனம் அச்சொற்களை விசேஷத்து மருந்து
 னமையென்று உணர்க. பண்பும் உடைமையும் முதலிய
 சொல் அவை விசேஷத்து நிற்குமாம். உணர்க.

இனி இடைச்சொற்களைவல்லாந் தாம் அடைந்த பெயர்
 ின் பொருள்களை வேறுபடுத்தி நினைவின் உணர்வு

கனிந் பொருளால் ஆண்டுப் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூற
 ிகூறலாகவல்லின் அதுபொருந்தாதென்க. “கூரியதோர்வா
 புழித் திடப்பயின்றென்பது வான வேறுபடுத்தினவாறு
 த்தாற்பெற்றும். பிறவுற்றையும் இவ்வாறெனொன்க.

இனிச் சேவ்வரையர் இடைச்சொல்லெல்லாம் வி
 குமென்றாரவெனின், “கொன்னூர்துஞ்சினும்” “கொ
 தனிறிணையும்” என்றாற்போலான சில இடைச்சொ
 ிசுடித்தலன்றி எல்லா இடைச்சொற்களும் விசேஷத்திற்கு
 ிடு அவர் காட்டிய உதாரணங்களை நோக்கி உணர்க.

மருக. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இஃது உரிச்சொற்கும் விசேஷத்தல் உண்டென்கின்ற.

(இ - ள்.) உரிச்சொல் மருங்கினும் = உரிச்சொல்லிடத்த
 வ உரிய = விசேஷத்திற்குச்சொல்வாதற்கு உரியன உரியவாம்.

தால்லாம் உரியனவாகா எனவே உரிச்சொற்கள் விசேஷிக்கப்பட்டும் திற்பன உளவென்பது பெற்றும்.

உ-ம், உறுகால் தவப்பல நனிசெய்தது ஏகல்லெக்கம் & னை விசேஷத்தல்லது வாரா. குருமணி விளங்குருருடேயம் செங்கிதம் செல்லுளேய் அருஞ்செல்லல் இன்னந்நிண்ணல் இவை தாம் ஒன்றனை விசேஷத்தம் பிற தம்மை கப்பட்டும்பெற்றன. குருவிளங்கிற்று செல்லநீர்க எனத் து வினைகொள்வன விசேஷிக்கப்படுக் தன்மையுடையன & க்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவன உளவேற் கண்டு கொ

மருங்கினுமென்ற உம்மையை எச்சவும்மையாக்கி இடைத் தும் விசேஷத்த ரிற்றற்கு உரியன சில உள, எல்லாம் & னாவெனப் பொருளுரைத்துக் "கொன்னுர்துஞ்சினும்" "நாயிரவூர்ப்போல" "கென்னேகழிந்தன்றிளமையும்" & ன வருவன பிறவுங்கொள்க.

முன்னிற் சூத்திரத்திற் கூறிய விசேஷத்தல் உரிச்சொற்க்கும் ஏற்றலின் அவற்றையும் எங்கெக் கூறினார்.

சதுள விரையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறியு, இது விரையெச்சம் முதலியன வேறுபெயர் பெற்றத.

(இ - ள்.) விரையெஞ்சு கிளவியும்=விரையெச்சமாவிய நம்; உம்மையாத் பெயர்கொச்சமாவிய ிசொற்களும் முற்றுச்சு & வேறு பல் குறிய=முற்கூறிய பெயர்களோடு வேறுபெயர்களையும் உடையவாம். &-து.

வினைத் திரிசொல். “புகழ்க்கிருமல்கரோ” இது பட
வினைத்திரிசொல்.

இவ்வாறு மூவடைப்பெயர்களும் வேறுவேறு பெயர்
கூறவேண்டதென இந்நிலை இவ்வொத்தினுட் கூறினா
பெயர்கள் கூறவே அவற்றிற்கு உரிய இலக்கணமும்
மது.

இனி ஒரெச்சம் ஒரெச்சமாய்த் திரிந்துவருவனவும் வே
பெறுதலின் அவற்றிற்கும் இதுவே இலக்கணமாம். இ
விசேஷத்து நிற்புணவும். உள என்பது உணர்ந்துதற்கு
மும்ருக்கின் என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் இதனை

இதனை விசேஷவினையாவை வினையெச்சமும் பெயரெச்ச
விடமும் காட்டிநின்றன மூன்று ஒச்சமாய்த் திரித்ததென்
னின், என்கும்; “அளிசிலைபெறுஅது” என்னும் அகப்பாட்
ணதல், குறுகலுத்து குகமாறிக்கொள்ளாது, தனித்து,

எனியேதோன்ற எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடைமைய
வினையை விசேஷக்கும் எச்சங்களுட் சிலவற்றைத் திரி
ம் விடமும் காட்டி நிற்பச் செய்யுள் செய்தார்களின். இ
வெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்றிற்கும் அவுர்தம்மிடத்தேநின்ற
கின் புரிமாவையணிந்த பாடினியர் வினப் பெயரெச்சம்

காண்க.

7

பெரும்பான்மை இவர்களுக்குச் செய்தற்குத் தடை
வினை பிரிவுவெறுபடேஞ் செய்தியலாய்ப் பிரிந்து நிற்கு
ம் இடமாய் காட்டுத் தன்மைபுத் தம்முள்ளே உடைய
மரின், அவ்வெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்ததென்பது உணர்ந்
த இடையிடை வினையெச்சவாய்பாடும் உடனேயே
மீதும் ஒருவினையே முடிபுகுநின்றென்று உணர்க.
முற்று எச்சமாய்த் திரிந்து அடுக்கெய்த் தனித்தும் வந்து
டல் ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற், இறுபான்மையாய் வினை
முற்றிற்குச் சூத்திரஞ் செய்தாற்போல முற்றுச்சொல்
அடுக்காதும் வந்து பெயரோடு முடிதற்கு “அவைதா
னைவி” என்று சூத்திரஞ் செய்தாற்போல முற்றுச்சொ
மைய அடுக்கெய்த் தனித்தும் வந்து வினைகொள்ளுமே
ல ஒரு சூத்திரஞ் செய்திலராய் அங்ஙனம் பெரும்பா
வழங்குவதோர் இலக்கணத்திற்குச் சூத்திரஞ் செய்யான
வர்க்கு அது கருத்தன்மை உணர்க. அன்றியும், வினைந
முற்றுத் திரிந்து பின்னும் அதன் பொருளுணர்ந்தி நிற்கல்
யின்னும்வினையென்கொறு” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் உ
வினக்கணத்தினது தன்மைபு உணர்த்தலாற்றப் பி
ரார் “முற்றெயச்சமாகாதுமரித்தே” எனச் சூத்திரஞ் செ
ய்த் கருத்தைப்பற்றிச் சேனாவரையரும் முற்றெச்சமாமெ
ய் பொருத்தாமை இக்கூறியவாற்றினுஞ் சான்றோச்செ
ன்னுள்ளோர் கூறிய உரைகளானும் உணர்க.

இனி ஞாயிறுபட என்னுஞ் செய்வெனச்சொல் அக
ட்டு என உரை ஈறாய்த் திரிந்துகின்றது என்றாரில் உரை உ
ரையின், ஞாயிறுபடவந்தாடுவென்பது ஞாயிறுபடாகின்றவந்தா
டுவந்தாலும் உணர்ந்துதல் வழக்காதலின் அது திரிந்து இறந்
துவந்தவென்றல் பொருத்தாமை உணர்க.

இதீ தெரட்டமொழிப் பொருள்வெறுபாடு கூறுவின்றது.
(இ - ள்.) உணரவிடத்து இயதும் = ஒரெஞ்சவாய்பாட
ம் இடத்தததானே மற்றோரெச்சவாய்பாட்டிற்கும் ஏற்று
உடனிலை அறிதல் = கூட்டத்தினை அறிந்து தெரட்ட
என்ப வெவ்வேறுபுப் பொருளுரைக்க. -று.

உ-ம். “பெண்மைசுட்டியவுயர் திணைமருங்கி - னுண்மைத்
திணைக்கிளவியும்” என்புழிப் பெண்மை சுட்டவேண்டி
பிரிந்த என வினையெச்சவாய்பாடாயும் பெண்மைசுட்டிய
வக்கிளவி எனப் பெயரெச்சவாய்பாடாயும் கின்றவாறு கா
யகூத்தனும்வந்தானவனோடு - “கூறியகூத்தியையுக்கொ
ழற்போல்வனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண் இவ்வாறு
பிறவும் இதனான் முடித்துக்கொள்க. இன்னும் உட
மதனானே ஒழுவத்தான் விரைந்தபொலினுன் என முடி

மோடி உடனிகழ்வனவுக் கொள்க.

இச்சூத்திரத்திற்கு வழங்கிடத்த உடனிற்கற்பால ஆங்கு உடனிலை போற்றுத என்று பொருள்கறி இக்கூழிக்கு நிதிநு பெரிது என்பது காட்டினாலால் உரையாசிரியரொடு சிறப்பின்கண்வரும் நான்காம் வேற்றுமைப்பொருளாய் - னானுஞ் சிந்தென்பது பெருமையை விசேடித்து நிற்புல நான் முன்னர்ப் பெறப்பட்டமையானும் இவ்வெச்சமந் தலே ஆசிரியர் கருத்தென்று உணர்க.

இக. முன்னத்தி னுணரூம் கிளவியு முளவே யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இது வினைக்குறிப்புச்சொல் பொருள் தரும் வேறுபாடு உறு.

(இ - ள்.) இன்ன என்னுஞ் சொல் 'முறையான = இ. ப என்று சொல்லப்படும் வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பெ ம் முறைமையிடத்து முன்னத்திங் உணரூம் கிளவியும் : ந்றுட் சில தன்னுணர்வுடையோர்க்குக் குறிப்பினுற் பொருள் உணர்ப் பின் சொற்களும் உள அவற்றை உணர்க.

ஈவினைக்குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சுவினைக்குறிப்புமுற் றிவினப்பொருள் உணர்த்தாதன. ஏனைவினைக்குறிப்புமுற்

முருகாற்றுப்படையுட் "கச்சினன்கழலினன்செச்சைக் குழலன்கோட்டன் குறும்பல்லியத்தன் - நகான்மஞ் வச்சேவலன் - கொடியனெடியன்ரொடியணிதோன - னாந னவின்ருசற்றொகுதியொடு - குறுகிப்பொறிக்கொண்டநு ன் - மருங்கிற்கட்டியநிலனேர்புதுவினன் - முழவுறழ்த் தயலவேத்தி - மென்றோட்பல்வினைதழித்தலைத்தத்த - டுடதுவின்றதன்பண்டிப". என்புழி வந்த வினையெச்ச புமுற்றுக்கள் ஆக்கம்பெற்றுப் பொருளுணர்த்துங்காற் க க் கழலையணிந்து கண்ணியைச்சுறுக் குழலையுடிக் கோட் ிதுப் பல்லியக்கையெழுப்பித் தகரைப்பின்னிட்டு மய் கொடியையுயர்ந்து வளர்த்து தோனிலே தொடியைய் ளுபுரித்து வந்தித் தழிஇத் தலைக்கைகொடுத்து ஆடலும் ச ன்ற பண்பெனச் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தி

கரணம். முன்னர்க்காட்டிய பெயரெச்சவர்களுக்குத்
ட்டுத் தெரிவிக்கவாசகமாக விரித்துப் பொருள்கூறுதற்கு
ற்றை உணர்ந்த அவற்றிற்கு ஏற்கத் தெரிவிக்கப்பட்டு
கொள்க. “தல்லாறுநிலையன்செவ்வியன்சான்னோர்ம
குறிப்புமுற்று அடுக்கிப் பெயரோடு முடிபுறி நல்லாறு
அறிவுடையனாயிருப்பன் செவ்வியனாயிருப்பன் சான்
ன விரித்துப் பொருள்கூறியக்காலம் அத்தெரிவிப்ப
வர்த்தாதவாறு காண்க.

இச்சுத்திரத்திற்கு உரையாசிரியர் சொல்லுவான் குறிப்
புணரப்படுஞ் சொற்களும் உள் இப்பொருள் இத்தன்
கையுத்தகன்னெனப் பொருள்கூறிச் செஞ்செவி
கலர் என்பது காட்டினாரெனினும் அது குறிப்பிற்றே
து வேறுபாடாமென மறுக்க.

0. ஒருபொருளிருசொற் பிரிவின வரையார்.

பி.உ வகசொல் இருபொருள். உணர்த்துவதோர் மரபு

(இ.உ.) இருபொருள் ஒருசொல் பிரிவின வரையார்:
ஓ ஒருகாற் கூறுதற்கன்னென இரண்டுபொருளைப் புலப்ப
ட்டற்கும் பிரிவினவாய் நின்றனச் சிறப்புடையவென்று
ஆசிரியர், எ-று.

பிரிவின என்றது இரண்டற்கும் ஒப்ப நின்றன.

உ-ம். “குழல்வளர்முல்லையிற்கோவளர்தம்மொடு - மழலைத்
வளர்த்துத்” என்புழிக் குழல்வளர்முல்லைவென்று கூறி
ந ஆயர் ஊதும் குழலிலே எழுந்த முல்லைவென்னும் ப
யிலிலே மிகந்த முல்லைவென்னும் பூவையும் ஒருகா
ற்படுத்தி இரண்டற்கும் பிரிவினவாய் நின்றவாறு க
து ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கன்ன இரண்டுபொருளை
ல் வழுவேனும் அமைக்கென அமைத்தார். இதனை உ
“திரிதிகூறலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துச் செய்யுட்கண்
மாகக் கூறுமாறும் உணர்க. இவ்வனஞ் சான்றோர் செ
ட்ட பல இடத்தும் வருமாறு உணர்க.

வரையாற்றாதனான் இவை விகாரப்பட்டு நிற்ப
ன்க. “பாடுதம்பாவைபொற்பே” என்றவழி ஒருகாற்

என்று ஏகாத் ஈறையும் ஒருகாத் “பொன்னாற்செய்த
புது யகாத் ஈறையும் விகாரமாயும் கின்றவாறு காண்க. இ
ஈனீ யிறவுங் உணர்க.

இன்னும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னுந் தந்திரவுத்
தந்திரத்திற்குச் செவ்வனே இடந்தவாறும் பொருள்
பொருளையே உணர்த்துகிறதும் “இரண்டுசொற்கள் தம்பித்
திறி திற்பனவற்றை நீக்கார் கொள்வர் ஆடுநியர். -று,

உ-ம். கிவந்தோக்குபெருமலை தறுகன்மீயினை என்ற
சொல் இடைவராமல் அடுக்கி திற்பனவாம்.

சுசு. ஒருமை சுட்டிய பெயர்கிலைக் கிளவி
பன்மைக் காரு ட்டிலுமா ருண்டே.

இது பால்வழு அமைக்கின்றது.

இவ்வுருண்டே. = பன்மைக்குப் பொருந்தி நேரும். இ
டு. -று.

எனவே பன்மை சுட்டிய பெயர்ச்சொல் ஒருமைக்குப்
பு திற்கும் இடமும் உண்டு என்னுந் பொருள் அருத்த
தந்தது.

உ-ம். “அஃதெதத்தை - யண்ணல்யாண யடுபொர்க்கு
புழிச் சோழரெல்லாரும் அஃதெக்குத் தந்தையாம் ரு
திற்தலிற் தந்தையென்னும் ஒருமை சோழரென்னும் ப
தனித்தனி சென்று உடுதலின் வருவின்நேனும்
மைபற்றி வருவமைத்தார். “புணையெனநித்தபூசற்றென
புணையந்தாய்வியுகரிப்ப” என்புழி இளையரென்னும் ப
யென்னும் ஒருமையோடு பொருத்தமழி ஒருவற்ற
பாற் தன்மையான வருவின்நேனும் ஈற்றுப்பன்மைபற்றி
மத்தார். இவை பொருளினிடையிலென்னும் உத்தியாம்.

இன்னும் இதனானே “நினைத்தான் என்னிதற்கு உலகமெ
ரால்பார்க்குந் - குருகுமுண்டிதாமணத்தொன்றே”. எனப் ப
டிய பெயர்க்கொல் ஒருமையொடு இளையயின் நி இளையதலி
ய் அமைந்து உக் கொள்க. குருகென்பது இயற்பெயராக
என்கட் பன்மையொடு காலவெண்பது இளையந் து காலன்
குருகென சிற்பின் அஃது உண்டென்றும் ஒருமைக்கு
மயிற் குருகென்பது ஒருமையொடு சிந்தாதலின் வருநீ
வ்வன்றொருவனுமேவெறுசிலரென்குங்கு” என்று கூ
ம், இரையேரும் மணக்குறிப்புடைமையிற் றேளாத, சிறித
காலினும் கொலை குழ் குருகாதலிற் கூறுவதஞ்செய்யாத
ன்மைத்தாயதோர் குருகும் உண்டென்று கூறுதலின் உண்டெ
ருமைவாககத்தார் கூறினார். இனி “இரென்பது உகந்த
ய்வேல்” என்புழி இரண்டனுள்ளுள் ஒன்றை வருத்த
ந்தகொட்டதென ஒருமையாகற்பாலது கொட்டிவெளப் ப
ய் சிந்தையும் இதனார் கொள்க. “என்னிரையாதிப்போல
தல்” என ஒருவனைப் பன்மையாகக் கூறிப் பன்னர் “தி
யென்கொள்க” என அவனை ஒருமையாக் கூறுவன கொ

இன்னும் இதனானே கம்பிமார் கங்கைமார் அன்னிறா
ந்தெய்வனை ஒருமைப்பெயர் அடுத்துவந்து மாநீறு பன்
ந்ததனும் கொள்க. யான் எய்மூர்புருவன் நீ எய்மூர்த்
தொற்போல்வனவொருவனின், அவை யான் புருவன் நீ
ஒருமைமுடிபொடு முடித்தசிற்ப், எய்மூர் உய்மூர் எ
ய்மூர் முடிபாய் சிந்தாதுவென்று கொள்க.

இனி “மன்றமரத்தபெழுநிற்கடவுள்” என்பது மரத்தா
ரான சிற்கும். இவை போல்வன அன்றி முன்னர்க் காட்டி
யவிகள்போல மயங்கி வருவன உளவேல் அவற்றையும் தீ
த்தான் அமைத்தக்கொள்க.

சகஉ. முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைகிலை யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது ஆற்றுப்படைக்கண் முன்னிலையொருமை ப
யி முடிவென்கின்றது.

(இ-ள்.) முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி = முன்
-த்தைக் கருதின ஒருமைப்பெயர்: பன்மையொடு முடி.

பாரிஸ் இன்று பன்மைச் சொல்லோடு முடிவிலும் நீக்கும்
 உறுதி ஆற்றப்படை மருவெற் போற்றல் வேண்டும்—அம்
 துப்படைச் செய்யுளிடத்துச் சுற்றத்தார் தலைகளை ஆற்
 தற்கண்ணதகைப் பாதுகாத்து உணர்ந்தல்வேண்டும். எ-று.

உ-ம். கூத்தாற்றுப்படையுட் “கலம்பெறுகண்ணுளரொ
 வ” என வின்ற ஒருமைச்சொல் முடிவுழி “இரும்பெ
 ளுபெயிதிகப்பெறுகவி” என்னும் பன்மையோடு முடிந்த
 னக.

இங்விதவிருத்திரத்தானால் கூறிய மயக்கஞ் சிறுவரவி
 த்கணவழக்கு உண்மையிற் “பான்மயக்குற்ற” என்னுஞ்
 சாற் கூறிய ஒருமைபன்மை வழுமையெய்யெய இலக்க
 கொடு உடனவையது வண்டு வைத்தார்.

* பல்வேறு செய்தியி னுன்னெறி பிழைபாது
 சொல்வரைத் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இஃது யான் விரித்துக் கூறாதவற்றை விரித்துக்
 16 என அதிகாரப்பறனடை கூறினெனது.

(இ-ள்.) செய்யுள் மருக்கினும் வேழக்கியல் முருக்கினும்
 ராத்தின்கட் செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும்: பெய்
 க ளெவி எல்லாம் = சிலவற்றிற்கு ரூபகமாகப் பொருள்
 லப்பட்ட சொற்களெல்லாவற்றையும்: பல் வேறு செய்தி
 தெறி பிழையாது = செம்பொருளவாய்ப் பலவாக வேறுபடு
 கையுடைய அகத்தியத்திற் கூறிய தெனியிற் தப்பாமல்: 6
 ன்று அறிவப் பிரித்தனர் காட்டல் = சொல்லு வேறுப
 ன்கள் உணருமாறு தன்னுணர்வுடையோர் உரைய
 டுகையானும் பிரித்துக் காட்டுக. எ-று.

அறிவணம். உணரப் பிரித்துக் காட்டுமாறு எண்ணியெ
கடாவது “வினையேவினைக்குறிப்பல்விருமுதலிற்றேன்”
தற்கு, மூவகையவாறெய் வினைச்சொல்லினும் வினைக்குந்
தலினும் பிறக்கும் காரணங்கள் எட்டனுட் செயப்படுபொ
னை இரண்டாவது தோன்றுமென்றும், அச்செயப்படுபொ
மை மூவகையவென்றும், மூன்றாவதற்கு ஒத்திய வினை
தலும்வினைமுதலும் ஏவும்வினைமுதலுமென இருவகைய
கருவி முதற்காரணமும் துணைக்காரணமுமென இருவ
கையும், நான்காவதற்கு ஒத்திய கொடைப்பொருள் இருவ
கையும், ஐந்தாவதற்குப் பொருள் கால்வகையவென்றும், அ
பொருள் உறப்பொருளும் உவாய்பொருளுமென்றும்,
சேவையுமே ஞாபகவேறுவுமாமென்றும், ஆளுவதற்குத் தந்தி
நகைய பிரிதின்குறமை மூவகையவென்றும், பிறவும் செ
யோத்தினுட் பிரித்துக்காட்டினும். இனி வினையெனப்படு
பொதுப்படக் கூறிய முதனிலைகளை இன்னொன்று வருபெ
ய்துக்காட்டியும், அவை எடுத்தொரையான் முன்னிலை
ருமைமுற்றாய் நிற்குமென்றும், கட்டதற்க்கன் முதனிலை
— — — — — காண் இடையும் நன்றினை அடுத்து வருங்கால்

புத்துக்கள் இன்பெற்றதும் பெறுதும் உகாமல்பற்றதும் உப
மென்றும், வினைக்குறிப்புக்கள் பண்பாற் காலத்தும் வி
நாய் காலத்தும் வேறு வேறு பொருளுணர்த்துமென்றும்
வைகள் பிரிவுவேறுபடுதென் செய்வியலாக் காலத்து முடி
ல்வாணுமன்றித் தம்முள்ளே பாலும் இடமுங் குறித்துக்
தன்மையையுடையவென்றும், வினையெச்சங்கள் கால
எழுத்துக்கள் பெறுமென்றும், அவைஇரிபுமென்றும்,
நாநிரியம் பெறுமென்றும், பெயரெச்சங்களுட் காரண
டாய் வருவன கருவிக்கன் அடங்குமென்றும், பிறவும்
நீட்டியிருத்துக்காட்டினும். இனி அறுவகைத் தொகையு
கால் இன்னதொற்க்கண்ணே இன்னதொகைத் தொகுமெ
கூறிய வினைச்சொற்கடாமுஞ் சில முக்காரணமுஞ் சில
க்காலமும் உணர்த்துமென்றும், அவை பெயர்க்கன்பெ
னவாதே பெயர்க்கன்பெறுமென்றும், பிறவும் எச்சவியலு
காட்டினும்.

இனி “சொல்வரைந்தறியப்பிரித்தனர்காட்டல்” என்
யெனாறென்பது திரையதற்குச்செய்யப்பட்ட ஊரெனவுள் |
7 ஊரெனவும், மூன்றாவதும் ஆளுவதும் விரித்தது. கடி
ன்பது நான்காவதும் ஆளுவதும் கடிவாறெய்வகையெனப்
விரித்தது. ஏழேகாவென்பது ஏழும் காலமென உய்

தகால் நிம்மன் ஊரென அன்மொழியும் விரித்தது. க்கவன்மென்பது ஆளுவதும் காண்காவதும் ஏழாவதும் விரால்விலக்கணம் உரிய தாலென ஆகுபெயருமாய் நிம்மனியென்பது மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் ஏழாவதும் மனியுமென உம்மையும் விரித்தது. நருப்புவெவியென்பது மூன்றும் ஆளுவதும் ஏழாவதும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் மனியுமென உம்மையும் இப்பலிசை இசையென விரையும் இசையெனப் புண்பும் விரித்தது. உரைவிரியென்பது ஆளுவதும் காண்காவதும் இரண்டாவதும் உரைக்கும்விரியென உரைவிரியையுடையதென அன்மொழியும் விரித்தது. பொருளென்பது இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் மனியுமென உம்மையும் விரித்தது.

நிலையென்பொருளெனப் பண்பும் விரித்தது. இவ்வாதேபித தொக்கு விரியுமாறு அறித்த பிரித்துக் காட்டுக. 0

“இவ்வாரென்ருகையாவிரியென” என்னும் புறப் சொல்லுமுன்னிலையாகக் குடமோடியார் உறுதின்ற கணென்பது முன்னிலைப்பட்டக்கையாய் நின்றது. இவ்வாதேபித பிறவும் பிரித்துக் காட்டுக. 0

தொல் செல் வெல் என்பன லகரம் னகரமாய்த் தக்கேற்ற நகர ஒற்றுப் பெற்றுப் பாவும் இடமுல் காட்டும் கொன்றான் சென்றான் வென்றான் என்கின்றன. மும் சேறு சேறும் வேழ வேறும் என்பன முதனிலை ஒற்றுக் கெட்டுத் தமக்கு உரிய ஒருமைத்தன்மையும் தன்மையும் பெற்று நின்றன. வாவென்பது வந்தான் என்ற முதனிலை குறுகிக் கால் எழுத்திற்கு ஏற்ற பெயர்த்துப் பெற்று வந்தன. கொள்ளென்பது கொண்டு கேடும் என னகாரம் னகாரமாய் கெட்டும் முதலும் வந்தன. கைவாரன்கொண்வாரினக் கைவாரிபெனவுர் வாதானைத் திருவிலியெனவும் அறிவிலவாதானை அறிவம் தாலோதின தாலோதியெனவும் இவ்வாதேபித பிறவும் பிரித்துக் காட்டுக.

விவ்வி வானி விரைக்குறிப்புமுற்றிது திரிந்த பெயர். -ஓத்தி வெள்ளாட்டி முதலியன சகரமுத் தகரமும் டகரமுடனில பெற்றன. செட்டி கணக்கச்சி முதலியன இஃத இடைநிலைபெற்றன. கணவாட்டி இவ்விரைப்பெயர் மீற்றது. இன்னும் இவ்வாதே வருவன பிறவும் பிரித்துக் காட்டுக.

இன்னிருபு. இன்னியுடைய குடிமக்கள் இருக்கும் ஊரெ
யலிந்துக்கழலில் இழுவயிற்றின் கன்னு எழுத்த கழலிப்போல்வா
அன்மொழித்தொகையாம். வடுகக்கண்ணனென வல்லை
த்தால் வடுகாட்டிற் பிறந்த கண்ணனென்றும்? உடுகங்க
ன மெல்லென்று அடுத்தால் வடுகனுக்கு மகனெனிய கண்ண
“கனிநிலைமுத்தன் துமன்னைவினியே” என்பது பின்வருந்
ரக்கிற்று. இவ்வியம்மெல்லு எனப் பின்னென்னும் .

என்புழி ஆவென்பது இடைநிலையமுத்தென்று உண
ர என்னுற்போல்வன மறைபுணர்ந்துக்கால் வாரான் தா
த்போயினுன் தாராத்போயினுன் வாராதசாத்தன் தாராத
என முதலிலு குறுகாது நிற்குமென்று உணர்க. க
பெரு வன் மென் உடு முத இள புது பழ இன் உடை
ன முதலில் முதலிலுள் மகர ஐகாரம்பெற்று கன்மை
ம பெருமை என வினைக்குறிப்புப்பெயராய்நிற்குமாதும், ஓ
கன்று நீது சிறிது பெரிது வலிது மெலிது கடிது ரு
து புதிது பழைது இன்று உடைத்து அன்று என அஃ
க்குறிப்புமுறிய்நிற்குமாதும், கல்லன் நீயன் சிறியன்
வலியன் மெலியன் கடியன் முதியன் இளையன் புதியன்
இல்லன் உடையன் அல்லன் என அன்பென்று உயர்
க்குறிப்பாய்நிற்குமாதும், இவைதாம் ஆனென்னும் ஈது பெ
யும் படுத்தலோசையான் வினைக்குறிப்புப்பெயராய் உரு
பயனிலைகொண்டும் நிற்குமாதும் பிரித்துக் கொள்க. இவ்
ப்பாக்களோடும் ஒட்டுக. இவை பண்பாய் நிற்குமாதும்
[து] உணர்க. இவைதாமே கன்றுவளர்ந்தான் வளர்
ப்போயினுன் போயிற்று என வினையெச்சக்குறிப்பாய
சாத்தன் நீயசாத்தன் எனப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய
க. சிற இழி நிர் என்னும் முதலிலுள் அல்லீறு பெற்றும்
ம்-ஆனீறுந் பெற்றும் முந்தையவாரே நிற்குமாறுஞ்
த்த தீர்த்த எனவுஞ் சிறந்த இழிந்த தீர்த்த எனவும்
“வினைக்குறிப்பும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புமாமாதும் உ
யாறு வருவீன பிறவும் பிரித்துக் கொள்க. “கடரிழைய்
வானும்” என்புழி மானென்னும் இடைச்செய் பழைய
பொருட்டாய் நின்றவாறு காண்க. “பிரிதல்வல்லியார்
தாள்” என்புழி வல்லாராயென வினையெச்சமாய் நின்ற
க. “கல்பொருட்கலைந்கறங்கெயருவி” என்புழி
வருடைய அருவியென நிற்குமாறு உணர்க. இவைபொ
செய்துணையான் வேறுபடுவனவும் உணர்ந்துகொள்க.
நபையர்ந்தபல்லோருஞ்ஞம்” என்புழி முன்னர் எல்லாரும்
கக் கூறிய தோழி என்னுமி பல்லோரும் எனாது த
13 - 14 - 15 - 16 - 17 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 - 24 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 - 30 - 31 - 32 - 33 - 34 - 35 - 36 - 37 - 38 - 39 - 40 - 41 - 42 - 43 - 44 - 45 - 46 - 47 - 48 - 49 - 50 - 51 - 52 - 53 - 54 - 55 - 56 - 57 - 58 - 59 - 60 - 61 - 62 - 63 - 64 - 65 - 66 - 67 - 68 - 69 - 70 - 71 - 72 - 73 - 74 - 75 - 76 - 77 - 78 - 79 - 80 - 81 - 82 - 83 - 84 - 85 - 86 - 87 - 88 - 89 - 90 - 91 - 92 - 93 - 94 - 95 - 96 - 97 - 98 - 99 - 100

தீற்றலின் அவரோடு போதலாற்றாது பின்ணைப் போயக
 ராக் கூறுகின்றனாதலிற் பல்லோருள்ளுமெனக் கூ
 று பெருள்கூறுக. “முரசுமுழங்குதானேமூவருள்ளு - 1
 லெவதுகிணதேயத்தை” என்புழி மூவிரொள்ளுதது என்னை
 புலவன் கூறுகின்ற இவனை ஒழிந்த இருவரைக் குலத்
 இவன்முன்னுள்ளோரும். படர்க்கைகையாதலின் அம்மூவ
 ரு உன்னோரையுங் கூட்டி. முரசுமுழங்குதானே மூவர் அ
 ரசென்று எண்ணிக் கிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது அச்
 சித் தோன்றிய தின்னரசே என்றெனெனப் பொருள்க
 ிவ்வனஞ் சான்றோர். செய்யுட்கள் இவ்வாசிரியர் க
 ணைக்களுள் அடங்காதது போன்று கிடப்பன பிறவும்
 ம் துண்ணுணர்வு உடையோர் அவற்றின் பொருட்பா
 டு ஒருவாற்றான் இக்கூறிய இலக்கணங்களுள் அடக்கிக்கொ

டுக்குத்திரத்தின் கருத்த இவ்வதிகாரத்துட் சிலவற்றி
 நக்கூறுது துண்ணுணர்வு உடையார் உணரூமாறு க
 ணைக்களும் உள; அவற்றிற்கு முதனூலானும் விசித்த
 டு கார்த்திகையானும் உணர்த்துகவென்று கூறுதலாம். இ
 டுபுதினார் முடிந்ததுகாட்டலென்னுந் தந்திரவுத்திக்கு இன
 று உணர்க. இவ்வனங் கூறுது யான் கூறப்படும் இ
 னை முதனூல்களாற் கூறிக்கொள்கவெனின், அத் துள்
 னன்னுங் குற்றமாமென்று உணர்க. .

எச்சவியல் முற்றும். . .

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.